

VLAAMS PARLEMENT



Zitting 2003-2004

1 juni 2004

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

INHOUDSOPGAVE

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	Blz.
Bart Somers, minister-president van de Vlaamse regering	2285
Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme	2285
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Ruimtelijke Ordening, Wetenschappen en Technologische Innovatie	2287
Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken	2297
Gilbert Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie	2322
Adelheid Byttebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	2343
Marino Keulen, Vlaams minister van Wonen, Media en Sport	2353
Jef Tavernier, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking	2367
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	
Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme	2370
Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming	2380
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Ruimtelijke Ordening, Wetenschappen en Technologische Innovatie	2381
Adelheid Byttebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	2383

Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government	2396
Marino Keulen, Vlaams minister van Wonen, Media en Sport	2407

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 81, 6)

Nihil

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (Reglement artikel 81, 4)

Nihil

REGISTER	2412
----------------	------

**I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN
ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS
(Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)**

**A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de
reglementaire termijn**

BART SOMERS

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING

**Vraag nr. 38
van 27 februari 2004
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

*Mandaten beheers- en bestuursorganen – M/V-voor-
drachten*

Zie :
Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden,
Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken
Vraag nr. 102
van 27 februari 2004
van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
Blz. 2316

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

RENAAT LANDUYT

MINISTER VICE-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER
VAN WERKGELEGENHEID EN TOERISME

**Vraag nr. 52
van 20 februari 2004
van de heer JOHAN MALCORPS**

*Jeugdherberg Bogaardeplein Antwerpen – Buurto-
verleg*

De jeugdherberg aan de Eric Sasselaan in 2020 Antwerpen is stadseigendom en wordt in erfpacht uitgebaat door de Vlaamse Jeugdherbergcentrale.

Het gebouw dateert uit de jaren vijftig, werd in 1981-1982 beperkt gerenoveerd, maar voldoet niet aan de huidige kwaliteits- en comfortnormen voor een moderne jeugdherberg. De Vlaamse Jeugdherbergcentrale zoekt dus een nieuwe locatie.

De minister heeft in zijn beleidsplan "Toerisme voor allen" bepaald dat in elke kunststad zich een goed gesitueerde en uitgeruste jeugdherberg dient te bevinden. Hij wil daartoe in Antwerpen investeren in de bouw van een nieuwe jeugdherberg met een capaciteit van 160 tot 180 bedden. Aanvang van de werken is gepland voor het voorjaar van 2004. De minister voorziet in een maximale investering van 5 miljoen euro en vraagt Antwerpen om gepaste terreinen in het centrum van de stad ter beschikking te stellen. Het autonoom gemeentebestuur Vespa (Vastgoed en Stadsprojecten Antwerpen) onderzocht elf mogelijke locaties voor een nieuwe jeugdherberg in de Antwerpse binnenstad.

Uiteindelijk werd een voorstel uitgewerkt voor de overdracht van het stadseigendom gelegen aan het zogenoemde Bogaardepleintje (aan de Happaertstraat – Bogaardestraat). De bedoeling was dit te doen in nauw overleg met de buurt, die vroeger al was opgekomen voor het behoud van dit openbaar pleintje.

De bouw van de jeugdherberg aan het Bogaardepleintje werd in april vorig jaar uitvoerig doorgepraat tussen de stad en de wijkwerking van St.-Andries. Op 30 april werd een consensus bereikt tussen de Jeugdherbergcentrale, de stad Antwerpen en de (bewoners)stuurgroep Sint-Andries.

Het zogeheten Bogaardeplein is kadastraal opgedeeld in twee delen. Deel 1, een oppervlakte van ca. 1.240 m², is de bouwgrond achter de hekken, en deel 2, een oppervlakte van ca. 940 m², wordt nu als buurtplein gebruikt.

Na een grondige analyse van het bouwprogramma en het opmaken van volumestudies kwam men tot de vaststelling dat op de stadsbouwgrond naast het plein op een duurzame wijze een jeugdherberg gebouwd kan worden, zonder dat het buurtplein moet verdwijnen : het Bogaardepleintje kan dus blijven. Eén en ander zou verder formeel kunnen worden vastgelegd in een inspraakcharter tussen de stuurgroep/het wijkoverleg, de stad en de Jeugdherbergcentrale. Overeengekomen kan worden dat een duurzame inrichting van het openbaar plein gekoppeld wordt aan een duurzame architecturale invulling van het gebouw van de jeugdherberg.

Inmiddels werd in de pers gemeld dat wel degelijk de totale oppervlakte (2.046 m²) verkocht wordt om de nieuwe jeugdherberg te bouwen. Dat wil dus zeggen dat het Bogaardeplein in het kader van het opgezet publiek-privaat samenwerkingsverband geen openbaar plein zou blijven, maar aan de Vlaamse Jeugdherbergcentrale verpacht zou worden. Waardoor de bewoners er in het beste geval "gedoogd" zouden worden ...

Vanuit de stad is men nog doende met de rooilijnen BPA-aanpassing (bijzonder plan van aanleg). Hierbij kan de bouwgrond correct afgebakend worden (conform de vroegere afspraken) en kan de grens met het openbaar plein duidelijk aangegeven worden. Normaal gezien moet deze procedure achter de rug zijn, om een correcte beslissing te kunnen nemen over de bouwvergunning aan de Vlaamse Jeugdherbergcentrale.

Vandaar volgende vraag aan de minister.

1. Wordt bij de definitieve beslissing rond de vestiging en bouw van de nieuwe jeugdherberg aan het zogenaamde Bogaardeplein rekening gehouden met dit hele inspraakproces en de verlangens van de wijkbewoners ?
2. Ziet de minister erop toe dat er garanties blijven voor het behoud van een Bogaardeplein met een openbare functie ?
3. Op welke wijze wordt hierrond overleg gepleegd met de stad en met de wijkbewoners ?

Antwoord

1. Toerisme Vlaanderen staat in voor de bouw van de nieuwe jeugdherberg Antwerpen. Deze zal, zoals ondertussen bekend, gebouwd worden op het Bogaardeplein.

Zoals naar voor kwam in de contacten met de buurtbewoners en ook als uitdrukkelijke voorwaarde vanuit de stad Antwerpen (beslist in de zitting van 23 januari 2004 van het college van burgemeester en schepenen), blijft een gedeelte van het Bogaardeplein zijn openbaar karakter behouden, namelijk de huidige oppervlakte van het buurtplein.

Verder staat in de projectdefinitie ook de bekommernis ingeschreven van de buurtbewoners voor een "kwalitatieve en duurzame architecturale invulling van het op te richten gebouw".

2. Toerisme Vlaanderen heeft het Bogaardeplein verworven, met uitzondering van het buurtplein. Stad Antwerpen blijft eigenaar van het plein en wenst het openbaar karakter hiervan te behouden.
3. Er is met de stuurgroep Sint-Andries de duidelijke afspraak dat er steeds terugkoppeling is bij elke nieuwe evolutie in het dossier.

Vraag nr. 54

van 27 februari 2004

van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

VDAB-stagiairs – Gezondheidstoezicht

Op 29 januari 2004 verscheen in het Belgisch Staatsblad de federale ministeriële omzendbrief betreffende de toepassing van het gezondheidstoezicht op stagiairs.

De uitvoering van deze regelgeving heeft organisatorische en financiële gevolgen voor iedereen die stage loopt.

Mag ik de minister vragen wat de gevolgen zijn voor de stages die gelopen worden in het kader van de opleidingen georganiseerd door of in samenwerking met de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB), en dit voor alle leeftijdsgroepen ?

Antwoord

Het gezondheidstoezicht op werkzoekenden die een stage volgen in het kader van een opleiding georganiseerd door of in samenwerking met de VDAB, is gratis voor de werkzoekenden.

VDAB, of in geval van samenwerking de medecontractant, neemt de kosten van de gezondheidsbeoordeling ten laste, en dit voor alle leeftijdsgroepen.

Vraag nr. 55

van 27 februari 2004

van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Mandaten beheers- en bestuursorganen – M/V-voordrachten

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken
 Vraag nr. 102
 van 27 februari 2004
 van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
 Blz. 2136

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER
 VAN FINANCIËN EN BEGROTING,
 RUIMTELIJKE ORDENING,
 WETENSCHAPPEN EN
 TECHNOLOGISCHE INNOVATIE

Vraag nr. 95
van 17 februari 2004
van de heer JOHAN SAUWENS

Impliciete schuld – Evolutie (2)

Het antwoord van de minister op mijn schriftelijke vraag nr. 58 van 5 januari 2004 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 9 van 12 maart 2004, blz. 1727) is ontgoochelend, om het zwak uit te drukken :

- voor de diensten met afzonderlijk beheer (DAB) zijn geen cijfers bekend voor 2002 en 2003 ; dat zou kunnen zijn als men zich beperkt tot uitvoeringsrekeningen ; er bestaan natuurlijk ook begrotingen ... ;
- voor de Vlaamse openbare instellingen (VOI) wordt beweerd dat er geen gegevens over het encours beschikbaar zouden zijn, omdat de VOI's geen verbintenissenboekhouding zouden voeren.

Ik verwijs graag naar het antwoord op mijn vraag nr. 42 van 21 november 2002 aan de minister, waar voor DAB's en VOI's wel cijfers voor de impliciete schuld worden vermeld (namelijk het verschil tussen vastleggingsmachtigingen en vereffeningskredieten) (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 7 van 17 januari 2003, blz. 1348).

De te beantwoorden vraag blijft dus : wat is de ontwikkeling van de geconsolideerde impliciete schuld in de periode 1999-2003 ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag bezorg ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger de ontwikkeling van de geconsolideerde impliciete schuld, berekend volgens de door hem, in zijn schriftelijke parlementaire vraag nr. 58, opgegeven formule. Er werd als **bijlage 1** een tabel opgenomen met, voor de periode 1999-2003, het verschil tussen de gecumuleerde vastleggingskredieten en vastleggingsmachtigingen (exclusief overdrachten) enerzijds en de ordonnanceringskredieten en vereffeningskredieten anderzijds.

In deze tabel is de berekening van de impliciete schuld van de DAB's en VOI's al verwerkt. Ik verwijs hierbij graag naar het antwoord op vraag nr. 42 van 21 november 2002 van de Vlaamse volksvertegenwoordiger, waar de impliciete schuld van de DAB's en VOI's wordt berekend door de vastleggingsmachtigingen te verminderen met de vereffeningskredieten.

Daarnaast bezorg ik graag, in een tabel als **bijlage 2**, gegevens met betrekking tot de uitvoering van deze kredieten. Enerzijds werden de vastleggingen en ordonnanceringen van de entiteit Vlaamse Gemeenschap voor de periode 1999-2003 weergegeven. De uitvoering van de kredieten aard 2 & 4 werd opgenomen, zijnde de gesplitste en de variabele kredieten, conform de verbintenissenboekhouding. Anderzijds werd ook de uitvoering van de vastleggingsmachtigingen en de vereffeningskredieten opgenomen. De opbouw van de impliciete schuld van de DAB's en VOI's werd daardoor ook in deze tabel verwerkt.

Bij het beoordelen van deze cijfers moet men wel rekening houden met de uitzuivering van encours, openstaande vastleggingen. Tot en met 2001 werd er een automatische uitzuivering van encours doorgevoerd waarbij encours ouder dan vier jaar automatisch werd geannuleerd tenzij het nog reële te honoreren verbintenissen betrof. Zo werd in 1999 47.874.743,99 euro , in 2000 56.949.522,28 euro en in 2001 19.663.990,76 euro geannuleerd. Sinds de introductie van Orafin, dit wil zeggen vanaf 2002, werd geen automatische uitzuivering van encours meer doorgevoerd, waardoor de onnodige vastleggingen vanaf 1998 niet meer automatisch werden geannuleerd. De uitzuivering gebeurt immers onder verantwoordelijkheid van de diverse boekhoudcellen. Vermits de uitzuivering nagenoeg niet

meer gebeurt, wordt er thans aan een procedure gewerkt om in de toekomst een automatische uitzuivering van encours mogelijk te maken. Ik ga ervan uit dat, op basis van trends uit het verleden, er minstens 100 miljoen euro encours te annuleren is.

Gecumuleerde vastleggingskredieten – vastleggingsmachtigingen – gecumuleerd ordonnanceringskrediet – vereffeningskrediet

(in euro)	1999	2000	2001	2002	2003
Gecumuleerd vastleggingskrediet (**)	1.187.589.922	1.280.095.389	1.411.384.643	1.569.498.977	3.111.213.303
Aard 2	1.050.487.619	1.157.601.458	1.272.209.760	1.433.953.730	2.965.565.433
Aard 4	137.102.304	122.493.931	139.174.884	135.545.247	145.647.870
Vastleggingsmachtigingen (*)	2.022.679.779	2.224.541.955	2.376.922.104	2.190.788.000	2.093.235.000
Totaal	3.210.269.701	3.504.637.343	3.788.306.748	3.760.286.977	5.204.448.303
Gecumuleerd ordonnanceringskrediet	1.266.444.044	1.220.137.970	1.343.192.123	1.567.795.832	3.084.506.111
Aard 2	1.035.051.708	1.009.299.793	1.150.270.132	1.383.654.475	2.895.489.309
Aard 4	231.392.336	210.838.176	192.921.991	184.141.357	189.016.802
Vereffeningskredieten (*)	2.151.021.693	2.171.234.931	2.384.406.502	2.146.510.000	2.152.145.000
Totaal	3.417.465.737	3.391.372.901	3.727.598.625	3.714.305.532	5.236.651.111
Opbouw van de geconsolideerde impliciete schuld	-207.196.036	113.264.442	60.708.123	45.981.146	-32.202.808

(*) bedragen exclusief overdrachten, excl. Vlaams Woningfonds, luchthavens (worden niet opgenomen in de consolidatiekring)

(**) bedragen inclusief overdrachten en herverdelingen

Opbouw van de geconsolideerde impliciete schuld

(in euro)	1999	2000	2001	2002	2003
Vastleggingen	991.439.331	1.220.290.351	1.314.218.750	1.464.783.844	2.944.722.620
Aard 2	912.102.441	1.149.543.246	1.241.356.549	1.372.805.446	2.908.516.132
Aard 4	79.336.890	70.837.105	72.862.201	91.978.398	36.206.489
Uitvoering vastleggingsmachtigingen ***	2.033.759.211	2.115.512.323	2.282.679.546	2.180.110.917	2.005.579.637
Totaal	3.025.198.542	3.335.802.674	3.596.898.296	3.644.894.761	4.950.302.257
Ordonnanceringen	929.882.164	984.995.505	1.090.228.634	1.330.110.377	2.800.043.380
Aard 2	846.274.651	880.007.347	1.012.170.669	1.249.104.207	2.756.438.610
Aard 4	83.547.513	104.988.159	78.057.965	81.006.170	43.604.770
Uitvoering vereffeningskredieten	1.813.696.466	1.839.366.840	1.907.338.123	1.865.233.084	1.738.079.812
Totaal	2.743.518.629	2.824.362.345	2.997.566.757	3.195.343.460	4.538.123.193
Opbouw van de geconsolideerde impliciete schuld	281.679.913	511.440.329	599.331.539	449.551.301	412.179.065

Noot

Aard 2 = gesplitste kredieten

Aard 4 = variabele kredieten

* Gegevens Orafin genomen voor periode ADJ-02 op 23/02/04

** Gegevens Orafin genomen voor periode ADJ-03 op 01/02/04

*** Excl. Vlaams Woningfonds, luchthavens (niet opgenomen in de consolidatiekring)

**Vraag nr. 99
van 20 februari 2004
van de heer CARL DECALUWE**

GIMV – Europese strategie

GIMV, de Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen, is een belangrijke durfkapitaalverschaffer en groeide uit tot een Europese marktspeler.

Zo bevestigde GIMV in mei 2002 haar internationale ambities met een investering van 30 miljoen euro in het Duitse Gealan, producent van PVC-profielen voor ramen en deuren. Binnen dit marktsegment is er echter tevens een heel belangrijke Vlaamse speler.

Het is dan ook minstens markant te noemen dat Vlaamse middelen aangewend worden om een Vlaams bedrijf in het buitenland te beconcurreren en het zo de wind uit de zeilen te nemen.

1. Wat zijn de criteria die GIMV hanteert voor participatie in buitenlandse bedrijven ?
2. Is het mogelijk dat Vlaamse bedrijven door de uitbouw van de Europese strategie van GIMV beconcurrereerd worden in het buitenland ?
3. Is een betere doorlichting van de markt en een afweging tegenover de Vlaamse belangen niet opportuun ?

Antwoord

Sta mij toe eerst het algemeen kader te verduidelijken.

Door de scherpe daling van de waarderingen van de bedrijven en door de onmogelijkheid meerwaarden te realiseren via desinvesteringen, konden de investeringsmaatschappijen en de fondsen die in de risicokapitaalsector actief zijn in het recente verleden geen goede resultaten voorleggen.

Ook GIMV werd door deze ongunstige marktomstandigheden sterk getroffen. Voor het eerst sinds de oprichting van GIMV in 1980 moest zij over het jaar 2002 een fors boekhoudkundig verlies van iets meer dan 300 miljoen euro rapporteren.

Enkele weken geleden heeft GIMV haar cijfers over 2003 aangekondigd. Mede onder invloed van de verbetering van de financiële markt heeft GIMV opnieuw aangeknoopt met een positief resultaat van 40 miljoen euro.

De intrinsieke waarde is de belangrijkste maatstaf om de prestaties van GIMV te beoordelen, omdat de intrinsieke waarde in tegenstelling tot de boekhoudkundige resultaten rekening houdt met zowel de waardeinstijgingen als de waardedalingen in de portefeuille. De boekhoudkundige resultaten houden alleen rekening met verwachte waardeverminderingen en met effectief gerealiseerde meerwaarden. Binnen afzienbare tijd zal GIMV als gevolg van de Europese boekhoudkundige hervorming overgaan op de International Accounting Standards (IAS) en dan zal de evolutie van de intrinsieke waarde de basis voor de boekhoudkundige resultaten vormen.

Door de sterke verslechtering van de economische conjunctuur sinds 2001 heeft GIMV ook bij een aantal van de portefeuillebedrijven in traditionele sectoren waardeverminderingen moeten incalculeren. Enkele van deze traditionele bedrijven gingen zelfs in falings. De buitenlandse participaties van GIMV hebben niet op een bijzondere manier tot waardeverminderingen aanleiding gegeven en zij zijn zeker geen oorzaak van het uitzonderlijk hoge niveau van waardeverminderingen. Integendeel, bij een aantal van de buitenlandse investeringen is er een reële mogelijkheid om op termijn meerwaarden te realiseren.

Het is goed om hier nog maar eens te beklemtonen dat GIMV als een goede huisvader steeds een zeer voorzichtig waarderingsbeleid volgt. Dit blijkt onder meer uit het feit dat bij desinvesteringen GIMV slechts heel uitzonderlijk nog onverwachte waardeverminderingen als minwaarden moet boeken. GIMV anticipeert bijgevolg vrij goed de waardeontwikkeling van de bedrijven waarin het geparticipeerd heeft. Doorgaans zijn de verrassingen aan de positieve, en niet aan de negatieve kant. Bij desinvesteringen worden meestal meerwaarden geboekt en zelden minwaarden. Verdere waardeverminderingen zullen voornamelijk afhankelijk zijn van evoluties van de internationale conjunctuur en van de koers-winstverhoudingen op de beurzen.

Als gevolg van de economische conjunctuur hebben de raad van bestuur en de directie van GIMV het voorbije jaar herhaaldelijk de strategie van GIMV geëvalueerd en besproken.

Daarbij werd vertrokken van het businessmodel van GIMV. GIMV investeert en desinvesteert. De desinvesteringen en de meerwaarden die daaruit ontstaan, stellen GIMV in staat de nieuwe investeringen en het dividendinkomen van de aandeelhouders te financieren. GIMV ontvangt zelf heel weinig dividendinkomen van haar participaties, omdat het groei- en technologiebedrijven zijn die meestal geen dividend betalen.

Dit is een fundamenteel verschil tussen GIMV en de klassieke holdingmaatschappijen, die sterk van recurrent dividendinkomen leven.

Het was niet opportuun om te desinvesteren en GIMV heeft bijgevolg beslist om minder te investeren, want tussen desinvesteringen en investeringen moet een evenwicht bestaan. In totaal werd in 2002 voor 158 miljoen euro geïnvesteerd. Daarvan ging 48,4 miljoen euro naar de thuismarkt van GIMV. In 2003 waren deze cijfers respectievelijk 67,7 miljoen euro en 13,8 miljoen euro. Deze daling van het investeringsniveau is een algemeen marktverschijnsel. GIMV blijft echter haar belangrijke marktpositie in Vlaanderen behouden.

In het algemeen kwam de klemtoon sterk te liggen bij de opvolgingsinvesteringen. Zo zorgt GIMV ervoor dat zij de waarde die zij in participaties heeft opgebouwd, beschermt. Deze terugval in het investeringsvolume begon bij GIMV trouwens reeds in de tweede helft van 2001. Andermaal blijkt hieruit dat GIMV een behoorlijk en voorzichtig beleid volgt.

Om het tijdelijke onevenwicht tussen desinvesteringen en investeringen te overbruggen, heeft GIMV een beperkte hoeveelheid vreemd vermogen aangetrokken. Daarbij wordt een strikte beleidslijn gevolgd en zal GIMV niet in de verleiding komen de schuldgraad te sterk te laten oplopen. De beperkte schuldgraad is tijdelijk en zal het vermogen van de aandeelhouders in stand houden. Aangezien de focus in 2003 vooral gericht was naar het realiseren van exits en in mindere mate werd geïnvesteerd, betekende dit dat de schuldgraad over 2003 sterk verminderde. GIMV beschikt nu over de deskundigheden en de organisatie om in gespecialiseerde activiteiten zoals biotechnologie, informatie- en communicatietechnologie en management buy-outs te investeren.

Bijkomende middelen kunnen ook worden aange trokken door middelen van derden aan te trekken voor specifieke fondsen. Dit kan ook de rentabiliteit van de aandeelhouders verbeteren en het risico spreiden. Zo werd einde 2003 de oprichting van een fonds voor Duitsland aangekondigd met een kapitaal van 78 miljoen euro waarvan 48 miljoen euro door derden werd aangebracht.

De strategie blijft dan ook ongewijzigd : gespecialiseerd investeren in een aantal zorgvuldig uitgekozen vakgebieden. Deze specialisaties worden in een portefeuille gecombineerd om een goede risicospreiding mogelijk te maken. De Europese en internationale dimensie van GIMV maakt de specialisatie rendabel en geloofwaardig.

Inzake de specifieke vraagstelling kan het volgende worden gesteld.

Aangezien GIMV een beursgenoteerde onderneming is, kunnen we moeilijk uitspraken doen over concrete dossiers. Sinds verschillende jaren is de internationalisatie een onderdeel van de strategie van GIMV. De overname van de Halder-organisatie in Nederland en Duitsland moet in dit kader worden gezien.

Voor buitenlandse dossiers worden door GIMV dezelfde criteria gebruikt (o.a. op het vlak van rentabiliteit) als voor investeringsdossiers in België.

Trouwens, wanneer GIMV investeert in een Belgische onderneming, bestaat eveneens de mogelijkheid dat dit bedrijf concurrentie kan aandoen aan een andere Belgische onderneming.

**Vraag nr. 100
van 20 februari 2004
van de heer LUDWIG CALUWE**

Eurovignet – Vrijstelling ambulante handelaars

Het eurovignet is verschuldigd voor alle motorvoertuigen en samengestelde voertuigen die uitsluitend bestemd zijn voor het vervoer van goederen over de weg, voorzover de maximaal toegelaten massa ten minste 12 ton bedraagt.

Voertuigen die in België ingeschreven zijn en slechts af en toe op de openbare weg in België rijden en die worden gebruikt door natuurlijke of rechtspersonen die het goederenvervoer niet als hoofdactiviteit hebben, kunnen een vrijstelling krijgen.

Volgens het antwoord van de federale minister van Financiën op parlementaire vraag nr. 1386 van de heer Arens van 26 mei 1998, vallen voertuigen bestemd voor ambulante handel in principe niet onder de vrijstelling voorzover zij regelmatig worden gebruikt.

In de praktijk zouden sommige ambulante handelaars toch een vrijstelling kunnen krijgen.

1. Op welke basis kunnen ambulante handelaars zulke vrijstelling krijgen ?

Welke zijn de precieze voorwaarden hieromtrent ?

2. Zijn er ten aanzien van deze vrijstelling voor ambulante handelaars verschillende administratieve praktijken bij de ontvangers ?

Antwoord

Het Vlaams Gewest is bevoegd om de tarieven, de vrijstellingen en de heffingsgrondslagen te wijzigen van het eurovignet. De invordering van deze gewestelijke belasting wordt nog steeds uitgevoerd door het federale Ministerie van Financiën. Wat het tweede deel van de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger betreft, wil ik dan ook, vermits dezelfde vraag gesteld is aan de federale minister van Financiën, verwijzen naar het antwoord dat mijn collega hierop zal verstrekken.

Aan het eurovignet zijn onderworpen : de motorvoertuigen en de samengestelde voertuigen uitsluitend bestemd voor het vervoer van goederen over de weg, waarvan de maximaal toegelaten massa ten minste 12 ton bedraagt (artikel 3, eerste lid, van de wet van 27 december 1994 tot goedkeuring van het verdrag inzake de heffing van rechten voor het gebruik van bepaalde wegen door zware vrachtwagens).

Vanwege het federale Ministerie van Financiën heb ik vernomen dat er met een belastingplichtige betwisting is gerezen over de interpretatie van het vermelde artikel 3. De rechtbank van eerste aanleg van Antwerpen heeft op 28 februari 2003 deze belastingplichtige in het gelijk gesteld door te vonnissen dat winkelwagens niet uitsluitend bestemd zijn voor het vervoer van goederen over de weg.

De federale administratie heeft tegen dit vonnis beroep aangetekend, omdat de algemene bestemming, ongeacht het gebruik dat er in een bepaald geval van kan worden gemaakt, in aanmerking

moet worden genomen om te beoordelen of een voertuig uitsluitend bestemd is voor vervoer van goederen over de weg. De uitspraak van het hof van beroep kan wellicht uitsluitsel geven over de vraag of op basis van de bestaande tekst een winkelwagen al dan niet aan het eurovignet is onderworpen.

Overeenkomstig artikel 5, 2° van diezelfde wet van 27 december 1994 zijn van het eurovignet vrijgesteld : de voertuigen die in België ingeschreven zijn en slechts af en toe op de openbare weg in België rijden en die worden gebruikt door natuurlijke of rechtspersonen die het goederenvervoer niet als hoofdactiviteit hebben, mits het vervoer dat met deze voertuigen plaatsvindt tot het Belgisch grondgebied beperkt is.

De term "af en toe" wordt door de federale administratie als een feitenkwestie beoordeeld, rekening houdende met het aantal en het gebrek aan regelmaat van de verplaatsingen (parlementaire vraag van de heer Arens, nummer 1386 van 5 oktober 1998). Aan deze vereiste wordt (aldus het antwoord van de federale minister van Financiën destijds) geacht te zijn voldaan wanneer de betrokken voertuigen maximaal 30 dagen per kalenderjaar (of per belastbare periode van 12 opeenvolgende maanden) op de openbare weg worden gebruikt.

Kermiswagens dienende voor het vervoer van kermis- of circusmateriaal of voor het vervoer van dieren, evenals de woonwagens, zouden wel worden geacht te voldoen aan de vermelde voorwaarden van vrijstelling van het eurovignet. Deze voertuigen worden immers wel geacht slechts sporadisch op de openbare weg te rijden. De situatie van die kermiswagens lijkt mij niet te vergelijken met winkelwagens, die, zo komt het mij voor, toch enkele dagen per week op de openbare weg rijden.

Vraag nr. 102 van 27 februari 2004 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Mandaten beheers- en bestuursorganen – M/V-voordrachten

Zie :
Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken
Vraag nr. 102
van 27 februari 2004
van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
Blz. 2316

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 103
van 4 maart 2004
van de heer JOHAN SAUWENS

Begroting – Financieringsfonds Eenmalige Uitgaven (2)

Kan de minister, in opvolging van zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 53 van 19 december 2003 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 8 van 13 februari 2004, blz. 1618), thans het overzicht per eind 2003 bezorgen van :

- de middelen die sedert 2000 in het Financieringsfonds voor Schuldafbouw en Eenmalige Investeringsuitgaven (FFEU) werden gereserveerd ;
- de werkingskosten per jaar ;
- de goedgekeurde middelen per project ;
- de vastleggingen en betalingen die per project zijn gebeurd ;
- de nog te bestemmen middelen ?

Ik verwijs naar het antwoord op schriftelijke vraag nr. 116 van de heer Erik Matthijs van 4 april 2003 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 15 van 30 mei 2003, blz. 2443).

Antwoord

1. De middelen die sedert 2000 in het FFEU werden gereserveerd

Het totaal aan middelen die via dotaties in het FFEU werden gereserveerd, bedraagt 872 miljoen euro.

2. De werkingskosten per jaar

Van bij zijn aanvang steunt de werking van het FFEU op interne subsidiariteit. Het FFEU raakt niet aan de bestaande verantwoordelijkheden en wijzigt de bestaande werkingsregels niet, tenzij deze onvoldoende controle-inzichten

en -rapportering genereren. In dit laatste geval zet het FFEU zich in om, samen met de betrokken dienst, deze interne controlelijnen te verbeteren. Het kan daardoor een zeer lichte structuur behouden, zodat het nauwelijks eigen kosten genereert, waardoor het gebruik van de middelen voor investeringen maximaal wordt gevrijwaard, terwijl gelijktijdig toch een effectieve controle en monitoring wordt ingesteld.

De eerste werkingskosten werden uitbetaald in 2002 m.b.t. de aanwerving van een controller ten bedrage van 18.893 euro. Over het jaar 2003 was er 120.000,00 euro begroot, maar werd slechts 51.202,72 euro uitbetaald. Voor het werkingsjaar 2004 zijn 120.000,00 euro aan werkingskosten ingeschreven in de begroting. Deze zullen opnieuw zeer zorgzaam worden benut en bij niet-benutting overgeschreven worden naar de investeringsdoeleinden van het FFEU.

3. De goedgekeurde middelen per project

In het decreet van 22 december 2000 wordt onder artikel 4, paragraaf 1, vermeld voor welke gehele of gedeeltelijke financiering de middelen van het Fonds uitsluitend kunnen worden aangewend. Volgens paragraaf 2 van hetzelfde artikel 4 kunnen deze middelen slechts aangewend worden na goedkeuring ervan door het Vlaams Parlement naar aanleiding van de begrotingscontrole.

We geven een overzicht van de projecten zoals deze goedgekeurd werden tijdens de respectieve begrotingscontroles. Hoeveel middelen er per project werden goedgekeurd, geven we weer in de tabel als **bijlage**.

Projecten 2001

Stadvernieuwing
 Fietspaden
 Missing link

Projecten 2002

Mobiliteit en verkeersveiligheid
 Duurzame milieu-investeringen
 Wetenschapsbeleid
 Aquafin-investeringen
 Onderwijsinvesteringen
 Culturele investeringen
 Toeristische investeringen
 Welzijnsinvesteringen
 Investerings buitenlands beleid

Projecten 2003

Gevaarlijke punten
 Waterwegen en herstellingen dijken
 Ouderenvoorzieningen
 Brownfields en waterbeheersing
 Wetenschapsbeleid
 Dynamo-projecten
 Investerings sportinfrastructuur
 Holocaustmuseum Mechelen

- welzijnsinvesteringen: bouw van het rusthuis "Het gouden Anker" in Antwerpen ;
- culturele investeringen : investeringssubsidie voor het project Stadsmuseum De Bijloke ;
- duurzame milieu-investeringen voor integraal waterbeleid via Aquafin ;
- stadsvernieuwingsprojecten in 9 grote steden ;

Projecten 2004 (prefiguratie)

Gevaarlijke punten
 Investeringswerken waterwegen
 Sportinfrastructuur
 Stadsvernieuwingsprojecten
 Toeristische infrastructuur
 Sociale huisvesting
 Onderzoek en ontwikkeling

- onderwijsinvesteringen : in de diverse administraties werden volgende projecten opgestart :

IVAH: Erasmushogeschool Brussel,
 GO : Ensorinstituut Oostende,
 DIGO : instandhouding patrimonium,
 WO : VUB instituut moleculair onderzoek,
 HO: Europacollege.

Op te merken valt dat er in 2004 een som van 44,7 miljoen euro wordt uitgetrokken voor "schuldafbouw".

Het is slechts vanaf het jaar 2002 dat de eerste projecten opgestart werden. Gezien de aard van de uitgaven moet rekening gehouden worden met de tijd nodig voor het afronden van de aanbestedingsprocedures.

We trachten tevens het aantal projecten dat gefinancierd wordt met FFEU-middelen te beperken tot grote projecten. In de protocols worden sedert 2003 de deelprojecten ook in detail opgesomd.

In het jaarverslag 2002-2003 werden de diverse projecten uitvoerig toegelicht :

- investeringen buitenlands beleid : Vlaamse vertegenwoordiging in Londen ;
- mobiliteit (waterwegen en zeevaren) : herbouw van de brug aan de N619 over het Albertkanaal in Riemst ;
- wetenschapsinvesteringen : nieuwe 300 mm clean room voor IMEC ;
- toeristische investeringen : renovatie Casino Kursaal Oostende ;
- mobiliteit en verkeersveiligheid : aanleg van fietspaden in het kader van module 13 ;
- missing link : bouw van de verkeerswisselaar N49/R4 ;

(IMEC : Interuniversitair Micro-Elektronicacentrum ; IVAH : Investeringsdienst voor de Vlaamse Autonome Hogescholen ; GO : gemeenschaps-onderwijs ; DIGO : Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs ; WO : wetenschappelijk onderzoek ; HO : hoger onderwijs – red.)

Het is de bedoeling in het jaarverslag 2003 – 2004, dat eerstdaags verspreid wordt, de nieuwe investeringsprojecten toe te lichten.

4. De vastleggingen en betalingen die per project zijn gebeurd

Voor de cijfers, opgesteld per 31 december 2003, verwijzen we naar de tabel als **bijlage**. Per goedgekeurd project door het Vlaams Parlement worden de toegekende middelen, de vastleggingen, ordonnanceringen en betalingen erin weergegeven.

In totaal werden voor 871 miljoen euro aan middelen toegewezen door het Vlaams Parlement tijdens de diverse begrotingscontroles. Hiervan werden er per 31 december 2003 reeds voor 437 miljoen euro (dit is 50%) vastgelegd. De ordonnanceringen bedragen 106 miljoen euro en hiervan werd per 31 december reeds 93 miljoen uitbetaald.

5. De nog te bestemmen middelen

De nog te bestemmen middelen, na toewijzing van de projectvoorstellen 2004 door de Vlaamse regering, bedragen nog slechts 463.688,10 euro.

**Financieringsfonds voor Schuldafbouw en Eenmalige Investeringsuitgaven
Cumultoeestand per 31/12/2003 (prefiguratie dotatie 2003 en projecten 2004)**

MIDDELEN

Orsprong	Bedragen in euro	Opmerkingen
Dotatie 12/2000	54.082.083,15	
Dotatie 01/2001	62.170.434,61	
2000 totaal dotatie		116.252.517,76
Dotatie 12/2001	265.277.994,22	
Correctie 12/2001	-22.650.469,62	voorlopige weigering RH 15/1/03
Dotatie 01/2002	120.443.481,42	
Correcties 12/2001	-3.681.941,50	
Correctie dot. 12/2001	-195.388,31	
Correcties 01/2002	-5.740.171,25	
Correctie dot. 01/2002	-304.611,69	
2001 totaal dotatie		353.148.893,27
Dotatie 12/2002	150.253.796,60	
Dotatie 01/2003	66.783.116,91	
Saldo Aquafin-investeringen	352,48	terugvordering einde project
2002 totaal dotatie		217.037.265,99
Dotatie 12/2003	22.128.233,63	nog geen dotatiebesluit
Dotatie 01/2004	163.126.320,26	nog geen dotatiebesluit
2003 totaal dotatie		185.254.553,89
TOTAAL	871.693.230,91	871.693.230,91

UITGAVEN

Projecten FFEU	Toekenningen	Vastleggingen	Ordonnanc.	Betalingen
2001 Stadsvernieuwing	24.789.352,48	0,00	0,00	0
Fietspaden	49.578.704,95	47.787.008,10	4.269.512,70	4.450.371,58
Missing links	24.789.352,48	24.789.352,48	21.662.158,65	20.867.110,69
2002 Mobiliteit en Verkeersveiligheid	151.314.000,00	147.063.868,68	14.182.701,25	4.628.486,52
Duurzame milieu-investeringen	37.184.028,72	19.621.842,23	6.890.067,97	4.515.853,72
Wetenschapsbeleid	37.184.000,00	37.184.000,00	20.271.940,06	20.271.940,06
Aquafin-investeringen	24.789.352,48	24.789.000,00	24.789.000,00	24.789.000,00
Onderwijsinvesteringen	19.831.481,98	17.351.087,98	2.950.445,22	2.930.281,79
Culturele investeringen	14.873.611,49	6.176.449,16	449,16	449,16
Toeristische investeringen	12.420.000,00	8.652.871,44	444.852,32	444.852,32
Welzijnsinvesteringen	6.197.338,12	6.152.913,29	0,00	0,00
Investeringen Buitenl. Beleid	6.197.338,12	6.151.120,09	6.151.120,09	6.151.120,09
Werkingskosten 2002	18.893,09	18.893,09	18.893,09	18.893,09
2003 Gevaarlijke punten	100.000.000,00	6.347.489,00	0,00	0,00
Waterw. + herstelling dijken	38.900.000,00	11.146.282,39	0,00	0,00
Ouderenvoorzieningen	37.250.000,00	37.171.109,35	0,00	0,00
Brownfields en waterbeheersing	37.250.000,00	0,00	0,00	0,00
Wetenschapsbeleid	37.250.000,00	36.532.558,00	3.863.279,00	3.863.279,00
DYNAMO-projecten	12.500.000,00	0,00	0,00	0,00
Investeringen sportinfrastructuur	7.250.000,00	0,00	0,00	0,00
Holocaustmuseum	6.250.000,00	0,00	0,00	0,00
Werkingskosten 2003	51.202,72	51.202,72	51.202,72	51.202,72
2004 Gevaarlijke punten	100.000.000,00		prefiguratie	
Investeringswerken waterwegen	7.688.830,92			
Sportinfrastructuur	3.570.860,70			
Stadsvernieuwingsprojecten	6.427.549,26			
Toeristische infrastructuur	1.440.000,00			
Sociale huisvesting	7.135.961,95			
Onderzoek en ontwikkeling	14.277.683,35			
SCHULDAFBOUW	44.700.000,00			
Werkingskosten 2004	120.000,00			
TOTAAL	871.229.542,81	436.987.048,00	105.545.622,23	92.982.840,74

SALDO (te bestemmen middelen) 463.688,10

Vraag nr. 105
van 5 maart 2004
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Oceanografisch expertisecentrum – Vestiging Oostende

De Unesco (United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization) besliste onlangs het expertise- en referentiecentrum van de Intergouvernementele Oceanografische Commissie (IOC), gespecialiseerd in de studie der oceanen en zeeën, te vestigen in Oostende.

De aan deze commissie verbonden wetenschappers zouden voorlopig opgevangen worden in het Vlaams Instituut voor de Zee (VLIZ), waar ook de Federale Eenheid voor het Beheer van de Noordzee haar intrek heeft genomen.

1. Sedert wanneer zijn de eerste wetenschappers van het "IODE project office" (International Oceanographic Data and Information Exchange) in Oostende toegekomen ?

Worden naast de bemanningen van de Zeeleeuw en het Belgisch oceanografisch marineschip Belgica ook nog andere Belgische onderdanen betrokken bij de activiteiten van de Unesco vanuit Oostende ?

2. Neemt de Vlaamse regering initiatieven om de betekenis te belichten voor het publiek van de aanwezigheid van een aantal wetenschappers betrokken bij het beheer, de bescherming en de exploitatie van de zeeën ?

Antwoord

1. De komst van de eerste medewerkers van het "IODE project office" van de Unesco is gepland voor 1 mei 2004. Zij zullen voorlopig opgevangen worden in de lokalen van het Vlaams Instituut voor de Zee.

Naast de Vlaamse onderzoeksploegen aan boord van de onderzoeksschepen Zeeleeuw en Belgica, is het de bedoeling dat ook onderzoekers van andere onderzoeksinstituten – ook van buiten België – bij deze IODE-activiteiten worden betrokken.

2. De Vlaamse regering heeft een beheersovereenkomst met het Vlaams Instituut voor de Zee. Publieksvoorlichting behoort tot het opdrachtenpakket.

Het VLIZ zal op geregelde tijdstippen toelichting geven en informatie verstrekken over de activiteiten en verwezenlijkingen van het "IODE project office" van de Unesco naar het grote publiek.

Vraag nr. 106
van 5 maart 2004
van de heer CHRIS VANDENBROEKE

Textiel Vlaanderen – Verkoop

In de Beleidsbrief Economisch Overheidsinstrumentarium (Stuk 1910 (2003-2004) – Nr. 1, blz. 24-25) wordt gesteld dat medio 2003 beslist was tot de verkoop van Textiel Vlaanderen (door herplaatsing in going concerns). "Middels een transparante procedure zal een daartoe opgerichte werkgroep de verkoop inleiden en voorstellen formuleren aan de Vlaamse regering. Bedoeling is dat een nieuwe eigenaar de uitbouw van Textiel Vlaanderen zou verder zetten."

In krantenartikels van begin december stond dat er volgende stappen gezet waren : "De Participatiemaatschappij Vlaanderen zet haar dochter Textiel Vlaanderen in de etalage." De Vlaamse regering hoopte met de verkoop 39 miljoen euro te kunnen ontvangen.

De opdracht om de verkoopoperatie uit te voeren, werd gegeven aan KPMG Corporate Finance en het advocatenbureau Baker & McKenzie. Biedingen moesten gebeuren tegen uiterlijk 23 januari 2004. Daaruit zou dan een "shortlist" worden geselecteerd. Tot op heden hebben we in de media hierover nog niks vernomen.

Toen het nieuws bekend raakte, werden onmiddellijk – terecht of onterecht – een aantal kanttekeningen gemaakt : zo zouden ondernemers uit de sector niet echt geïnteresseerd zijn om minderheidsaandeelhouder te worden. Zij willen bedrijven immers zoveel mogelijk integreren in hun eigen activiteiten.

Iedereen erkent het belang dat de textielsector had en heeft in Vlaanderen : zowel naar tewerkstelling als naar export is dit een heel belangrijke sector voor Vlaanderen in het algemeen, en de regio van Zuid-West-Vlaanderen in het bijzonder. Bovendien beseft iedereen dat de sector met ernstige moeilijkheden kampt : de tewerkstelling loopt achter, tal van faillissementen, de loonhandicap, de slechte conjunctuur, de zwakke dollar, zwakke privé-consumptie, ...

Ook de betrokken bedrijven zijn voor de Vlaamse economie en werkgelegenheid van belang en verdienen een goede toekomst : er zitten namelijk zes Vlaamse textielgroepen in de holding Textiel Vlaanderen, goed voor een tewerkstelling van 2.500 mensen en met grote omzetcijfers. Zij beschouwden de verkoop van Textiel Vlaanderen dan ook als een tegenvaller.

1. Wat is de stand van zaken in de verkoopprocedure van de holding Textiel Vlaanderen ?

2. Voldoet de interesse aan de verwachtingen ?

Kan de minister informatie geven over de kandidaat-kopers ?

Is de "shortlist" beschikbaar ?

Zijn er kandidaten voor de hele portefeuille of gaat het telkens over delen ervan ?

3. Gaat de minister ervan uit dat de verkoop van Textiel Vlaanderen de verwachte 39 miljoen euro zal opleveren ? Zo neen, hoeveel dan wel ?

Wordt de opbrengst – op welke manier dan ook – opnieuw geïnvesteerd in de (jammer genoeg noodlijdende) textielsector (zo neen, waarin dan wel) ?

4. Gaat de minister ervan uit dat de verkoop gevolgen zal hebben voor de tewerkstellingsgraad en de omzet van de textielsector in het algemeen, en voor de betrokken bedrijven in het bijzonder ?

5. Gaat hij ervan uit dat de intentie in zijn beleidsbrief, namelijk dat het de bedoeling is dat de nieuwe eigenaar de uitbouw van Textiel Vlaanderen zou voortzetten, gerealiseerd zal kunnen worden ?

Antwoord

Sta mij toe om een globaal antwoord te geven op de vijf gestelde deelvragen.

In het kader van de door het Vlaams Parlement besliste vereffening van Gimvindus NV werden medio 2001 de deelvennootschappen NV Staal Vlaanderen en NV Textiel Vlaanderen door Gimvindus overgedragen aan de Participatiemaatschappij Vlaanderen.

Door Gimvindus werden eerst alle textielactiva samen met een kleinste deel van de achtergestelde

schuld van Gimvindus aan het Vlaams Gewest ingebracht in de NV Textiel Vlaanderen.

Met het oog op de verkoop van de NV Textiel Vlaanderen kreeg de raad van bestuur de opdracht om haar portefeuille te stroomlijnen en te dynamiseren en dientengevolge mede aflossing van haar achtergestelde schuld ten belope van 16,7 miljoen euro in de hand te werken.

Gelet op de voortdurend wijzigende mondiale context waarin de Vlaamse textielindustrie zich moet waarmaken, dienen onder andere door concentratie zoveel als mogelijk overheadkosten uitgespaard te worden om ruimte te creëren voor initiatieven inzake het vinden en vermarkten van nieuwe producten.

In hetzelfde kader streeft Textiel Vlaanderen, weze het als minderheidsaandeelhouder, grondige herstructurering van bedrijven na en wordt nieuwe technologische knowhow vergaard ter stimulans van voorgaande.

Ter uitvoering van haar opdracht startte Textiel Vlaanderen medio juni 2001 met 8 miljoen euro liquide middelen.

Middels consultancy-inkomsten, interesten op leningen en dividenden, werd over 2001, 2002 en medio 2003 een cashflow opgebouwd van circa 3 miljoen euro. Deze cashflow, samen met gevaloriseerde activa, stelt Textiel Vlaanderen in staat tot midden 2003 12 miljoen euro te investeren, voornamelijk voor versterking van de portefeuille.

Textiel Vlaanderen participeert in zes textielgroepen.

De hoofdactiviteit van twee groepen bestaat voornamelijk uit loonveredeling en/of coating van garens en geweven doek mits toepassing van chemische procédés. Beide groepen willen de chemische knowhow beter valoriseren door het creëren van eigen eindproducten of door diversificatie.

De vier overige groepen zijn geïntegreerd, dit wil zeggen : ze produceren geweven of getufte eindproducten op basis van eigen geproduceerde en veredelde natuurlijke of chemische garens. Het gaat hier om eindproducten in het segment interieurtextiel, tapijten en kledingstoffen en matrastijk in de meest uiteenlopende gamma's. Textiel Vlaanderen begeleidt deze groepen bij het uitbouwen van een internationale activiteit, product-upgrading, het saneren van overhead door concentratie en productiviteitsinvesteringen, wat moet leiden tot hogere rendementen die op hun beurt doorgedreven research moeten toelaten.

De portefeuille van Textiel Vlaanderen bestaat voor het overige uit meestal gewaarborgde leningen en participaties afkomstig van het vroegere Textielplan. Hierdoor behoudt Textiel Vlaanderen een globale kijk op en inzicht in de textielactiviteit in Vlaanderen.

Midden 2003 werd beslist Textiel Vlaanderen te verkopen door herplaatsing in going concern. Middels een transparante procedure heeft een daartoe opgerichte werkgroep de verkoop ingeleid. Er zullen voorstellen geformuleerd worden aan de Vlaamse regering. Bedoeling is dat een nieuwe eigenaar de uitbouw van Textiel Vlaanderen zou voortzetten.

Ik heb erop gestaan dat eerst zoveel mogelijk de portefeuille zou worden gestroomlijnd en dat – sinds midden 2003 – de individuele meerderheidsaandeelhouders der participaties verwittigd zouden worden van de daadwerkelijke deel-vereffening door tekoopstelling.

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger stelt, is intussen een publiekelijk aangekondigde verkoopprocedure opgestart, waarbij uiteraard discretie verzekerd wordt aan alle partijen. Het is mij dan ook onmogelijk de discretieplicht te doorbreken. Een verder antwoord moet dus uitgesteld worden totdat er uitsluitel zal zijn.

PAUL VAN GREMBERGEN

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
CULTUUR, JEUGD EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 96
van 17 februari 2004
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

*Ondersteuningstraject migrantenverenigingen –
Stand van zaken*

In de Beleidsbrief Cultuur, Beleidsprioriteiten 2003-2004 (Stuk 1913 (2003-2004) – Nr. 1), staat dat in het laatste jaar van deze regeerperiode de nadruk zal worden gelegd op de verdere implementatie van het decreet sociaal-cultureel volwassenenwerk. Hierbij zou ook aandacht gaan naar het uitwerken en uitvoeren van een vormings- en ondersteuningstraject voor de migrantenverenigingen.

De plannen moeten nu klaar zijn om in 2004 resultaat te kunnen hebben.

Mag ik de minister vragen hoe dit vormings- en ondersteuningstraject voor migrantenverenigingen concreet zal gebeuren ?

Antwoord

Met de goedkeuring van het decreet van 4 april 2003 betreffende het sociaal-cultureel volwassenenwerk verandert het beleid ten aanzien van de erkende en gesubsidieerde verenigingen van migranten drastisch.

Om erkend te blijven, moeten deze verenigingen op het einde van de tweede beleidsperiode voldoen aan de normen van het nieuwe decreet. Zij moeten dus minimaal 50 actieve afdelingen of groepen tellen, met een minimum van tien afdelingen of groepen in ten minste drie provincies.

Het decreet geeft Socius, het steunpunt voor sociaal-cultureel volwassenenwerk, de opdracht deze organisaties te ondersteunen in hun uitbouw en daarvoor een actieplan uit te werken.

Het actieplan 2003-2009

Het actieplan 2003-2009 is tot stand gekomen in samenwerking met de veertien erkende verenigingen van migranten en gaat uit van volgende principes.

– Een goed werkende vereniging van migranten weet wat ze wil.

Organisaties hebben een bepaalde doelstelling die vanuit een eigen achtergrond nagestreefd wordt. Daar gaat het hier om. Samen met de verenigingen van migranten worden deze doelstellingen onderzocht en indien nodig aangepast aan de realiteit en de praktijk van de werking.

– Een goed werkende sociaal-culturele vereniging van migranten doet wat ze moet doen.

Hierbij gaat het om het afbakenen van de werking tot datgene wat de sociaal-culturele organisatie moet doen: werken met vrijwilligers, sociaal-culturele werking uitbouwen, functies nastreven, kadervorming opzetten, afdelingsbegeleiding uitwerken, communicatie met de leden opzetten.

- Een goed werkende vereniging van migranten is goed omkaderd.

Dit betreft organisatieontwikkeling, het werken aan een organisatie opdat deze in staat zou zijn doelgericht en doelmatig aan het maatschappelijk project te werken en haar plannen goed uit te voeren. Thema's zijn daarbij : personeelszaken (hoe goed personeel aanwerven, hoe personeel goed laten functioneren, wat met administratieve opdrachten,...), juridische aspecten (hoe gaan we om met onze VZW-structuur, wat moeten we doen om als werkgever wettelijk in orde te zijn,...), financiële zaken (hoe brengen we onze begroting in evenwicht, in welke mate moeten de leden een bijdrage leveren aan de werking van de organisatie, wat mogen leden daarvoor in de plaats verwachten,...).

Vormingsmomenten 2003 in het kader van het actieplan :

- 10 april 2003 : kadervorming geven aan beleidsvrijwilligers ;
- 8 mei 2003 : begeleiding van lokale afdelingen ;
- 12 juni 2003 : aanbieden van hulp- en leermiddelen: opmaak van educatieve pakketten ;
- 11 september 2003 : aanbieden van hulp- en leermiddelen: hanteren van educatieve pakketten ;
- 9 oktober 2003 : opmaken en schrijven van een jaarprogramma ;
- 13 november 2003 : serviceverlening aan lokale afdelingen ;
- 11 december 2003 : het lokaal cultuurbeleid.

Planning 2004 op basis van het actieplan

Vormingsmomenten

- Vrijwilligers : een vereniging kan niet zonder (23 april)
- Samenwerken in netwerkverband (29 oktober en 3 december)
- Financiële en administratieve verplichtingen van een gesubsidieerde vereniging (eind mei/begin juni)

Terugkoppelmomenten : 2 bijeenkomsten

Individuele begeleiding : 3 bezoeken per vereniging

Het vormingstraject omtrent kadervorming

Art. 55, § 5, van het decreet van 4 april 2003 vermeldt dat voor verenigingen van migranten een coëfficiënt van 130 % kan worden toegepast op voorwaarde dat de vereniging in de jaarplannen aantoonde dat ze minstens 30 % van de jaarlijkse subsidie extra besteedt aan de ondersteuning van de werking van de lokale afdelingen of groepen.

In uitvoering van deze bepaling worden jaarlijks overeenkomsten afgesloten tussen de Vlaamse Gemeenschap en de erkende migrantenverenigingen waarbij de voorwaarden voor de bijkomende subsidie worden vastgelegd. Elke erkende migrantenvereniging bezorgt maandelijks aan de administratie een overzicht met de geplande activiteiten in het kader van deze bijkomende subsidie.

Daarnaast wordt ook in het jaarverslag en het financieel verslag van de vereniging gerapporteerd over de activiteiten die in het kader van de overeenkomst zijn gerealiseerd. Ik heb beslist om deze bijkomende subsidie voor het werkjaar 2004 enkel toe te staan aan die verenigingen welke deelnemen aan het vormingstraject omtrent kadervorming.

Socius kreeg van mij de opdracht om het traject "kadervorming voor verenigingen van migranten" te begeleiden en te coördineren.

Vanaf 2004 werkt Socius dus met twee trajecten, die parallel lopen en in de mate van het mogelijk aanvullend zijn. Thema's die oorspronkelijk opgenomen waren in het actieplan, zijn nu opgenomen in het vormingstraject.

- Het *actieplan* heeft de bedoeling de verenigingen te ondersteunen bij de uitbouw en de professionalisering van de organisaties als sterke sociaal-culturele verenigingen van migranten. Het actieplan concentreert zich dus op het *landelijke niveau* van de vereniging.

- Het *vormingstraject* wil medewerk(st)ers vormen die op hun beurt instaan voor de vorming en de begeleiding van de afdelingsverantwoordelijken. Het vormingstraject staat dus in het teken van de *afdelingswerking*.

Vier modules

In overleg met de migrantenverenigingen werd gekozen voor vier inhoudelijke modules :

- module 1 : wij zijn een sociaal-culturele vereniging (2 x 2 dagen) ;
- module 2 : werken met groepen (een tweedaagse + een terugkomdag) ;
- module 3 : leren programmeren (een tweedaagse + een terugkomdag) ;
- module 4 : besturen van een vereniging (een tweedaagse + een terugkomdag).

Het traject wordt gespreid over twee jaar : module 1 en 2 vinden plaats in 2004 ; module 3 en 4 in 2005.

Elke vereniging is verplicht met minimaal één persoon deel te nemen aan alle modules, wil men de 30 % extra subsidiëring kunnen genieten. Dat betekent niet dat één persoon alle modules moet volgen, maar wel dat iedere vereniging minstens één iemand laat deelnemen aan elke module.

Algemene doelstelling van het traject "kadervorming voor verenigingen van migranten" is het maken van sterke migrantenverenigingen. Daartoe wordt kaderleden (= educatieve medewerk(st)ers, nevenambtelijke medewerk(st)ers en beleidsvrijwillig(st)ers) kennis, deskundigheid en vaardigheden bijgebracht, opdat zij deze op hun beurt zouden overbrengen in hun organisatie.

Het traject verloopt dus eigenlijk in twee fasen :

- opleiding en training van de kaders van de migrantenverenigingen ;
- het doorgeven van de verworven deskundigheid en vaardigheden aan andere professionele, vrijwillige of nevenambtelijke medewerk(st)ers van de vereniging.

Gevolg van deze werkwijze in twee fasen : naast aandacht voor de inhoud, wordt eveneens zeer veel aandacht geschonken aan methoden en technieken om de verworven inhoud over te brengen.

De begeleiding van module 1 gebeurt door Socius-medewerk(st)ers ; voor de overige modules wordt naast Socius-medewerk(st)ers ook een beroep gedaan op deskundige buitenstaanders.

Socius koos ervoor om het volledige traject gratis aan te bieden aan de migrantenverenigingen, om zoveel mogelijk mensen uit de verenigingen de kans te geven de training te volgen en opdat de 30

% extra subsidiëring volledig zou kunnen worden aangewend voor het ontwikkelen en geven van kadertraining in de verenigingen zelf.

Module 1 – Wij zijn een sociaal-culturele vereniging, bestaat uit twee blokken van twee dagen.

Blok 1 : "Het veld en de overheid", vond plaats op 10 en 11 februari 2004. 26 deelnemers/neemsters schreven zich in voor het eerste gedeelte van deze module. Nog een achttal mensen meldden zich aan, maar werden wegens de grootte van de groep niet meer toegelaten. Voor hen worden binnenkort een aantal bijkomende sessies ingelegd. Uiteindelijk namen aan elke sessie minstens twintig cursisten deel. Van elke gesubsidieerde migrantenvereniging nam minstens één persoon deel aan alle dagdelen.

Tijdens deze eerste tweedaagse werd uitgebreid stilgestaan bij het kennismaken met mekaar en met de begeleiding, en bij de verwachtingen ten aanzien van het hele traject in het algemeen en module 1 in het bijzonder. Vervolgens werd in twee parallelgroepen gewerkt : terwijl de ene groep aandacht schonk aan de kenmerken en eigenheden van (sociaal-culturele) verenigingen, werd in de andere groep dieper ingegaan op de plaats van het sociaal-cultureel volwassenenwerk in de ruimere context van de welzijns-, educatieve en culturele wereld. Beide sessies werden elk tweemaal gegeven, opdat iedereen aan alles kon deelnemen. Tijdens het avondgedeelte maakten de cursisten, door middel van een kwis, kennis met collega-verenigingen en andere werksoorten in het sociaal-cultureel volwassenenwerk. Op dag 2 werd toelichting verstrekt bij de Belgische staatsstructuur en bij het totstandkomen en de inhoud van het decreet betreffende het sociaal-cultureel volwassenenwerk. De deelnemers/neemsters kregen vervolgens huiswerk mee, dat de aanloop zal vormen naar blok 2 van de 1ste module.

Blok 2 : "De sociaal-culturele methodiek", vindt plaats op 23 en 24 maart 2004. Wegens de grootte van de groep besliste Socius om de cursus te ont-dubbelen. Op 23 en 24 maart kan elke migrantenvereniging met één persoon deelnemen ; voor de overige geïnteresseerden wordt een bijkomende cursus georganiseerd in de loop van de maand april of mei.

Module 2 –Werken met groepen, wordt weldra inhoudelijk uitgewerkt.

Vraag nr. 97
van 17 februari 2004
van de heer KRIS VAN DIJCK

Middelen Gemeente/Stedenfonds – Sociale bestedingen

Op 20 februari 2003 stelde Vlaams volksvertegenwoordiger Bogaert een parlementaire vraag over de besteding van de middelen van het nieuwe Gemeentefonds en het Stedenfonds (schriftelijke vraag nr. 94 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 13 van 2 mei 2003, blz. 2190-2192).

In het antwoord van de minister stond dat de gemeenten over de vrijheid beschikten om de middelen van het Gemeentefonds autonoom te besteden "en dit zowel voor gewone als buitengewone uitgaven". In vele steden en gemeenten stellen we echter vast dat het aantal sociale projecten achteruitgaat. Dit probleem van de mogelijke vermindering van bestedingen voor gemeentelijke sociale projecten bij afloop van de SIF-projecten, werd eerder al aangekaart in het Vlaams Parlement. Ook bijvoorbeeld in het kader van een vraag om uitleg van de heer Marcel Logist van 1 oktober 2002. Zijn vrees was dat er heel wat gemeenten minder zouden investeren in sociale projecten en hij haalde hierbij Tienen als voorbeeld aan.

De minister weerlegde dit en zei dat dit voorbeeld geen algemene tendens weergaf. Wel stelde de minister daarvoor bijzonder veel aandacht te zullen hebben, zodat de gemeenten geen tabula rasa zouden maken van alle sociale bekommernissen en het geld dat daaraan besteed moet worden. De minister ging dan ook proberen een aantal gegevens te verzamelen en ter beschikking te stellen van het parlement, om zo een evaluatie te maken (Handelingen Commissievergadering nr. 4 van 1 oktober 2002, blz. 5-7)

Of er dus een tendens is tot minder besteding in sociale projecten en of deze evaluatie reeds gebeurd is, is ons niet duidelijk.

Ook stelde de minister in zijn antwoord op de bovenvermelde schriftelijke vraag dat het voor een evaluatie van het Stedenfonds nog iets te vroeg was. "Zo wordt momenteel onderzocht in welke mate de integratie van de fondsen al dan niet een effect heeft op de beschikbare middelen voor de OCMW's. Anderzijds zijn de gesprekken met de steden nog volop aan de gang. Het ligt in de bedoeling om voor eind juli 2003 met alle betrokken steden beleidsovereenkomsten af te sluiten. Op basis van een analyse van deze beleidsovereenkomsten

kan nagegaan worden welke andere en/of nieuwe impulsen vanuit het Stedenfonds worden gegeven. Deze analyse kan pas in het najaar worden doorgevoerd."

Daarom volgende pertinente vragen.

1. Is de beloofde evaluatie/analyse van het nieuwe Gemeentefonds gebeurd ?

Zo ja, wat zijn de resultaten ervan ?

Welke tendensen zijn waar te nemen ?

2. Welke (beleids)conclusies kunnen hieruit getrokken worden ?

Wat is de huidige bestedingsgraad voor kansarmoedeprojecten in vergelijking met de periode van het Sociaal Impulsfonds (SIF) ?

3. Beschikken alle steden die in aanmerking komen in het kader van het Stedenfonds, momenteel over een beleidsovereenkomst ? Zo neen, waarom niet ?

4. Hoe werd door de Vlaamse regering de opportuniteitstoets toegepast ?

5. Zijn aan alle steden de trekkingsrechten reeds toegekend ? Zo neen, waarom niet ?

6. Is de beloofde evaluatie/analyse van het Stedenfonds reeds gebeurd ?

Wat zijn de conclusies ?

Welke andere en/of nieuwe impulsen kunnen er op basis van de analyse van de beleidsovereenkomsten vanuit het Stedenfonds worden gegeven ?

Antwoord

Terecht wordt onze aandacht gevraagd voor de middelen die de gemeenten en steden besteden aan achterstelling en kansarmoede.

De integratie van het Sociaal Impulsfonds in het Gemeentefonds zorgt ervoor dat het vandaag iets moeilijker is om de concrete bestedingen op het terrein op te volgen. Steden en gemeenten moeten geen programma's en projecten meer indienen, maar kunnen vrij over de middelen beschikken. Een grondige evaluatie naar de effecten van deze integratie is vandaag nog niet mogelijk. Het is

wachten op de gegevens van de rekeningen 2002 en 2003 om een grondige analyse door te voeren.

Wel kunnen we nagaan in welke mate de gemeenten en steden gebruik hebben gemaakt van artikel 12 van het decreet dat stelt dat elke gemeente kan vragen een deel van het aandeel rechtstreeks te storten op de rekening van het OCMW.

In vele gemeenten werden SIF-middelen hoofdzakelijk bestemd voor het OCMW. Bij ontstentenis van een beslissing zou 8% van het gemeentelijk aandeel rechtstreeks aan het OCMW worden gestort. Dit percentage is gebaseerd op het budgettaire volume dat in de SIF-periode rechtstreeks aan de OCMW's werd doorgestort. Als we de doorstortingen voor 2003 bekijken, zien we dat ca. 5,7% van het totale Gemeentefonds aan de OCMW's werd doorgestort.

Daaruit concluderen dat de OCMW's vandaag iets minder ontvangen dan in het verleden is voorbarig. Dit percentage houdt namelijk geen rekening met de middelen die via het Stedenfonds naar het OCMW gaan. Ook wordt vastgesteld dat steden en gemeenten eigen verdeelsleutels hanteren. Zo zijn er 23 gemeenten die – samen met het OCMW – beslisten geen rechtstreekse doorstorting te doen, maar de OCMW-middelen via de gemeentelijke dotatie te garanderen. Onder deze gemeenten de steden Antwerpen en Brugge.

Als bijlage bezorg ik een overzicht van de rechtstreekse stortingen aan de OCMW's. In ieder geval zal duidelijk zijn dat het vandaag nog iets te vroeg is om globale conclusies te trekken. Een grondige analyse van de rekeningen zowel van de gemeenten zelf als van de OCMW's is daarvoor noodzakelijk en waarschijnlijk zal men pas met een bijkomende bevraging bij deze lokale besturen echt uitsluitel krijgen.

Naast een louter budgettaire benadering kunnen we ook kijken naar de evolutie van de kansarmoede-indicatoren. Deze geven aan of het gevoerde beleid al dan niet effect sorteert. Een deel van deze cijfers wordt trouwens gebruikt als criterium bij de verdeling van de middelen van het Gemeentefonds. De cijfers laten ons echter vandaag ook nog niet toe conclusies te trekken. Vele reeksen lopen nog maar tot 2002 of begin 2003. Het lijkt me wel aangewezen deze evoluties op de voet te volgen.

Op de vraag of alle steden die in aanmerking komen voor het Stedenfonds ondertussen over een beleidsovereenkomst beschikken, kan ik bevestigend antwoorden. Begin september 2003 waren

alle overeenkomsten door de betrokken steden en de Vlaamse regering ondertekend. De steden hebben binnen twee maanden na goedkeuring ook hun trekkingsrecht voor 2003 ontvangen.

Uit een eerste analyse van de beleidsovereenkomsten is gebleken dat naast het thema wonen en woonomgeving vooral de welzijnsthema's en het bestrijden van kansarmoede en achterstelling prominent aanwezig zijn in de beleidsovereenkomsten. De vrees dat de welzijnsthema's en de aandacht voor de buurten en wijken in het Stedenfonds minder aan bod zouden komen, blijkt niet te kloppen.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

**Vraag nr. 98
van 17 februari 2004
van de heer JOHAN SAUWENS**

Begrotingscontrole 2004 – Monumenten en Landschappen

In de verklaring van de Vlaamse regering betreffende de algemene maatschappelijke situatie en betreffende de krachtlijnen van de begroting 2004 verbond de Vlaamse regering zich ertoe om haar "eerder aangegane engagementen na te komen".

Eind vorig jaar bleek dat de Vlaamse regering onvoldoende ordonnanceringskredieten had ingeschreven in de begroting om haar aandeel van de restauratiepremies te kunnen uitbetalen. Hierdoor kwam zij gemaakte engagementen niet na en zij schoof de betalingen door naar het volgende begrotingsjaar. Wel verhoogde ze deze ordonnanceringskredieten met een beperkt bedrag, met de toezegging dat deze aangelegenheid zou worden herbekeken bij de begrotingscontrole begin 2004.

Met het oog op de bespreking in het Vlaams Parlement van deze begrotingscontrole verzoek ik de minister te antwoorden op volgende vragen.

Wat zijn de bedragen ingeschreven op de aangepaste begrotingen voor het programma 62.20 (Monumenten en Landschappen) voor de vijf laatste jaar, te beginnen met 2000 ?

Graag opgesplitst naar : niet-gesplitste kredieten, de gesplitste vastleggingskredieten en de gesplitste ordonnanceringskredieten (voor 2004 volstaan uiteraard de cijfers van de initiële begroting).

Antwoord

In de tabellen als **bijlage** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger de gevraagde gegevens m.b.t. de begroting voor Monumenten en Landschappen (M&L).

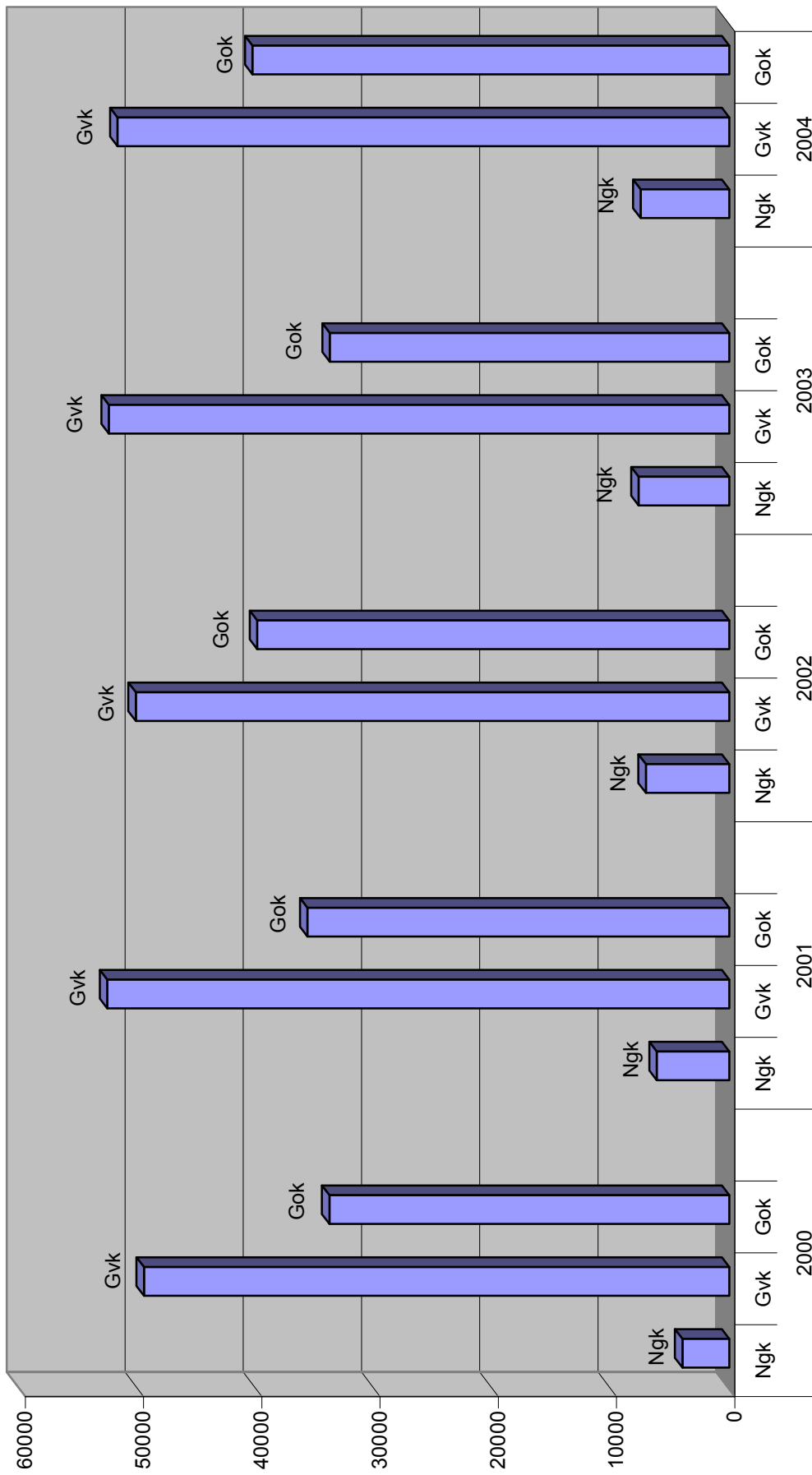
OVERZICHT BEGROTING 2000-2004

2000		Ngk	3961
		Gvk	49495
		Gok	33815
2001		Ngk	6128
		Gvk	52602
		Gok	35671
2002		Ngk	7056
		Gvk	50185
		Gok	39922
2003		Ngk	7672
		Gvk	52462
		Gok	33779
2004		Ngk	7501
		Gvk	51740
		Gok	40323

Legende : Ngk = Niet-gesplitste kredieten
 Gvk = Gesplitste vastleggingskredieten
 Gvk = Gesplitste vastleggingskredieten
 bedragen uitgedrukt in duizend euro

INHOUDSTAFEL : overzicht
 grafiek
 niet-gesplitste kredieten
 gesplitste vastleggings- en ordonnanceringskredieten

Overzicht begroting 2000-2004



BA 12.21

Specifieke uitgaven m.b.t. M&L, met inbegrip van externe contacten, internationale samenwerking, inventarisatieopdrachten en het kenniscentrum van de afdeling

Kredietsoort : NGK

Kredietsoort	2000	2001	2002	2003	2004
Ngk	372	776	785	786	745

BA 12.23

Studiekosten betreffende monumenten en landschappen

Kredietsoort : NGK

Kredietsoort	2000	2001	2002	2003	2004
Ngk	265	265	265	262	131

BA 12.24

Allerhande uitgaven i.v.m. communicatie van de afdeling Monumenten en Landschappen, met inbegrip van de Open Monumentendag Vlaanderen

Kredietsoort : NGK

Kredietsoort	2000	2001	2002	2003	2004
Ngk		248	300	325	165

BA 33.02

Subsidies voor vormingsbehoeften in verband met de bevordering van het vakmanschap ten behoeve van werkzaamheden aan beschermde monumenten

Kredietsoort : NGK

Kredietsoort	2000	2001	2002	2003	2004
Ngk		124	124	149	149

BA 33.03

Subsidies voor instandhouding, herstelling en onderhoud van het IJzermonument en het omringende domein in Diksmuide

Kredietsoort : NGK

Kredietsoort	2000	2001	2002	2003	2004
Ngk	99	99	99	99	99

BA 33.04

Subsidie aan regionale landschappen VZW

Kredietsoort : NGK

Kredietsoort	2000	2001	2002	2003	2004
Ngk		297	790	915	940

BA 33.05

Subsidie aan de VZW Stichting Vlaams Erfgoed

Kredietsoort : NGK

Kredietsoort	2000	2001	2002	2003	2004
Ngk	781	1165	1537	1477	1177

BA 33.06

Subsidies aan vrijwilligersverenigingen voor educatieve en sensibiliseringsprojecten in de sector Monumenten en Landschappen

Kredietsoort : NGK

Kredietsoort	2000	2001	2002	2003	2004
Ngk		25	25	25	25

BA 33.07

Subsidie aan de VZW Monumentenwacht Vlaanderen

Kredietsoort : NGK

Kredietsoort	2000	2001	2002	2003	2004
Ngk	374	573	573	573	573

BA 33.09

Subsidie aan de VZW Centrum Religieuze Kunst en Cultuur

Kredietsoort : NGK

Kredietsoort	2000	2001	2002	2003	2004
Ngk					50

BA 33.10

Subsidie aan de Vlaamse Contactcommissie Monumentenzorg

Kredietsoort : NGK

Kredietsoort	2000	2001	2002	2003	2004
Ngk	186	198	198	201	201

BA 33.11

Subsidie voor de regularisatie van de gewezen DAC'ers tewerkgesteld bij VZW's en andere instellingen

Kredietsoort : NGK

Kredietsoort	2000	2001	2002	2003	2004
Ngk				352	359

BA 34.02

Subsidie voor de toekenning van een jaarlijkse monumentenprijs

Kredietsoort : NGK

Kredietsoort	2000	2001	2002	2003	2004
Ngk	2	25	25	25	25

BA 35.41

Bijdrage van het Vlaams Gewest aan de Unesco-conventie voor het werelderfgoed

Kredietsoort : NGK

Kredietsoort	2000	2001	2002	2003	2004
Ngk	25	25	25	25	25

BA 41.01

Dotatie aan het Vlaams Instituut voor het Onroerend Cultureel Erfgoed

Kredietsoort : NGK

Kredietsoort	2000	2001	2002	2003	2004
Ngk	1569	2181	2051	2280	2558

BA 41.06

Dotatie aan de Vlaamse Landmaatschappij

Kredietsoort : NGK

Kredietsoort	2000	2001	2002	2003	2004
Ngk		25	0	25	25

BA 43.09

Subsidies aan opstartende intergemeentelijke archeologische diensten

Kredietsoort : NGK

Kredietsoort	2000	2001	2002	2003	2004
Ngk				100	200

BA 74.02

Aankoop van specifieke machines, meubilair, materiaal en vervoermiddelen te land

Kredietsoort : Ngk

Kredietsoort	2000	2001	2002	2003	2004
Ngk	52	52	53	53	54

BA 43.05

Aandeel van het Vlaams Gewest in de kosten voor de opmaak van de beheersplannen in beschermde landschappen-openbare sector

Kredietsoort : GVK/GOK

Kredietsoort	2000	2001	2002	2003	2004
Gvk		124		102	132
Gok		62		63	75

BA 51.02

Werkzaamheden uitgevoerd door het Vlaams Gewest met het oog op de dringende beveiliging van historische cultuuroederen die integrerend deel uitmaken van kerken en beschermde monumenten

Kredietsoort : GVK/GOK

Kredietsoort	2000	2001	2002	2003	2004
Gvk	0	0	25	0	0
Gok	0	0	50	25	0

BA 52.03

Aandeel van het Vlaams Gewest in de kosten van de werkzaamheden aan de beschermde dierentuin in Antwerpen, ondernomen door de VZW KMDA (decreet van 30.5.85)

Kredietsoort : GVK/GOK

Kredietsoort	2000	2001	2002	2003	2004
Gvk	521	528	0	0	0
Gok	493	744	232	235	177

BA 53.01

Aandeel van het Vlaams Gewest in de toekenning van een restauratiepremie - privé-sector

Kredietsoort : GVK/GOK

Kredietsoort	2000	2001	2002	2003	2004
Gvk	9700	12784	12205	13705	13705
Gok	7712	7975	8199	8182	10000

BA 53.02

Aandeel van het Vlaams Gewest in de onderhoudspremie voor beschermde monumenten privé-sector (BVR 29 september 1994)

Kredietsoort : GVK/GOK

Kredietsoort	2000	2001	2002	2003	2004
Gvk	1530	1800	1860	1860	1860
Gok	1123	1371	1371	1214	1337

BA 53.04

Aandeel van het Vlaams Gewest in de toekenning van een beheerspremie voor beschermde landschappen - privé-sector

Kredietsoort : GVK/GOK

Kredietsoort	2000	2001	2002	2003	2004
Gvk	193	196	0	124	250
Gok	62	62	0	62	75

BA 53.05

Restauratiepremie voor projecten van bijzonder strategisch belang (privé-sector)

Kredietsoort : GVK/GOK

Kredietsoort	2000	2001	2002	2003	2004
Gvk	1797	0	0	0	0
Gok	927	927	930	100	100

BA 53.06

Subsidie voor restauratiewerken aan het jongerenopleidingsschip Pastor Pype

Kredietsoort : GVK/GOK

Kredietsoort	2000	2001	2002	2003	2004
Gvk		124	0	0	0
Gok		62	62	10	22

BA 53.07

Aandeel van het Vlaams Gewest in de kosten voor de opmaak van beheersplannen voor beschermde landschappen - privé-sector

Kredietsoort : GVK/GOK

Kredietsoort	2000	2001	2002	2003	2004
Gvk		124	0	97	160
Gok		62	0	62	75

BA 53.08

Aandeel van het Vlaams Gewest in de toekenning van een restauratiepremie aan beschermd varend erfgoed - privé-sector

Kredietsoort : GVK/GOK

Kredietsoort	2000	2001	2002	2003	2004
Gvk			0	0	0
Gok			43	0	0

BA 53.09

Tegemoetkomingen aan de gemeentebesturen en de provinciebesturen ingevolge de milieuconvenanten met het Vlaams Gewest - deel landschappen

Kredietsoort : GVK/GOK

Kredietsoort	2000	2001	2002	2003	2004
Gvk				125	225
Gok				70	70

BA 63.03

Aandeel van het Vlaams Gewest in de toekenning van een restauratiepremie - openbare sector

Kredietsoort : GVK/GOK

Kredietsoort	2000	2001	2002	2003	2004
Gvk	11297	13647	14000	13900	13900
Gok	8532	8532	10092	9057	11000

BA 63.04

Aandeel van het Vlaams Gewest in de toekenning van een restauratiepremie - sector erediensten

Kredietsoort : GVK/GOK

Kredietsoort	2000	2001	2002	2003	2004
Gvk	17412	21621	20604	21361	20292
Gok	11758	11906	15192	12306	14900

Ba 63.07

Aandeel van het Vlaams Gewest in de toekenning van een beheerspremie voor beschermde landschappen - openbare sector

Kredietsoort : GVK/GOK

Kredietsoort	2000	2001	2002	2003	2004
Gvk	193	196	0	196	250
Gok	62	62	0	53	140

Ba 63.10

Aandeel van het Vlaams Gewest in de onderhoudspremie voor beschermde monumenten - openbare sector

Kredietsoort : GVK/GOK

Kredietsoort	2000	2001	2002	2003	2004
Gvk	1135	1401	1440	940	940
Gok	830	992	992	713	800

Ba 63.12

Restauratiepremie voor projecten van bijzonder strategisch belang (publieke sector)

Kredietsoort : GVK/GOK

Kredietsoort	2000	2001	2002	2003	2004
Gvk	5035	0	0	0	0
Gok	2003	2480	2479	1500	1500

BA 70.01

Terugvorderbaar voorschot voor werken die op basis van een vonnis op kosten van een wegens inbreuk op de wet van 7 augustus 1931 of op het decreet van 3 maart 1976 veroordeelde door het Vlaams Gewest worden uitgevoerd (pro memorie)

Kredietsoort : GVK/GOK

Kredietsoort	2000	2001	2002	2003	2004
Gvk	0	0	0	0	0
Gok	15	0	0	0	0

Ba 71.01

Aankoop van beschermde monumenten, kosten voor onteigening van beschermde monumenten die gevaar lopen voor verval of zware beschadiging zo ze in het bezit blijven van hun eigenaar en kosten voor geschiktmaking, renovatie en restauratie van beschermde monumenten van het Vlaams Gewest of van de Vlaamse Gemeenschap

Kredietsoort : GVK/GOK

Kredietsoort	2000	2001	2002	2003	2004
Gvk	434	57	51	52	26
Gok	50	434	280	127	52

Vraag nr. 99
van 17 februari 2004
van de heer DIRK HOLEMANS

Gratis woon-werkverkeer voor ambtenaren – Resultaat

Recentelijk besliste de federale regering om een stimulans te geven aan het gratis maken van woon-werkverkeer per trein. Concreet subsidieert de federale regering twintig procent van de reiskosten als de werkgever de andere tachtig procent op tafel legt.

De vraag is wat dit betekent ten aanzien van het Vlaamse niveau.

De Vlaamse ambtenaren sporen nu al gratis naar hun werk door de volle financiële ondersteuning van de Vlaamse overheid. Het zou logisch zijn dat ook de Vlaamse overheid (en de lagere besturen) gebruik kan maken van het federale initiatief.

Daarnaast is er de vraag wat het effect is geweest van het gratis maken van het woon-werkverkeer voor Vlaamse ambtenaren.

1. Wat was het effect van het gratis maken van het woon-werkverkeer voor Vlaamse ambtenaren met betrekking tot de modal split ?

Wat was het aandeel van treinpendelaars in de modal split vóór het gratis maken, en wat was het aandeel het jaar nadien ?

Over hoeveel ambtenaren gaat het in concreto in beide gevallen ?

Betreft het vooral een stijging voor de ambtenaren die in Brussel werken, of is er ook spreiding merkbaar voor de buitendiensten ?

2. Welke initiatieven overweegt de minister ten aanzien van de federale regering, opdat zowel de Vlaamse overheid als de lagere besturen de nieuwe federale maatregel kunnen genieten om twintig procent te financieren als de Vlaamse overheid (of lager bestuur) als werkgever voor tachtig procent tegemoetkomt ?

Is hierover reeds overleg geweest ? Zo ja, wat was het resultaat hiervan ?

Antwoord

1. In het sectoraal akkoord 1997 – 1998 werd afgesproken dat de Vlaamse Gemeenschap (ministerie, Vlaamse wetenschappelijke instellingen en Vlaamse openbare instellingen die onder het toepassingsgebied van het sectoraal akkoord vallen) vanaf 1 april 1999 als "tijdelijke maatregel" gedurende één jaar de kostprijs van een abonnement op het openbaar vervoer voor het woon-werkverkeer volledig ten laste neemt.

Het tijdelijk karakter van deze maatregel viel indien een nader te bepalen percentage

meer personeelsleden gebruikmaakte van het openbaar vervoer voor het woon-werkverkeer.

Met de modeterm "modal split" bedoelt de Vlaamse volksvertegenwoordiger wellicht de verdeling in vervoermiddel om een verplaatsing te maken (auto, openbaar vervoer, e.d.).

Ik geef hierbij een overzicht van de cijfers voor de diensten van de Vlaamse regering omtrent het aantal abonnementen februari 1999 (begin tijdelijke maatregel) en januari 2000 (moment van evaluatie).

	NMBS		De Lijn	MIVB	Totaal
	Brussel	niet-Brussel			
Februari 1999	2.932	605	410	140	4.087
Januari 2000	3.736	956	965	256	5.913
Stijging aantal	804	351	555	116	1.826
Stijging %	27,42%	58,02%	135,37%	82,86%	44,68%

Uit deze tabel blijkt dat :

- het gratis maken van het woon-werkverkeer betekende dat 1.826 ambtenaren of 44,68% meer gebruik hebben gemaakt van het openbaar vervoer voor het woon-werkverkeer. Op een totaal personeelsbestand van ongeveer 12.000 personeelsleden betekent dit dat 15,22% is overgestapt naar het openbaar vervoer ;
- in januari 2000 het aandeel van de treinpendelaars in verhouding tot het totaal aantal gebruikers van het openbaar vervoer 79,35% bedraagt (4.692 abonnementen op een totaal van 5.913).

Derhalve werd de tijdelijke maatregel van het volledig ten laste nemen van de kostprijs van een abonnement definitief vanaf 1 april 2000.

Voor de diensten van de Vlaamse regering zijn momenteel ongeveer 5.860 personeelsleden tewerkgesteld in het Brusselse Hoofdstedelijke gewest. Er werd bij de evaluatie van de tijdelijke maatregel omtrent de stijging van het gebruik van het openbaar vervoer geen onderscheid gemaakt tussen personeelsleden tewerkgesteld in Brussel of erbuiten. Uit bovenvermelde tabel blijkt wel dat er procentueel een grote

re stijging is van het aantal abonnementen NMBS buiten Brussel. Ook valt een grote stijging op van het aantal abonnementen De Lijn (ook veelal buiten Brussel, zoals stadsnetten Antwerpen, Gent, e.d.).

Dit feit is evenwel logisch, aangezien ook vóór het gratis maken van het openbaar vervoer reeds meer personeelsleden die in Brussel werken, gebruikmaakten van het openbaar vervoer ten gevolge van de concentratie van de werklocaties rond de stations (Brussel-Noord).

De potentiële groeimarge voor de personeelsleden tewerkgesteld buiten Brussel was bijgevolg veel groter dan deze voor de personeelsleden tewerkgesteld in Brussel.

Wat de specifieke vragen van de lokale besturen betreft, wil ik het volgende meedelen. Er bestaan diverse maatregelen om het gebruik van het openbaar vervoer en van milieuvriendelijke verplaatsingswijzen te stimuleren. Naast de wettelijk voorgeschreven verplichting om bij te dragen in de kostprijs van het sociaal treinabonnement van een personeelslid, werden ook andere concrete mogelijkheden vastgesteld om financieel tegemoet te komen in de kostprijs van de verplaatsingen tussen de woonplaats en de werkplaats. Aan de lokale overheden werd ove-

rigens herhaaldelijk aanbevolen het gebruik van het openbaar vervoer voor de woon-werkverplaatsingen maximaal te vergoeden. Dat gebeurde in sectorale akkoorden en omzendbrieven.

De lokale besturen bepalen echter autonoom van welke van deze maatregelen zij toepassing maken, afhankelijk van hun financiële mogelijkheden. Een en ander dient bovendien te passen in een doelgericht plaatselijk mobiliteitsbeleid. Mogelijkheden zijn :

- de gedeeltelijke vergoeding van de kosten voor het gebruik van het openbaar vervoer voor de woon-werkverplaatsing;
 - de volledige vergoeding van de kosten voor het gebruik van het openbaar vervoer voor de woon-werkverplaatsing;
 - de toekenning van een fietspremie voor de kosten van het gebruik van de fiets voor de woon-werkverplaatsing of van een premie voor andere milieuvriendelijke verplaatsingswijzen.
2. De federale maatregel, zoals deze op de federale ministerraad van 23 januari 2004 werd goedgekeurd, bepaalt dat voor elke private onderneming die 80% van het woon-werkverkeer ten laste neemt, de staat vanaf 2005 de overige 20% bijlegt.

Deze maatregel gaat ook in voor de federale overheidsdiensten vanaf 2004.

Het betreft in feite een "promotiemaatregel" om de ondernemingen of diensten waar dit nu nog niet gebeurt, aan te moedigen de kostprijs van een abonnement op het openbaar vervoer volledig ten laste te nemen.

De minister van Overheidsbedrijven is gemandateerd om deze beslissing nog te vertalen in een aanhangsel van het Beheerscontract met de NMBS. Hieruit zal, volgens info van de NMBS en de Federale Overheidsdienst Personeel en Organisatie, blijken dat deze maatregel niet van toepassing is op de gemeenschappen en gewesten, maar enkel op de federale ministeries en federale openbare instellingen zoals deze zijn opgesomd in het koninklijk besluit van 3 september 2000 en een aantal autonome overheidsbedrijven (Belgacom, De Post) (koninklijk besluit

van 3 september 2000 tot regeling van de tegemoetkoming van de Staat en van sommige openbare instellingen in de vervoerskosten van de federale personeelsleden en tot wijziging van het koninklijk besluit van 20 april 1999 houdende toekenning van een vergoeding voor het gebruik van de fiets aan de personeelsleden van sommige federale overheidsdiensten).

Bijgevolg zijn de gemeenschappen en gewesten niet in de mogelijkheid om 20 % van de kostprijs van de abonnementen NMBS voor het woon-werkverkeer te recupereren bij de federale regering.

Er werden voorlopig nog geen initiatieven genomen om de federale overheid te vragen deze maatregel ook te laten gelden voor gemeenschappen en gewesten en lokale besturen.

Voor de diensten van de Vlaamse regering en de Vlaamse openbare instellingen die onder het sectoraal akkoord vallen, bestaat de maatregel van het "gratis" openbaar vervoer reeds sedert 1 april 1999. Het lijkt dan ook weinig waarschijnlijk dat de federale overheid geneigd zal zijn nu een deel van die kostprijs (20 %) terug te betalen.

Voor de lokale besturen, waar er thans nog geen volledige terugbetaling van het abonnement is, zal het initiatief worden genomen om bij de federale overheid aan te dringen deze promotie-maatregel uit te breiden tot deze besturen.

**Vraag nr. 100
van 20 februari 2004
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Linkebeek – Franstalige onderwijzers

De gemeenteraad van 26 januari 2004 van de faciliteitengemeente Linkebeek keurde de benoeming goed van twee leerkrachten in vast verband. Een daarvan betreft de vaste benoeming van een Franstalige onderwijzeres, die niet beschikt over de nodige wettelijke bewijzen inzake kennis van het Nederlands.

Is de minister hiervan op de hoogte ?

Heeft hij de beslissing van de gemeenteraad geschorst ?

Antwoord

Overeenkomstig het decreet van 28 april 1993 houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten, is er geen verplichting om benoemingsbesluiten op te sturen naar de toezichhoudende overheid. Deze beslissingen vallen onder artikel 28 van het decreet, dit wil zeggen dat binnen twintig dagen ingaande na het nemen ervan een lijst met een beknopte omschrijving naar de provinciegouverneur verstuurd wordt. De provinciegouverneur kan deze beslissingen vervolgens opvragen.

Ik heb de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant de opdracht gegeven de gemeenteraadsbeslissing van Linkebeek van 26 januari 2004, waarmee twee leerkrachten in vast verband benoemd worden, op te vragen. De gouverneur zal de wettelijkheid van deze benoemingsbeslissingen onderzoeken en ze eventueel schorsen in hun uitvoering.

Ik houd de Vlaamse volksvertegenwoordiger verder op de hoogte.

**Vraag nr. 101
van 20 februari 2004
van de heer CHRIS VANDENBROEKE**

Lokale besturen – Informatieverspreiding of politiek

In sommige gemeenten is het gebruikelijk om alle ouders van peuters aan te schrijven, teneinde ze te informeren omtrent het belang van het tijdig toedienen van vaccinaties.

Op zich is dit uiteraard een behartenswaardig initiatief, althans wanneer zo'n rondschrijven uitgaat van de administratieve diensten en ondertekend wordt door een bevoegde ambtenaar.

Wel lijkt het op een subtiele vorm van politieke beïnvloeding te wijzen wanneer zo'n schrijven uitgaat van het college van burgemeester en schepenen en met name door een functionele schepen (van Welzijn) wordt ondertekend.

De vraag rijst of zo'n handelwijze nog aanvaardbaar en toelaatbaar is.

Welke regels zijn er op dat vlak en welke maatregelen stelt de minister eventueel nog in het vooruitzicht ?

Antwoord

Vooreerst is het duidelijk dat er een bevoegdheid voor de gemeenten op dit vlak bestaat. Artikel 135 § 2, 50 bepaalt immers dat het tot de bevoegdheid van de gemeenten behoort om passende maatregelen te nemen om rampen en plagen, zoals brand, epidemieën en epizoötieën, te voorkomen alsook om de nodige hulp te verstrekken om ze te doen ophouden. In die zin kan de informatie over het belang van het tijdig toedienen van vaccinaties begrepen worden als een preventieve maatregel van communicatieve aard, ook al worden de betrokken vaccinaties toegediend door derden.

Wat de ondertekening van de briefwisseling betreft, stelt artikel 109 van de Nieuwe Gemeentewet dat de reglementen en verordeningen van de gemeenteraad en van het college van burgemeester en schepenen, de bekendmakingen, de akten en de briefwisseling van de gemeente worden ondertekend door de burgemeester en medeondertekend worden door de secretaris. Artikel 110 bepaalt echter dat de burgemeester de ondertekening van bepaalde stukken schriftelijk kan opdragen aan één of meer leden van het college van burgemeester en schepenen.

Buiten deze formele delegatie heeft een schepen, vanuit juridisch standpunt bekeken, geen enkele bevoegdheid om de in artikel 109 opgesomde stukken te ondertekenen in plaats van de burgemeester. Ook een door het college doorgevoerde interne taakverdeling kan niet van die aard zijn dat aan dit principe afbreuk wordt gedaan. De taakverdeling mag er immers nooit toe strekken aan de burgemeester bepaalde wettelijke bevoegdheden te onttrekken en zij kan ipso facto voor de betrokken schepen niet het recht inhouden dergelijke stukken te ondertekenen.

Toch wordt in de bestuurspraktijk aanvaard dat een schepen gewone briefwisseling ondertekent op voorwaarde dat :

- a) de burgemeester dit gedooft ;
- b) het enkel betrekking heeft op die zaken die hem bij wijze van interne taakverdeling zijn toevertrouwd ;
- c) het slechts is binnen de grenzen van de bevoegdheden die hij aan de taakverdeling kan ontlenen. Zo mag de ondertekening nooit briefwisseling tot voorwerp hebben die de gemeente bindt of waarbij gemeente als bestuur een standpunt inneemt ;

d) het beperkt blijft tot gewone briefwisseling. Dit impliceert dat de burgemeester, met uitsluiting van de schepenen, bevoegd blijft voor de onder-tekening van de reglementen en verordeningen van de raad en van het college, van de bekend-makingen van de akten en van de werkelijk ge-meentelijke briefwisseling.

Hoewel ik over onvoldoende concrete gegevens beschik om de juiste context van het aangehaalde geval volledig te kunnen inschatten, komt het me toch voor dat het, gelet op het bovenvermelde, niet aangewezen is om maatregelen te nemen.

**Vraag nr. 102
van 27 februari 2004
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Mandaten beheers- en bestuursorganen – M/V-voordrachten

Het decreet houdende een meer evenwichtige ver-tegenwoordiging van mannen en vrouwen in onze beheers- en bestuursorganen van de instellingen, ondernemingen, vennootschappen of verenigingen van de Vlaamse overheid bepaalt in artikel 2 dat er, telkens als de Vlaamse regering in een beheers- of bestuursorgaan van instellingen, ondernemingen, vennootschappen en verenigingen van de Vlaamse overheid één of meerdere mandaten ten gevolge van een voordrachtprocedure invult, per mandaat door de voordragende instantie de kandi-datuur van één man en één vrouw dient te worden voorgedragen. Anders blijft het mandaat open. Na zes maanden kan de Vlaamse regering een andere beslissing nemen.

Tot 1 januari 2002 kon hiervan afgeweken worden.

1. Welke voordrachten gebeurden voor beheers- of bestuursorganen zoals bedoeld in het decreet sinds 1 januari 2002 ?
2. Ging het hier telkens om een dubbele voor-dracht ?
3. Welke mandaten werden conform het decreet open gelaten tot aan de voorwaarde werd vol-daan ?
4. Welke mandaten werden na zes maanden inge-vuld onder de voordrachtprocedure ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Somers vraag nr. 38, Landuyt nr. 55, Vander-poorten nr. 71, Van Mechelen nr. 102, Van

Grembergen nr. 102, Bossuyt nr. 269, Bytte-bier nr. 97, Ceysens nr. 62, Keulen nr. 89, Ta-vernier nr. 121).

Gecoördineerd antwoord

Bart Somers

Wat het bevoegdheidsdomein van de minister-pre-sident betreft, is bovenvermelde vraag zonder voorwerp.

Renaat Landuyt

Toerisme Vlaanderen

1. Met betrekking tot de samenstelling van de raad van bestuur van de Vlaamse openbare in-stelling Toerisme Vlaanderen kan ik meedelen dat deze bestaat uit twaalf leden aangesteld door de Vlaamse regering, waarvan zes verte-genwoordigers van de Vlaamse regering en zes vertegenwoordigers uit de toeristische sector.

De aanstelling van de zes vertegenwoordigers van de Vlaamse regering dateert van 10 novem-ber 1999. Hun mandaat vervalt van rechtswege drie maanden na de installatie van het Vlaams Parlement. Het mandaat van de zes andere leden, namelijk de vertegenwoordigers van de toeristische sectoren, vervalt telkens om de drie jaar.

De laatste samenstelling dateert van 1 novem-ber 2001, dus in de periode waarin nog kon wor-den afgeweken van de voordrachtprocedure vermeld in artikel 2 van het decreet van 18 mei 1999 houdende een meer evenwichtige verte-genwoordiging van mannen en vrouwen in de beheers- en bestuursorganen van de instellin-gen, ondernemingen, vennootschappen of ver-enigingen van de Vlaamse overheid.

Ik kan verder meedelen dat voldaan is aan arti-kel 4, eerste lid, van het decreet van 18 mei 1999 waarbij bij de aanwijzing van stemgerechtigde leden in de beheers- en bestuursorganen van in-stellingen, ondernemingen, vennootschappen en verenigingen van de Vlaamse overheid ten hoogste twee derde van het aantal stemgerech-tigde leden van het orgaan van hetzelfde ge-slacht zijn. De verhouding bedraagt thans acht mannen en vier vrouwen.

Deel 2, 3 en 4 van de vraag zijn zonder voor-werp.

VDAB

1. Sinds 1 januari 2002 werden vijf leden van het Beheerscomité van de VDAB vervangen.

Op 17 juli 2003 werden de mandaten van de leden hernieuwd.

2. Voor elke vervanging werd de kandidatuur van één vrouw en één man voorgedragen.
- 3 en 4. Niet relevant, vermits voor elk mandaat een dubbele voordracht werd gedaan.

Marleen Vanderpoorten

Volgens het besluit van de Vlaamse regering van 10 juni 2003 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse regering vallen volgende openbare instellingen onder mijn bevoegdheid :

- het Gemeenschapsonderwijs ;
- de Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs
- de Vlaamse Onderwijsraad ;
- de Investeringsdienst voor de Vlaamse Autonome Hogescholen ;
- de Vlaamse autonome hogescholen ;
- de Vlaamse universiteiten ;
- het Universitair Ziekenhuis Gent.

Allereerst moet worden opgemerkt dat een aantal van bovenvermelde instellingen buiten beschouwing kunnen worden gelaten, aangezien de bepaling over de samenstelling van bestuurs- en beheersorganen van openbare instellingen niet van toepassing is op bestuurs- en beheersorganen van de instellingen opgericht bij bijzonder decreet (afwijking opgenomen in decreet, art. 4).

De structuur en bevoegdheidsverdeling van het Gemeenschapsonderwijs zijn geregeld bij het bijzonder decreet van 14 juli 1998. Het beheersorgaan van het Gemeenschapsonderwijs (de Raad van het Gemeenschapsonderwijs) valt bijgevolg buiten de bepalingen van dit decreet. De twee openbare instellingen Universiteit Gent en Universitair Centrum Antwerpen zijn eveneens opgericht bij bijzonder decreet (bijzonder decreet betreffende de Universiteit Gent en het Universitair Centrum

Antwerpen van 26 juni 1991) en vallen bijgevolg ook buiten de toepassing van het vermelde decreet.

Daarnaast geldt dat een aantal beheersorganen niet wordt samengesteld op basis van voordracht, maar naar functie of via rechtstreekse verkiezingen (afwijking opgenomen in decreet, art. 4). De raad van bestuur van de Investeringsdienst voor de Vlaamse Autonome Hogescholen wordt gevormd door de algemeen directeurs van de Vlaamse autonome hogescholen, die hierin zitting hebben uit hoofde van hun functie. De raden van bestuur van de Vlaamse autonome hogescholen en de universiteiten worden eveneens grotendeels samengesteld uit personen die niet onder de voordrachtprocedure vallen: een aantal personen hebben zitting uit hoofde van hun functie (zoals de rector), de vertegenwoordigers van het personeel en de studenten worden via verkiezingen aangewezen. De vertegenwoordigers van de inrichtende macht(en) en de eventuele afgevaardigden uit sociaal-economische of culturele milieus worden aangewezen door de respectieve instanties. Zij dragen doorgaans slechts één kandidaat voor. Een eventuele weigering van de voorgestelde kandidaat is op dit moment decretaal niet mogelijk.

De raad van bestuur van het Universitair Ziekenhuis Gent bestaat naast de rector van de universiteit en de decaan van de faculteit Geneeskunde en Gezondheidswetenschappen, die dus uit hoofde van hun functie zitting hebben, uit vertegenwoordigers van de geneesheren die via verkiezingen worden aangewezen.

De raden van bestuur van de Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs (DIGO) en de Vlaamse Onderwijsraad (VLOR) zijn de enige die volledig op basis van de voordrachtprocedure worden samengesteld. Zowel bij de DIGO als bij de VLOR wijzen de geledingen, waarvan reglementair bepaald wordt dat zij deel uitmaken van de raad van bestuur, op basis van de dubbele voordracht zelf de personen aan die zij daarin wensen te zien zitting hebben. Uit de huidige samenstelling kan worden geconcludeerd dat daardoor rekening gehouden wordt met de evenredige vertegenwoordiging, aangezien de eenderde-tweederderegels gerespecteerd werd.

Ten slotte heeft in het beleidsdomein Onderwijs deze regelgeving bij geen enkele raad van bestuur waarop deze van toepassing is, geleid tot het blijven openstaan van mandaten.

Dirk Van Mechelen

Voor de bevoegdheid inzake Ruimtelijke Ordening kan ik meedelen dat er in dit beleidsveld geen beheers- of bestuursorganen zijn waarop het decreet van toepassing is.

Voor de instellingen, ondernemingen, vennootschappen of verenigingen die vallen onder de bevoegdheid van Financiën en Begroting dienen er geen mandaten heringevuld te worden. Bijgevolg is de vraag zonder voorwerp.

Bevoegdheid Wetenschappen en Innovatie

1. Voor het Instituut voor de Aanmoediging van Innovatie door Wetenschap en Technologie in Vlaanderen (IWT-Vlaanderen) werden op 8 november 2002 twee bestuurders aangewezen uit een dubbeltal voorgedragen door de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) ter vervanging van lopende mandaten.

Op 13 juni 2003 werden er vier benoemd uit een dubbeltal voorgedragen door de SERV en vier uit een dubbeltal voorgedragen door de Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR).

2. Ja.
3. Geen, vermits aan de voordrachtvoorwaarde voldaan werd.
4. Geen, vermits aan de voordrachtvoorwaarde voldaan werd.

Paul Van Grembergen*Bevoegdheid Binnenlandse Aangelegenheden*

Nihil – geen beheers- of bestuursorganen zoals bedoeld in de schriftelijke vraag.

Bevoegdheid Cultuur en Jeugd

Wat de cel Film van de administratie Media betreft, kan ik het volgende meedelen.

1. Bij het Vlaams Audiovisueel Fonds (VAF) gebeurde er een voordracht door de Vlaamse regering voor de raad van bestuur.

De leden van de oorspronkelijke raad van bestuur en algemene vergadering werden hierbij, tijdens de stichtingsvergadering van het Vlaams Audiovisueel Fonds op 3 juli 2001, voorgedragen. Naast het feit dat het uitsluitend om een

voordracht én geen benoeming gaat, kan er strikt genomen gesteld worden dat hier geen sprake is van een invulling zoals bedoeld in het decreet houdende een meer evenwichtige vertegenwoordiging van mannen en vrouwen.

2. Voor de oorspronkelijke voordracht van de leden van de raad van bestuur en de algemene vergadering (dus vóór 1 januari 2002) van het Vlaams Audiovisueel Fonds (VAF) was er geen dubbele voordracht (M/V) van de kandidaten.

In 2003 werden er echter wel twee kandidaten bij een uitbreiding van de raad van bestuur door de Vlaamse regering voorgedragen. Het betrof hier geen dubbele voordracht. Wel werden er een man en een vrouw voorgedragen, zodat de gebruikelijke tweederdregel gerespecteerd werd.

3. Nihil.
4. Nihil.

Overzicht voor *cultuur en jeugd* van voordrachten sinds 1 januari 2002 voor beheers- of bestuursorganen van instellingen, ondernemingen, vennootschappen of verenigingen van de Vlaamse overheid, met vermelding of het gaat om dubbele of enkele voordrachten.

1. Er zijn voor cultuur en jeugd sinds 1 januari 2002 geen voordrachten gebeurd voor beheers- of bestuursorganen zoals bedoeld in het decreet.
2. Aangezien er geen voordrachten gebeurd zijn, zijn er geen mandaten opengelaten conform het decreet.
3. Aangezien er geen voordrachten gebeurd zijn, zijn er na zes maanden geen mandaten ingevuld onder de voordrachtprocedure.

Bevoegdheid Ambtenarenzaken

Wat de VZW Sociale Dienst betreft, is de vraag zonder voorwerp. In de VZW Sociale Dienst worden de bestuursmandaten enkel door de representatieve vakbonden voorgedragen, niet door de Vlaamse regering. Deel 2, 3 en 4 van de vraag zijn zonder voorwerp.

Het bestuur van Jobpunt Vlaanderen is in handen van een raad van bestuur waarvan de leden door de algemene vergadering worden benoemd. De statuten bepalen hoeveel leden op voordracht van

de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Gewest worden benoemd en hoeveel er op voordracht van de overige vennoten worden benoemd. Het is de Vlaamse regering die de vertegenwoordigers van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Gewest aanwijst.

De beslissing van de Vlaamse regering van 1 juni 1999 voorzag voor het vroegere "Vlaamse Selectiecentrum voor het Overheidspersoneel CVBA" in een raad van bestuur van maximaal elf leden, waarvan zeven te benoemen op voordracht van de Vlaamse regering. De bestuurders werden benoemd voor een mandaat van zes jaar, dat ten einde loopt onmiddellijk na de algemene jaarvergadering van 2005. Bij beslissing van de Vlaamse regering van 29 november 1999 werd een bijkomende (mannelijke) vertegenwoordiger van de Vlaamse Gemeenschap aangewezen als lid van de algemene vergadering en als voorzitter van de raad van bestuur.

Sinds 1 januari 2002 gebeurden er geen nieuwe voordrachten meer voor de raad van bestuur of de algemene vergadering van Jobpunt Vlaanderen.

Deel 2, 3 en 4 van de vraag zijn zonder voorwerp.

Beleidsdomein Monumenten en Landschappen

Sinds 1 januari 2002 werden er geen voordrachten gedaan voor beheers- of bestuursorganen in het beleidsveld Monumenten en Landschappen. Deel 2, 3 en 4 van de vraag zijn dan ook zonder voorwerp.

Gilbert Bossuyt

Departement LIN (AWZ, AWV, ASO)

Voor het departement Leefmilieu en Infrastructuur gebeurden er geen voordrachten voor beheers- of bestuursorganen zoals bedoeld in het betrokken decreet.

(AWZ : *administratie Waterwegen en Zeewezen* ; AWV : *administratie Wegen en Verkeer* ; ASO : *administratie Ondersteunende Studies en Opdrachten – red.*)

NV Zeekanaal

Wat de NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen betreft, worden de mandaten in het bestuursorgaan niet ingevuld via een voordrachtregeling zoals bepaald door het decreet van 18 mei 1999 houdende een meer evenwichtige vertegenwoordiging van mannen en vrouwen in de be-

heers- of bestuursorganen van de instellingen, ondernemingen, vennootschappen of verenigingen van de Vlaamse overheid.

Deel 2, 3 en 4 van de vraag zijn zonder voorwerp.

Dienst voor de Scheepvaart

De raad van bestuur van de Dienst voor de Scheepvaart werd in de loop van 2003 opnieuw aangesteld door de Vlaamse regering. Zoals ook al in het verleden het geval was, voldoet de samenstelling ervan aan de bepalingen van het decreet houdende een meer evenwichtige vertegenwoordiging van mannen en vrouwen in beheers- of bestuursorganen.

De nieuwe samenstelling van de raad van bestuur gebeurde in afwachting van de omzetting van de Dienst voor de Scheepvaart naar de NV De Scheepvaart. Deze omzetting zal op korte termijn gebeuren. Bij de NV De Scheepvaart zal een nieuwe raad van bestuur worden aangesteld.

De leden van de raad van bestuur werden aangesteld door de Vlaamse regering. Er werden geen voordrachten gedaan, omdat er geen voordragende instanties zijn.

De Lijn

1. Sinds januari 2002 werden de volgende besluiten genomen aangaande de benoemingen in bestuurs- en adviesorganen van de Vlaamse Vervoermaatschappij :

- besluit van de Vlaamse regering van 01.02.2002 – Vlaamse Vervoermaatschappij – ontslag en benoeming van leden van de raad van bestuur (Staatsblad 02.03.2002) ;
- besluit van de Vlaamse regering van 13.12.2002 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 06.02.1997 houdende benoeming van de leden van de raad van bestuur van de Vlaamse Vervoermaatschappij (Staatsblad 24.12.2002 – editie 1) ;
- ministerieel besluit van 23.01.2003 – aanwijzing van de leden van de raden van advies van de Vlaamse Vervoermaatschappij (Staatsblad 17.02.2003).

2. Ja. De leden van de raad van bestuur van de Vlaamse Vervoermaatschappij worden aangesteld door de Vlaamse regering. Zowel de SERV als de VVSG (*Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen ; Vereniging van Vlaamse*

Steden en Gemeenten – red.) hebben voor elk in te vullen mandaat een dubbele voordracht neergelegd.

3. Geen enkele.

4. Geen enkele.

Jef Tavernier

1. Het Centraal Comité van het Visserijfonds werd hersamengesteld bij het besluit van de Vlaamse regering van 29 maart 2002.

In de betrokken periode werd één ruilverkavelingscomité opgericht (artikel 65 van de wet van 22 juli 1970 op de ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van de wet, aangevuld door de wet van 11 augustus 1978, gewijzigd door het decreet van 19 juli 2002) door de Vlaamse regering (ruilverkavelingscomité Zondereigen).

Het comité bestaat uit elf effectieve en elf plaatsvervangende leden (inclusief de voorzitter). De leden worden voorgedragen door de Vlaamse minister aan wie overeenkomstig het besluit van de Vlaamse regering tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse regering de in artikel 65 van de ruilverkavelingswet opgesomde bevoegdheden zijn toegewezen.

2. De mandaten voor het Centraal Comité betreffen 2 V (3,6 V) effectieve leden. Van de 11 dubbelvoordrachten zijn er 5 M/M-voordrachten en 1 V/V-voordracht. Deze voordrachten werden ingevuld door 7 mannen en 4 vrouwen.

Ruilverkavelingscomité Zondereigen :

- één effectief en één plaatsvervangend voorzitter voorgedragen door de Vlaamse minister bevoegd voor Landinrichting : enkele voordrachten ;
- één effectief en één plaatsvervangend lid voorgedragen door de Vlaamse minister bevoegd voor Landbouw : enkele voordrachten ;
- één effectief en één plaatsvervangend lid op voorstel van de federale minister van Financiën, voorgedragen door de Vlaamse minister bevoegd voor Financiën : enkele voordrachten ;

– één effectief en één plaatsvervangend lid voorgedragen door de Vlaamse minister bevoegd voor Ruimtelijke Ordening : enkele voordrachten ;

– één effectief en één plaatsvervangend lid voorgedragen door de Vlaamse minister bevoegd voor Monumenten en Landschappen : enkele voordrachten ;

– één effectief en één plaatsvervangend lid voorgedragen door de Vlaamse minister bevoegd voor Natuurbehoud : enkele voordrachten ;

– één effectief en één plaatsvervangend lid op voorstel van de gouverneur van de provincie Antwerpen, voorgedragen door de Vlaamse minister bevoegd voor Landinrichting : enkele voordrachten ;

– vier effectieve en vier plaatsvervangende leden op voorstel van de Provinciale landbouwkamer Antwerpen, voorgedragen door de Vlaamse minister bevoegd voor Landinrichting : twee dubbele en zes enkele voordrachten.

3. Geen.

Zie vraag 4.

4. Voor de oprichting van het ruilverkavelingscomité Zondereigen is men als volgt te werk gegaan :

– de openstelling van de mandaten gebeurde op 08.02.00, resp. 08.03.01 ;

– de voordragende diensten hebben dan hun voordrachten ingestuurd ;

– de Vlaamse regering heeft op voordracht van de bevoegde minister de vacante mandaten ingevuld bij besluit van de Vlaamse regering van 25.04.03.

Bijgevolg gebeurden de oprichting van het ruilverkavelingscomité Zondereigen en de invulling van de mandaten door de Vlaamse regering, meer dan zes maanden na het openstellen van de mandaten. Voor alle mandaten waarvoor een enkele voordracht gebeurde, werd het mandaat ingevuld door de Vlaamse regering onder de voordrachtprocedure.

Adelheid Byttebier

Het antwoord wordt nagestuurd.

(Zie : *Adelheid Byttebier, vraag nr. 97, blz. 2393 – red.*)

Patricia Ceysens*Bevoegdheid Economie*

GOM's

1. De vraagstelling heeft betrekking op de voordrachten voor beheers- of bestuursorganen die plaatsvonden sinds 1 januari 2002 en waarbij er per mandaat door de voordragende instantie de kandidatuur van één man en één vrouw dient te worden voorgedragen.

Aangezien de laatste voordrachten voor de bestuursorganen van de Vlaamse gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen (GOM) zijn gebeurd in 2001, kan er geen antwoord worden gegeven voor de periode vanaf 2002. Alle vervangingen sinds 1 januari 2002 gebeurden op voordracht van de representatieve instanties, waarbij telkens één kandidaat werd voorgedragen.

2. De werkwijze inzake benoemingen van vertegenwoordigers in de bestuursorganen van de GOM's is in 2001 geformaliseerd in een besluit van de minister van 6 juli 2001, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 12 september 2001 en in werking getreden op 15 augustus 2001.

Overeenkomstig artikel 8, § 4, van het decreet van 12 juli 1990 over de organisatie van de gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen worden de leden van de raad van bestuur door de Vlaamse regering benoemd op voordracht van respectievelijk :

- de bestendige deputatie voor de vertegenwoordigers van gemeenten, provincie en intercommunales ;
- de werkgevers-, landbouw-, middenstands- en werknemersorganisaties, waaronder dient te worden verstaan dat dit via de SERV gebeurt.

De betrokken instanties doen hun voordrachten rechtstreeks aan de functioneel bevoegde Vlaamse minister van Economie. De vervangingen betroffen geen dubbele voordrachten.

3. Geen.

4. Geen.

VIZO

1. De beheers- en bestuursorganen van het Vlaams Instituut voor het Zelfstandig Ondernemen (raad van bestuur, praktijkcommissie) zijn samengesteld volgens artikel 5 van het decreet van 15 juli 1997 houdende invoering van een meer evenwichtige vertegenwoordiging van mannen en vrouwen in adviesorganen.

2. De mandaten van de leden van de raad van bestuur en de praktijkcommissies zijn recentelijk verlengd en/of vervangen. Voor de vervangingen/verlengingen werden dubbele voordrachten ingediend.

3. Geen.

4. Geen.

Grindcomité en subcomité

1. Sinds 1 januari 2002 hebben de vertegenwoordigde organisaties voordrachten gedaan voor het Grindcomité (1), het Herstructureringscomité (2) en het Onderzoekcomité.

2. Het betrof geen dubbele voordrachten. In het kader van de wijziging van de samenstelling van het Herstructureringscomité en het Onderzoekcomité werden telkens een vrouw en een man aangewezen als stemgerechtigde leden.

3. Geen.

4. Geen.

SERV

De SERV is momenteel een “adviesorgaan”, waarvoor een specifieke regeling geldt wat evenredige vertegenwoordiging betreft. De SERV valt dus niet onder het onderwerp van de vraagstelling. Overigens voldoen de SERV en de diverse commissies aan de éénderdevertegenwoordiging en gebeuren de samenstellingen conform de regelgeving.

Bevoegdheid Buitenlands Beleid

1. Voor het bevoegdheidsdomein Buitenlands Beleid is deze vraag zonder voorwerp.

Met betrekking tot Buitenlandse Handel heeft de Vlaamse regering op haar vergadering van 25 januari 2002 de herbenoeming van vier leden en de vervanging van twee leden van de raad van

bestuur van Export Vlaanderen goedgekeurd onder voorbehoud van de doorvoering van een technisch nazicht.

Er was een opmerking in verband met de naleving van het betrokken decreet. Maar het doorgevoerde technisch nazicht gaf geen aanleiding tot wijziging van de beslissing van de Vlaamse regering.

2. Niet van toepassing.
3. Geen.
4. Geen.

Marino Keulen

Beleidsdomein Wonen

Binnen het beleidsdomein Wonen zijn er geen beheers- en bestuursorganen van de instellingen, ondernemingen, vennootschappen of verenigingen van de Vlaamse overheid opgenomen waarbij één of meerdere mandaten ten gevolge van een decretaal of reglementair bepaalde voordrachtprocedure ingevuld worden.

De vraag is derhalve zonder voorwerp.

Beleidsdomein Media

1. Enkel bij de VRT gebeurde er een voordracht voor beheers- of bestuursorganen zoals bedoeld in het decreet sinds 1 januari 2002.
2. De algemene vergadering van de VRT wordt gevormd door de Vlaamse regering. Dit betekent dat de Vlaamse regering de kandidaten voordraagt en benoemt. Er is dan ook een praktische afspraak dat de kandidaten door de fracties in het parlement worden voorgedragen.
3. Bij de samenstelling van de raad van bestuur van de VRT werden voor elk mandaat minstens twee kandidaten voorgedragen.

De tweederdereg m.b.t. de samenstelling van de raad van bestuur van de VRT werd hierbij gerespecteerd.

4. Nihil.
5. Nihil.

Beleidsdomein Sport

1. In de raad van bestuur van Bloso werden er sedert 1 januari 2002 geen mandaten ingevuld. Eén lid van de raad van bestuur dat in het najaar zijn ontslag indiende, is momenteel nog niet vervangen.

Wat de afdeling Jeugd en Sport betreft, zijn er geen elementen van toepassing.

2. Voor Bloso : er werd geen voordrachtprocedure gevolgd.

Voor Jeugd en Sport niet van toepassing.

3. Voor Bloso: er werden geen mandaten open gelaten tot aan de voorwaarde was voldaan.

Voor Jeugd en Sport niet van toepassing.

4. Voor Bloso: er werden geen mandaten na zes maanden ingevuld onder de voordrachtprocedure.

Voor Jeugd en Sport niet van toepassing.

Wat medisch verantwoord sporten betreft, gebeurden er geen voordrachten voor beheers- of bestuursorganen zoals bedoeld in het decreet van 18 mei 1999 houdende een meer evenwichtige vertegenwoordiging van mannen en vrouwen in de beheers- en bestuursorganen van de instellingen, ondernemingen, vennootschappen of verenigingen van de Vlaamse overheid.

GILBERT BOSSUYT

VLAAMS MINISTER
VAN MOBILITEIT, OPENBARE WERKEN
EN ENERGIE

Vraag nr. 249
van 17 februari 2004
van mevrouw ANN DE MARTELAER

*Busverbinding Don Boscollege Haacht –
Dienstregeling*

Heel wat scholieren uit Leuven en omgeving lopen school in het college in Haacht. In een brochure van De Lijn wordt het openbaar vervoer voor deze scholieren sterk gepromoot. Het vervoer kan via de eigen Lijnbussen of via de schooldiensten van De Lijn.

In dit college volgen heel wat scholieren technisch of beroepsonderwijs, waardoor zij meermaals een achtste lesuur hebben. De dienstregeling van De Lijn is dan ook afgestemd op deze situatie. Tot voor kort kwamen de bussen die de scholieren oppikken na het achtste lesuur op tijd, maar sedert het begin van dit jaar rijzen er problemen. De bussen (lijn 11, lijn 12 en 284) komen veel later en soms zelfs niet.

Het is te begrijpen dat leerlingen die al meer les hebben dan andere en dan ook nog lang moeten wachten en in onzekerheid zijn of de bus wel zal komen, hier niet over te spreken zijn. Volgens de buschauffeurs zijn fileproblemen er de oorzaak van dat er niet kan worden gereden volgens de dienstregeling.

1. Is dit probleem bekend ?
2. Hoe verklaart men dat de bussen in het eerste trimester wel binnen de dienstregeling reden en nu niet meer ?
3. Welke initiatieven worden er genomen om dit probleem op te lossen ?

Antwoord

1. De dienstregelingen van de vermelde lijnen werden afgestemd op de einduren (zowel het zevende als het achtste lesuur) van het Don Boscocollege in Haacht.

De Lijn is op de hoogte van het feit dat deze lijnen vertraging oplopen zowel tijdens hun dienst als tijdens de lege ritten om een volgende dienst aan te vangen. De Lijn is echter niet op de hoogte van het feit dat schoolbussen niet komen opdagen.

2. Ook in het vorige trimester liepen de ritten op lijn 284 (Mechelen-Boortmeerbeek-Leuven) geregeld vertraging op, maar in mindere mate dan nu. Dit is te wijten aan de werken in Kampenhout-Sas en aan de Wespelaarsebaan in Boortmeerbeek.
3. De Lijn overlegt geregeld met de coördinatoren van bovenvermelde wegenwerken om oplossingen te zoeken voor de problemen. Het inleggen van drie extra bussen tijdens de werken werd niet in aanmerking genomen gelet op het huidige gebrek aan bussen bij De Lijn, en eveneens gelet op de hoge kostprijs.

Na de werken echter, die nog een aantal maanden zullen duren, komen er voor de lijnenbundel 284/285 busbanen naar Kampenhout-Sas, zowel uit de richting Mechelen als uit de richting Leuven. Dit zal een structurele oplossing voor de problemen betekenen.

Vraag nr. 250 van 17 februari 2004 van de heer CARL DECALUWE

Ongebruikte gewestwegen – Overzicht – Bestemming

Graag zou ik de minister enkele vragen stellen over ongebruikte stukken snel- en/of gewestweg in Vlaanderen.

1. Kan de minister de inventaris meedelen van de niet-gebruikte snel- en/of gewestwegen in Vlaanderen ? Kan dit opgesplitst per provincie ?
2. Kan hij eveneens de waarde/kostprijs meedelen van deze ongebruikte stukken weg ?
3. Waarom worden deze wegen niet gebruikt ?
4. Wat zijn de plannen met deze ongebruikte stukken weg ?
5. Overweegt de minister de mogelijkheid om deze stukken weg te verkopen of te verhuren voor diverse activiteiten zoals bijvoorbeeld dragrace ?

Zo ja, voor welke activiteiten ?

Zo neen, waarom niet ?

Antwoord

In Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen en Antwerpen zijn er geen gewestwegen die niet in gebruik zijn.

In Limburg is de N769 over enkele honderden meters niet in gebruik en in Vlaams-Brabant zijn de lussen gelegen in de verkeerswisselaar RO – A1(E19) in Diegem/Machelen niet in gebruik.

Voor Limburg vertegenwoordigt dit een waarde van ongeveer 1 miljoen euro, voor Vlaams-Brabant ongeveer 14 miljoen euro.

Voor de aangegeven N769 in Limburg betreft het een stukje gewestweg dat de aanzet vormt naar het op het gewestplan aangegeven tracé van de N769, richting Leopoldsburg. Deze aanzet is vóór- en achteraan afgezet met vangrails. Dit stukje gewestweg wordt onder meer benut voor het tijdelijk stapelen van materialen voor onderhoudswerken aan N-wegen (bv. bestrijkingen).

Het niet gebruiken van de lussen in het complex van Diegem/Machelen komt door het niet doortrekken van de A1(E19) op het grondgebied van het Brusselse Hoofdstedelijke gewest. Het valt dan ook buiten de bevoegdheid van het Vlaams Gewest om deze lussen te verbinden met de openbare weg. Deze lussen worden gebruikt voor de opslag van beveiligingsconstructies.

Indien zich een concrete vraag voordoet voor het organiseren van een activiteit, zal deze vraag behandeld worden zoals elke vergunningsaanvraag voor manifestaties op het openbaar domein.

Vraag nr. 251
van 17 februari 2004
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

De Lijn – Agressie

Enkele weken geleden hield het personeel van De Lijn prikacties als protest tegen het aantal criminele daden op tram- en buslijnen. Het probleem rijst vooral in de provincie Antwerpen.

Het is absoluut noodzakelijk om het probleem te detecteren en doelgericht aan te pakken. De vraag rijst hoe de middelen aangewend worden ter bestrijding van agressie.

1. Op welke manier en op welke lijnen wordt veiligheidspersoneel ingeschakeld ?

Wat is het takenpakket van dit personeel ?

Met welke frequentie worden controleurs en/of lijnspotters ingezet ?

2. Welke concrete maatregelen werden er genomen door het agressiecomité na de laatste golf van agressieve daden ?

3. Welke financiële middelen worden aangewend voor veiligheidsmaatregelen ? Graag opgesplitst per onderdeel.

4. Op welke bussen of tramstellen in de provincie Antwerpen werden welke veiligheidsmaatregelen genomen ?

5. Wordt elke vorm van agressie genotuleerd ?

6. Kan de minister een overzicht geven van de agressieregistratie per entiteit, per stelplaats en per lijn voor het jaar 2002 en 2003 ?

Antwoord

1. Controleurs, plaatsbewijztoezichters en lijnspotters worden dagelijks en flexibel ingezet volgens de noden. De inzet wordt gemaximaliseerd in drukke perioden, zoals de ochtend- en avondspits. In geval van een agressie-incident wordt de inzet tijdelijk geconcentreerd op de specifieke lijn waarop het agressiegeval zich voordeed.

Zowel in het stadsgebied van Antwerpen als in het stadsgebied van Gent heeft De Lijn goede ervaringen met deze werkwijze.

2. Een "golf van agressiedaden" heeft zich recentelijk niet echt voorgedaan. Wel kwamen enkele agressiefeiten meer onder de aandacht in de media. In de entiteit Antwerpen werd de plaatselijke veiligheidscel samengeroepen, en ook op het centrale niveau van de Vlaamse Vervoermaatschappij (VVM) werd de situatie bekeken. Naar aanleiding van de recente agressiefeiten werd deze werkwijze eveneens onverkort toegepast.

3. De belangrijkste kosten in het raam van de sociale veiligheid op het openbaar vervoer zijn de volgende :

– inzet van 81 extra controleurs : jaarkosten van ongeveer 4 miljoen euro ;

– opleiding conflicthantering voor alle chauffeurs : 1.275.000 euro ;

– kosten gerelateerd ziekteverzuim, arbeidsongevallen, stakingen, vergaderingen, administratieve kosten : lopen in de honderdduizenden euro's ;

– technische maatregelen : kostprijs camera bus : 7.500 euro per voertuig ; kostprijs camera tram : 11.500 euro per voertuig ; alarminstallatie : 500 euro per voertuig ; afgesloten stuurpost : 1.100 euro per voertuig ; BMW

C1 moto's : 5.300 euro per voertuig ; betaal-automaten : 5.000 euro per stuk.

4. In de entiteit Antwerpen werden de volgende voertuigen uitgerust met technische voorzieningen ter verbetering van de sociale veiligheid.

Stand van zaken tot eind januari 2004, aan de hand van voertuignummers

Antwerpen	Afgeschermdde stuurpost	Volledig afgeschermdde stuurpost	Alarminstallatie	Camera's
	3081 tot 3110	7001 tot 7010	3081 tot 3110	1080
	3187 tot 3191	7014 tot 7019 - 7021 - 7022	3187 tot 3191	2898
	3986 tot 4010	7024 - 7026 - 7027		3102 tot 3105
	4011 tot 4027	7029 - 7030 - 7032 tot 7038	3710	3260
	4094 tot 4126	7039 tot 7165	4094 tot 4126	3301 en 3302
	1065 tot 1080	7201 tot 7231		3710
	3570			3819 en 3820
	4244 tot 4251		4244 tot 4251	Hermelijn 7101
	4194 tot 4224		4194 tot 4224	Hermelijn 7102
	4361 tot 4367		4361 tot 4367	
	4369,4371,4374		4369,4371,4374	
Totaal	185 autobussen	188 trams	118 autobussen	13 autobussen + 3 PCC-trams + 2 Hermelijnen 18 voertuigen

5. Alle arbeidsongevallen ten gevolge van agressiefeiten worden formeel genotuleerd.

6. Overzicht van de agressiefeiten voor de jaren 2002 en 2003

Aantal agressiemeldingen via het agressieregistratieformulier per entiteit

	Antwerpen	Oost-Vl.	Vl.-Brabant	Limburg	West-Vl.	Net
2002	39	27	7	4	5	82
2003	40	15	12	3	9	79

**Vraag nr. 252
van 17 februari 2004
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

De Lijn Tongeren – Nieuwe stelplaats

De ligging van de stelplaats van De Lijn in Tongeren is velen een doorn in het oog. Daarom bestaan er plannen om deze stelplaats te verplaatsen naar de buurt van het huidige NMBS-station.

Dit werd door alle betrokken partners – De Lijn, NMBS, stadsbestuur en zelfs de betrokken minister – reeds vroeger gezamenlijk in de media aangekondigd.

De minister bevestigde dat de aankoop van de gronden in 2004 zou gebeuren.

1. Is de nodige financiering in de begroting 2004 ingeschreven? Zo ja, hoeveel ?

2. Wat zijn de timing en de kostenraming van het hele project ?

Is er een meerjarenprogramma in verband met de financiering uitgewerkt ? Zo ja, met welke timing en partners, en met welke inbreng van alle betrokkenen ?

Antwoord

1. In het investeringsprogramma 2004 werd een bedrag van 180.931,41 euro ingeschreven voor de aankoop van de gronden.
2. In het meerjarenprogramma van De Lijn werden de budgetten voor het project "nieuwe stelplaats Tongeren" en ten laste van De Lijn, als volgt ingeschreven (bedragen in euro) :
 - 2004 : 180.931,41 euro aankoop gronden,
 - 2004 : 198.314,82 euro studie,
 - 2004 : 74.368,06 euro verplaatsen militaire loskade,
 - 2005 : 2.602.882,01 euro uitvoering.

Het overleg met de NMBS in verband met de aankoop van de gronden wordt binnenkort afgesloten, zodat de ondertekening van de aankoopovereenkomst nog in het eerste semester van 2004 mag worden verwacht.

De Lijn is de enige actor voor de bouw van de nieuwe stelplaats.

Voor het project "stationsomgeving Tongeren", waarin de aanleg van de nieuwe stelplaats past, werd eind 2002 een "principeovereenkomst tot samenwerking stationsomgeving Tongeren" opgesteld. Timing en kostenraming worden nader gedetailleerd in nog op te stellen uitvoeringsovereenkomsten. De betrokken partners zijn de stad Tongeren, de NMBS en De Lijn.

De "principeovereenkomst tot samenwerking stationsomgeving Tongeren" werd op heden nog niet ondertekend.

Vraag nr. 253
van 17 februari 2004
van de heer CARL DECALUWE

Luchthaven Oostende – Toegelaten luchtvaartmaatschappijen

Onlangs vestigde de Ghanese luchtvaartmaatschappij Johnsons Air zich op de luchthaven van Oostende. Deze luchtvaartmaatschappij kwam nochtans vorige zomer in opspraak. Op de luchthaven van de hoofdstad van Liberia, Monrovia, werd in augustus een wapentrafiëk onderschept waarbij het betrokken vliegtuig eigendom was van Johnsons Air.

Volgens het Franse persagentschap AFP is Johnsons Air betrokken bij de wapenhandel omdat het een vliegtuig uitleende aan een maatschappij die wapens leverde aan Liberia, waartegen nochtans een wapenembargo van kracht is. De vliegvergunning van de maatschappij (het Ghanese Race Cargo Airlines) die het wapenembargo doorbrak – en die tevens een vestiging in Oostende heeft – werd trouwens geschorst.

Verder heeft Johnsons Air ook banden met de Belgische maatschappij First International Airlines. Dit bedrijf werd ook al gelinkt met vermoedelijke wapenhandel van op de luchthaven van Oostende.

Andere maatschappijen die in opspraak kwamen wegens allerlei dubieuze praktijken en actief op de Oostendse luchthaven, zijn het Egyptische Air Memphis, Al-Dawood Air Limited van Saoedi-Arabië en Heavylift, samen aangekondigd in Oostende met Johnsons Air.

Blijkbaar kunnen allerlei luchtvaartmaatschappijen gelinkt aan dubieuze praktijken zich zomaar vestigen op de luchthaven van Oostende.

1. In welke mate wordt onderzoek gedaan naar de reputatie en de credibiliteit van de luchtvaartmaatschappijen die zich op Oostende wensen te vestigen ?
2. Welke criteria worden gehanteerd om al dan niet een maatschappij toe te laten op de luchthaven ?

In welke mate beantwoorden de bovenvermelde luchtvaartmaatschappijen aan deze criteria ?

Antwoord

1. De diensten van de Federale Politie, de Staatsveiligheid, de Militaire Veiligheid en de luchthavenautoriteiten onderzoeken iedere aanvraag voor het verkrijgen van een luchthavenbadge.
2. Criteria voor het vestigen van een buitenlandse firma op de luchthaven zijn als volgt :

- opvragen van statuten ;
- controle door de Federale Politie, de Staatsveiligheid, de Militaire Veiligheid en de luchthavenautoriteiten ;
- controle van financieel-economische toestand van de firma ;
- goedkeuring van businessplan door de algemeen directeur ;
- evaluatie van de vraag of de geïnteresseerde firma extra trafiek kan genereren.

In welke mate beantwoorden de bovenvermelde luchtvaartmaatschappijen aan deze criteria ?

- De concessieovereenkomst met Al-Dawood Air wordt opgezegd wegens gebrek aan activiteiten op de luchthaven.
- De andere vermelde maatschappijen beantwoorden aan de gestelde criteria.

Het management ziet erop toe dat de bevoegde diensten terzake hun rol blijven vervullen.

**Vraag nr. 254
van 20 februari 2004
van de heer JOHAN MALCORPS**

Gewestwegen Deurne – Verkeersveiligheid

Op de Boterlaarbaan in Deurne (Antwerpen) was recentelijk opnieuw een dodelijk slachtoffer te betreuren. De lijst met aanrijdingen met doden, zwaar- en lichtgewonden op deze gewestweg groeit verder aan. De mensen hebben de indruk dat er weinig gebeurt voor de verkeersveiligheid op de gewestwegen in Deurne.

Deze mening werd ook vertolkt door de districtsburgemeester, die naar aanleiding van het laatste ongeval opnieuw publiekelijk zijn beklag deed over het gebrek aan interesse van het Vlaams Gewest voor de gewestwegen in Deurne.

Hij pleitte voor de heraanleg van de Boterlaarbaan : hij vroeg met name één rijstrook in elke richting, veilige oversteekplaatsen én flitscamera's. Verder pleitte hij voor een fatsoenlijk aangelegd fietspad en een voldoende breed voetpad : op dit moment is er op verschillende plaatsen nauwelijks nog een voetpad over. En moeten mensen met een kindwagen bijvoorbeeld over het fietspad. Daarbij ver-

wees hij naar de heraanleg van de Antwerpsestraat in Mortsel (N1) als lichtend voorbeeld.

1. Hoeveel slachtoffers (opgesplitst in doden, zwaar- en lichtgewonden) vielen er de laatste jaren respectievelijk op de Boterlaarbaan, de Herentalsebaan, de Turnhoutsebaan en de Bisschoppenhoflaan in Deurne ?

Welke besluiten trekt het gewest hieruit ?

2. Wordt het kruispunt Boterlaarbaan/Sterckshoflei effectief aangepast in 2004 ?

Zijn er ook aanpassingen nodig aan de kruising met de Ruggeveldlaan ?

3. Wanneer komt er een ruimere aanpassing van de Boterlaarbaan zoals gevraagd door de districtsburgemeester ?
4. Stemt het fietspad langs de Boterlaarbaan overeen met de richtlijnen van het "Vademecum Fietsvoorzieningen" ?

Zijn er problemen met de verlichting ?

5. Op welke wijze worden de werken voor de verbetering van de tramlijnen richting Wijnegem aangegrepen om tot een verbetering te komen van de verkeersveiligheid en -leefbaarheid op de grote doorgaande assen in Deurne ?

Antwoord

Het overzicht van de verkeersslachtoffers is gebaseerd op de gegevens beschikbaar binnen het GIS (*Geografisch Informatiesysteem – red.*) van ongevallencijfers. De meest recente gegevens die hierin beschikbaar zijn, betreffen het jaar 2000.

Turnhoutsebaan N12

- 2000 : 3 ongevallen met in totaal 3 lichtgewonden
- 1999 : 2 ongevallen met in totaal 2 lichtgewonden
- 1998 : 15 ongevallen met in totaal 16 lichtgewonden

Boterlaarbaan N116

- 2000 : 1 ongeval met 1 lichtgewonde

- 1999 : 0 ongevallen
- 1998 : 7 ongevallen met in totaal 6 lichtgewonden

Herentalsebaan N116A

- 2000 : 2 ongevallen met in totaal 1 lichtgewonde
- 1999 : 1 ongeval
- 1998 : 2 ongevallen met 1 lichtgewonde

Bisschoppenhoflaan N120

- 2000 : 1 ongeval met 2 lichtgewonden
- 1999 : 0 ongevallen
- 1998 : 21 ongevallen met in totaal 33 lichtgewonden

Op deze wegen bevinden zich op het grondgebied in Deurne twee gevaarlijke punten : kruispunt Boterlaarbaan – Sterckshoflei en kruispunt Bisschoppenhoflaan – Merksemsteenweg.

De werken voor de aanpassing van dit eerste kruispunt worden aanbesteed op 2 april 2004 en de uitvoering van de werken zal afhangen van de coördinatie met de andere werken rond Antwerpen in het kader van “Minder Hinder”. De werken bestaan uit het aanleggen van plateaus op de by-passes ter hoogte van de fietsoversteekplaatsen teneinde de snelheid van de wagens te reduceren, het conflictvrij regelen van de verkeerslichten en het plaatsen van camera's.

Op de Bisschoppenhoflaan werden reeds twee roodlichtcamera's en twee snelheidscamera's geplaatst.

Een beperkte heraanleg van de Turnhoutsebaan op het grondgebied Deurne is gepland in het kader van het programma “wegwerken van de knelpunten zwakke weggebruiker en openbaar vervoer”.

Het verminderen van het aantal rijstroken op de Boterlaarbaan is momenteel niet aan de orde. Wel zal er in het kader van het wegwerken van de knelpunten voor de zwakke weggebruiker een studie worden gemaakt voor het herinrichten van het kruispunt met de Peter Benoitlaan. De bedoeling is te komen tot een snelheidsvertragend poorteffect bij het begin van de Boterlaarbaan.

Aan beide zijden van de Boterlaarbaan bevindt zich enkel een enkelrichtingsfietspad dat op verschillende plaatsen vrijliggend van de rijstrook is aangelegd. Op deze plaatsen bevindt er zich tussen de rijweg en het fietspad een parkeerstrook of plantvak. Het oppervlak van het fietspad is globaal in goede staat. De in het fietsvademecum opgelegde breedte van 150 cm wordt op de meeste plaatsen gehaald, maar hier en daar is het fietspad tussen 135 cm en 150 cm breed. Het vademecum richt zich tot nieuw aan te leggen fietspaden.

Het project voor de verlenging van de tramlijn tot in Wijnegem bevindt zich nog in volle studie. Op 16 februari 2004 werd de startnota besproken op de Provinciale Auditcommissie.

Bij de uitwerking van het project wordt in alle fasen overleg gepleegd met de betrokken partijen, zodat het district Deurne via de stad Antwerpen steeds zijn vragen, opmerkingen en voorstellen kenbaar kan maken.

Vraag nr. 255 van 20 februari 2004 van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Heraanleg N12 Turnhoutsebaan Deurne – Stand van zaken

In het kader van het project "wegwerken van knelpunten voor het openbaar vervoer" zal een deel van de Turnhoutsebaan in Deurne heraanlegd worden. Het betreft het vak Lundenstraat – F. Craeybeckxlaan van de N12.

De besprekingen hierover werden in het najaar 2003 gevoerd. Namens het district Deurne werden bij het stadsbestuur verschillende bezwaarschriften ingediend. Het stadsbestuur heeft daarop een negatief advies bezorgd aan de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm).

1. Kan de minister medelen wat de stand van zaken is in dit dossier m.b.t. de bouwvergunningen ?
2. Wanneer vangt de heraanleg van de Turnhoutsebaan aan en wat is de juiste planning van de werkzaamheden ?
3. Wordt er vooraf een proefopstelling gemaakt om na te gaan wat het effect is van de heraanleg ?

Vooraf betreffende het afsluiten van de vrije afslag naar rechts aan de Fr. Craeybeckxlaan ?

4. Op welke manier wordt er met de handelaars van Deurne-Noord nog contact opgenomen om de hinder van de werken zoveel mogelijk te beperken ?

Antwoord

De administratie (afdeling Wegen en Verkeer Antwerpen) heeft de bouwtoelating nog niet ontvangen. Naar verluidt heeft de afdeling ROHM Antwerpen alle adviezen betreffende de bouwtoelating ontvangen en haar beslissing kan dan ook binnenkort verwacht worden.

Vermits de bouwtoelating nog niet verkregen is, is er nog geen precieze timing met de aannemer afgesproken. De voorbereidende gesprekken met de aannemer zijn gaande.

Er zal voorafgaandelijk geen tijdelijke proefopstelling geplaatst worden. Het kruispunt wordt onmiddellijk definitief heraangelegd, tegelijk met de verplaatsing van de tramsporen. De vrije afslag aan de Fr. Craeybeckxlaan in de noordoostelijke hoek wordt weggenomen om plaats te maken voor een voetpad en een fietspad. De heraanleg heeft tot doel de verkeersveiligheid van de zwakke weggebruikers te verhogen.

De administratie Wegen en Verkeer (AWV) zal voorafgaandelijk nog communiceren met de bewoners en de handelaars. Dit zal gebeuren op het moment dat AWV de planning en de verkeersomleidingen met de aannemer heeft afgesproken en nadat de bouwvergunning werd verkregen.

Vraag nr. 257
van 20 februari 2004
van de heer MARC VAN DEN ABEELLEN

Matrozen AWZ – Verloning

Het ongenoegen bij een deel van de matrozen die in dienst zijn van de Vlaamse overheid (administratie Waterwegen en Zeewezen) is groot. Op dinsdag 10 februari blokkeerde een groep matrozen zelfs drie uur lang het scheepvaartverkeer naar de haven van Antwerpen, met enorme economische schade tot gevolg.

Het verschil in verloning tussen twee groepen matrozen vormt de grondslag van dit ongenoegen. De

matrozen aan boord van een kotter ter hoogte van Oostende krijgen 200 tot 250 euro minder dan hun collega's in Vlissingen. Beide groepen voeren nochtans dezelfde taken uit, met name : loodsen aan boord van zeeschepen brengen.

1. Hoe komt het dat beide groepen matrozen, die toch met dezelfde taken belast zijn, een verschillende verloning krijgen ?
2. Wat onderneemt de minister om het ongenoegen bij deze kleine groep van matrozen weg te nemen ?

Antwoord

1. Het betreft hier twee groepen personeelsleden, waarvan de ene is tewerkgesteld op de loodsboot-kotter en de andere groep op de loodsboot-tender.

De loodsboot-kotter ligt permanent in volle zee en heeft als taak om de loodsen door middel van een kleine snelle jol aan boord van de te loodsen schepen te brengen of ze ervan af te halen. De loodsboot-tender wordt alleen ingezet voor het vervoer van de loodsen tussen de wal (Vlissingen) en de loodsboot-kotter (1 à 2 maal per dag).

Beide groepen hebben aldus niet dezelfde opdracht.

2. Ik heb de administratie Waterwegen en Zeewezen opdracht gegeven om dit geschil grondig te onderzoeken en een mogelijke oplossing met de vakorganisaties voor te bereiden binnen de huidige beschikbare personeelskredieten van de dienst met afzonderlijk beheer (DAB) Vloot.

Momenteel is dit overleg aan de gang en zal gefinaliseerd en geformaliseerd worden op het niveau van het bevoegde sectorcomité, waar ook de Vlaamse minister van Ambtenarenzaken vertegenwoordigd is.

Vraag nr. 258
van 20 februari 2004
van mevrouw NIKI DE GRYZE

De Lijn Gent – Kiosk Graaf van Vlaanderenplein

Recht tegenover de "Capitole" – aan wat in Gent "de Zuid" genoemd wordt – namelijk aan het Graaf van Vlaanderenplein, voorziet De Lijn onder

meer in een kiosk met loketfunctie en twee zitbanken voor wachtende reizigers. Deze kiosk, met dubbele ingang deur, bood aldus beschutting bij koud of nat weer.

In dit winterseizoen echter stonden beide deuren wagenwijd open en waren ze bovendien met kettingen aan de metalen constructie van de kiosk vastgeklonken, zodat ze onmogelijk konden worden gesloten.

Deze situatie is naar verluidt ontstaan uit veiligheidsoverwegingen, omdat daar geregeld vechtpartijen waren tussen jongeren.

Worden er initiatieven genomen om de oorspronkelijke toestand te herstellen, zodat wachtende reizigers opnieuw kunnen genieten van dit beetje comfort ?

Antwoord

De kiosk aan het Graaf van Vlaanderenplein in Gent wordt al geruime tijd geteisterd door vooral jonge vandalen. Ondanks het rookverbod wordt er gerookt, wachtende reizigers worden verbaal en fysiek geïntimideerd en de muren worden beklad. Herhaald optreden van toezichters en politie heeft tot nu toe geen positief resultaat gehad.

De beslissing om de deuren open te laten, is genomen met de bedoeling remmend te werken op de vandalen. De Lijn is zich bewust van de ongemakken en zoekt verder naar een meer duurzame oplossing.

Vraag nr. 259 van 20 februari 2004 van mevrouw NIKI DE GRYZE

Heidestraat Merelbeke – Fietspad

Ik verneem dat een deel van het fietspad ontbreekt op een stukje weg dat door vele automobilisten als het verlengde van de autosnelweg wordt beschouwd. Het gaat over de levensgevaarlijke fiets-situatie op het stukje Salisburylaan tussen de twee rotondes in Merelbeke.

Als je daar richting Lemberge rijdt, moet je – aanzien er geen fietspad is – zoveel mogelijk rechts rijden. Maar de rijbaan is zodanig stuk gereden dat rechts bijna het midden van de baan is.

Aan de tweede rotonde moet je dan oversteken – eindelijk is er een fietspad – wat bijna een onmogelijke zaak is want de auto's komen er zeer snel aangerezen, zodat ze je in het beste geval op 't laatste nippertje zien.

Er is wel een fietspad op het vernieuwde stuk, maar dus niet tussen de Frater en de Heidestraat in Merelbeke.

Het stuk waar geen fietspad is, namelijk de Heidestraat, valt niet onder de bevoegdheid van het gemeentebestuur van Merelbeke, maar van het Vlaams Gewest. Dit is de plaats waar in de toekomst de ontsluiting van de R4 zal gebeuren. Een studie daarover is door de gemeenteraad van Merelbeke al behandeld. Maar zolang de ontsluiting van de R4 niet is uitgevoerd, is in de Heidestraat geen fietspad gepland. Daar is nochtans zwaar verkeer naar een nabijgelegen bedrijventerrein. Met alle gevolgen van dien voor de zwakke weggebruikers.

Graag zou ik dan ook van de minister vernemen welke oplossing wordt uitgewerkt om voorlopig in een veilige rijzone voor fietsers te voorzien, tot de ontsluiting van de R4 is afgewerkt, en binnen welke tijdsspanne dit dringende probleem wordt opgelost.

Antwoord

De Heidestraat en de Salisburylaan vallen onder de bevoegdheid van de gemeente Merelbeke; de nieuwe verbinding tussen beide straten, over de E40, is aangelegd door het Vlaams Gewest maar is op te nemen in het wegennet van de gemeente.

De problematiek van de fietsverbinding tussen enerzijds de Hundelgemsesteenweg en anderzijds de Campus Diergeneeskunde, Caritas, bedrijventerrein, ... is bekend. Het was de bedoeling van de gemeente Merelbeke om langs de Guldensporenlaan (gewestweg) een vrijliggend dubbelrichtingsfietspad te realiseren via de module 13 van het mobiliteitsconvenant, met subsidie van Vlaams Gewest. Wegens de aanwezigheid van een pijpleiding heeft de militaire overheid zich daartegen verzet. Deze oplossing is bijgevolg niet meer mogelijk.

Thans onderzoekt de gemeente een alternatief om ten zuiden van de E40, tussen de Chrysantenstraat en de Campus Diergeneeskunde, een fietspad aan te leggen in dolomietverharding. Er zijn echter nog een aantal knelpunten op te lossen, die mogelijk enkele onteigeningen vergen. Dit fietspad moet

een oplossing brengen in afwachting van de afwerking van de R4-buitenring.

Vraag nr. 260
van 20 februari 2004
van de heer CHRIS VANDENBROEKE

Verkeersmodellen – Stand van zaken

Al vijftien jaar werkt het Vlaams Gewest met verkeersmodellen om mobiliteitsoplossingen uit te testen vooraleer ze uitgevoerd worden.

Er bestaan verschillende soorten : strategische macromodellen, tactische mesomodellen en operationele micromodellen. Ook lokale overheden kunnen een beroep doen op bestaande modellen of kunnen zelf een simulatie (laten) uitvoeren om de effecten van een geplande oplossing te testen.

Het volledige systeem van de verkeersmodellen werd uitgelegd in de Mobiliteitsbrief nr. 53 – december 2003.

1. Hoeveel keer werd van de drie verschillende soorten effectief een verkeersmodel uitgewerkt voor openbare werken aan N-wegen tijdens de voorbije periode 1999-2004, opgesplitst per provincie en N-weg ?
2. Wordt door het Vlaams Gewest sowieso een verkeersmodel uitgewerkt vanaf een bepaalde kostprijs bij werken aan een N-weg ?

Antwoord

1. Gebruik van diverse verkeersmodellen

Wat *macromodellen* betreft, heeft het Vlaams Gewest de beschikking over één model per provincie. De huidige versie heeft als basisjaar 1998 en planhorizon 2010. Een nieuwe versie (basisjaar 2002, planhorizon 2015) wordt dit jaar opgeleverd.

Deze modellen worden ingezet voor zowel grote simulaties (evaluatie van een plan of geheel van projecten, bv. Masterplan Antwerpen) als beperktere analyses (bv. selected-linkanalyse of SLA) om voor een bepaald weggedeelte herkomst en bestemming van het verkeer te analyseren ; dit wordt dikwijls gedaan als voorbereiding en eerste stap voor een latere microsimulatie. Het initiatief voor dergelijke simulaties ligt

meestal bij de buitendienst van de administratie Wegen en Verkeer.

Het overzicht als **bijlage** (dat niet pretendeert 100 % volledig te zijn) toont dat er in Limburg een tiental projecten werden gesimuleerd, in Oost-Vlaanderen een vijftiental, in Vlaams-Brabant een twintigtal, in Antwerpen meer dan dertig en in West-Vlaanderen een vijftal.

Mesomodellen worden vooral in verstedelijkte omgevingen gebruikt om voor grotere projecten een beeld van de verkeersafwikkeling in diverse planvarianten te simuleren.

In Antwerpen werd een dynamisch mesomodel ontwikkeld dat grosso modo Leien, Ring (R1) en Singel omvat, naast belangrijke invalswegen. Het wordt momenteel ingezet om een aantal projecten van het Masterplan in de ontwerpfasen verder te verfijnen (Oosterweelverbinding, Groene Singel, heraanleg N1 Mortsel,...). In samenwerking met de administratie Wegen en Verkeer werden ook meer klassieke mesomodellen gebouwd voor de Rupelstreek, de regio Mechelen, de Noorderkempen en recentelijk het Boven-Netegebied.

In Vlaams-Brabant werden mesomodellen ontwikkeld voor Leuven (o.a. gebruikt voor streefbeeldstudie Mechelsesteenweg) en Aarschot (ring).

Limburg ontwikkelde een mesomodel voor het noorden van de provincie.

Het aantal *microsimulaties* is de laatste jaren zeer sterk gestegen. Een volledig overzicht geven is moeilijk, omdat een flink aantal van de analyses momenteel worden uitgevoerd door studie bureaus in het kader van zogenaamde streefbeeldstudies en herinrichtingsprojecten. Zulke studies zijn momenteel erg courant.

Het overzicht als **bijlage** is dus zeker niet exhaustief.

2. Het opstellen en/of gebruiken van een verkeersmodel heeft niet rechtstreeks te maken met de kostprijs van bepaalde werken. De kostprijs is in die fase van de plannen trouwens niet exact bekend, maar hangt integendeel af van de gekozen planvariant, die onder meer op basis van eventuele simulaties zal worden gekozen.

De keuze of er al dan niet een modelsimulatie gebeurt, hangt veeleer af van de complexiteit

van het probleem. Hoe complexer het probleem, hoe groter de kans dat een modelsimulatie een bijdrage kan leveren om het probleem te analyseren en mogelijke oplossingen te evalueren.

Bijlage – Overzicht van de simulaties met verkeersmodellen – Maart 2004

1. Macromodellen

1.1. Limburg

- Simulaties ter ondersteuning van het mobiliteitsplan Sint-Truiden (met nadruk op N80 tussen Sint-Truiden en E40)
- Selected-linkanalyses voor streefbeeld N702-N750-N75
- Selected-linkanalyses voor streefbeeld mobiliteitsplan Meeuwen
- Analyse wegennetwerk provincie Limburg voor wegencategorisering
- Simulaties N74 Houthalen-Helchteren
- Analyse verlenging N71 Overpelt

1.2. Oost-Vlaanderen

- Analyse op- en afritten N49
- Selected-linkanalyses ter ondersteuning mobiliteitsplan Stekene (N403, N49)
- Invloed Sifferdoktunnel en Rodenhuistunnel op Evergem (R4)
- Doorrekeningen ter ondersteuning mobiliteitsplan Sint-Niklaas (oostelijke en westelijke tangent, R42)
- Doorrekeningen ter ondersteuning mobiliteitsplan Beveren (N70)
- Invloed WOV op Oost-Vlaanderen (*Wester-schelde-oeververbinding – red.*)
- Analyse omleiding Ronse (N60)
- Simulaties ringweg Geraardsbergen
- Ondersteuning calamiteitsroutes E17 (belaste netwerken, verschillenplots (absoluut en relatief)

- Idem E40 (bezig)
 - Selected-linkanalyses voor streefbeelden N17 en N8 in het kader van tv3v
 - Wetteren verbinding Noordlaan-Zuidlaan
 - Selected-linkanalyses ter ondersteuning op te starten streefbeeld N42
 - Selected-linkanalyses ter ondersteuning haalbaarheidsstudie mobiliteitsplan Gent
- ### 1.3. Vlaams-Brabant
- Selected-linkanalyse in het kader van streefbeeldstudie N2 Leuven-Diest
 - Selected-linkanalyse in het kader van streefbeeldstudie N26 Leuven-Mechelen
 - Selected-linkanalyse in het kader van streefbeeldstudie N8 Brussel-Ninove
 - Selected-linkanalyse in het kader van streefbeeldstudie N2 Leuven-Brussel
 - Selected-linkanalyse in het kader van streefbeeldstudie R22 Woluwelaan
 - Selected-linkanalyse in het kader van streefbeeldstudie N6 Brussel-Halle
 - Selected-linkanalyse in het kader van streefbeeldstudie R27/N3 Ring van Tienen
 - Selected-linkanalyse in het kader van streefbeeldstudie R23 Ring van Leuven
 - Selected-linkanalyse in het kader van streefbeeldstudie A12 Brussel-Boom
 - Selected-linkanalyse in het kader van streefbeeldstudie A8 Halle-Tubize
 - Selected-linkanalyse in het kader van streefbeeldstudie R0-Noord
 - Scenario's in het kader van een betere OV-ontsluiting (*openbaar vervoer – red.*) van de luchthaven Zaventem door middel van nieuwe spoorlijnen richting Antwerpen en Brussel
 - Scenario's voor aanleg van een ringlaan rond Asse

- Scenario's voor de aanleg van een ring rond Steenokkerzeel
 - Selected-linkanalyses voor een aantal gemeentelijke mobiliteitsplannen (Bertem, Boutersem, Boortmeerbeek, Tienen,...)
 - Reistijdberekening OV en auto voor een aantal locaties in Leuven (Gasthuisberg, KBC-hoofdkantoor)
- 1.4. West-Vlaanderen
- Verkeersanalyse heraanleg complex A10-A18 in Jabbeke
 - Verkeersanalyse nieuwe op- en afrit in Oudenburg (A10-N358)
 - Verkeersanalyse doortrekking N37 in Zonnebeke
- 1.5. Antwerpen
- Analyse streefbeeldstudie N171
 - Analyse streefbeeldstudie N16
 - A12 – Boom
 - A12 – Ekeren
 - A12 – Leugenberg – Ekeren
 - Antwerpen project Schakel
 - Bedrijfsvervoersplannen
 - Beleidsscenario's : doortrekken trends, extreem volgend, extreem sturend
 - Bredabaan – Merksem
 - Buslijnen 70
 - Buslijnen Rupelstreek
 - Doortrekking tram 15 in Mortsel
 - Scenario's voor aanleg TGV :
 - E19 – Brasschaat
 - E19 – Edegem
 - E19 – Meer
 - E19 – Schoten – Merksem
 - E313/E34 – Ranst
 - Gemeentelijke mobiliteitsconvenant
 - Goederenspoorlijn – Ekeren
 - Herkomst-bestemmingsonderzoek openbaar vervoer Vremde
 - IC-station Noorderkempen (Brecht)
 - Impact verschillende prijsmaatregelen
 - Invalswegen Antwerpen
 - Classificering wegen
 - Luchthaven Deurne
 - Masterplan Antwerpen (o.a. Oosterweelverbinding)
 - N10 – Mortsel
 - N10 – R11 - Diksmuidelaan - Mortsel
 - N14/N13 – Lier
 - N16/N15 – Mechelen
 - N19 – Kasterlee – Geel
 - N19 – Turnhout – Aarschot
 - Nieuwe spoorregeling NMBS 1998
 - Omleiding Brecht
 - Omleidingsweg – Heist-op-den-berg
 - Oosterweelverbinding – Antwerpen
 - Openbaar vervoer Wilrijk : nieuwe lijnvoering Wilrijk
 - Potentieel fietsverkeer scholieren provincie Antwerpen
 - R6 – Mechelen
 - R1 – Antwerpen (Minder Hinder-heraanleg)
 - R11 – Antwerpen
 - R11 – Wommelgem-Mortsel
 - SEG – RSV : socio-economische gegevens Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen
 - Sensitiviteitsanalyse scenario's

- Simulaties omleidingen Beerse – Hoogstraten – Rijkvorsel – Merksplas – Zoersel en Malle
 - Singel – Antwerpen – Bolivarplaats
 - Tangentiële buslijnen ten zuiden van Antwerpen
 - Tol Liefkenshoektunnel – Antwerpen
 - Tramlijnen Linkeroever Antwerpen
 - Treinstation Groenendaallaan – Antwerpen
 - Grensverkeer
 - Waaslandhaven – Antwerpen
 - Zwijndrecht P+R (*park and ride – red.*)
2. Mesomodellen
- Scenario's voor de voltooiing van de ring van Aarschot (mesomodel Aarschot)
 - Scenario's streefbeeld N26 (omleiding Herent) met mesomodel Leuven
 - Analyse doortrekken N71 met mesomodel Overpelt-Neerpelt
 - Diverse simulaties ten behoeve van projecten van het Masterplan Antwerpen (Oosterweelverbinding, Groene Singel met het Dynamisch Model Kernstad Antwerpen – DMKA)
 - Doortocht Mortsel
 - Sint-Bernardsesteenweg (met deelmodel van het macromodel)
 - Lokale verkeersimpact verbreding Albertkanaal (met deelmodel van het macromodel)
 - Gemeenteoverschrijdende modellen gebouwd in het kader van het convenantenbeleid (met medewerking van administratie Wegen en Verkeer – AWW) voor :
 - de Rupelstreek
 - de regio Mechelen
 - de Noorderkempen
 - het Boven-Netegebied
3. Micromodellen
- N19 – Geel-Westerlo (Antwerpen)
 - Microsimulatie Leien-Singel Antwerpen (Antwerpen)
 - N9 Gentbrugge (Oost-Vlaanderen)
 - N43 Gent (Oost-Vlaanderen)
 - N80 Hasselt (Limburg)
 - Doortocht N79 Riemst (Limburg)
 - Verkeerswisselaar E313-E314 Lummen (Limburg)
 - Stationsomgeving Hasselt (Limburg)
 - Torhoutsesteenweg Oostende (West-Vlaanderen)
 - Pottelberg N43 Kortrijk (West-Vlaanderen)
 - Haachtsesteenweg (N21) toegang Brucargo (Vlaams-Brabant)
 - Op- en afritten E40 Affligem (Vlaams-Brabant)
 - Mesomodel Aarschot (Vlaams-Brabant)
 - N261 Ruisbroek (Vlaams-Brabant)
 - N2 (Leuven tot Woluwelaan) (Vlaams-Brabant)
 - Boudewijnlaan N264 Leuven (Vlaams-Brabant)
 - Mechelsepoort Dendermonde (N42-N70-N406) (Oost-Vlaanderen)
 - Heraanleg van de Bredabaan in Merksem
- Opmerking : een aantal microsimulaties uitgevoerd door de studiebureaus in het kader van streefbeeldstudies werden hier niet vermeld.
- Vraag nr. 261
van 20 februari 2004
van de heer MARC VAN DEN ABEELLEN**
- Binnenvaart – Sluizen*
- Eind vorige maand publiceerde de Dienst voor de Scheepvaart positieve cijfers over de structurele groei van de binnenvaart op de kanalen in Antwerpen en Limburg.
- Globaal noteerde de Dienst vorig jaar een tonnagegroei van 1,52 % tot 38,35 miljoen ton. Vooral de

groei met ongeveer 20 % van het containervervoer is hoopgevend. Tien jaar geleden werd nauwelijks een container vervoerd op onze kanalen, nu zijn het er al 200.000.

Ongeveer 95 % van het binnenvaartverkeer op de kanalen in Antwerpen en Limburg verloopt via het Albertkanaal.

Als men wil dat het binnenscheepvaartverkeer ook in de toekomst nog kan groeien, moet volgens de Dienst voor de Scheepvaart dringend aandacht worden geschonken aan het probleem van de sluisen. Er moet in de toekomst dan ook gedacht worden aan de bouw van nieuwe (duwvaart)sluisen of aanpassingswerken aan bestaande sluisen.

Momenteel is er nog een groeimogelijkheid op de kanalen van 10 %. Met een groeiende belangstelling van het bedrijfsleven voor de binnenvaart en een sterke toename van het containervervoer, is het echter niet denkbeeldig dat deze groeimarge sneller dan verwacht bereikt zou worden.

1. Is de minister zich bewust van de groeibeperkingen waarmee de kanalen in Antwerpen en Limburg in de toekomst te maken krijgen ?
2. Staan er nieuwe sluisen of aanpassingen van bestaande sluisen op het programma, zodat de groei van het binnenvaartverkeer ook in de toekomst verzekerd kan worden ?

Antwoord

1. Dankzij enkele zeer belangrijke beleidsinitiatieven ter bevordering van het vervoer via de waterweg, kon de laatste jaren een significante en gestage groei van de binnenvaart worden vastgesteld en alles wijst erop dat deze groei zich de volgende jaren zeker nog zal doorzetten. Op dit ogenblik is er nog voldoende capaciteit aanwezig op de bevaarbare waterwegen van het Vlaamse gewest en kan nog gesproken worden over een reservecapaciteit, waardoor nog een bepaalde groei van de binnenvaart zonder problemen kan worden opgevangen. Dit geldt ook voor het kanalennetwerk in de provincies Antwerpen en Limburg, beheerd door de Dienst voor de Scheepvaart.

In het kader van het behoud van de mobiliteit op de wegen, moet er uiteraard voor gezorgd worden dat de binnenvaart niet het slachtoffer wordt van zijn eigen succes en moet worden

vermeden dat binnen afzienbare tijd ook aan de sluisen files zouden ontstaan.

Hiertoe wordt door mijn administratie, in samenwerking met de verschillende waterwegbeheerders, reeds studiewerk verricht om enerzijds de groei van de binnenvaart voor de volgende jaren zo juist mogelijk in te schatten, en anderzijds om op basis van deze groeicijfers het verzadigingspunt van de verschillende sluisen zo exact mogelijk te situeren in de tijd. Op basis van deze studieresultaten kunnen dan de nodige beleidsmaatregelen worden uitgewerkt.

2. Op dit ogenblik staan er voor het werkingsgebied van de Dienst voor de Scheepvaart nog geen nieuwe sluisen of aanpassingen aan bestaande sluisen op het programma. De Dienst voor de Scheepvaart onderzoekt alle mogelijkheden om de capaciteit van de waterwegen te verhogen. De bouw van nieuwe of de aanpassing van bestaande sluisen is één van de mogelijkheden. Een andere mogelijkheid is bijvoorbeeld het verder uitwerken en implementeren van ICT-projecten zoals GWS (Geautomatiseerd Waterbeheer en Scheepvaartsturing), waardoor de scheepvaart vlotter en sneller kan begeleid, opgevolgd en behandeld worden, dit alles met het oog op het optimaliseren en het maximaliseren van de benutting van de bestaande sluisen (*ICT : informatie- en communicatietechnologie – red.*).

In ieder geval wordt de evolutie van de scheepvaarttraffiek zeer nauwkeurig opgevolgd en zullen tijdig de nodige maatregelen genomen worden om een veilig en vlot scheepvaartverkeer te blijven garanderen.

Vraag nr. 262 van 20 februari 2004 van de heer JOHAN MALCORPS

N177 Boomssteenweg Wilrijk – Oversteekbaarheid

De Boomssteenweg (N177) aan weerszijden van het viaduct van de A12 doorsnijdt het district Wilrijk en scheidt de kernen van Wilrijk-centrum en Valaar. Veel mensen moeten om te winkelen, om naar de markt te gaan, om naar school te gaan, deze drukke weg vele keren per week oversteken. Maar de veiligheid voor overstekende voetgangers of fietsers laat veel te wensen over.

Vooraf aan de kruising van de Boomsesteenweg met de Kleine Steenweg en de Koornbloemstraat is er in het geheel geen beveiliging voor mensen die willen oversteken. De Kleine Steenweg is nochtans de meest directe toegang tot De Bist, het centrum van het district Wilrijk. Sinds twee jaar zijn er tijdelijke verkeerslichten geplaatst aan dit kruispunt, wegens de werken op de R11. Maar voor de voetgangers is er totaal niets : geen lichten voor voetgangers en fietsers, geen zebrapaden op de N177, en nog nauwelijks zichtbare zebrapaden op de Kleine Steenweg. Mensen die willen oversteken, hebben er het raden naar hoelang het nog rood zal blijven voor de auto's en als er geen auto's voor het verkeerslicht staan, is de situatie helemaal onvoorspelbaar : dan weet men gewoon niet of het rood of groen is voor het autoverkeer.

Dit is in strijd met alle veiligheidsvoorschriften die de administratie Wegen en Verkeer (AWV) normaal gezien hanteert en toch wordt deze situatie al twee jaar gedoogd. Als er een zwaar ongeluk op dit punt gebeurt, is de verantwoordelijkheid van de diensten van de minister bijzonder groot.

Het district Wilrijk heeft deze onveilige situatie al meermaals gemeld aan de minister, maar heeft vooralsnog geen antwoord gekregen.

1. Hoe lang blijft de tijdelijke opstelling met verkeerslichten aan het kruispunt Boomsesteenweg-Kleine Steenweg-Koornbloemstraat nog ? Blijven deze verkeerslichten staan als de werken aan de R11 achter de rug zijn ? Of is dat in strijd met de regels inzake tussenafstanden voor het aantal oversteekplaatsen op dit type secundaire weg ?

Maar als de lichten niet blijven, hoe wordt de oversteekbaarheid op dit kruispunt dan verzekerd ? De afstand naar de dichtstbijzijnde kruispunten is duidelijk te groot.

2. Heeft de minister cijfers over het aantal overstekende fietsers en voetgangers op dit kruispunt (blijkbaar zouden er recentelijk tellingen van overstekende fietsers zijn uitgevoerd) ?
3. Komen er op korte termijn lichten voor voetgangers en fietsers op dit kruispunt en worden er zebrapaden aangelegd in beide richtingen ?
4. Hoe zit het met de oversteekbaarheid van de N177 over de hele lengte van het traject aan weerszijden van het viaduct van de A12 ?

Zijn hierrond studies uitgevoerd, ligt er een planning klaar ?

Antwoord

De verkeerslichten waren voorlopig geplaatst naar aanleiding van de werken op de R11. De vraag van de stad Antwerpen om deze lichten en bijhorende oversteek voor fietsers en voetgangers definitief te maken, werd behandeld op de Provinciale Commissie voor Verkeersveiligheid (PCV) van 10 februari 2004.

Daar werd er gesteld dat dit mogelijk is mits de doorsteek ter hoogte van de Jules Moretuslei afgesloten wordt, gezien de korte afstand tussen beide kruispunten (200 m). Wel zouden daar verkeerslichten blijven met drukknoppen voor overstekende fietsers en voetgangers. Aangezien deze ingreep een invloed heeft op de verkeersafwikkeling in het volledige district, werd dit voorstel overgezonden aan de stad Antwerpen met de vraag hieromtrent een standpunt in te nemen.

Zodra de stad haar standpunt kenbaar heeft gemaakt, zal het onderwerp worden afgehandeld op een volgende PCV-vergadering.

Indien de stad ervoor kiest om de verkeerslichten te bestendigen, zal er tevens een reglementaire voetgangers- en fietsersoversteekplaats worden aangelegd.

Wat de oversteekbaarheid van de N177 aan weerszijden van het viaduct van de A12 betreft, is er momenteel een streefbeeldstudie lopende. Deze studie zoekt naar een samenhangend beleid inzake ruimtelijke ordening, infrastructuur, mobiliteit en milieu, dit zowel op korte, middellange als lange termijn.

Bij deze studie is de stad Antwerpen (en district Wilrijk) tevens betrokken en kunnen zij hun inbreng doen tijdens de verschillende vergaderingen die in de loop van de studie worden georganiseerd.

**Vraag nr. 263
van 24 februari 2004
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Kruispunt N16 Bornem – Aanpassingswerken

1. Op het nieuw aangelegde kruispunt van de N16 met de Hingenesteenweg in Bornem dienen er blijkbaar nog een aantal aanpassingswerken te

worden uitgevoerd. Zo is het voor de automobilisten die de N16 willen verlaten niet duidelijk op welke strook zij dienen voor te sorteren.

Kan de minister bevestigen dat alsnog wegmarkeringen worden aangebracht ?

2. Tevens wordt mij gesignaleerd dat fietsers komende uit de richting Bornem die de N16 via de tunnel oversteken, op het einde geen zicht hebben op het fietsverkeer dat van links en van rechts komt. Dit creëert een gevaarlijke toestand.

Kan de minister bevestigen dat het de bedoeling is op dit punt een spiegel te plaatsen, teneinde het overzicht te vergroten ?

Antwoord

Een aantal maanden geleden werd een sint-andrieskruis op het kruispunt van de N16 met de Hingenesteenweg geschilderd. De aangebrachte kruismarkering zou normalerwijze moeten volstaan. Het aanbrengen van extra markeringen wordt voorlopig niet in overweging genomen.

Het plaatsen van een spiegel nabij de uitgang van de fietserstunnel onder de N16 is ongewenst. Een spiegel geeft in vele gevallen een verkeerd beeld van de afstand van de andere weggebruikers, waardoor de gebruikers de werkelijke situatie verkeerd interpreteren. Dit kan bijgevolg tot heel gevaarlijke situaties leiden. Het Vlaams Gewest is destijds reeds aansprakelijk gesteld voor een ongeval ter hoogte van een kruispunt waar een spiegel geplaatst was om het zicht zogenaamd te verbeteren. Het Belgische klimaat zorgt er bovendien voor dat een dergelijke spiegel dikwijls beregend, besneeuwd of bedampt is.

Om gevaarlijke situaties aan de uitrit van de fietserstunnel te vermijden, werd daarom een voorrangssituatie uitgewerkt, die duidelijk met behulp van de nodige verkeersborden aangegeven staat.

Vraag nr. 264 van 24 februari 2004 van de heer CARL DECALUWE

Onbemande camera's – Beschadigingen

Eind september 2003 waren er 220 onbemande camera's actief, eind oktober reeds 251. De plaatsing

van deze onbemande camera's wordt blijkbaar in een versneld tempo uitgevoerd.

Een aantal van deze camera's zijn echter het voorwerp van serieuze vormen van vandalisme, andere worden dan weer onopzettelijk beschadigd door bijvoorbeeld verkeersongevallen.

1. Hoeveel camera's werden totnogtoe beschadigd ?

Kan de minister een evolutie geven ?

2. Wat waren de oorzaken ?

3. Wat is de kostprijs hiervan ?

4. Is de situatie van opzettelijk vandalisme reeds onder controle ?

Zo neen, welke maatregelen neemt de minister hiertegen ?

Antwoord

Sinds 2002 tot nu zijn er 30 gevallen van vandalisme gesignaleerd en 34 gevallen van onopzettelijke schade. De evolutie wordt weergegeven in onderstaande tabel.

Periode	Vandalisme	Onopzettelijke schade
2002	3	8
2003	26	22
2004	2	4
2002-2004	30	34

De schadegevallen bij vandalisme variëren van brandstichting, slot forceren, lens vervuilen tot camerakast beschieten.

Onopzettelijke beschadigingen betreffen voornamelijk verkeersongevallen of wegherstellingen.

In de onderstaande tabel worden indicatieve cijfers voor de kosten aangegeven.

Periode	Vandalisme	Onopzettelijke schade
2002	5.378,31	61.423,02
2003	56.065,59	136.840,31
2004	4.750,00	35.869,49
2002-2004	65.871,50	234.132,82

Eind 2002 waren er 95 gehomologeerde sites en waren er gevallen van vandalisme en gevallen van onopzettelijke schade.

Eind 2003 waren er 283 gehomologeerde sites en in dat jaar waren er 26 gevallen van vandalisme en 22 gevallen van onopzettelijke schade.

Het aantal gevallen van onopzettelijke beschadiging is in 2003 ongeveer proportioneel gestegen met het aantal gehomologeerde sites. Het aantal meldingen van vandalisme is echter meer dan proportioneel gestegen in dezelfde periode.

Op dit ogenblik zijn er 289 gehomologeerde sites en kan men spreken van een lichte daling van de opzettelijke schadegevallen (2 gevallen op 2 maanden t.o.v. 26 gevallen op 12 maanden), terwijl het aantal gevallen van onopzettelijke schade ongeveer gelijk blijft (4 gevallen op 2 maanden t.o.v. 22 gevallen op 12 maanden).

De totale kosten van de onopzettelijke schade zijn dus nog steeds een veelvoud van de kosten veroorzaakt door vandalisme.

**Vraag nr. 265
van 24 februari 2004
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Signalisatie wegenwerken – Benchmarking

Uit het antwoord op schriftelijke vraag nr. 102 van 21 november 2002 van collega Carl Decaluwe blijkt dat bij wegwerkzaamheden een hele reeks maatregelen worden getroffen die de verkeersveiligheid in de hand moeten werken (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 7 van 17 januari 2003, blz. 1280).

Zo zou er onder meer een uitgebreide informatie-campagne zijn opgezet bij de betrokken doelgroepen over werfsignalisatie. Die signalisatie zou in het bijzonder op autosnelwegen veel uitgebreider worden aangebracht dan is voorgeschreven volgens de federale reglementering.

Hierbij kan ik me toch niet van de indruk ontdoen dat men op het vlak van signalisatie van werken op openbare wegen in de omringende landen veel verder staat dan in Vlaanderen.

1. Misschien beschikt de minister over gegevens die het tegendeel aantonen ?

2. Is het de minister bekend of er onderzoek werd verricht naar de verkeerssignalisatie rond openbare werken in de ons omringende landen of elders ?

Antwoord

Zoals terecht werd aangehaald, heeft het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap in de loop van 2000-2001 een uitgebreide informatiecampagne opgezet om de nieuwe bepalingen uit het ministerieel besluit van 7 mei 1999 bekend te maken aan iedereen die betrokken was bij werfsignalisatie, namelijk overheidsdiensten (ministerie, provincie, gemeenten), politie (federale en lokale politie), nutsmaatschappijen, studiebureaus, aannemers, enzovoort. Dit gebeurde via infodagen, speciale infosessies, het verspreiden van een cd-rom, info via geijkte mediakanalen, enzovoort.

Wat de opmerking betreft dat men in de omringende landen veel verder staat dan in Vlaanderen omtrent werfsignalisatie, moet ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger evenwel tegenspreken.

Ik kan hem meedelen dat de administratie Wegen en Verkeer in Vlaanderen heel goed op de hoogte is van wat er gaande is op dit gebied in de ons omringende landen. De administratie beschikt over de nodige documenten om te vergelijken met al deze landen. Wel is het zo dat elk Europees land zijn eigen concept heeft van werfsignalisatie.

Welnu, naast hetgeen is voorgeschreven via de federale wetgeving (MB van 7 mei 1999), vult men dit in Vlaanderen heel sterk aan via bepalingen in het Standaardbestek 250 (geldig voor alle Vlaamse openbare wegen), via extra bepalingen (een werkgroep binnen mijn administratie) enkel geldig voor Vlaamse autosnelwegen en gewestwegen en ook nog via dienstorders, meer bepaald het dienstorder LIN 2002/18 d.d. 18 oktober 2002 betreffende “beperking van de verkeershinder, en bijhorende onveiligheid, bij werken op autosnelwegen”.

Bij correcte naleving van al deze bepalingen, durf ik gerust stellen dat wij in Vlaanderen bij de koplopers zijn qua instructies voor veiligheid bij werkzaamheden. Al de bij ons voorgeschreven maatregelen komen hier of daar voor in de ons omringende landen, doch zelden allemaal tezamen zoals bij ons. Onze administratie laat ook niet na om in te spelen op nieuwe ideeën en/of nieuwe inzichten of technologieën in dit verband.

Vraag nr. 266
van 24 februari 2004
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Bushaltes De Lijn – Toegankelijkheid

Het recht op basismobiliteit houdt in dat men op het platteland een aanbod van openbaar vervoer moet hebben voor de bewoners op maximaal 750 meter van hun woning. Wanneer men dus effectief een zekere afstand moet stappen, zou men kunnen redeneren dat dit minimaal moet kunnen gebeuren in veilige omstandigheden. Een voetpad in goede staat, tot aan de halteplaatsen, een toegankelijke en veilige halteplaats.

Allicht ziet iedereen de tekortkomingen in de eigen omgeving het meest. Zo stel ik vast dat er nu reeds meer dan een jaar geleden in Tongeren, in de Kremersstraat tegenover huisnummer 63, een nieuwe halte gemaakt werd op een plaats waar geen voetpad is en waar de berm ongelijk en in feite nauwelijks toegankelijk is, zelfs bij droog weer. Wachtenden zijn bij regenweer zelfs verplicht op de rijweg te wachten.

Dit is allesbehalve veilig en comfortabel. Voor personen die minder goed te been zijn, een rolstoel gebruiken, ... is een dergelijke halte in de praktijk volledig onbruikbaar, alle speciale bussen ten spijt.

De Lijn stelt haar eisen aan de gemeenten in verband met de staat van de openbare weg, van de doorstroming van verkeer, ... waarlangs de bussen rijden.

1. Houdt De Lijn bij de onderhandelingen met de gemeenten over een busaanbod rekening met de toegankelijkheid van bushaltes voor gebruikers (voetpaden, opstapplaats voor rolstoelen en kinderwagens, minimale uitrusting van de halteplaatsen, ...) ?

Zo neen, is het niet zinvol de toegankelijkheid van bushaltes op te nemen in de onderhandelingen ?

2. Worden hiervoor door De Lijn minimale eisen gesteld ?

Hoe wordt dit opgevolgd ?

3. Werde de toegankelijkheid van de halteplaatsen in Tongeren opgevolgd ? Wat is het resultaat ?

Antwoord

Tot voor kort werden in het algemeen geen eisen gesteld in verband met de toegankelijkheid van bushaltes.

Op vraag van De Lijn heeft de VZW Toegankelijkheidsbureau een normenbundel opgesteld met een code van goede praktijk voor – onder andere – de aanleg van bushaltes.

Bij de heraanleg van wegen en voetpaden dienen de wegbeheerders in principe het advies van De Lijn te vragen voor de aanleg van de halteplaatsen. In deze nieuwe infrastructuurdossiers wordt reeds de normenbundel voor toegankelijkheid toegepast.

Bij de inplanting van nieuwe haltes wordt steeds met de wegbeheerder overlegd, en worden suggesties gedaan voor de uitrusting ervan. Bij nieuwe projecten worden meer belangrijke infrastructurele aanpassingen meestal uitgesteld tot na de evaluatie, om aanpassingen nog mogelijk te maken en verspilling tegen te gaan.

Ook in het dossier Tongeren werden een aantal kleinere aanpassingen afgesproken, die door de wegbeheerder na de evaluatieperiode zullen worden doorgevoerd.

Er dient nochtans te worden opgemerkt dat voor rolstoelgebruikers niet alleen de toegankelijkheid van de halteplaatsen en de omgeving een voorwaarde is. De Lijn heeft een systeem bedacht dat als proefproject in Hasselt werd opgestart, en dat geleidelijk uitgebreid zal worden naar andere stadsnetten van De Lijn in Vlaanderen.

Vraag nr. 267
van 24 februari 2004
van de heer ANDRE-EMIEL BOGAERT

Verruiming Westerschelde – Stand van zaken

De verdere verdieping van de Westerschelde is een oud zeer, dat al decennialang op de Belgisch-Nederlandse bilaterale onderhandelingstafel ligt en naderhand op de Nederlands-Vlaamse.

In 1995 kwamen Vlaanderen en Nederland overeen dat de vaargeul naar Antwerpen verruimd (verruiming in de zin van verbreding en verdieping) zou worden tot 48/43/38 voet. De betekenis hiervan kan moeilijk worden overschat, aangezien schepen met een maximale diepgang van 48 voet

(= 48 x 0,3 meter) dan in één getij naar Antwerpen kunnen varen en schepen met een maximale diepgang van 43 voet in één getij de Westerschelde kunnen afvaren, terwijl schepen met een diepgang van 38 voet onafhankelijk van het getij op de Westerschelde kunnen varen.

Het verruimingsverdrag voorziet in verruimingswerkzaamheden, wrakkenberging, aanleg van geulwandverdedigingen en een natuurcompensatieprogramma. Tussen juli 1997 en juli 1998 werd de vaarwegverruiming 48/43 in de Westerschelde uitgevoerd. Naderhand werd hieromtrent een rapport neergelegd, waarin de evaluatie van de effecten van de verruiming en de bijbehorende bagger-, stort- en zandwinstrategie wordt beschreven. Deze evaluaties zijn gebaseerd op meetgegevens die in het kader van het project MOVE (Monitoring Verruiming Westerschelde) werden verzameld.

Het evaluatierapport 2003 "Monitoring van de effecten van de verruiming 48'/43' – een verruimde blik op de waargenomen ontwikkelingen" werd door de beheerder van de Westerschelde, Rijkswaterstaat Directie Zeeland, op 26 juni 2003 aan de Technische Scheldecommissie aangeboden. Behalve de algemene waardering voor het rapport zelf en het onderkennen van het belang van de monitoring, werden wel enige kanttekeningen geplaatst bij een aantal conclusies uit het rapport (onverwachte ontwikkelingen van waterstanden, kleine verlaging van laagwaterstanden, geen extra stijging van hoogwaterstanden, morfologische ontwikkelingen, status quo ondiep watergebied en platen).

Na de vaststelling van de Langetermijnvisie Schelde-estuarium in 1997 zijn Nederland en Vlaanderen begonnen met de ontwikkeling van een gezamenlijk beleidsproces omtrent de veiligheid, toegankelijkheid en natuurlijkheid van het estuarium, met als belangrijkste principe het behoud van het meergeulenstelsel. Uit het evaluatierapport 2003 blijkt dat Nederland en Vlaanderen zijn overeengekomen het MOVE-onderzoek verder gezamenlijk te voeren. De rapportage 2003 geldt als een soort tussenevaluatie, met als doelstellingen: het evalueren van de effecten van enerzijds de verruiming zelf en anderzijds de bagger-, stort- en zandwinstrategie.

Tot daar de technische kant van het dossier omtrent de verruiming van de Westerschelde. Dit dossier heeft evenwel ook een belangrijke economische component, waaromtrent in een technisch monitoringrapport weinig of niet wordt gesproken. Het is algemeen bekend dat de concurrentiepositie tussen Nederland en Vlaanderen in het algemeen

en tussen Rotterdam en Antwerpen in het bijzonder (ook tussen Terneuzen en Vlissingen enerzijds en Zeebrugge en Gent anderzijds) eveneens een zeer belangrijke rol speelt in de bilaterale afhandeling van de verdieping van de Westerschelde en de gevolgen hiervan voor de bereikbaarheid van Antwerpen. Sommigen hebben de indruk dat België en Vlaanderen in het verleden vrij veel leergeld hebben moeten betalen en goodwill hebben moeten tonen om één en ander uit de brand te slepen.

Zo nam Vlaanderen op een bepaald ogenblik zelfs onderhoudswerken op Nederlands grondgebied ten eigen laste. Boze tongen beweren ook dat Nederland zeer inschikkelijk is wat het opstellen van rapporten betreft, maar veel minder wat de daadwerkelijke uitvoering betreft van bepaalde werkzaamheden die voordelig zijn voor Vlaanderen en zijn havenbeleid.

Dit alles moet uiteraard worden gezien in het bredere concept van de door de Vlaamse regering sterk geaccentueerde poorten van Vlaanderen, enerzijds de nationale luchthaven van Zaventem en de regionale luchthavens van Antwerpen en Oostende, en anderzijds de haven van Antwerpen en de havens van Zeebrugge en Gent (dit alles gekoppeld aan een aangepast en uitgebreid spoorwegennet met inbegrip van HST en de IJzeren Rijn). Het hoeft geen betoog dat ook in het verenigd Europa van de 21ste eeuw de landen en regio's hun eigen sociaal-economisch areaal wensen te verdeelen. Nederland doet dit in het dossier van de Westerschelde op een vrij gewiekste wijze. Feit is en blijft dat Vlaanderen alles in het werk moet stellen om de toegankelijkheid van de belangrijkste poort, namelijk de haven van Antwerpen, optimaal te vrijwaren.

In deze optiek moet Vlaanderen in de eerstvolgende bilaterale gespreksronden zeer duidelijke taal spreken, uitgewerkte voorstellen doen en een tijdsplan aanhouden. Naar verluidt, hebben de eerstvolgende gesprekken tussen Vlaanderen en Nederland in de loop van de maand mei eerstkomend plaats. Het is dan ook van determinerend belang deze onderhandelingen zo goed mogelijk voor te bereiden en zich als Vlaamse regering hierbij gesteund te weten door het Vlaams Parlement.

1. Op welke wijze nam de Vlaamse regering kennis van het evaluatierapport MOVE 2003, welke besluiten werden hieruit getrokken en welke beslissingen getroffen?
2. Kwam er inderdaad tussen Vlaanderen en Nederland een akkoord tot stand om het

MOVE-onderzoek in de toekomst gezamenlijk verder uit te voeren, terwijl tot op heden de Nederlandse beheerder van de Westerschelde de enige rapporteur was ?

3. Wat is de stand van zaken, en vooral van de akkoorden tussen Vlaanderen en Nederland omtrent de aan de gang zijnde en/of de reeds besliste werkzaamheden in het kader van het project Verruiming Westerschelde 48/43/38 ?
4. Welke primordiale eisen wenst de Vlaamse regering in de eerstvolgende onderhandelingsronde bij voorrang te laten agenderen ?
5. Zijn de respectieve inspanningen van Vlaanderen en Nederland m.b.t. het dossier Westerschelde in evenwicht, of moet Vlaanderen meer hand-en-span-diensten verrichten om een zo groot mogelijke bereikbaarheid van de Antwerpse haven te realiseren ?
6. In hoeverre worden de rechtmatige belangen van de Belgische en vooral dan van de Vlaamse aannemers mee in het beleid en de onderhandelingen opgenomen ?

Antwoord

1. De Vlaamse regering werd met een mededeling op de hoogte gesteld van de resultaten van het evaluatierapport MOVE.

Aangezien het hier een tussenevaluatie betreft, heeft de Vlaamse regering op basis van dit rapport geen definitieve beleidsbeslissingen genomen.

2. In het verdrag van 17 januari 1995 werd overeengekomen dat Nederland zou instaan voor de monitoring van de mogelijke effecten van de verruiming van de vaarweg in de Westerschelde.

In de schoot van de Technische Scheldec commissie werd tussen Nederland en Vlaanderen thans formeel afgesproken dat een volgende rapportage gezamenlijk zal worden opgesteld.

3. Het project Verruiming Westerschelde 48/43/38 in het kader van het Verruimingsverdrag van 17 januari 1995, werd gedurende de maand maart 2004 officieel afgerond met het afsluiten van de werkzaamheden voor de verruiming van wraken.

4. In overeenstemming met de resolutie van het Vlaams Parlement van 15 mei 2001 betreffende de Langetermijnvisie Schelde-estuarium en conform de afspraken met Nederland, vastgelegd in het Memorandum van Vlissingen van 4 maart 2002, wordt thans samen met Nederland een concrete ontwikkelingsschets op middellange termijn voorbereid. Hiervoor worden onder meer een strategische MER (*milieueffectenrapportage – red.*) en een maatschappelijke-kostenbatenanalyse uitgevoerd door de Vlaams-Nederlandse gemeenschappelijke projectorganisatie ProSes.

Grensoverschrijdend werd afgesproken om tegen het einde van dit jaar politieke besluiten over deze ontwikkelingsschets te nemen. De modaliteiten voor de uitvoering van de projecten die in de ontwikkelingsschets zijn opgenomen, zullen het voorwerp uitmaken van onderhandelingen. Ter voorbereiding hiervan, wordt thans een taskforce belast met de voorbereiding van het Vlaamse standpunt in het vooruitzicht van deze onderhandelingen.

5. Ik heb momenteel geen enkele indicatie dat er globaal op dit vlak een onevenwichtigheid zou zijn tussen Nederland en Vlaanderen.

Beide leveren grote inspanningen om invulling te geven aan alle afspraken gemaakt in het Memorandum van Vlissingen. Ook financieel is de inspanning gelijk verdeeld. Elk betaald 50 % van de kosten.

De belangen van de Belgische aannemers komen niet in het geding en vormen geen voorwerp van onderhandelingen met Nederland. Voor de uitvoering van toekomstige werken zullen zij conform de wet op de overheidsopdrachten en de Europese richtlijnen een bieding kunnen neerleggen.

Vraag nr. 268 van 27 februari 2004 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Stadsbusnet Tongeren – Evaluatie

Het nieuwe stadsbusnet in Tongeren is nu meer dan een jaar oud. De procedure rond basismobiliteit bepaalt dat definitieve wijzigingen in de exploitatie pas doorgevoerd worden na een evaluatie. Deze evaluatie zou – wat dit stadsbusnet betreft – gebeuren in december 2003. Zo kon er na één jaar bijgestuurd worden.

Ik verneem nu dat een evaluatie van dit stadsbusnet pas in december 2004 zou gebeuren.

1. Klopt de informatie dat een evaluatie van het stadsbusnet in Tongeren pas in december 2004 zal gebeuren ?

Waarom ?

2. Hoe gebeurt deze evaluatie ?

Wordt dit naar het brede publiek door De Lijn en/of de gemeente georganiseerd ?

Hoe wordt hierbij maximale betrokkenheid gegarandeerd van mogelijke klanten ?

3. Zijn er m.b.t. het stadsbusnet Tongeren reeds knelpunten gesignaleerd en voorstellen geformuleerd ? Welke ?

Antwoord

1. De openbaarvervoercommissie zal het project Tongeren evalueren op 25 maart 2004.

Jaarlijks evalueert de openbaarvervoercommissie alle projecten. Na twaalf exploitatiemaanden maakt De Lijn een evaluatiedossier. Dit dossier is de basis voor de bespreking in de openbaarvervoercommissie.

Er zijn afspraken gemaakt over een periode tussen het afsluiten van de te evalueren periode en de bespreking in de openbaarvervoercommissie. In die periode zal bijvoorbeeld de Bond van Trein-, Tram- en Busgebruikers na de opmaak van het evaluatiedossier een schriftelijk advies geven als voorbereiding voor de bespreking in de openbaarvervoercommissie.

2. De resultaten van het project worden uitvoerig besproken in de openbaarvervoercommissie. In deze commissie, voorgezeten door de centrale diensten van De Lijn, hebben tevens volgende personen en instanties zitting :

- een externe auditor die het uiteindelijke positieve of negatieve advies uitbrengt ;
- de afdeling Personenvervoer en Luchthavens (PVL) ;

– de provinciale dienst administratie Wegen en Verkeer (AWV) ;

– de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm) ;

– de betrokken gemeenten ;

– de provincie ;

– de NMBS ;

– de Mobiliteitscel ;

– de betrokken entiteit van De Lijn.

De betrokkenheid van de klanten wordt bovendien ook gegarandeerd via schriftelijke adviezen van de Bond van Trein-, Tram- en Busgebruikers.

3. De Lijn bereidt op dit moment in samenspraak met de betrokken partners de evaluatie voor van het project Tongeren. Hierin zullen de eventuele knelpunten en mogelijke alternatieven worden opgenomen.

Vraag nr. 269 van 27 februari 2004 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Mandaten beheers- en bestuursorganen – M/V-voordrachten

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken

Vraag nr. 102

van 27 februari 2004

van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen

Blz. 2316

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

ADELHEID BYTTEBIER

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID
EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 83
van 17 februari 2004
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Anderstalige nieuwkomers – Trends 2003 – Gezinsvorming

Het experimentele inburgeringsbeleid – vanaf november 2000 tot en met oktober 2003 – is nu afgelopen. Dit richtte zich op alle nieuwkomers. In het verleden bleek dat de groep gezinsvorming/gezinshereniging de grootste was, gevolgd door de ontvankelijk verklaarde asielzoekers. Van ongeveer 50 % was het statuut niet bekend.

Mag ik de minister vragen of de trend van deze gegevens tot november 2003 dezelfde gebleven is ?

Wat was in 2003 het aandeel van de nieuwkomers in het kader van gezinsvorming/gezinshereniging

met Belgen of Europese onderdanen in elke provincie en in elke grotere zorgregio ?

Antwoord*Deel 1*

In antwoord op haar vraag kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger het volgende antwoorden.

Het eerste deel van de vraag betreft trends in toen afname van het aantal gezinsvormers en ontvankelijk verklaarde asielzoekers. De experimentele fase van het inburgeringsbeleid richtte zich naar de volgende vier categorieën :

- groep 1 : ontvankelijk verklaarde asielzoekers,
- groep 2 : erkende vluchtelingen,
- groep 3 : geregulariseerden,
- groep 4 : gezinsvormers.

Tabel¹ 1 geeft een overzicht van de instroom van anderstalige nieuwkomers per provincie over het hele jaar 2003.

Tabel 1. Instroom anderstalige nieuwkomers per provincie in het Vlaamse gewest (2003)*²

Provincie	Groep				Totaal 2003
	1	2	3	4	
Provincie Antwerpen	449	57	270	1249	2025
Provincie Limburg	227	28	234	941	1430
Provincie O- Vlaanderen	447	110	184	912	1653
Provincie Vlaams-Brabant	422	71	1390	1191	3074
Provincie West-Vlaanderen	383	90	264	1084	1821
Stad Antwerpen	783	240	1547	2026	4596
Stad Gent	154	17	607	709	1487
Eindtotaal	2865	613	4496	8112	16086

Bron : CEVI en Rijksregister, run januari 2004. Bewerking door cel Inburgering en APS³.

¹ Alle tabellen zijn gebaseerd op gegevens over de periode 1 januari 2003 t.e.m. 31 december 2003.

² *Er zijn geen gegevens beschikbaar voor : Schelle, Meerhout, Anderlecht, Oudergem, Sint-Agatha-Berchem, Brussel, Etterbeek, Evere, Vorst, Ganshoren, Elsene, Jette, Koekelberg, Sint-Jans-Molenbeek, Sint-Gillis, Sint-Joost-ten-Node, Schaarbeek, Ukkel, Watermaal-Bosvoorde, Sint-Lambrechts-Woluwe, Sint-Pieters-Woluwe, Gooik, Overijse, Kraainem, Sint-Genesius-Rode, Wezembeek-Oppem, Lommel, Bilzen en Herstappe.

³ Zie ook Luc Deschamps, (december 2003), *Stativaria 29 : Volwassen anderstalige nieuwkomers in het Vlaamse Gewest. Aantallen, profielen en beleidsaandachtpunten*, administratie Planning en Statistiek. Het stativaria is berekend op basis van de instroomgegevens over de periode 1 januari 2001 en 15 juli 2003.

Uit tabel 1 blijkt dat de groep gezinsvormers de grootste groep is, namelijk 8.112 (ca. 50 %). De groep geregulariseerden (4.496) is de tweede grootste groep en de groep ontvankelijk verklaarde asielzoekers (2.865), respectievelijk ca. 28 % en ca. 18%.

Tabel 2 geeft de spreiding en fluctuatie in aantallen van nieuwkomers in het Vlaamse gewest weer. In oktober blijkt dat de gezinsvormers (849) de grootste groep zijn, gevolgd door de geregulariseerden

(762), respectievelijk ca. 44 % en ca. 39 % voor de maand oktober.

Uit tabel 2 blijkt ook dat het aantal gezinsvormers, geregulariseerden en ontvankelijk verklaarde asielzoekers gedaald is in de maand november. Het aantal gezinsvormers is gedaald tot 635, geregulariseerden tot 714 en ontvankelijk verklaarde asielzoekers tot 207, respectievelijk ca. 39 %, ca. 44 % en ca. 13 %. Het blijkt dus dat voor de maand november groep 3 de grootste is geworden, gevolgd door groep 4 en groep 1.

Tabel 2. Instroom anderstalige nieuwkomers per maand in het Vlaamse gewest (2003)*

Maand	Groep				Totaal
	1	2	3	4	
januari 2003	225	45	347	735	1352
februari 2003	258	41	262	600	1161
maart 2003	263	61	339	560	1223
april 2003	283	65	307	643	1298
mei 2003	229	70	229	630	1158
juni 2003	199	51	197	612	1059
juli 2003	223	88	210	596	1117
augustus 2003	176	20	212	686	1094
september 2003	236	38	420	1015	1709
oktober 2003	295	34	762	849	1940
november 2003	207	55	714	635	1611
december 2003	271	45	497	551	1364
Eindtotaal	2865	613	4496	8112	16086

Bron : CEVI en Rijksregister, run januari 2004. Bewerking door cel Inburgering en APS.

Deel 2

Het tweede deel van de vraag betreft het aandeel van nieuwkomers in het kader van gezinsvorming met Belgen of Europese onderdanen in elke provincie en in elke grotere zorgregio⁴. In antwoord op deel 2 van de vraag wordt de categorie onderdanen van de Europese Economische Ruimte (EER) gebruikt, omdat die een groter overzicht weergeeft.

De volgende tabellen geven een overzicht van het aantal nieuwkomers in het kader van gezinsvorming. Uit de tabellen kan voor het jaar 2003 het volgende afgeleid worden :

- 3.300 nieuwkomers zijn gehuwd met een Belgische partner ;
- 110 EER-onderdanen zijn gehuwd met een Belgische partner ;
- 3.190 niet-EER-onderdanen zijn gehuwd met een Belgische partner ;
- 296 niet-EER-onderdanen zijn gehuwd met een EER-onderdaan.

De indeling per provincie en per grotere zorgregio is te vinden in de volgende tabellen. Tabellen 3 tot en met 6 geven ook een beeld van de twee grote steden Antwerpen en Gent weer.

⁴ Zie 23 mei 2003 - Decreet betreffende de indeling in zorgregio's en betreffende de samenwerking en programmering van gezondheidsvoorzieningen en welzijnsvoorzieningen.

Tabel 3. Aantal nieuwkomers gehuwd met Belgische partner per provincie in het Vlaamse gewest (2003)*

Provincie	Groep				Totaal 2003
	1	2	3	4	
Provincie Antwerpen			4	494	498
Provincie Limburg			4	486	490
Provincie O-Vlaanderen	2		3	448	453
Provincie Vlaams-Brabant	2		8	380	390
Provincie West-Vlaanderen	2	3	2	370	377
Stad Antwerpen	4	4	21	764	793
Stad Gent			3	296	299
Eindtotaal	10	7	45	3238	3300

Bron : CEVI en Rijksregister, run januari 2004. Bewerking door cel Inburgering en APS.

Tabel 4. Aantal EER-onderdanen gehuwd met Belgische partner per provincie in het Vlaamse gewest (2003)*

Provincie	Groep		Totaal
	3	4	
Provincie Antwerpen		15	15
Provincie Limburg	1	23	24
Provincie O-Vlaanderen		11	11
Provincie Vlaams-Brabant	1	15	16
Provincie West-Vlaanderen		13	13
Stad Antwerpen		27	27
Stad Gent		4	4
Eindtotaal	2	108	110

Bron : CEVI en Rijksregister, run januari 2004. Bewerking door cel Inburgering en APS.

Tabel 5. Aantal niet-EER gehuwd met een Belgische partner per provincie in het Vlaamse gewest (2003)

Provincie	Aantal
Provincie Antwerpen	486
Provincie Limburg	466
Provincie O-Vlaanderen	442
Provincie Vlaams-Brabant	374
Provincie West-Vlaanderen	364
Stad Antwerpen	766
Stad Gent	295
Eindtotaal	3190

Bron : CEVI en Rijksregister, run januari 2004. Bewerking door cel Inburgering en APS.

Tabel 6. Aantal niet-EER-onderdanen gehuwd met EER-onderdanen met uitzondering van België (2003)*

Provincie	1	Groep 3	4	Totaal
Provincie Antwerpen			58	58
Provincie Limburg		1	52	53
Provincie O-Vlaanderen	1		16	17
Provincie Vlaams-Brabant		2	25	27
Provincie West-Vlaanderen			28	28
Stad Antwerpen	1	5	88	94
Stad Gent			19	19
Eindtotaal	2	8	286	296

Bron : CEVI en Rijksregister, run januari 2004. Bewerking door cel Inburgering en APS.

Tabel 7. Aantal EER-onderdanen gehuwd met een Belgische partner per grotere zorgregio (2003)

Regionale stad	Aantal
Aalst	1
Antwerpen	37
Brugge	4
Brussel	10
Diest	2
Genk	10
Gent	10
Hasselt	13
Kortrijk	2
Leuven	5
Mechelen	2
Oostende	2
Roeselare	6
Sint-Niklaas	3
Turnhout	3
Eindtotaal	110

Bron : CEVI en Rijksregister, run januari 2004. Bewerking door cel Inburgering en APS.

Tabel 8. Aantal niet-EER gehuwd met Belg

Regionale stad	Aantal
Aalst	134
Antwerpen	1061
Brugge	102
Brussel	189
Diest	31
Genk	204
Gent	475
Hasselt	248
Kortrijk	106
Leuven	146
Mechelen	112
Oostende	89
Roeselare	69
Sint-Niklaas	138
Turnhout	86
Eindtotaal	3190

Bron : CEVI en Rijksregister, run januari 2004. Bewerking door cel Inburgering en APS.

Tabel 9. Aantal niet-EER-onderdanen gehuwd met EER-onderdaan met uitzondering van België per grotere zorgregio (2003)

Regionale stad	Aantal
Aalst	3
Antwerpen	125
Brugge	7
Brussel	18
Diest	1
Genk	26
Gent	27
Hasselt	27
Kortrijk	10
Leuven	8
Mechelen	9
Oostende	6
Roeselare	5
Sint-Niklaas	6
Turnhout	18
Eindtotaal	296

Bron : CEVI en Rijksregister, run januari 2004. Bewerking door cel Inburgering en APS.

(CEVI : Centrum voor Informatica ; APS : administratie Planning en Statistiek – red.)

Vraag nr. 84
van 17 februari 2004
van mevrouw SONJA BECQ

Europees arrest "slapende waak" – Welzijnsvoorzieningen (2)

In antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 10 van 3 oktober 2003 "Europees arrest 'slapende waak' – Welzijnsvoorzieningen", refereerde de minister aan de noodzaak van een grondig onderzoek (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 4 van 28 november 2003, blz. 1124).

Immers, het Europees Hof van Justitie deed op 9 september 2003 een belangrijke uitspraak inzake de toepassing van de richtlijn in verband met arbeidstijd, rusttijden en wachtdienst. De interpretatie die door het Hof werd gegeven, heeft belangrijke consequenties, niet enkel voor de artsen met wachtdienst, maar ook voor de vele personeelsleden van welzijnsvoorzieningen die met "slapende waak" geconfronteerd worden.

In de meeste gevallen waarin "ingeslapen" wordt, worden de acht uren aanwezigheid 's nachts bezoldigd met drie uren, met een weddesupplement van 20 %. Sommige voorzieningen geven hierbovenop een bijkomende vergoeding/uren.

De eventuele gevolgen zullen verschillen van sector tot sector, vermits in sommige sectoren meer dan in andere de "slapende waak" voor een groot deel uit arbeidsactiviteit bestaat.

1. Wat is het resultaat van het onderzoek dat de minister, naar aanleiding van dit arrest, liet uitvoeren ?
2. Graag kreeg ik een zicht op de kostprijs en het aantal voltijdse equivalenten dat hiermee overeenstemt, die voormelde interpretatie voor de verschillende sectoren afzonderlijk met zich meebrengt.
3. Op welke wijze zal de minister tegemoetkomen aan de vraag van personeelsleden naar de correcte uitvoering van het arbeidsrecht en de van toepassing zijnde Europese regelgeving ?

Antwoord

De studieopdracht "Gevolgen van het arrest-Jaeger voor de Vlaamse welzijnssector: een juridische analyse" toegewezen in toepassing van de wet op de overheidsopdrachten aan professor P. Humblet van de Universiteit Gent, werd recentelijk afgerond.

Uit deze eerste verkennende analyse blijkt dat de uitspraak van het Hof van Justitie van 9 september 2003 (het zogenaamde "arrest-Jaeger") niet op zichzelf gezien kan worden, maar in het verlengde ligt van het arrest van 3 oktober 2000 (het "arrest-Simap").

De studie onderzoekt binnen het Europese kader vooreerst de relevante richtlijnen en anderzijds de arresten-Simap en -Jaeger. Vervolgens wordt een analyse gemaakt van de Belgische situatie, meer specifiek hoe in de nationale rechtspraak geoordeeld wordt over de "slapende waak". Ten slotte wordt stilgestaan bij enkele standpunten van de bevoegde federale ministers, ingenomen naar aanleiding van parlementaire vragen die betrekking hadden op onduidelijkheden en moeilijkheden rond (slapende) wachtdiensten.

In hun analyse gaan de onderzoekers ook dieper in op de concrete gevolgen van de kwalificatie van de "slapende waak" als arbeidstijd. Hierbij wordt een onderscheid gemaakt tussen de gevolgen bekeken in het raam van richtlijn 93/104/EG en de mogelijke gevolgen op basis van de Belgische arbeidswetgeving.

De gevolgen van het feit dat de "slapende waak" volledig aangemerkt moet worden als arbeidstijd, hebben in de Europese context hoofdzakelijk betrekking op het respecteren van de rusttijden en van een maximale arbeidstijd. Om overschrijding van de maximale dagelijkse en wekelijkse arbeidstijd te vermijden en om voldoende pauzes te kunnen verzekeren, kunnen werkgevers in de toekomst meer personeelsleden dienen aan te werven. Richtlijn 93/104/EG spreekt zich niet uit over het aspect verloning.

Wanneer men de gevolgen van de arresten-Simap en -Jaeger bekijkt binnen de Belgische context, blijkt dat globaal gezien de arbeidswet in overeenstemming is met de Europese arresten. De moeilijkheden geschetst in de Europese context gelden dus ook voor de Belgische situatie, namelijk mogelijke meerkosten als gevolg van de aanwerving van bijkomend personeel.

In het licht van de arresten-Jaeger en -Simap is het juridisch niet evident om te stellen dat de "slapende" waakdiensten geen arbeidstijd zijn. Rekening houdende met de federale ontwikkelingen dienen de consequenties van een en ander verder te worden nagegaan.

Uit het antwoord van minister van Werk en Pensioenen Frank Vandenbroucke op een aantal parlementaire vragen betreffende het arrest-Jaeger kan worden afgeleid dat de houding van de federale overheid er voorlopig in bestaat de herziening van richtlijn 93/104/EG af te wachten.

Hij heeft gesteld dat België er bij de Commissie zal op aandringen de richtlijnen aan te passen, om op die manier tegemoet te komen aan de moeilijkheden in ons land en in andere lidstaten. Wellicht is het niet uitgesloten dat in de toekomst door de federale wetgever een oplossing uitgewerkt wordt (conform de Europese regelgeving en rechtspraak) die meer soepelheid biedt dan wat nu mogelijk is. Overigens zijn de consequenties voor België en zeker ook voor de Vlaamse overheid vrij analoog aan deze voor enkele grote landen zoals bijvoorbeeld Duitsland.

Om in het kader van een simulatie een beeld te krijgen van de kostprijs en het aantal voltijdse equivalenten dat in het geding is, moet men inzicht krijgen in de bijdragen van de diverse financierende overheden, het soort financiering, de interne werkorganisatie en de infrastructuur van de welzijnsvoorzieningen. Ik zal mijn administratie opdracht geven om de huidige situatie in kaart te brengen. Concreet zal ik in twee grote sectoren met aanzienlijke residentiële capaciteit een onderzoek laten starten om exact de huidige situatie te kennen van de nachtprestatie, om zo een eerste simulatie tot stand te kunnen brengen.

In elk geval zal in dit dossier, afhankelijk van de verdere juridische evoluties, behalve overleg met de federale overheid, ook overleg met de sociale partners cruciaal zijn.

**Vraag nr. 100
van 5 maart 2004
van mevrouw MARIJKE DILLEN**

Motie bijzondere jeugdzorg – Stand van zaken

In een met redenen omklede motie heeft het Vlaams Parlement aan de Vlaamse regering gevraagd het overleg met de sector van de bijzondere jeugdbijstand voort te zetten om een afdoende oplossing te vinden voor de problemen met betrekking tot de werkingskosten (Stuk 2039 (2003-2004) – Nr. 2).

1. Heeft dit overleg reeds plaatsgehad? Wat is de stand van zaken? Zijn er reeds concrete resultaten bereikt? Zo ja, welke en wat zijn hiervan de gevolgen?
2. Is er reeds een onderhandelingspad uitgetekend om tegemoet te komen aan de behoeften van de sector? Wat houdt dit in?
3. Op welke wijze wordt er rekening gehouden met de verschillen tussen de deelsectoren, om een zo adequaat mogelijk antwoord te formuleren op de behoeften?

Antwoord

Zoals ik al aankondigde in mijn antwoord op de vraag van mevrouw Ilse Van Eetvelde over de budgetten van de voorzieningen van de bijzondere jeugdzorg, werd het overleg met de sector onverminderd voortgezet (*Handelingen Commissievergadering nr. 98 van 15 januari 2004, blz. 1-5 – red.*).

Op 5 februari 2004 (de dag nadat de motie in het Vlaams Parlement is goedgekeurd) had trouwens al een volgend gesprek plaats.

Tijdens dit gesprek werd het volgend stappenplan bevestigd.

Op lange termijn

In samenwerking met de KU Leuven (*Katholieke Universiteit Leuven – red.*) start de afdeling Coördinatie en Beleidsondersteuning een onderzoek naar de financiering in de sector Bijzondere Jeugdbijstand. Doel is te komen tot een duidelijk beeld van de financiële toestand van individuele, door de Bijzondere Jeugdbijstand erkende, private voorzieningen, de hele erkenningscategorie waartoe ze behoren en het globale door de Bijzondere Jeugdbijstand erkende aanbod. Hiervoor leveren voorzieningen hun financiële gegevens aan in een op maat geschreven softwarepakket. Deze financiële informatie wordt gebundeld en geobjectiveerd als basis voor objectieve interpretatie en financiële analyse van de jaarrekeningen.

Voor dit onderzoek wordt een gemengde werkgroep in het leven geroepen met als doel objectieve informatie te verzamelen en beleidsaanbevelingen te formuleren. Deze werkgroep zal bestaan uit vertegenwoordigers van de koepelorganisaties, de afdeling Bijzondere Jeugdbijstand, de afdeling Inspectie en Toezicht, het MIS-team (*Managementsinformatiesysteem – red.*) en ten slotte een vertegenwoordiging uit wetenschappelijke hoek.

Ik verwacht binnenkort een voorstel tot planning en timing van de afdeling Coördinatie en Beleidsondersteuning.

Op korte termijn

De subsidies aan de private voorzieningen zijn gebaseerd op drie pijlers :

- de personeelskosten die bij correcte toepassing van de regelgeving aan 100 % worden gesubsidieerd ;
- de verblijfskosten voor de minderjarigen die per effectieve verblijfsdag van een minderjarige in een voorziening forfaitair worden gesubsidieerd (bij de verblijfssubsidies kunnen ook de subsidies voor bijzondere kosten worden gevoegd) ;
- de subsidies voor de werking en de infrastructuur van de voorzieningen.

Voor deze laatste component vragen de voorzieningen een aanpassing. Dit kan enkel door het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 1994 inzake de erkenningsvoorwaarden en de subsidiënormen voor de voorzieningen van de bijzondere jeugdbijstand te wijzigen.

Zoals blijkt uit de boekhoudkundige analyses die de afdeling Bijzondere Jeugdbijstand uitgevoerd heeft, is een lineaire – voor alle erkenningscategorieën gelijke – verhoging van de subsidiebedragen voor werking en infrastructuur, zoals de sector vraagt, geen goede oplossing. De realiteit én de noden in de verschillende erkenningscategorieën verschillen grondig. Een residentiële voorziening, een ambulante voorziening en een pleeggezinnen-dienst kunnen onmogelijk op één lijn worden geplaatst. Het is dan ook essentieel dat de noden in de sector een gedifferentieerd antwoord krijgen.

In het ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2004, dat weldra aan het Vlaams Parlement ter stemming zal worden voorgelegd, is opgenomen dat 2.000.000 euro zal worden overgeheveld naar het Fonds Bijzondere Jeugdbijstand. Deze recurrente middelen zullen kunnen worden gebruikt om de forfaits voor de werking en de infrastructuur met ingang van 1 januari 2004 te verhogen. Hierbij zal uitdrukkelijk rekening gehouden worden met de verschillen tussen de erkenningscategorieën, zoals die uit de analyses van mijn administratie naar voren kwamen.

Onder voorbehoud van goedkeuring van het ontwerp van decreet tot aanpassing van de algemene uitgavenbegroting én de nodige goedkeuringen van de financiële overheden, zal in overleg met de sector gezocht worden naar een verdeelsleutel om, in verhouding tot het indicatief tekort dat vastgesteld werd in de analyse uitgevoerd door de administratie, de subsidie voor werking en infrastructuur aan te passen. Op basis van deze berekeningen zullen de forfaits voor de werking en de subsidie aangepast worden middels een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 1994 inzake de erkenningsvoorwaarden en de subsidiënormen van de voorzieningen van de bijzondere jeugdbijstand.

Dit is ondertussen reeds besproken met de koepelorganisaties.

Ik ben ondertussen de nodige voorbereidingen aan het treffen om, zodra het ontwerp van decreet inzake de aanpassing van de algemene uitgavenbegroting goedgekeurd is, zo spoedig mogelijk de nodige

stappen tot wijziging van het erkenningsbesluit te kunnen zetten.

Dit als een eerste stap in de realisatie van een kostendeckende financiering voor de voorzieningen voor bijzondere jeugdbijstand.

Vraag nr. 103
van 5 maart 2004
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

VIPA-subsidiëring – Stand van zaken

Het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgelonden Aangelegenheden (VIPA) is een belangrijk financieringsinstrument om het beleid in de verschillende zorgsectoren te ondersteunen en vernieuwende impulsen te geven.

Het VIPA subsidieert de noodzakelijke infrastructuur. De VIPA-procedure is strikt omschreven voor alle sectoren en omvat voor de sectoren van de algemene ziekenhuizen, de ouderen- en de thuiszorgvoorzieningen en voor de bijzondere jeugdbijstand een zorgstrategisch plan en technisch-financieel plan.

Iedereen weet dat er wachtlijsten zijn voor de infrastructuursubsidiëring : alleen de wachttijden geregeld onder de aandacht brengen, kan hier de blokkeren.

1. In antwoord op een schriftelijke vraag van 4 november 2003 (nr. 25) deelde de minister de gemiddelde doorlooptijd mee van de dossiers in de verschillende sectoren (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 6 van 16 januari 2004, blz. 1364).

Zijn er daarbij ook verschillen naargelang de verschillende provincies en zorgregio's ?

2. Kan de minister, wat het aantal lopende dossiers betreft, haar bovenvermeld antwoord specificeren per provincie/zorgregio ?

3. Welke dossiers lopen er in Limburg ?

Wat is de stand van zaken van deze dossiers ?

Welke financiële middelen zijn hiervoor nodig ?

4. Welke middelen werden voor elk van de sectoren sinds 2000 ingeschreven in de VIPA-begroting ?

Welke werden uitgegeven ?

5. Welke middelen kwamen er voor elk van deze sectoren via het Fonds voor Schuldafbouw en Eenmalige Investeringsuitgaven (FFEU) bij in de vorige jaren ?

6. Werden de FFEU-middelen 2003 reeds toegekend ?

Aan welke aanvragers ?

Voor welke bedragen ?

Antwoord

Ik kan volgende antwoorden verstrekken op de zes concrete vragen van de Vlaamse volksvertegenwoordiger.

1. Er zijn wel degelijk verschillen in doorlooptijden naargelang de provincie.
2. Deze verschillen voor de thans lopende dossiers vindt men in de volgende tabellen.

A. Voor de algemene ziekenhuizen

Provincie	Doorlooptijd zorgstrategische plannen	Doorlooptijd technische financiële plannen
Antwerpen	322,5 dagen	210,1 dagen
Limburg	263,7 dagen	274,8 dagen
Oost-Vl.	262,6 dagen	164,8 dagen
Vlaams-Brabant	424,5 dagen	218,5 dagen
West-Vl.	319,9 dagen	249,8 dagen
Totaal	316,8 dagen	214,9 dagen

B. Psychiatrische en categorale ziekenhuizen

Provincie	Doorlooptijd masterplannen
Antwerpen	360,8 dagen
Limburg	472,0 dagen*
Oost-Vlaanderen	280,0 dagen
Vlaams-Brabant	193,0 dagen
West-Vlaanderen	171,8 dagen
Totaal	252,8 dagen

* De bepaling van deze doorlooptijd is gebeurd aan de hand van slechts één lopend dossier ; het opmerkelijke verschil t.o.v. andere doorlooptijden is te wijten aan ver-

tragingen bij het verkrijgen van de nodige stedenbouwkundige vergunningen voor dit project.

3. De lopende dossiers in Limburg worden in de volgende tabellen weergegeven, telkens met aanduiding van de stand van het dossier en de – zo reeds bekend – nodige financiële middelen.

C. Voor de ouderen- en thuiszorgvoorzieningen

Provincie	Doorlooptijd zorgstrategische plannen	Doorlooptijd technisch- financiële plannen
Antwerpen	203 dagen	330 dagen
Limburg	227 dagen	379 dagen
Oost-Vl.	210 dagen	333 dagen
Vlaams. Brabant	208 dagen	345 dagen
West-Vl.	209 dagen	297 dagen
Totaal	209 dagen	331 dagen

(TFP = technisch-financieel plan)
(ZSP = zorgstrategisch plan)

A. Algemene ziekenhuizen

Dossiers	Stand	Subsidies (in euro)
OCMW Hasselt – Virga Jesseziekenhuis	ZSP ministerieel goedgekeurd op 13/12/2002	
Algemeen Ziekenhuis Vesalius – Tongeren	ZSP ministerieel goedgekeurd op 14/03/2003	
* Ziekenhuis Oost-Limburg – Genk (verbouwing Campus Sint-Jan)	TFP gunstig geadviseerd op de Coördinatiecommissie van 15/07/2003	8.156.985,85

B. Ouderen- en thuiszorgvoorzieningen

Dossiers	Stand	Subsidies (in euro)
OCMW Leopoldsburg (bouw nieuw rusthuis)	Aanvraag goedkeuring ZSP pas ingediend op 12/03/2004	
OCMW Houthalen-Helchteren (bouw lokaal dienstencentrum)	Aanvraag goedkeuring TFP ingediend op 23/12/2003	
* OCMW Genk (nieuwbouw rusthuis)	TFP gunstig geadviseerd op de Coördinatiecommissie van 25/02/2004	14.192.432,61
* Intercommunaal Rusthuis Sint-Antonius – Peer (bouw nieuw rusthuis)	TFP gunstig geadviseerd op de Coördinatiecommissie van 13/11/2003	3.743.332,59
* OCMW Beringen Rusthuis Corsala (nieuwbouw rusthuis)	TFP gunstig geadviseerd op de Coördinatiecommissie van 13/11/2003	3.394.168,19
OCMW Tongeren Rusthuis Sint-Jacobs	ZSP ministerieel goedgekeurd op 09/02/2000	
OCMW Diepenbeek Rusthuis De Visserij	ZSP ministerieel (gedeeltelijk) goedgekeurd op 25/01/2002	

Dossiers	Stand	Subsidies (in euro)
OCMW Maaseik	ZSP ministerieel goedgekeurd op 23/09/2002	
VZW Arbeidscentrum 't Heft – Seniorencentrum Den Akker – Sint-Truiden	ZSP ministerieel goedgekeurd op 06/06/2002	
VZW Bejaardenzorg Grauwzusters Hasselt-Tongeren (project in Riemst)	ZSP ministerieel goedgekeurd op 06/02/2004	
Rust- en Verzorgingstehuis Sint-Anna – Beringen	Aanvraag goedkeuring TFP pas ingediend op 15/03/2004	

* Voor deze dossiers kan het ontwerp van subsidiebelofte nog niet aan de minister worden voorgelegd ter ondertekening, omdat de VIPA-kredieten ontoereikend zijn.

4. De evolutie van de VIPA-begroting sinds 2000 per sector (in 1.000 euro)

Sector :	Vastleggingen	Betalingen
verzorgings- voorzieningen		
2000	124.970,5	61.140,4
2001	107.975,0	55.082,0
2002	80.544,0	73.016,0
2003	74.028,0	76.437,0
2004	55.692,0	68.416,0

Sector :	Vastleggingen	Betalingen
ouderen- en thuiszorg- voorzieningen		
2000	66.381,0	27.823,5
2001	44.961,0	22.231,0
2002	44.961,0	21.455,0
2003	44.961,0	32.871,0
2004	33.825,0	29.320,0

Sector :	Vastleggingen	Betalingen
bijzondere jeugdzorg		
2003	0	0
2004	3.775,0	744,0

Sector :	Vastleggingen	Betalingen
beschut wonen en wijkgezond- heidscentra		
2000	64,4	64,4
2001	146,3	146,3
2002	907,0	46,0
2003	1.090,0	100,0
2004	378,0	880,0

Sector :	Vastleggingen	Betalingen
centra geestelijke gezondheids- zorg		
2000	255,3	770,9
2001	604,8	418,9
2002	839,0	449,0
2003	683,0	205,0
2004	1.116,0	1.100,0

Sector :	Vastleggingen	Betalingen
algemeen welzijnswerk		
2000	0	0
2001	203,3	111,5
2002	5.233,0	389,0
2003	1.022,0	933,0
2004	5.250,0	3.700,0

5. Enkel voor de sectoren van de ouderen- en thuiszorgvoorzieningen werd in de volgende FFEU-middelen voorzien :

- 2002 : 6.197.338,00 euro
- 2003 : 37.250.000,00 euro

6. De FFEU-middelen voor 2003 werden reeds toegekend aan de volgende initiatiefnemers :

Initiatiefnemer	Subsidiebedrag (in euro)
Oostrozebeke OCMW	2.985.352,04
Maldegem OCMW	6.133.020,95
Geel OCMW	5.535.828,40
Zoutleeuw OCMW	3.383.880,48
Halle Sint-Augustinus	5.225.343,52
Heist o/d Berg Ten Kerselare	5.295.192,59
Hasselt Salvator	4.027.485,09
Merchtem OCMW	4.585.006,28
Totaal	37.171.109,35

Vraag nr. 104
van 12 maart 2004
van de heer KOEN HELSEN

Ray of Hope – Link met Finado

In antwoord op vraag nr. 193 van toenmalig Vlaams volksvertegenwoordiger Patricia Ceysens over de link tussen de VZW Ray of Hope en de VZW Finado, en de mate waarin mensen onder druk worden gezet om financieel kinderen te adopteren, heeft de minister geantwoord dat zij duidelijk heeft gemaakt aan de adoptiedienst dat de automatische koppeling met Finado moest stoppen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 17 van 27 juni 2003, blz. 2701).

Ik stel vast dat Finado in haar uitnodigingen voor het Reuze Finado Carnavalfest 2004, dat plaatsvond op 22 februari 2004, op haar briefpapier nog steeds de adoptiedienst Ray of Hope vermeldt. Met andere woorden, de link met Ray of Hope lijkt nog niet volledig doorgeknipt.

1. Heeft de minister het bestaan van de link nog gecontroleerd ?
2. Was zij op de hoogte van het feit dat Finado en Ray of Hope blijkbaar geen gevolg hebben ge-

geven aan haar verzoek om de automatische koppeling te beëindigen ?

3. Welke actie onderneemt de minister om de koppeling alsnog te verbreken ?

Antwoord

Het loskoppelen van de link tussen Ray of Hope en Finado was een voorwaarde vervat in mijn beslissing van 6 juni 2003 m.b.t. de beperkte erkenning van de adoptiedienst Ray of Hope. Wat daar rond gebeurde, is dan ook opgevolgd en gecontroleerd.

Vandaag is het zo dat de raden van beheer van de beide VZW's volledig losgekoppeld zijn. Ook naar werking en organisatie is de loskoppeling gerealiseerd. Ondertussen werd het briefpapier eveneens aangepast.

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER
 VAN WONEN, MEDIA EN SPORT

Vraag nr. 56
van 19 december 2003
van mevrouw VEERLE HEEREN

Sociale koopwoningen – Wachtlijsten

Graag ontvang ik van de minister een omstandig antwoord op onderstaande vragen om een duidelijker beeld te krijgen van de wachtlijsten voor sociale koopwoningen.

1. Hoeveel kandidaat-kopers voor een sociale woning stonden op 1 december laatstleden ingeschreven bij de respectieve bouwmaatschappijen in Vlaanderen ?
2. Wat was het gemiddeld jaarlijks productievolume (aantal gerealiseerde woningen) van de eïgendomssector gedurende de voorbije vijf jaren ?
3. Wat is de gemiddelde wachtermijn rekening houdende met de gegevens onder punt 1 en 2 per bouwmaatschappij in Vlaanderen ?
4. Blijken uit de gegevens significante regionale verschillen en hoe verklaart de minister deze in voorkomend geval ?

Welke conclusies trekt hij uit deze informatie omtrent de wachttermijnen in de sociale koopsector en welke maatregelen neemt hij dienaangaande ?

Aanvullend antwoord

Zoals aangekondigd in het antwoord op de schriftelijke vraag (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 8 van 13 februari 2004, blz. 1681 – red.*) heb ik aan de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij opdracht gegeven een rondvraag te organiseren bij de socialekoopmaatschappijen teneinde de voor het beantwoorden van de gestelde vragen noodzakelijke gegevens te verzamelen.

Ter aanvulling van het eerder verleende antwoord vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger als **bijlage** :

- een tabel met het aantal ingeschreven kandidaat-kopers (toestand 1 december 2003) ;
- een tabel met de gemiddelde wachttijd van de kandidaten die een woning toegewezen hebben gekregen, per socialekoopmaatschappij en per provincie (toestand 1 december 2003) ;
- een tabel met de gemiddelde wachttijd van de kandidaat-kopers die op 1 december 2003 nog geen woning toegewezen hebben gekregen, per socialekoopmaatschappij en per provincie ;
- een lijst met de referenties van de diverse socialehuisvestingsmaatschappijen.

Bij de interpretatie van deze gegevens dient men wel met een aantal nuancerende gegevens rekening te houden :

- 1) de lengte van de wachtlijsten wordt beïnvloed door de tweejaarlijkse actualisering van de registers (deze actualisering gebeurt immers niet steeds op hetzelfde moment en op dezelfde wijze door alle socialehuisvestingsmaatschappijen) ;
- 2) de lengte van de wachtlijsten kan ook beïnvloed worden door het inschrijvingsbeleid van de socialehuisvestingsmaatschappijen (in het verleden lieten sommige socialehuisvestingsmaatschappijen iedereen toe op hun lijsten, zonder de inschrijvingsvoorwaarden te controleren) ;
- 3) de aard van de bouwplaatsen en de moeilijkheidsgraad van de projecten speelt eveneens

een rol : projecten die veel tijd vergen (omdat ze bijvoorbeeld uit een groot aantal reeksen bestaan), trekken veel kandidaten aan of maken de wachttijden langer (cfr. technische moeilijkheidsgraad van een project) ;

- 4) de lengte van reeds bestaande wachtlijsten kan ook een rem op bijkomende inschrijvingen vormen : de drempel voor nieuwe kandidaten komt hoger te liggen ; bestaande kandidaten haken af ; socialehuisvestingsmaatschappijen maken geen bijkomende publiciteit meer omdat de lijsten verzadigd zijn ;
- 5) in tegenstelling tot de socialehuursector dient in de eigendomssector een inschrijvingsgeld van 24,79 euro per bouwproject betaald te worden ; aangezien dit (zekere voor kandidaat-kopers) een minimaal bedrag is, dat overigens alleen in een aantal uitzonderlijke gevallen niet terugbetaald wordt, is het drempelverhogend karakter van vermeld inschrijvingsgeld wellicht minimaal.

Zoals eerder gemeld, is het voor de eerste maal dat deze gegevens centraal worden verzameld bij de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij. Rekening houdende met de te maken nuanceringen dienen deze cijfers verder geanalyseerd te worden.

Belangrijk is echter dat aan de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij bijkomend de opdracht is gegeven om deze gegevens naar de toekomst toe op structurele wijze te verzamelen.

Daarbij zullen uiteraard ook afspraken moeten worden gemaakt met de socialehuisvestingsmaatschappijen m.b.t. het op een uniforme manier bijhouden van de registers van de kandidaat-kopers. Op 9 en 10 februari 2004 is hieromtrent overleg geweest tussen de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij en een aantal koopmaatschappijen. De VLEM (vereniging van socialehuisvestingsmaatschappijen werkzaam in de eigendomssector) heeft op 23 februari 2004 haar goedkeuring aan het concept gegeven. Binnen de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij worden nu de nodige initiatieven genomen om een gedetailleerd projectvoorstel uit te werken, dat in de loop van april 2004 ter goedkeuring zal worden overgezonden.

(Bovenvermelde lijst met referenties van de diverse socialehuisvestingsmaatschappijen ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Kandidaat-kopers socialehuisvestingsmaatschappijen

Toestand op 01/12/2003 – Bron VHM/SHM

Gemiddelde wachttijd (zonder toewijzing)

Provincie	SHM Nr.	SHM	Gemiddelde wachttijd (in dagen)
1	2228	Providentia	292
9	4200	Denderstreek	380
9	4270	Vlaamse Ardennen	762
9	4360	Wonen	772
2	9520	Klein-Brabant	832
2	9530	ARRO	850
2	9540	Kleine Landeigendom Mechelen	1.714
2	9550	Kleine Landeigendom Turnhout	1.186
2	9560	Kleine Landeigendom Zuiderkempem	1.087
1	9610	Brabantse Huisvestingsmaatschappij	508
1	9640	Kredietmij. arr. Leuven	475
3	9710	Vooruitzien	704
3	9760	Landwaarts	561
3	9780	Kleine Landeigendom Tongeren	681
9	9820	Sociale Bouw- en Kredietmij. arr. Dendermonde	664
9	9830	Het Volk	363
9	9850	Waasse Landmij.	767
8	9910	Haard en Kouter	466
8	9920	Zuid-West-Vlaamse	371
8	9930	Onze Landelijke Woning	611
8	9940	Midden West-Vlaanderen	554
8	9950	Gew. Huisvestingsmij. arr. Veurne-Diksmuide	592
8	9960	De Zuid-Westhoek	682
Per provincie			
1	Vlaams-Brabant		425
2	Antwerpen		1.134
3	Limburg		649
8	West-Vlaanderen		546
9	Oost-Vlaanderen		618
Vlaanderen			674

Kandidaat-kopers socialehuisvestingsmaatschappijen

Toestand op 01/12/2003 – Bron VHM/SHM

Gemiddelde wachttijd (met toewijzing)

Provincie	SHM Nr.	SHM	Gemiddelde wachttijd (in dagen)
1	2228	Providentia	560
9	4200	Denderstreek	707
9	4270	Vlaamse Ardennen	637
9	4360	Wonen	532
2	9520	Klein-Brabant	890
2	9530	ARRO	1.591
2	9540	Kleine Landeigendom Mechelen	1.100
2	9550	Kleine Landeigendom Turnhout	1.548
2	9560	Kleine Landeigendom Zuiderkempem	1.361
1	9610	Brabantse Huisvestingsmaatschappij	670
1	9640	Kredietmij. arr. Leuven	589
3	9710	Vooruitzien	949
3	9760	Landwaarts	925
3	9780	Kleine Landeigendom Tongeren	698
9	9820	Sociale Bouw- en Kredietmij. arr. Dendermonde	542
9	9830	Het Volk	360
9	9850	Waasse Landmij.	1.091
8	9910	Haard en Kouter	750
8	9920	Zuid-West-Vlaamse	287
8	9930	Onze Landelijke Woning	981
8	9940	Midden West-Vlaanderen	749
8	9950	Gew. Huisvestingsmij. arr. Veurne-Diksmuide	355
8	9960	De Zuid-Westhoek	898
Per provincie			
1	Vlaams-Brabant		607
2	Antwerpen		1.298
3	Limburg		858
8	West-Vlaanderen		670
9	Oost-Vlaanderen		645
Vlaanderen			815

Kandidaat-kopers socialehuisvestingsmaatschappijen

Toestand op 01/12/2003 – Bron VHM/SHM

Aantal kandidaat-kopers

Provincie	SHM Nr.	SHM	Aantal inschrijvingen
1	2228	Providentia	46
9	4200	Denderstreek	163
9	4270	Vlaamse Ardennen	47
9	4360	Wonen	26
2	9520	Klein-Brabant	253
2	9530	ARRO	433
2	9540	Kleine Landeigendom Mechelen	427
2	9550	Kleine Landeigendom Turnhout	403
2	9560	Kleine Landeigendom Zuiderkempen	682
1	9610	Brabantse Huisvestingsmaatschappij	136
1	9640	Kredietmij. arr. Leuven	417
3	9710	Vooruitzien	1.536
3	9760	Landwaarts	1.000
3	9780	Kleine Landeigendom Tongeren	788
9	9820	Sociale Bouw- en Kredietmij. arr. Dendermonde	151
9	9830	Het Volk	515
9	9850	Waasse Landmij.	342
8	9910	Haard en Kouter	278
8	9920	Zuid-West-Vlaamse	226
8	9930	Onze Landelijke Woning	462
8	9940	Midden West-Vlaanderen	174
8	9950	Gew. Huisvestingsmij. arr. Veurne-Diksmuide	198
8	9960	De Zuid-Westhoek	90
Totaal			8.793
Per provincie			
1	Vlaams-Brabant		599
2	Antwerpen		2.198
3	Limburg		3.324
8	West-Vlaanderen		1.428
9	Oost-Vlaanderen		1.244
Totaal			8.793

Vraag nr. 86
van 17 februari 2004
van de heer JOHAN MALCORPS

Radonstraling in woningen – Preventie

Het edelgas radon-222 is een vervalproduct van radium-226, zelf een vervalproduct van het natuurlijke uranium-238. Radon kan vrij bewegen in de bodem en in bouwmaterialen en kan zo terechtkomen in het woonmilieu. Radon werd door het Internationaal Agentschap voor Kankeronderzoek geklasseerd als een longkankerwekkende stof.

In het laatste milieurapport (MIRA-T 2003) schat men, op basis van Amerikaanse risicoschattingen, het aantal longkankers in Vlaanderen ten gevolge van blootstelling aan radon op 100 à 700 gevallen. Het aantal verloren gezonde levensjaren (bij een gemiddelde blootstelling aan 35 Bq/m³) wordt geschat op 1.897. De externe gezondheidskosten worden geschat op zo'n 200 miljoen euro per jaar. Volgens Test Gezondheid (nr. 40, dec. 2000-jan. 2001) zou radon in België de tweede belangrijkste oorzaak zijn van longkanker, na roken. Voor rokers zou radonblootstelling overigens extra risico's inhouden. In Nederland schatte de Gezondheidsraad recentelijk het aantal doden door radon tussen de 600 en 1.000 per jaar en staat de regering nu onder druk om bijkomende maatregelen te treffen.

Dit betekent in elk geval dat de schadelijke gezondheidseffecten van vervuiling door radon, niet langer als een klein probleem kunnen worden voorgesteld. Bij het Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle (FANC) gaat men er anderzijds van uit dat een groot deel van deze gezondheidseffecten zich reeds voordoen bij lage achtergrondwaarden en in wezen onvermijdbaar zijn.

De gemiddelde radonconcentratie in Belgische woningen bedraagt 53 Bq/m³ maar de radonstraling is in Wallonië wel een groter probleem dan in Vlaanderen door de aard van de bodem en de gebruikte bouwmaterialen. Terwijl de hoeveelheid radioactiviteit in de bodem in Vlaanderen gemiddeld 44 Bq/m³ bedraagt, loopt deze in de Ardennen, de Condroz en de streek tussen Samber en Maas op tot 77 Bq/m³.

Volgens het FANC geldt in België op dit ogenblik een referentiewaarde van 400 Bq/m³. Europa vindt dat opgetreden moet worden vanaf waarden die hoger liggen dan 400 Bq/m³ voor bestaande woningen en vanaf 200 Bq/m³ voor nieuwe woningen. In de VS en het Groothertogdom Luxemburg geldt 100 Bq/m³ als grenswaarde. De Nederlandse mi-

lieubeweging wil 10 Bq/m³. Volgens Waalse meetcampagnes en studies (cf. universiteit van Mons) zouden maar liefst 10.000 woningen in Wallonië boven de waarde van 400 Bq/m³ gehanteerd door FANC, zitten. Voor Vlaanderen zijn bij mijn weten geen soortgelijke metingen en ramingen beschikbaar. Echte probleemgebieden (met hoge radonstraling uit de bodem) zouden er in Vlaanderen niet zijn, tenzij dichtbij de Waalse grens en ten zuiden van Brussel. De "natuurlijke" straling zou de 100 Bq/m³ zelden overschrijden. Wel kan er in Vlaanderen extra straling boven de achtergrondwaarden vrijkomen uit gebruikte bouwmaterialen, ook in nieuwbouw met goede isolatie maar onvoldoende ventilatie.

Bouwmaterialen als fosforgips (vroeger gebruikt in gipskartonplaten en gipsblokken, nu soms nog gebruikt in pleistergips) ademen radongas uit. Maar liefst 442 Bq/kg (cf. brochure "Wonen en Gezondheid" van de Vlaamse Gezondheidsadministratie). Het grootste probleem op dit ogenblik is de radonuitstraling van beton. Woningen waarin veel beton gebruikt is en die dan verkeerd geïsoleerd zijn, dienen als risicowoningen beschouwd te worden. Het bijstoken van afval bij cementproductie of het inbrengen van vliegassen in beton zou volgens sommige bronnen ook het risico op straling van latere bouwmaterialen kunnen verhogen.

Als blijkt dat in woningen een ongezonde hoeveelheid radonstraling aanwezig is, stelt het FANC een reeks maatregelen voor (die vooral de bodemstraling verhelpen), enerzijds bij lagere overschrijdingen van de drempel (van 400-1.000 Bq/m³: betere verluchting – afdichten van toegangswegen van radon tussen bodem en kelder) en anderzijds bij hogere overschrijdingen (> 1.000 Bq/m³: het in onderdruk brengen van de grond onder het gebouw of het gebouw zelf – het plaatsen van een ondoordringbaar membraan onder het gebouw.

Als de bouwmaterialen de voornaamste stralingsbron zijn, wordt sanering een stuk moeilijker. Het is hier vooral zaak aan preventie te doen, zeker in nieuwbouw. In Nederland geeft de staatssecretaris van Milieu Van Geel de bouwindustrie tot april de tijd om zelf maatregelen voor te stellen.

1. Zijn er normen voor radonstraling in woningen? Wordt er een grenswaarde gehanteerd?

Zo neen, moet er dan geen veiligheidsdrempel ingesteld worden? Op federaal niveau, en bij verstek op Vlaams niveau?

2. Is er enig zicht op het aantal woningen in Vlaanderen die als risicowoningen beschouwd dienen te worden en boven de door FANC gehanteerde referentiewaarde van 400 Bq/m³ zitten ?

Zo neen, heeft een meetcampagne als in Wallonië in de (beperkte) risicogebieden in Vlaanderen zin ?

Zijn er geen steekproefmetingen nodig in Vlaamse woningen waar bouwmaterialen gebruikt zijn die als risicovol gelden ?

3. Om de radonconcentratie in je huis te laten meten, kan je een beroep doen op federale diensten (via FANC). Eén meting kost echter 25 euro. Als hoge concentraties worden vastgesteld, zouden opvolgmetingen wel gratis zijn. Bij concentraties boven 800 Bq /m³ zou er zelfs een expert aan huis komen.

Welke afspraken zijn er hierover tussen de woondiensten die onder de bevoegdheid van de minister ressorteren en FANC ?

Is er nood in Vlaanderen aan provinciale informatiecentra zoals die nu al bestaan in Wallonië ?

Kan een dergelijke service eventueel ook geïntegreerd worden in een milieuambulante dienstverlening rond binnenhuisvervuiling (in uitvoering van het decreet preventieve gezondheidszorg), zoals onlangs goedgekeurd door de Vlaamse regering ?

Bekijkt de minister dit samen met zijn collega bevoegd voor Gezondheid ?

4. Wat als er acute problemen zijn van radonstraling in woningen : kan de minister dan over de brug komen met een saneringspremie, naar het voorbeeld van het Waals Gewest ?

De Vlaamse regering besliste recentelijk dat er een uitvoeringsbesluit dient te komen op het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, dat voorziet in ondersteunende premies om gezondheidsbedreigende vormen van binnenhuisvervuiling te remediëren. Wordt de aanpak van te hoge radonstraling hierin eventueel opgenomen ?

5. Worden er zoals in Nederland afspraken gemaakt met de bouwsector over de kwaliteit van de bouwmaterialen en voorzorgsmaatregelen in

nieuwbouw om een te hoge straling te voorkomen ?

Moeten bepaalde materialen (bv. kiezelbeton) ontraden worden ?

Pleit de minister in navolging van zijn Nederlandse collega ook ervoor om voortaan enkel stralingsvrij beton te gebruiken voor de bouw van woningen ?

Antwoord

1. Vooreerst dien ik te melden dat alles wat radioactiviteit betreft een federale aangelegenheid is, evenals de productnormering voor het eventueel voorkomen van radonstraling afkomstig uit materialen en vervaardigde producten.

Er zijn geen Belgische normen opgelegd wat de radonstraling in België en/of Vlaanderen betreft. Daaruit volgend zijn er dan ook geen grenswaarden bepaald maar wel aanbevelingen.

Voor de blootstelling aan natuurlijke stralingsbronnen op de werkplaats is er wel het koninklijk besluit van 20 juli 2001 houdende algemeen reglement op de bescherming van de bevolking, van de werknemers en van het leefmilieu tegen het gevaar van de ioniserende stralingen, waarin gesteld wordt :

[...]

20.3. Dosisniveaus te gebruiken voor de toepassing van artikel 9.3, in het kader van de blootstelling aan natuurlijke stralingsbronnen

De beroepsactiviteiten die aanleiding geven tot blootstelling aan natuurlijke stralingsbronnen, vallen geheel of gedeeltelijk onder de bepalingen die van toepassing zijn op de handelingen in het kader van dit reglement, overeenkomstig de bepalingen van artikel 9, in geval van :

- beroepsactiviteiten waarbij werkers en, in voorkomend geval, personen van het publiek worden blootgesteld aan radon en zijn vervalproducten en waarbij de werkers (tijdens hun werk) of de personen van het publiek (op de werkplaats) effectieve doses kunnen oplopen die groter zijn dan 3 millisievert per jaar of indien de jaarlijkse blootstelling aan radon 800 kBq.m⁻³.h overschrijdt ;

- beroepsactiviteiten gedurende dewelke of ten gevolge waarvan de werkers en/of de personen van het publiek worden blootgesteld aan stralingen door het gebruik of de opslag van materialen die natuurlijke radionucliden bevatten of ten gevolge van de productie van residuen die natuurlijke radionucliden bevatten, en die aanleiding kunnen geven tot effectieve doses die groter zijn dan 1 millisievert per jaar voor de werkers en/of indien de blootstelling van personen van het publiek kan leiden tot een overschrijding van de dosislimieten bepaald in artikel 20.1.4 voor blootstelling afkomstig van handelingen ;

[...]

Wanneer echter het Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle (FANC) een situatie van langdurige blootstelling, bestaande of potentiële, ten gevolge van de aanwezigheid van radon in woningen of in de bodem heeft geïdentificeerd, staat het in, naargelang van het blootstellingsrisico, voor :

- het onderzoek naar het gehalte aan radon in de omgeving van de betrokken woningen en voor de afbakening van de zones waarbinnen de interventie dient plaats te vinden ;
- de coördinatie en de uitvoering van elke gepaste interventie, in overleg met de betrokken beleidsinstanties, de reglementering voor het gebruik van de terreinen en voor de constructie van de gebouwen gesitueerd in de afgebakende zones inbegrepen.

In België gelden momenteel slechts aanbevelingen van de Hoge Gezondheidsraad om concentraties hoger dan 400 Bq/m³ te vermijden. Deze waarde verschilt niet van algemeen aangenomen aanbevelingen van een aantal andere landen zoals Finland, Tsjechië, Noorwegen, Zweden en de aanbevelingen van de Europese Gemeenschap. Landen zoals Zwitserland, die een veel moeilijker geologische ondergrond hebben in het kader van radon, laten waardes toe tot 1.000 Bq/m³ voor bestaande woningen. Het strengste land is de Verenigde Staten, waar een maximale waarde aanbevolen wordt van 150 Bq/m³. Wel bevelen de meeste landen aan om in nieuwbouw de bestaande aanbevelingen nog te verminderen of zelfs te halveren. Gemiddeld gerekend over de landen Tsjechië, Finland, Groot-Brittannië, Duitsland, Noorwegen, Zweden, Zwitserland, de Verenigde Staten, Canada en de

Europese Gemeenschap wordt een waarde aangenomen van 280 Bq/m³ voor nieuwe woningen.

Wat specifiek Vlaanderen betreft, zien we dat uit de metingen blijkt dat enkel het arrondissement Hasselt een percentage vertoont van minder dan 1% van de woningen met waardes boven de 400 Bq/m³. Alle andere Vlaamse arrondissementen tonen geen hoge of verontrustende waardes : daar is slechts meer dan 1% van de woningen met waarde boven de 200 Bq/m³.

Wat een veiligheidsdrempel betreft, kan ik melden dat er niet meteen een drempel zal worden ingesteld. Voor Vlaanderen zien we een gemiddelde stralingswaarde bij woningen van ongeveer 50 Bq/m³. Een aanbevolen drempelwaarde op Europees niveau bedraagt 400 Bq/m³ voor nieuwbouw wordt een drempelwaarde van maximaal 200 Bq/m³ aanbevolen.

Feit is dat radonstraling voornamelijk een geologisch verschijnsel is en afhankelijk van de ondergrond. Zo is de constitutie van de ondergrond in Wallonië totaal verschillend van deze van Vlaanderen (veel meer gesteente) en veel gevoeliger aan radonstraling. De gemiddelde gemeten waardes van radonstraling in woningen in Wallonië kunnen oplopen tot om en bij 80 Bq/m³.

2. In het kader van het Belgisch Radonprogramma werd een aanzienlijk aantal metingen uitgevoerd in België. De gemiddelde waarde in België bedraagt ongeveer 50 Bq/m³. Hierbij is het verschil tussen de gewesten vrij groot : terwijl de gemiddelde concentratie voor Wallonië ongeveer 80 Bq/m³ bedraagt, is dit voor Vlaanderen maar de helft, namelijk ongeveer 40 Bq/m³. Dit verschil is, zoals men wellicht weet, voornamelijk geologisch : in de meeste gevallen is radon afkomstig uit de bodem de belangrijkste bron van radon in woningen. Wat de studies inzake het aandeel woningen betreft, verwijs ik naar de gespecialiseerde lectuur terzake opgenomen in de Technische Voorlichting 211 "Voorkomen en bestrijden van radon in woningen" van het WTCB (*Wetenschappelijk en Technisch Centrum voor het Bouwbedrijf – red.*).

Zoals boven reeds gesteld, lijkt een grootschalige meetcampagne niet meteen haalbaar gezien de omvang van het probleem en aangezien de vergelijking tussen Vlaanderen en Wallonië moeilijk is vanwege de verschillende geologische gesteldheid.

Wat de steekproefmetingen betreft in woningen waar bouwmaterialen gebruikt zijn die als "risicovol" gelden, is de bepaling van het begrip "risicovol" essentieel. Cijfers leren ons dat qua courant gebruikte bouwmaterialen vooral fosforgips een hoge waarde voor radonexhalatie vertoont, en dit met waardes tot $119,306 \times 10^6$ Bq/kg.s. Bouwmaterialen op basis van cement vertonen merkelijk lagere waardes, in grootteorde tot $8,215 \times 10^6$ Bq/kg.s.

3. In 1999 beëindigde het WTCB-onderzoek, in het kader van het Belgisch Radonprogramma, met de uitgave van de Technische Voorlichting 211 (TV 211, maart 1999). Dit onderzoek werd destijds gefinancierd door het Ministerie van Volksgezondheid en het werd begeleid vanuit de Dienst voor Bescherming tegen Ioniserende Stralingen (DBIS), thans het FANC (Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle).

De bedoeling van dergelijke Technische Voorlichtingen is om onderzoeksresultaten om te zetten in praktijkrichtlijnen – geen verplichtende normen – en deze te verspreiden onder alle actoren werkzaam in de bouwsector en bouwnijverheid. Dit gaat van producenten, over architecten en ingenieurs, tot uiteindelijk (en hoofdzakelijk) aannemers. Deze Technische Voorlichtingen worden heel vaak als basis gebruikt binnen de academische opleidingen en zijn algemeen aanvaard binnen de bouwsector als voorbeelden van goede praktijk, en ze worden dan ook heel vaak op die basis gebruikt bij gerechtelijke bedingen.

De aanvaardingsgraad van deze Technische Voorlichtingen is dan ook bijzonder groot. Voor de bouw van sociale woningen worden deze Technische Voorlichtingen als essentieel beschouwd binnen de opvatting van zowel de B2001 en C2001 van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) als het recente ABSW 2003, in het kader van de PPS-woningen (*ABSW : Algemeen Bestek voor de Sociale Woningbouw ; PPS : publiek-private samenwerking – red.*). Binnen dit prestatiebestek wordt dan ook per onderdeel en materiaal verwezen naar de betrokken Technische Voorlichting(en).

Naar afspraken toe zijn alle onderzoeksresultaten van het onderzoek uitgevoerd door het WTCB gebundeld in deze TV 211 en algemeen verspreid onder en beschikbaar voor alle instanties betrokken in het bouwgebeuren in België en Vlaanderen. Gezien het niet-verplicht karakter van deze richtlijnen bij het ontwerpen en sa-

menstellen van woningen en gebouwen, staat het de architect vrij er al dan niet rekening mee te houden.

Concreet zijn er momenteel geen afspraken tussen het FANC en de woondiensten die onder mijn bevoegdheid ressorteren. Wanneer hoge concentraties zich wel zouden voordoen in Vlaanderen, kan men een beroep doen op de federale diensten (en dit via het FANC). Hier gelden geen bijzondere afspraken voor Vlaanderen in het bijzonder en geldt het algemeen regime van het FANC.

Wat de oprichting van provinciale informatiecentra in Vlaanderen betreft, zoals in Wallonië, en dit in het kader van een milieuambulante dienstverlening rond binnenhuisvervuiling, wens ik te wijzen op de beslissing van de Vlaamse regering van 23 januari 2004 (VR/PV/2004/4 – punt 23), waarbij een afwijzende houding werd aangenomen.

Zo werd ik als minister bevoegd voor Huisvesting gelast om, samen met mijn collega's bevoegd voor het gezondheidsbeleid en in overleg met de Vlaamse minister bevoegd voor het leefmilieu, een uitvoeringsbesluit op het voorstel van decreet van de heren Johan Malcorps, Jan Van Duppen en Jos Bex en mevrouw Ann De Martelaer houdende maatregelen tot bestrijding van de luchtverontreiniging binnenshuis en oprichting van een ambulante dienstverlening inzake milieu en gezondheid, voor te bereiden dat minstens tegemoetkomt aan de bezorgdheden inzake de ambulante dienstverlening zoals bedoeld in de artikelen 5 en 10 van vermeld voorstel van decreet, en dit voorstel van besluit ter beraadslaging voor te leggen aan de Vlaamse regering.

Tevens werd ik gelast om, in overleg met de Vlaamse minister bevoegd voor het gezondheidsbeleid en de Vlaamse minister bevoegd voor het leefmilieu, een uitvoeringsbesluit op het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode voor te bereiden dat minstens tegemoetkomt aan de bezorgdheden inzake ondersteunende premies, minstens wat de gezondheidsgevaarlijke situaties in woningen betreft, en dit voorstel van besluit ter beraadslaging voor te leggen aan de Vlaamse regering.

Ik heb dan ook ingevolge bovenvermelde beslissingen mijn administratie opgedragen om deze uitvoeringsbesluiten voor te bereiden.

4. De studie van het WTCB besloot destijds met de conclusie dat de radonconcentratie gemeten in Vlaanderen laag tot zeer laag is en dat het risico zeer klein is. In Wallonië echter is het risico groter en neemt de kans op hoge radonconcentraties toe, zeker in de Ardennen. Vooral in de provincies Luxemburg en Luik is het risico het grootst. De studie besloot met te stellen dat preventieve maatregelen niet vereist zijn voor Vlaanderen, terwijl wel een combinatie van maatregelen aan te raden was voor de provincies Luxemburg en Luik. Op basis van deze onderzoeksresultaten en de conclusies heeft Wallonië dan ook de gepaste maatregelen getroffen. Aangezien Vlaanderen niet specifiek preventieve maatregelen behoeft, zijn deze er dan ook niet.

De kans op een acuut optreden van radonstraling in Vlaanderen is daarenboven zeer gering, daar het gaat om een voornamelijk natuurlijk verschijnsel. Wanneer dan toch door menselijke factoren een te hoge waarde aan radon wordt vastgesteld in de woning, ligt hier vaak een menselijke fout aan de basis. Een saneringspremie installeren om menselijke fouten te compenseren, lijkt me weinig zinvol. Tevens is de kans op acute problemen in Vlaanderen merkbaar kleiner – tot verwaarloosbaar – dan in Wallonië.

Toch belet dit mij inderdaad niet om mijn diensten aandacht te vragen voor deze problematiek bij de voorbereiding van het betrokken uitvoeringsbesluit.

5. Zoals bij het begin van mijn antwoord gesteld, is de productnormering voor het eventueel voorkomen van radonstraling afkomstig uit materialen en vervaardigde producten een federale aangelegenheid en geen Vlaamse. De Vlaamse regering kan dan ook geen richtlijnen uitvaardigen voor de productnormering.

Voor wat de Vlaamse volksvertegenwoordiger "kieselbeton" noemt, kan ik melden dat de huidige kwaliteit van het beton wordt gespecificeerd overeenkomstig de norm NBN B 15-001 – Beton – Prestaties, productie, verwerking en conformiteitscriteria (aanpassing van ENV 206) (1992) + add. 1 (2000)). Binnen deze betonspecificatie worden vier criteria gehanteerd, met name de sterkteklasse, de blootstellingsklasse, de consistentieklasse en de grootte van het granulaat. De granulaten die vandaag de dag worden toegevoegd aan het beton bestaan uit harde kalksteen. De benaming "kieselbeton" duidt op

het gebruik van kiezels uit rivierbeddingen. Deze worden echter niet meer toegepast binnen het hedendaagse betonprocédé.

Aangezien bouwmaterialen slechts een deelloorzaak zijn van de bestaande radonstraling in woningen, blijft de bewoner in Vlaanderen ongewild blootgesteld aan een natuurlijke en verwaarloosbare hoeveelheid radonstraling. Het stimuleren of verplichten van het gebruik van "stralingsvrij" beton behoort niet tot de bevoegdheid van de Vlaamse regering. Tevens is ieder bouw materiaal vervaardigd uit een natuurlijk product een bron van radonstraling. Utopisch blijft het te denken dat we de woning vrij van radonstraling kunnen maken en houden. Wel kunnen we deze radonstraling trachten te beperken. Voor de praktische tips en uitwerkingen wens ik opnieuw te verwijzen naar de TV 211 "Voorkomen en bestrijden van radon in woningen" van het WTCB (maart 1999).

**Vraag nr. 89
van 27 februari 2004
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Mandaten beheers- en bestuursorganen – M/V-voordrachten

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken
Vraag nr. 102
van 27 februari 2004
van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
Blz. 2316

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

**Vraag nr. 90
van 5 maart 2004
van de heer ANDRE-EMIEL BOGAERT**

Zwembaden – Verdrinkingen

Onlangs verscheen in de pers (onder meer in Het Nieuwsblad van 1 maart 2004) andermaal een bondig en droog bericht onder de titel "Opnieuw verdrinking in zwembad". Ditmaal ging het om een

verdrinking in het stedelijk zwembad van Oostende, terwijl nochtans vier redders aanwezig waren. Amper een maand voordien beleefde hetzelfde zwembad een bijna-verdrinking van een 15-jarige jongen, met comateuze afloop.

Daarom ook verwijs ik vooreerst naar mijn vroegere vragen om uitleg aan de toen bevoegde ministers Vanderpoorten en Anciaux en hun respectieve antwoorden. Tevens verwijs ik naar mijn recente persmededeling naar aanleiding van het dan toch uiteindelijk installeren van de broodnodige veiligheidsapparatuur ter voorkoming van verdrinking in zwembaden, in een aantal Brusselse openbare zwembadinstellingen. Van dit alles vindt de minister als **bijlage** volledigheidshalve en voor de goede orde kopie.

Sinds mijn eerste vraagstelling, met verwijzing naar het Nederlandse voorbeeld waar deze apparatuur op grote schaal in openbare zwembaden werd en wordt aangebracht, kenden we in Vlaanderen zoveel nutteloze verdrinkingen en nog veel meer bijna-verdrinkingen. Het wordt mijns inziens dan ook de hoogste tijd om binnen het beleid de nodige beslissingen te treffen en in de even nodige middelen te voorzien. Decretaal werk is hiertoe vereist, doch dit behoort in eerste instantie tot het beleid van de Vlaamse regering.

1. Heeft de minister kennis van de specifieke problematiek terzake en van de voorgaanden in dit dossier ?
2. Werde het beleid van de Vlaamse regering sinds de eerste vraagstellingen begin 2002 terzake aangepast en zo ja, wanneer en op welke wijze ?
3. Wordt het niet de hoogste tijd om ook in Vlaanderen werk te maken van enerzijds de aanpassing van bestaande zwembaden om verdrinkingen en bijna-verdrinkingen te voorkomen en anderzijds de decretale basis voor de nodige technische verplichtingen bij de aanleg van nieuwe zwembaden ?
4. Is de Vlaamse regering reeds overgegaan tot het aanleggen van een overzichtelijke databank om deze problematiek overzichtelijk te kunnen centraliseren en beleidsmatig te behandelen ?

Antwoord

De bekommernis van de Vlaamse volksvertegenwoordiger om verdrinkingen in zwembaden zoveel mogelijk te beperken, via de installatie van veiligheidsapparatuur, is mij bekend.

Aangaande de gestelde problematiek sluit ik mij aan bij het standpunt dat hieromtrent op 21 maart 2002 door mijn voorganger Bert Anciaux werd ingenomen in de Commissie voor Cultuur, Media en Sport van het Vlaams Parlement.

In zijn uiteenzetting wees de minister erop dat het probleem van de verdrinkingen en de veiligheid van de zweminrichtingen in Vlaanderen wordt geregeld in Vlarem II. Hierin zijn zogenaamde "uitbatingvoorwaarden" opgenomen die de veiligheid van de baden waarborgen. Bovendien dient elke exploitant elk overlijden of ernstig ongeval in een zwembadinrichting binnen 24 uur telefonisch of per fax te melden aan de Gezondheidsinspectie van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Als minister van Sport ben ik niet bevoegd inzake het vermijden van verdrinkingen in zwembaden, het nemen van eventuele maatregelen en het aanleggen van een databank aangaande deze problematiek.

Ik verwijs de vraagsteller bijgevolg naar de ministers Adelheid Byttebier en Jef Tavernier, respectievelijk bevoegd voor de Gezondheidsinspectie en voor het departement Leefmilieu, waaronder de Vlarem-wetgeving ressorteert.

(De in de vraag vermelde bijlagen liggen ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 91 van 5 maart 2004 van de heer KRIS VAN DIJCK

Zwembadinfrastructuur – Waasland

Sinds eind vorig jaar zit Sint-Niklaas zonder zwembad omdat het stedelijk zwembad wegens betonrot afgekeurd werd. Hierdoor zit het stadsbestuur met de handen in het haar, aangezien de meeste middelen reeds zijn vastgelegd voor andere doeleinden.

De opties die voorliggen en nader onderzocht worden, zijn : een nieuw zwembad op dezelfde of een andere locatie, of de renovatie van het oude zwembad. De tweede optie zou een kostenplaatje hebben van ongeveer 5 miljoen euro, de eerste minstens van het dubbele.

De vorige maanden opperde het stadsbestuur de denkpistes van publiek-private samenwerking of een intercommunaal project, zodat het stadsbestuur niet alle kosten dient te dragen. Vorige week haalde de schepenen van Sport het nieuws door te stellen dat de stad de Vlaamse overheid nieuwe

middelen voor "regionale sportinfrastructuur" ging vragen. Volledigheidshalve voegde hij eraan toe dat dit vermoedelijk voor de nieuwe Vlaamse regering ging zijn, omdat er "op dit ogenblik voor dergelijke grootschalige renovatie- of nieuwbouwprojecten met regionale uitstraling geen middelen voorhanden zijn via de Vlaamse overheid".

De minister bevestigt dit in zijn Beleidsbrief Sport 2003-2004 (Stuk 1929 (2003-2004) – Nr. 1, blz. 30). Begrotingspost (pr. 45.1, BA 52.01), het "ondersteunen van enkele belangrijke bovenlokale projecten" : "Voor 2004 zullen de nog beschikbare GOK-middelen (Gelijke Onderwijskansen) verder besteed worden voor het betalen, naar gelang de vordering der werken, van reeds aangegane verbintenissen inzake sportinfrastructuurwerken." Of er eventueel middelen vanuit het Financieringsfonds voor Schuldaufbouw en Eenmalige Investeringsuitgaven (FFEU) voor het zwembad van Sint-Niklaas voorhanden zijn, kunnen we moeilijk inschatten.

Feit is dat vele Waaslanders op droog zaad zitten nu het Sint-Niklase zwembad gesloten is : scholen, sportclubs, jeugdverenigingen, particulieren, ... Bovendien is een snelle oplossing niet voorhanden. En uit een recente studie van het Commissariaat-Generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openlucht recreatie (Blos) blijkt dat de regio ten opzichte van de theoretische behoeftenormen echt wel met een tekort aan "netto-wateroppervlakte" kampt.

1. Heeft de Vlaamse regering al een formele vraag hieromtrent van de stad Sint-Niklaas ontvangen ?

Zo ja, wat wordt er exact gevraagd ?

2. Heeft de Vlaamse regering terzake reeds een standpunt bepaald ?

3. Beschikt de Vlaamse overheid in het kader van de begroting 2004 (eventueel via de aangepaste begroting) over middelen om in te gaan op de vraag van het stadsbestuur van Sint-Niklaas ?

4. Wordt er eventueel gedacht aan het aanwenden van de middelen van het FFEU ?

5. Worden er bij de opmaak van de begroting 2005 middelen voor het zwembad van Sint-Niklaas uitgetrokken ?

6. Welke beleidsinitiatieven neemt de minister om het regionale tekort aan nettowateroppervlakte in het Waasland, recentelijk aangetoond in de studie van Blos, weg te werken ?

Antwoord

Rekening houdende met de bestaande behoeftenormen inzake overdekte zwembaden, kan worden gesteld dat globaal voor Vlaanderen er geen tekorten zijn aan overdekte zwembaden.

De situatie verschilt evenwel sterk van regio tot regio. In sommige streken van Limburg en West-Vlaanderen is er een duidelijk overschot aan overdekt zwembadwater (onder andere in Veurne, Noord-Limburg, Oostende, Kortrijk, Brugge, Midden-Limburg, ...). In andere streken bestaan nog uitgesproken tekorten, zoals in West-Limburg, Aalst-Geraardsbergen, Diksmuide, Dendermonde, Zuid-Limburg, alsook in de regio Sint-Niklaas.

Wat de concrete vragen betreft, kan evenwel het volgende worden gesteld.

1. Vanwege de stad Sint-Niklaas werd ik met brief van 18 december 2003 op de hoogte gebracht van de dringende en noodzakelijke sluiting van het stedelijk zwembad en werd de vraag gesteld of er binnen de Vlaamse begroting en de regelgeving in verband met subsidiëring, mogelijkheden zijn voor een financiële tegemoetkoming in de noden van de sportclubs.

2 en 3. In het kader van de begroting 2004 beschikt de Vlaamse overheid niet over middelen om aan een subsidieaanvraag van de stad Sint-Niklaas voor de renovatie of nieuwbouw van een overdekt zwembad tegemoet te komen.

4. Het is momenteel niet opportuun om de FFEU-kredieten die voor de realisatie van sportinfrastructuur ter beschikking worden gesteld, ook aan te wenden voor de ondersteuning van lokale sportinfrastructuur.

Deze middelen zijn dusdanig beperkt dat tot dusver slechts bovenlokale sportaccomodaties en ook topsportinfrastructuur in aanmerking werden genomen voor subsidiëring via FFEU-kredieten.

5. Ik kan mij momenteel niet uitspreken over de krachtlijnen die bij de opmaak van de begroting 2005 zullen worden gevolgd.

6. Binnen het kerntakendebat over de kerntaken van de verschillende overheden zijn duidelijke afspraken gemaakt inzake het beheer en de uitbouw van sportinfrastructuur. Overdekte zwembaden bezitten duidelijk een uitgesproken lokale functie. Aldus zijn de lokale overheden ver-

antwoordelijk voor het inlossen van de behoeften die hieromtrent nog bestaan.

Het Bloso heeft op basis van informatie uit 2003 tekorten inzake overdekte zwembaden in de regio Sint-Niklaas gedetecteerd. Het behoort evenwel tot de bevoegdheid van het lokaal niveau om aan deze noden te voldoen.

Binnen de Vlaamse overheid ontbreken momenteel de financiële middelen om dergelijke projecten te ondersteunen.

Onlangs keurde de minister de bouw van 562 sociale koopwoningen goed. Deze worden verspreid over de vijf Vlaamse provincies.

In de provincie Oost-Vlaanderen komen er 121 woningen.

In welke steden/gemeenten van de provincie Oost-Vlaanderen komen deze 121 sociale koopwoningen ?

Antwoord

Hierna vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger – per socialehuisvestingsmaatschappij – een overzicht van de steden/gemeenten in de provincie Oost-Vlaanderen waar 121 sociale koopwoningen zullen worden gerealiseerd.

Vraag nr. 94
van 12 maart 2004
van de heer JOHAN DE ROO

Geplande sociale koopwoningen – Oost-Vlaanderen

Gemeente	Omschrijving	Soort werk	Raming (in euro)
SHM Denderstreek			
Aalst (Hofstade)	Kerkstraat 16 & 16+ (dorp) – 2 won.	afbraakwerken + vervangingsbouw nieuwbouw	262.200,00
Denderleeuw (Welle)	Hertstraat – 10 won. (fase 3)	nieuwbouw	1.111.718,60
SHM Soc. Huisvestingsmaatschappij Vlaamse Ardennen			
Oudenaarde (Eine)	Graaf van Landastr./ Heurnestr. a – 10 won.	nieuwbouw	1.142.115,59
Oudenaarde (Ename)	Hongerije – 6 won. (+ 6 huurw.)	nieuwbouw	655.500,00
SHM Wonen			
Zelzate	Groenstraat 105 – 6 won.	afbraakwerken + nieuwbouw	1.026.279,19
Zelzate	Tweede Gidsenlaan a – 3 won.	nieuwbouw	299.331,43
Zelzate	Lappersfort 22-24-26-28 – 2 won.	afbraakwerken + nieuwbouw	82.684,71
Zelzate	Krekelmuyter – Groene Briel – 12 won.	nieuwbouw	1.197.325,72
Zelzate	Kasteelstraat 89 (De Katte) – 1 won.	afbraakwerken + nieuwbouw	26.369,50

Gemeente	Omschrijving	Soort werk	Raming (in euro)
SHM Sociale Bouw- en Kredietmaatschappij Arrondissement Dendermonde			
Lebbeke (Wieze)	Nieuwstraat 37 – 12. won.	vervangingsbouw	1.368.378,12
SHM Het Volk			
Melle	Gontrode Heirweg b – 18 won.	nieuwbouw	1.596.060,39
Evergem	Vierlinden b – 2 won.	nieuwbouw	178.254,67
Gent (Sint-Amands- berg)	Achterstraat 135-141 – 2 won.	vervangingsbouw	211.892,10
Lochristi (Beervelde)	Beervelde-Dorp (Kijkdorp) – 17 won.	nieuwbouw	1.514.526,98
SHM Waasse Landmaatschappij			
Sint-Niklaas (Belsele)	Watermolendreef 128 en 128 – 3 won.	afbraakwerken + vervangingsbouw	321.186,38
Sint-Niklaas	Hogenakkerwijk – 15 won.	nieuwbouw	1.496.657,15
Totaal : 121 koopwoningen			

**Vraag nr. 95
van 12 maart 2004
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Vlabinvest – Novarode-site (2)

In de faciliteitengemeente Sint-Genesius-Rode vragen heel wat autochtone inwoners zich af hoe het verder moet met het 9 hectare grote domein van de vroegere papierfabriek "Novarode".

Velen verwonderen zich erover dat de socialehuisvestingsmaatschappij (SHM) of Vlabinvest terzake nog geen initiatief hebben genomen.

1. Wat is de stand van zaken in dit dossier ?
2. Hoe groot is de kans dat Vlabinvest hier een project kan opstarten ?

Antwoord

De site Novarode in Sint-Genesius-Rode is zowel bij de SHM Zennevallei-Halle als bij Vlabinvest wel degelijk bekend.

Vlabinvest heeft in het verleden meerdere pogingen gedaan om de huidige eigenaars te contacteren om, met het oog op de realisatie van een gemengd sociaal huisvestingsproject, een samenwerking op te zetten of de site zelf aan te kopen. Ondanks de herhaalde pogingen van Vlabinvest, zowel schriftelijk als telefonisch, hebben de eigenaars nog geen afspraak willen beleggen.

Uit plaatselijke bronnen is inmiddels gebleken dat de site verkocht zou worden aan een bouwpromotor, die er volgend concept op nahoudt :

- een "beguinage" (begijnhof) opgevat als "een soort sociale woningen" ;
- een administratief centrum voor de gemeente Sint-Genesius-Rode ;
- een aantal luxeappartementen.

Naar aanleiding hiervan heb ik het initiatief genomen op suggestie van Vlabinvest om een verkennende vergadering te laten plaatsvinden op mijn kabinet. Hierbij was elke belanghebbende Vlaamse partij inzake deze site uitgenodigd. Alzo waren,

naast een vertegenwoordiger van mezelf, onder meer aanwezig :

- het kabinet van minister van Ruimtelijke Ordening Dirk Van Mechelen ;
- het kabinet van minister van Monumenten en Landschappen Paul Van Grembergen ;
- de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) ;
- de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm), diensten Leuven en Hoofdbestuur ;
- Vlabinvest en
- een aantal lokaal betrokkenen.

Deze vergadering vond zeer recentelijk plaats, meer bepaald op 8 maart laatstleden.

Op basis van deze vergadering en de ter vergadering onderling verstrekte informatie onderzoeken de uitgenodigde en aanwezige Vlaamse partijen momenteel welke de mogelijkheden zijn om op deze site ook een gemengd sociaal huisvestingsproject te realiseren.

Alle aanwezigen op deze vergadering beseffen ten volle de respectieve verantwoordelijkheden en de diverse belangen die hier op het spel staan. Ik ben ervan overtuigd dat zij er alles zullen op zetten om op deze site, die reeds geruime tijd de kern van Sint-Genesius-Rode ontsiert, een gemengd sociaal huisvestingsproject te helpen realiseren.

JEF TAVERNIER

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU, LANDBOUW EN
ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

Vraag nr. 117
van 20 februari 2004
van de heer CARL DECALUWE

Aankoop bossen de Merode – Financiering

De raad van beheer van de Vlaamse Landmaatschappij (VLM) heeft de aankoop van de Merodebossen, een gebied van 1.500 hectare bossen tussen Averbode en Westerlo, begin januari goedgekeurd. De aankoopprijs bedraagt zo'n 22 miljoen euro.

In 1997 heeft de Vlaamse overheid 250 miljoen euro overheidsgeld gereserveerd voor de uitbetaling van subsidies aan de landbouw. Deze reservering was meer bepaald bedoeld voor de basis, zijnde de producenten. Europa ging hier echter niet mee akkoord en is de zaak verder aan het onderzoeken.

Niettegenstaande deze lopende procedure bij de Europese Commissie, heeft men blijkbaar dit gereserveerde geld aangewend voor de aankoop van de Merodebossen.

1. Met welke middelen worden de Merodebossen aangekocht ?

Waar stond deze 22 miljoen euro gereserveerd ?

Klopt de bewering dat deze aankoop gebeurt met het gereserveerde geld voor landbouwsubsidies ?

2. Wat is de stand van zaken betreffende het Europees onderzoek naar de rechtmatige reservering van 250 miljoen euro voor landbouwsubsidies ?

Wanneer wordt in dit dossier een definitief uitsluitel verwacht ?

3. Ingeval de Merodebossen werden gekocht met gereserveerd geld voor landbouwsubsidies, wat zal men doen als Europa op een bepaald ogenblik dan toch beslist dat het kan ?

4. In welke mate werd dit gereserveerde geld voor landbouwsubsidies reeds gebruikt voor andere doeleinden ?

Indien dit eerder gebeurde en voor de toekomst nog gepland is, hoe verantwoordt men telkens de aanwending van geld voor andere doeleinden, die in de verste verte niets te maken hebben met het vooropgestelde doel ?

Antwoord

1. In het decreet ter begeleiding van de begroting 2004 (Stuk 15 (2003-2004) – Nr. 1, blz. 53) staat : "De VLM wordt ertoe gemachtigd het bedrag van 24.789.352 euro op de reservefondstrekening 435-4538461-08 bij het Centraal Financieringsorgaan op naam van de VLM, Mestbank, aan te wenden voor uitgaven in het kader van de opstart van een grondenbank".

De aankoop van de bossen van de Merode past in deze opstart.

De titel van deze budgetpost luidt: "Vergoedingen (inclusief beheersovereenkomsten) aan landbouwers ingevolge gebiedsgerichte verscherpingen in uitvoering van het mestdecreet van 23 januari 1991 en het plattelandsontwikkelingsprogramma voor Vlaanderen".

- Ik mag de Vlaamse volksvertegenwoordiger erop wijzen dat er wellicht een nulletje teveel in de vermelde bedragen staat. In 1997 werd een bedrag van 25 miljoen euro gereserveerd en niet 250 miljoen euro.

De Europese Commissie heeft gesteld dat in afwachting van een definitief standpunt, dergelijke economische vergoedingen niet meer mochten worden uitbetaald. De Commissie heeft tot op vandaag haar definitief standpunt nog niet bepaald.

- In dit geval dient er een nieuwe begrotingsbeslissing genomen te worden en zal in de nodige middelen voorzien worden uit de algemene middelenbegroting.
- Met de opstart van de grondenbank wil ik in de eerste plaats streven naar een duurzame toekomst van onze landbouw. Met dit instrument kunnen landbouwers met een minder optimale ligging van hun gronden via uitruil elders betere kansen krijgen.

De gereserveerde bedragen blijven also in hoofdzaak bestemd voor de landbouw.

**Vraag nr. 120
van 24 februari 2004
van de heer PETER GYSBRECHTS**

Dansgelegenheid in tenten – Vlaremregeling

Er blijken op het terrein nogal wat verschillende toepassingen door de betrokken diensten voor te komen van de Vlarembepaling inzake het organiseren van dansgelegenheid in tenten, met name wat het begrip "perceel" betreft.

Volgens rubriek 32.1 van de Vlarem-indelingslijst zijn feestzalen en lokalen, indien ze een dansgelegenheid omvatten en de totale oppervlakte van de voor het publiek toegankelijke lokalen 100 m² of meer bedraagt, vergunningplichtig. Maar onder meer de volgende situatie valt niet onder deze in-

delingsrubriek: "in tenten georganiseerde dansactiviteiten met een maximale duur van drie opeenvolgende dagen, maximaal tweemaal per jaar, op hetzelfde perceel of dezelfde percelen."

- Verwijst deze Vlarembepaling naar "percelen" in kadastrale zin ?

Zo ja, dan kunnen er op twee aangrenzende percelen telkens twee dergelijke dansactiviteiten in tenten plaatsvinden.

Was dat de bedoeling van deze reglementering ?

- Zijn er over de concrete toepassing van deze passage omzendbrieven of instructies verspreid ?

Zo ja, welke concrete toepassing werd daarin vooropgesteld ?

Zo neen, hoe wordt deze onduidelijkheid alsnog verholpen, met het oog op een eenduidige toepassing door de betrokken administraties?

Antwoord

- Volgens bijlage 1 van Vlarem I zijn dansgelegenheden ingedeeld onder de volgende subrubriek :

"32. Ontspanningsinrichtingen en schietstanden

32.1 Feestzalen en lokalen, wanneer deze een dansgelegenheid omvatten en de totale oppervlakte van de voor het publiek toegankelijke lokalen 100 m² of meer bedraagt klasse 2 (T)"

met vermelding :

"Vallen niet onder deze indelingsrubriek: in tenten georganiseerde dansactiviteiten met een maximale duur van drie opeenvolgende dagen, maximaal tweemaal per jaar, op hetzelfde perceel of dezelfde percelen ;

.....".

Zoals kan worden opgemerkt, hanteert de voormelde uitzondering het begrip "perceel" en niet het begrip "kadastraal perceel". Voor de (geluids)hinder voor de omwonenden is in deze immers wel de locatie belangrijk, maar niet het kadastraal perceel. Het begrip "perceel" moet dan ook in de spraakgebruikelijke betekenis begrepen worden. Volgens "van Dale" is een perceel gedefinieerd als een "afgedeeld stuk land, een

perceel bouwland, een stuk onroerend goed, enz. ".

De bedoeling van de reglementaire tekst is om per perceel of percelen zo'n activiteit toe te laten zonder vergunningplicht, op een bepaalde locatie maar in frequentie beperkt. Duidelijk werd er niet geopteerd voor de formulering "op dezelfde plaats", omdat dan de kleinste verschuiving aanleiding kan geven tot rechtsonzekerheid enerzijds en tot misbruiken anderzijds.

2. Er is weliswaar een omzendbrief van 20 maart 1997 betreffende de toepassing van de Vlarem-subrubriek 32.1. Deze omzendbrief handelt echter niet letterlijk over dit onderwerp. Toch bevestigt deze omzendbrief de bedoeling om per perceel of percelen zo'n activiteit toe te laten zonder vergunningplicht, op een bepaalde locatie maar in frequentie beperkt.

Aangezien het begrip "perceel" in de Vlarem-indelingsrubriek niet is gedefinieerd, en blijkbaar aanleiding geeft tot verschillende interpretaties, heb ik het nuttig geoordeeld om de vraag door te sturen naar de TOM, het Technisch Overleg Milieuregelgeving, die een commissie is opgericht door mijn voorgangster Vera Dua, met de specifieke bedoeling om dergelijke interpretatieproblemen te bestuderen en voorstellen van oplossing te formuleren. Ik verwacht een antwoord tegen begin juni 2004.

Vraag nr. 121
van 27 februari 2004
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Mandaten beheers- en bestuursorganen – M/V-voordrachten

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken

Vraag nr. 102

van 27 februari 2004

van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen

Blz. 2316

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 122
van 27 februari 2004
van mevrouw VEERLE HEEREN

Loden waterleidingen – Limburg

Lood heeft een ongunstige werking op de hersenen, vooral bij jonge kinderen. De Europese richtlijn inzake drinkwater maakt daarom een vermindering van het loodgehalte in het drinkwater verplicht tegen eind 2013.

Heel wat gemeenten hebben blijkbaar nog loden waterleidingen op hun grondgebied. Een planning om dit aan te pakken, is dan ook noodzakelijk wil men tegen 2013 klaar zijn.

1. In welke gemeenten in Limburg zijn er nog loden leidingen (distributieleidingen en aftakkingen) ?

Om welke hoeveelheid gaat het ?

2. Welke drinkwaterdistributiemaatschappijen zijn hierbij betrokken in elke gemeente ?

3. Heeft elk van deze drinkwatermaatschappijen een actieplan waardoor ze 2013 zullen halen ?

Zijn er al werken in uitvoering of wanneer denkt men hieraan te beginnen ?

Tegen welke termijn denkt men dit af te ronden ?

4. Zijn er dringende stimuli nodig en zo ja, waar en op welke manier?

Antwoord

1. Distributieleidingen in lood zijn niet aanwezig in de provincie Limburg.

In totaal wordt het aantal nog aanwezige loden aftakkingen in Limburg geraamd om 13.550 (situatie 1 oktober 2003).

2. In Limburg zijn volgende drinkwatermaatschappijen betrokken :

– Waterregie Tongeren : stad Tongeren (nog een paar honderd loden aftakkingen te vervangen) ;

– IWM : Hasselt, Leopoldsburg : (nog 9.500 loden aftakkingen te vervangen) ;

- VMW : nog 2.000 loden aftakkingen te vervangen (vooral in Sint-Truiden waar het Stedelijk Waterbedrijf in 1993 door de VMW werd overgenomen en sindsdien reeds enkele duizenden aansluitingen vernieuwd werden).

(IWM : *Intercommunale Watermaatschappij* ; VMW : *Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening* – red.)

3. De drinkwatermaatschappijen zijn in Limburg al minstens sinds 1980 bezig met de vervanging van loden aftakkingen. Zo heeft de VMW in de periode 1980-2002 ca. 5.000 loden aansluitingen vervangen. In 2003 waren het er 300.

IWM verving in 2003 26 loden aftakkingen.

De Waterregie van Tongeren verving reeds 75 % van alle bestaande loden aftakkingen.

De vervanging van loden aftakkingen wordt zoveel als mogelijk gecombineerd aangepakt met andere werken in de straat of ter gelegenheid van vernieuwbouw, herstellen van lekken en dergelijke.

Alle betrokken maatschappijen trekken jaarlijks een budget uit voor de vervanging van loden aftakkingen en geven aan zeker rond te zijn met de vervangingen tegen 2013, maar waarschijnlijk reeds vroeger.

4. Dringende stimuli zijn er nu niet nodig. Naar alle verwachtingen zal er geen probleem rijzen met de loodnorm in 2013 aan de ingang van de huishoudelijke netten.

Wat de binneninstallatie betreft, blijft uiteraard de abonnee verantwoordelijk. De VMW voert een actief communicatiebeleid naar de gemeente en de betrokken klanten waar op korte termijn loden aftakkingen vernieuwd zullen worden : zij worden aangezet ook de binneninstallatie te vernieuwen.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

RENAAT LANDUYT

MINISTER VICE-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER
VAN WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag nr. 40 van 10 februari 2004 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Werkstages met taalondersteuning – Evaluatie

Vele nieuwkomers hebben financiële problemen en de druk om te gaan werken, is dan groot. De Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) wil daarom werkzoekenden de mogelijkheid bieden om snel aan werk te geraken met een minimale taalvaardigheid. Als instapvoorwaarde moet men wel een voldoende taalvaardigheidsniveau hebben.

Hiervoor bestaan werkstages met taalondersteuning. Anderstaligen die in hun land van herkomst al beroepservaring hebben opgebouwd, kunnen gratis stage lopen om na te gaan of hun beroepservaring bruikbaar is in België. Het systeem bestaat erin dat de persoon zes weken stage loopt in een bedrijf en telkens één dag per week naar de VDAB komt waar hij of zij ondersteuning Nederlands krijgt. Naast het Nederlands worden ook andere aspecten die de tewerkstelling van de anderstalige kunnen belemmeren, aangepakt (kinderopvang, mobiliteit, racisme op de werkvloer, attitude, ...).

1. Hoeveel mannen en vrouwen volgden in 2003 dergelijke stages in elke provincie ? Met welk resultaat ?
2. Hoeveel m/v hiervan in elke provincie behoorden tot de afgelijnde doelgroep verplichte nieuwkomers ?

Antwoord

Algemeen : in de vragen wordt gepeild naar de resultaten na opleiding. Het effect van een traject wordt door de VDAB gemeten zes maanden na de laatste actie van dit traject. Voor anderstaligen die een opleiding NT2 (Nederlands Tweede Taal) volgen, is deze laatste actie vaak niet de actie NT2, maar een technische opleiding of verdere begeleiding. Daarom wordt in de onderstaande tabel een overzicht gegeven van de uitstroom na zes maanden

van trajecten met NT2, maar ook de doorstroom na drie maanden vanuit de opleidingen NT2. De doorstroom geeft aan of de werkzoekende binnen zijn of haar traject drie maanden na het beëindigen van de opleiding NT2 met een andere opleiding is gestart.

Uitstroom (na 6 maanden) en doorstroom (na 3 maanden) opleidingen Nederlands beëindigd in de periode juli 2002 tot juni 2003 :

Opleiding	Totaal	Doorstroom	Uitstroom	% Doorstroom	% Uitstroom
950800 – Vacant	2.166	1.339	917	61,8	42,3
950801 – De lift	1.482	1.113	547	75,1	36,9
950802 – Basiscursus	727	506	295	69,6	40,6
950804 – Nederlands op de Opleidingsvloer	63	40	32	63,5	50,8
950809 – Duizendpoot	178	137	50	77,0	28,1
950810 – Werkstages met taalondersteuning	57	31	21	54,4	36,8

De gevraagde gegevens zijn in de onderstaande tabellen opgenomen.

Tabel 1 : Totaalaantal cursisten met beëindigde werkstage met taalondersteuning in 2003 – Indeling volgens LKC (lokaal klantencentrum) en geslacht

LKC	Mannen	Vrouwen	Totaal
11 Antwerpen	20	9	29
24 Vilvoorde	1	1	2
34 Kortrijk	1	3	4
71 Hasselt	7	3	10
Totaal	29	16	45

Tabel 2 : Totaalaantal cursisten met beëindigde werkstage met taalondersteuning in 2003 – Indeling volgens resultaat van de opleiding en geslacht

Toestand NT2	Resultaat NT2	Mannen	Vrouwen	Totaal
Stopzetting	door klant-geldige reden	1		1
	ongeschikt voor opleiding	1		1
	orde en tucht	1		1
	technische reden	1		1
Stopzetting totaal		4		4
Uitgevoerd	GS geslaagd	25	16	41
Uitgevoerd totaal		25	16	41
Totaal		29	16	45

Tabel 3 : Totaalaantal cursisten met beëindigde werkstage met taalondersteuning in 2003 – Indeling volgens doelgroep en geslacht

Verplichte doelgroep nieuwkomers	Mannen	Vrouwen	Totaal
Nee	23	12	35
Ja	6	4	10
Totaal	29	16	45

Vraag nr. 42
van 10 februari 2004
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Schakelopleiding "De Lift" – Evaluatie

"De Lift" is een schakelpakket dat werkzoekenden die de competenties en ambitie hebben om in de tertiaire sector te werken, voorbereidt op een tertiaire opleiding.

In dit pakket van ongeveer 400 uren wordt dus meer aandacht besteed aan de vaardigheid "schrijven". Vormcorrectheid is een belangrijk element. Na afloop kunnen de mensen doorstromen naar een secundaire beroepsopleiding of naar werk in deze sector.

1. Wat waren in 2003 de resultaten van deze schakelopleiding in elke provincie voor mannen en vrouwen ?
2. Hoeveel m/v hiervan behoorden tot de afgelijnde doelgroep verplichte nieuwkomers ?

Antwoord

Tabel 1 : Totaalaantal cursisten met beëindigde schakelopleiding De Lift in 2003

Indeling volgens lokaal klantencentrum (LKC)

LKC	Mannen	Vrouwen	Totaal
11 Antwerpen	39	75	114
13 Turnhout	1	4	5
21 Brussel	127	155	282
22 Leuven	63	118	181
24 Vilvoorde	39	71	110
31 Brugge	7	28	35
34 Kortrijk	34	92	126
35 Oostende	63	76	139
41 Aalst	18	51	69
44 Gent	53	107	160
46 Sint-Niklaas	14	40	54
71 Hasselt	1	15	16
73 Tongeren	53	82	135
Totaal	512	914	1.426

Tabel 2 : Totaalaantal cursisten met beëindigde schakelopleiding De Lift in 2003

Toestand NT2	Resultaat NT2	Mannen	Vrouwen	Totaal
Stopzetting	door klant-geldige reden	24	50	74
	mutatie	13	31	44
	ongeschikt voor opleiding	4	1	5
	door klant-ongeldige reden	9	4	13
	orde en tucht	10	15	25
	technische reden	22	37	59
	tewerkstelling	47	52	99
	arbeidsongeval	4	18	22
Stopzetting totaal		133	208	341
Uitgevoerd	geslaagd	303	609	912
	niet-geslaagd	76	97	173
Uitgevoerd totaal		379	706	1.085
Totaal		512	914	1.426

Tabel 3 : Totaalaantal cursisten met beëindigde schakelopleiding De Lift in 2003

Indeling volgens doelgroep en geslacht

Doelgroep verplichte nieuwkomers	Mannen	Vrouwen	Totaal
Nee	338	636	974
Ja	174	278	452
Totaal	512	914	1.426

Vraag nr. 43**van 10 februari 2004****van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN***Schakelopleiding "Vacant" – Evaluatie*

Cursisten bij de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) kunnen een schakelopleiding volgen via VDAB om de nodige taalvaardigheid te verwerven met het oog op een beroepsopleiding of een tewerkstelling.

"Vacant" is de schakelcursus die cursisten voorbereidt op een opleiding of tewerkstelling secundaire sector. Ze leren in ongeveer 120 lessen Nederlands om zich te redden in taalsituaties, gericht op secundair getinte taalgebruikssituaties. Nadien kan het pakket aangevuld worden met vakspecifieke pakketten gericht op horeca, elektriciteit, bouw, afwerking bouw, professionele schoonmaaktechnieken (PST), metaal, verpleging.

1. Hoeveel cursisten (m/v) in elke provincie volgden de schakelcursus van "Vacant" ?

Hoeveel m/v vonden na deze cursus een job ?

Hoeveel m/v behoorden tot de afgelijnde doelgroep verplichte nieuwkomers ?

2. Hoeveel cursisten in elke provincie volgden een dergelijk bijkomend pakket gericht op : horeca (m/v), elektriciteit (m/v), bouw (m/v), afwerking bouw (m/v), PST (m/v), metaal (m/v), verpleging (m/v) ?

Hoeveel m/v behoorden tot de afgelijnde doelgroep verplichte nieuwkomers ?

Hoeveel cursisten (m/v) in elke provincie stroomden nadien door naar een secundaire beroepsopleiding ?

Welke richtingen waren hiervoor het meest in trek ?

Antwoord

De gevraagde gegevens zijn voorzover mogelijk in de onderstaande tabellen opgenomen. Voor de tewerkstelling na de cursus wordt verwezen naar de algemene opmerking aan het begin van dit antwoord. Tevens worden in tabel 7 de uitstroomgegevens gegeven van werkzoekenden met het schakelpakket Vacant in het traject vanaf 2001 (start inburgering).

Tabel 1 : Totaalaantal cursisten met beëindigde schakelopleiding Vacant in 2003

Indeling volgens lokaal klantencentrum (LKC) en geslacht

LKC	Mannen	Vrouwen	Totaal
11 Antwerpen	306	204	510
12 Mechelen	82	22	104
13 Turnhout	51	39	90
21 Brussel	171	36	207
22 Leuven	97	54	151
24 Vilvoorde	69	47	116
31 Brugge	36	5	41
34 Kortrijk	88	63	151
35 Oostende	21	37	58
41 Aalst	31	23	54
44 Gent	151	81	232
46 Sint-Niklaas	57	54	111
71 Hasselt	139	147	286
73 Tongeren	14	5	19
Totaal	1.313	817	2.130

Tabel 2 : Totaalaantal cursisten met beëindigde schakelopleiding Vacant in 2003

Indeling volgens resultaat opleiding en geslacht

Toestand NT2	Resultaat NT2	Mannen	Vrouwen	Totaal
Stopzetting	door klant-geldige reden	72	54	126
	mutatie	65	51	116
	ongeschikt voor opleiding	4	3	7
	door klant-ongeldige reden	29	11	40
	orde en tucht	26	3	29
	technische reden	33	17	50
	tewerkstelling	106	31	137
	arbeidsongeval	11	26	37
Stopgezet totaal		346	196	542
Uitgevoerd	geslaagd	852	580	1.432
	niet-geslaagd	115	41	156
Uitgevoerd totaal		967	621	1.588
Totaal		1.313	817	2.130

Tabel 3 : Totaalaantal cursisten met beëindigde schakelopleiding Vacant in 2003

Indeling volgens doelgroep en geslacht

Verplichte doelgroep inburgering	Mannen	Vrouwen	Totaal
Nee	771	484	1.255
Ja	542	333	875
Totaal	1.313	817	2.130

De bijkomende vakspecifieke pakketten worden niet apart geregistreerd door de VDAB. Zij vallen onder het opleidingscontract van de cursus Vacant (180 uur i.p.v. de in de vraag vermelde 120 uur). Het is bijgevolg niet mogelijk om de vraag naar bij-

komende vakspecifieke pakketten op een eenvoudige manier te beantwoorden.

Om toch zicht te geven op de doorstroom naar de opleidingen wordt op volgende manier gewerkt :

- tabel 4 geeft aan hoeveel cursisten in 2002 een schakelopleiding Vacant hebben beëindigd (947) ; het is niet zinvol de gegevens van 2003 te gebruiken omdat de doorstroom naar de vervolgopleiding nog niet voor alle werkzoekenden is gerealiseerd ;
- tabellen 5 en 6 geven aan naar welk type opleiding deze cursisten doorstroomden.

Aangezien een werkzoekende meer dan één opleiding kan volgen, ligt het totaal aantal cursisten hier hoger (1.312).

Tabel 4 : Totaalaantal cursisten met beëindigde schakelopleiding Vacant in 2002

Indeling volgens doelgroep, vervolgopleiding en geslacht

LKC	Aantal			Waarvan verplichte doelgroep inburgering			Met vervolgopleiding		
	Mannen	Vrouwen	Totaal	Mannen	Vrouwen	Totaal	Mannen	Vrouwen	Totaal
Antwerpen	297	174	471	168	79	247	151	72	223
Mechelen	85	29	114	16	1	17	42	15	57
Turnhout	80	63	143	18	9	27	41	33	74
Brussel	59	9	68	45	7	52	34	3	37
Leuven	78	18	96	21	3	24	34	5	39
Vilvoorde	60	51	111	18	17	35	27	15	42
Brugge	20	11	31	2	1	3	7	4	11
Kortrijk	116	76	192	36	35	71	66	44	110
Oostende	32	60	92	9	27	36	17	23	40
Aalst	60	34	94	16	10	26	30	14	44
Gent	158	80	238	75	33	108	77	34	111
Sint-Niklaas	44	35	79	6	5	11	17	15	32
Hasselt	190	157	347	82	76	158	70	43	113
Tongeren	17	17	34	6	3	9	6	8	14
Totaal	1.296	814	2.110	518	306	824	619	328	947

Tabel 5 : Sectoren van de vervolgopleidingen van de cursisten met beëindigde schakelopleiding Vacant in 2002 : cursisten per subsector

Indeling volgens sector en geslacht

Sector	Mannen	Vrouwen	Totaal
Algemene vorming	70	69	139
Andere sectoren (vnl. onderhoudsarb.)	34	4	38
Bouw	162	4	166
Confectie-Vormgeving	6	15	21
Diamant	4	1	5
Elektriciteit	39		39
Grafische technieken	12	2	14
Horeca	28	30	58
Hout	17	1	18
Industriële automatisering	18		18

Sector	Mannen	Vrouwen	Totaal
Logistiek	23	4	27
Metaal	140	4	144
Nederlands	121	135	256
Milieu	2		2
Primaire sector	5	2	7
Schoonmaak	12	35	47
Social profit	6	40	46
Sollicitatietraining	29	20	49
Tertiaire sector	35	48	83
Textiel	3	2	5
Oriënterende opleidingen	25	21	46
Verkoop	3	31	34
Vervoer	26		26
Voeding	18	6	24
Totaal	838	474	1.312

Tabel 6 : Sectoren van de vervolgoopleidingen van de cursisten met beëindigde schakelopleiding Vacant in 2002 : unieke cursisten per subsector

Indeling volgens doelgroep en geslacht

Sector	Verplichte doelgroep nieuwkomers		
	Nee	Ja	Totaal
Algemene vorming	92	47	139
Andere sectoren	22	16	38
Bouw	86	80	166
Confectie-Vormgeving	13	8	21
Diamant	1	4	5
Elektriciteit	21	18	39
Grafische technieken	7	7	14
Horeca	30	28	58
Hout	14	4	18
Industriële automa- tisering	12	6	18
Logistiek	13	14	27
Metaal	58	86	144
Nederlands	152	104	256
Milieu	1	1	2
Primaire sector	3	4	7
Schoonmaak	30	17	47
Socialprofit	26	20	46
Sollicitatietraining	31	18	49
Tertiaire sector	53	30	83
Textiel	1	4	5
Oriënterende opleidingen	30	16	46
Verkoop	17	17	34
Vervoer	11	15	26
Voeding	5	19	24
Totaal	729	583	1.312

Tabel 7 : Totaalaantal afgesloten trajecten met schakelopleiding Vacant sinds 2001

Uitstroom op einde van het traject

Indeling volgens lokaal klantencentrum (LKC) en geslacht

LKC	Mannen			Vrouwen			Totaal		
	Afgesloten trajecten met technisch Nederlands	uitstroom	% uitstroom	Afgesloten trajecten met technisch Nederlands	uitstroom	% uitstroom	Afgesloten trajecten met technisch Nederlands	uitstroom	% uitstroom
11 Antwerpen	546	302	55,3	368	175	47,6	914	477	52,2
12 Mechelen	202	122	60,4	117	58	49,6	319	180	56,4
13 Turnhout	193	127	65,8	150	105	70,0	343	232	67,6
21 Brussel	70	47	67,1	21	16	76,2	91	63	69,2
22 Leuven	195	126	64,6	81	53	65,4	276	179	64,9
24 Vilvoorde	178	122	68,5	141	79	56,0	319	201	63,0
31 Brugge	79	64	81,0	35	30	85,7	114	94	82,5
34 Kortrijk	154	100	64,9	114	74	64,9	268	174	64,9
35 Oostende	105	76	72,4	164	95	57,9	269	171	63,6
41 Aalst	60	52	86,7	43	30	69,8	103	82	79,6
44 Gent	268	164	61,2	145	78	53,8	413	242	58,6
46 Sint-Niklaas	109	66	60,6	126	75	59,5	235	141	60,0
71 Hasselt	483	301	62,3	373	216	57,9	856	517	60,4
73 Tongeren	41	35	85,4	37	29	78,4	78	64	82,1
Totaal	2.683	1.704	63,5	1.915	1.113	58,1	4.598	2.817	61,3

Vraag nr. 44
van 10 februari 2004
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

TOBA-test – Evaluatie

Cursisten bij de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) kunnen in het kader van het inwerkingsdecreet een schakelopleiding volgen via VDAB om de nodige taalvaardigheid te verwerven met het oog op een beroepsopleiding of een tewerkstelling.

Om te bepalen of een cursist voldoende Nederlands beheerst om goed te kunnen functioneren in de schakelopleidingen, wordt de "Toets voor Basistaalvaardigheid Anderstalige Volwassenen" (TOBA) gebruikt.

1. Hoeveel kandidaten (m/v) legden in 2003 in elke provincie de TOBA-test af ?
2. Hoeveel (m/v) hiervan waren geslaagd ?
3. Hoeveel van de kandidaten en van de geslaagden behoorden tot de decretaal afgelijnde doelgroep verplichte nieuwkomers ?

Antwoord

De VDAB registreert de TOBA-test niet als dusdanig in zijn databank. Wel wordt de beoordeling van de taalcodes aangepast na de testen. Voor 2003 werden in totaal 7.423 dergelijke aanpassingen genoteerd, 1.842 van die aanpassingen gebeurden voor werkzoekenden behorende tot de decretaal afgelijnde doelgroep "inburgering".

Indien de nieuwkomer niet slaagt in de TOBA-toets wordt hij/zij opnieuw doorverwezen naar het onthaalbureau. Niet geslaagde oudkomers worden doorverwezen naar de centra voor basiseducatie of de centra voor volwassenenonderwijs voor het volgen van een basiscursus NT2 (cfr. het afsprakenkader van de Rondetafelconferentie NT2). De slaagpercentages op de TOBA-toets worden als dusdanig niet bijgehouden door de VDAB (*NT2 : Nederlands als Tweede Taal – red*).

Vraag nr. 45
van 10 februari 2004
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

NT2-trajecten en job coaches – Evaluatie

Ter concretisering van het inwerkingsbeleid werd aan de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) de opdracht gegeven om uiterlijk tegen eind 2004 – de afloop van de periode van het huidige werkgelegenheidsakkoord – te voorzien in 2.500 extra trajecten Nederlands als Tweede Taal en meer begeleidingen door job-coaches bij plaatsing.

1. Hoeveel extra trajecten Nederlands als Tweede Taal (NT2) werden er sinds maart 2003 gecreëerd in elke provincie ?
2. Hoeveel jobcoaches kwamen er sinds maart 2003 in elke provincie bij ?
3. Welke extramiddelen werden hiervoor uitgetrokken in 2003 ?
4. Welke extramiddelen zijn vastgelegd voor 2004 ?

Antwoord

De onderstaande tabel geeft het overzicht van het aantal bijkomende trajecten per provincie in 2003. Deze capaciteit werd uitsluitend gecreëerd in de tweede jaarhelft.

De NT2-capaciteit werd in West-Vlaanderen niet verhoogd. In totaal werd bijkomende capaciteit voor 743 trajecten gecreëerd.

Provincie	Bijkomende NT2-trajecten
Antwerpen	376
Limburg	31
Oost-Vlaanderen	188
Vlaams-Brabant en Brussel	158
Totaal	743

De onderstaande tabel geeft de toewijzing van de job coaches per provincie weer.

Provincie	Job coaches	
	2003	2004
Antwerpen	13	14
Limburg	3	3
Oost-Vlaanderen	8	9
Vlaams-Brabant	1	2
West-Vlaanderen	0	2
Totaal	25	30

Hiervoor werden volgende middelen ingezet :

- 2003 : 1.240.000 euro voor het inzetten van 25 FTE ;
- 2004 : 1.490.000 euro voor het inzetten van 30 FTE.

(FTE : fulltime equivalent – red.)

**Vraag nr. 46
van 10 februari 2004
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Inwerkingsopleidingen Nederlands – Evaluatie

Het Vlaams werkgelegenheidsakkoord 2003-2004 wilde in het kader van het inwerkingsdecreet

- het aanbod vervoltrajecten Nederlands verhogen ;
- de opleidingen Nederlands gecombineerd met beroepsopleiding integreren ;
- het aantal instructeurs VDAB die kunnen worden ingezet voor Nederlands op de Werkvloer verhogen ;
- binnen de sectorfondsen, Nederlands op de Werkvloer (al dan niet geïntegreerd met technische opleiding) erkennen en financieel ondersteunen.

1. Wat is het concrete resultaat van dit engagement eind 2003 ?

2. Welke planning en timing is er voor verdere uitbreiding voor de genoemde aspecten in 2004 ?

3. Hoeveel anderstaligen m/v gingen van januari 2003 tot en met augustus 2003 in op elk van deze aanbodsysteem ?

Hoeveel m/v hiervan deden dit in het kader van het inburgeringsbeleid ?

4. Hoeveel anderstaligen m/v gingen van september 2003 tot en met december 2003 in op elk van deze aanbodsysteem ?

Hoeveel m/v deden dit in het kader van het inwerkingsbeleid ?

Hoeveel m/v hiervan vielen onder de verplichte doelgroep ?

Antwoord

Het totaal aantal acties NT2 (*Nederlands als Tweede Taal – red.*) steeg van 5.401 in 2002 naar 6.426 in 2003. De stijging is zo goed als uitsluitend gerealiseerd via uitbesteding (1.400 extra acties).

In totaal werden in 2003 1.080 trajecten met NT2 opgezet voor werkzoekenden behorende tot de decretaal bepaalde doelgroep “inburgering.”

De opgesplitste cijfers voor de periode 01/03 tot 08/03 en 09/03 tot 12/03 waren bij het beantwoorden van de vraag niet beschikbaar.

De acties Nederlands op de Opleidingsvloer (NODO) vertonen een stijgende trend. NODO is altijd gekoppeld aan het volgen van een technische opleiding.

Provincie	2002	2003
Antwerpen	153	295
Limburg	97	24
Oost-Vlaanderen	180	134
Vlaams-Brabant	37	126
West-Vlaanderen	116	54
	583	633

In de tweede helft van 2003 werden zes bijkomende FTE instructeur NT2 aangeworven voor het geven van Nederlands op de Werkvloer (NODW). NODW wordt altijd gegeven aan werknemers. (FTE : fulltime equivalent – red.)

Ook het aantal opleidingsuren NODW vertoont een stijgende lijn :

	2002	2003
Antwerpen	5.524	14.489
Limburg	1.398	1.440
Oost-Vlaanderen	3.848	1.476
Vlaams-Brabant	14.534	16.318
West-Vlaanderen	5.203	9.825
	30.507	43.548

**Vraag nr. 47
van 13 februari 2004
van de heer JOHAN DE ROO**

Sporthal Oostende – Subsidiëring

In november 2003 raakte bekend dat de Vlaamse regering 1,125 miljoen euro uittrekt voor de nieuwe polyvalente sporthal aan het mediacentrum in Oostende.

1. Op basis van welke criteria werd de beslissing genomen om een polyvalente sporthal in Oostende te subsidiëren met Vlaamse middelen ?
2. De Vlaamse regering zal 1,125 miljoen uittrekken. Vanwaar komen deze middelen ?
3. Kunnen andere Vlaamse steden/gemeenten ook een beroep doen op financiële middelen vanuit de Vlaamse regering om dergelijk initiatief te verwezenlijken ?

Antwoord

1. Voor dit dossier gelden de criteria inzake het KB van 14 februari 1967 tot vaststelling van de toekenningsvoorwaarden van de subsidies, door de staat verleend voor de ontwikkeling van de toeristische uitrusting.

Het project, ingediend bij Toerisme Vlaanderen, omvat de financiering van het toeristische luik van het project dat past in het Strategisch Plan voor de Kust, met name ondersteuning van het MICE-gebeuren (Meetings, Incentives, Congress en Events). Naast het sportgebeuren zal het project ook worden gebruikt voor toeristische evenementen, culturele manifestaties, enzovoort. Het project is ingebed in een Business and Leisure Centre.

2. Voor dit project wordt 495.800 euro Vlaamse middelen uitgetrokken door Toerisme Vlaanderen op het begrotingsjaar 2003, basisallocatie 99.11, programma 49.2.
3. Het KB van 14 februari 1967 kan worden aangewend voor gelijkaardige projecten, voorzover ze in een strategische toeristisch-recreatieve visie van de regio passen en voorzover aan alle wettelijke normen wordt voldaan.

MARLEEN VANDERPOORTEN

VLAAMS MINISTER
VAN ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 54
van 30 januari 2004
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Basisonderwijs – Revalidatie tijdens de uren

De administratie Basisonderwijs heeft enkele jaren geleden een steekproef gedaan naar de revalidatie tijdens de uren. Uit deze steekproef bleek dat frequentie en inhoud van de revalidatie sterk verschillen van provincie tot provincie : soms lag het aantal lestijden dat een leerling uit de klas weg was hoog.

Het decreet "basisonderwijs" van 25 februari 1997 voorzorg in een besluit van de Vlaamse regering dat zou bepalen in welke gevallen revalidatie tijdens de lestijden mogelijk was, evenals het maximaal aantal uren dat dit mogelijk kon zijn. Hierover bestaat een omzendbrief van 1978, die in de praktijk vaak tot discussie leidt.

Nu is er nog het gelijkheidsdecreet dat extra mogelijkheden schept voor leerlingen met lichte problemen.

Mag ik de minister vragen of er sinds de steekproef van 1998-1999 nog gegevens verzameld werden over revalidatie tijdens de uren ? Zo ja, hoe zijn de resultaten geëvolueerd sinds die steekproef ?

Antwoord

In principe is de afwezigheid uit de les voor revalidatie beperkt tot twee lestijden (100 minuten) per week. De administratie vraagt, omwille van planlastbeperking, geen informatie op over de revalidatietussenkomsten die deze 100 minuten niet overschrijden.

De administratie beschikt wel over de aanvragen voor een afwijking op de toegestane duur van de afwezigheid voor revalidatietussenkomsten.

Overzicht van de aanvragen voor afwijkingen door de jaren heen:

96/97	37
97/98	57
98/99	31
99/00	81
00/01	33
01/02	25
02/03	56

Overzicht van de aanvragen in de verschillende provincies schooljaar 2002/2003:

Provincie	Aantal aanvragen	Toegestaan
Antwerpen	4	4
Vlaams-Brabant	2	2
Limburg	2	2
Oost-Vlaanderen	24	24
West-Vlaanderen	24	9
Totaal	56	41

Voor het schooljaar 2003-2004 werden tot en met 11 februari 2004 21 aanvraagdossiers ontvangen.

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER
VAN FINANCIEN EN BEGROTING,
RUIMTELIJKE ORDENING,
WETENSCHAPPEN EN
TECHNOLOGISCHE INNOVATIE

Vraag nr. 96
van 17 februari 2004
van de heer JOHAN SAUWENS

Begroting – Uitgaven (2)

Ik heb de reactie van de minister op mijn vraag nr. 63 van 5 januari 2004 goed ontvangen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 9 van 12 maart 2004, blz. 1735).

Ik stel echter vast dat het gaat om het antwoord op een vraag die niet werd gesteld. De vraag ging niet over de omvang van overgedragen (en dus niet benutte) kredieten, maar over vastgelegde uitgaven, die pas het volgende jaar werden betaald.

Ik herhaal dus mijn vraag.

Wat is de ontwikkeling van de uitgaven die werden vastgelegd respectievelijk in het jaar 2001, 2002 en 2003, maar pas werden betaald in het daaropvolgende jaar (respectievelijk 2002, 2003 en 2004), dit zowel niet-geconsolideerd als geconsolideerd ?

Antwoord

Overwegende dat ik de vraag oorspronkelijk enigszins anders had begrepen, peilt de Vlaamse volksvertegenwoordiger blijkbaar uitdrukkelijk naar alle overgedragen vastleggingen op het einde van vorig begrotingsjaar waarop in de nabije of verre toekomst nog betalingen zullen moeten gebeuren.

De vraag wordt beantwoord aan de hand van twee tabellen. Tabel 1 geeft de ontwikkeling van de uitgaven weer voor het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (MVG) die werden vastgelegd in het ene jaar en betaald in een volgend jaar. Tabel 2 geeft een identiek overzicht, maar dan geconsolideerd.

Tabel 1

BK	2003			2004	
	Overgedragen openstaande vastleggingen vorige jaren	Ordonnanties op overgedragen vastleggingen	% vastleggingen	Overgedragen openstaande overgedragen vorige jaren	Ordonnanties op overgedragen vastleggingen (**)
1	2.431.304.409,65	1.024.217.943,89	42,13	2.637.218.272,71	
2	0,00	0,00	0,00	0,00	
3	560.243.071,64	519.216.075,68	92,68	423.003.509,85	
4	2.390.626,70	2.159.214,54	90,32	1.245.163,31	
Totaal	2.993.938.107,99	1.545.593.234,11	51,62	3.061.466.945,87	

Tabel 2

Ordonnanties op overgedragen vastleggingen geconsolideerd

BK	2003			2004	
	Overgedragen openstaande vastleggingen vorige jaren	Ordonnanties op overgedragen vastleggingen	% vastleggingen	Overgedragen openstaande vastleggingen vorige jaren	Ordonnanties op overgedragen vastleggingen (**)
MVG	5.985.485.589,28	3.088.761.603,04	51,60	6.164.718.310,77	
DAB	1.730.203.788,58	508.218.676,88	29,37	1.949.968.524,04	
Totaal	7.715.689.377,86	3.596.980.279,92	46,62	8.114.686.834,81	

(**) Nog geen gegevens beschikbaar

De kolom BK staat voor begrotingskenmerk, waarbij BK1 de kredieten van het lopende jaar zijn. BK2 staat voor bijkredieten vorig jaar. Verder is BK3 gelijk aan de overgedragen kredieten van vorig jaar. Ten slotte is er BK4, wat staat voor de overgedragen bijkredieten vorig jaar.

De kolom "Overgedragen openstaande vastleggingen vorige jaren" slaat op alle vastleggingen aangeemaakt voor vorige jaren, maar nog niet geordonnanceerd in die jaren en overgedragen naar het volgende jaar op 1 januari.

De kolom "Ordonnanties op overgedragen vastleggingen" slaat op alle ordonnanties in het jaar X voor aangemaakte vastleggingen van vorige jaren.

Voor het lopende jaar kunnen wij nog geen definitieve gegevens leveren over het volledige bedrag

dat geordonnanceerd is op vastleggingen die in vorige jaren zijn aangeaan. Het op dit moment geordonnanceerde bedrag op vastleggingen van vorige jaren wordt dan ook niet meegegeven, daar het niet relevant is in de vergelijking met vorige jaren.

Wegens het omslachtig onderzoekswerk in Orafin voor de vorige jaren, is het overzicht beperkt tot de overgang van het begrotingsjaar 2003 naar 2004. Mocht de Vlaamse volksvertegenwoordiger absoluut wensen dat deze oefening ook nog voor vroegere begrotingsjaren wordt overgedaan, dan ben ik uiteraard bereid mijn administratie hiertoe de opdracht te geven, al wil ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger begrip vragen voor de workload die hiermee wordt gecreëerd, en dit in een periode dat zij in volle verhuis zijn van het Boudewijngebouw naar het Phoenixgebouw.

ADELHEID BYTTEBIER

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID
EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 70
van 6 februari 2004
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Jeugdhuis Rzoemie Mechelen – Integratiebevordering

In haar antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 291 van 19 september 2003 over de subsidiëring en de werking van het jeugdhuis Rzoemie in Mechelen, verwijst de minister naar de opvolging door het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding wat het integratiebevorderend element van de gesubsidieerde projecten betreft (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 4 van 28 november 2003, blz. 1113).

1. In verband met die integratiebevordering zou ik graag vernemen of de minister op de hoogte is van het aantal vrouwen dat deel uitmaakt van de leiding van het jeugdhuis, en het aantal vrouwen dat door het jeugdhuis wordt tewerkgesteld.

Dezelfde vraag met betrekking tot het aantal niet-moslims en het aantal allochtonen van een andere dan Marokkaanse afkomst.

2. Tot slot antwoordde de minister op mijn vraag of lessen Arabisch aan Marokkaanse jongeren als integratiebevorderend konden worden beschouwd, dat zij zich voornam om hierover verder onderzoek te plegen.

Is er terzake al iets beslist ?

Wanneer kunnen de resultaten van dat onderzoek verwacht worden ?

Antwoord

1. Ik ben niet op de hoogte van het aantal vrouwen dat deel uitmaakt van de leiding van het jeugdhuis of het aantal vrouwen dat er tewerkgesteld wordt.

Ik neem mij niet voor om hieromtrent gegevens in te zamelen. Indien hieromtrent wettelijke bepalingen bestaan of afspraken die gekoppeld zijn aan subsidies, is jeugdhuis Rzoemie om evi-

dente redenen hieraan gehouden. In het andere geval zijn ze, net zoals alle andere organisaties, hier vrij in.

Hetzelfde geldt voor het aantal niet-moslims en het aantal allochtonen van een andere dan de Marokkaanse nationaliteit.

2. Er is nog geen beslissing genomen over een verder onderzoek en de modaliteiten ervan, gezien de beperkte budgettaire middelen.

Vraag nr. 73
van 10 februari 2004
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Integrale jeugdzorg Limburg – Zorgregio's

De integrale jeugdzorg werd voorbereid in drie regio's in Vlaanderen. Dit impliceerde heel wat overleg en wat Limburg betreft op provinciaal niveau.

Voor de toekomst wordt de bijzondere jeugdzorg allicht volgens de indeling van de zorgregio's ingevuld, wat voor een aantal gemeenten en hun voorzieningen een aanpassing vergt.

1. Is reeds beslist of Halen en Tessenderlo conform het zorgdecreet bij de regio Diest dienen aan te sluiten ?
2. Welk aanbod is er in Landen, Zoutleeuw, Geetbets op gebied van bijzondere jeugdzorg in de meest brede zin ?

Antwoord

1. Integrale jeugdhulp hanteert voor het indelen van de regio's voor integrale jeugdhulp de bepalingen van het zorgregiodecreet.

Vanuit integrale jeugdhulp zal bij de afbakening van netwerken (vanaf 2005) pragmatisch en oplossingsgericht gewerkt worden, waarbij een maximale afstemming nagestreefd wordt op de gehanteerde sectorale afbakening of het betrokken migratiepad tot aanpassing van sectorale afbakening aan de bepalingen van het zorgregiodecreet.

Besluitvorming omtrent bovenstaande vraag is dan ook nog niet gebeurd. De aanzet tot besluitvorming hiertoe is gegeven in het zorgregiodecreet. De concretisering en uitvoering ervan dienen nog te gebeuren.

2. Het private aanbod van de bijzondere jeugdbijstand wordt programmatorisch per arrondissement geregeld. Landen, Zoutleeuw en Geetbets behoren alle tot het arrondissement Leuven.

Als **bijlage** gaat een overzicht van het erkende aanbod van de bijzondere jeugdbijstand in het arrondissement Leuven.

Naast het erkende aanbod subsidieert het Fonds Bijzondere Jeugdbijstand volgende projecten in het arrondissement Leuven :

Gestructureerde Kortdurende Residentiële Begeleiding (GKRB)
VZW De Wissel
Tervuursevest 100
3001 Leuven
016/28 49 45

Gestructureerde Kortdurende Residentiële Begeleiding (GKRB)
VZW Sporen / Jeugdooise
Geldenaaksebaan 428
3001 Leuven
016/38 76 00

Time-Outproject (in samenwerking met het departement Onderwijs)
VZW Cidar
Maria Christinastraat 8
3070 Kortenberg
02/759 96 79

Onthemende projecten en innoverende initiatieven
VZW Oikoten
Lipsestraat 175
3150 Tildonk

Crisishulp aan Huis Mechelen-Leuven
VZW Ivo Cornelis / Sporen
E. Tinnellaan 1e
2800 Mechelen

De Vuurvogel – Inclusieve begeleiding van minderjarigen
VZW Cidar
Maria Christinastraat 8
3070 Kortenberg
02/759 96 79

Ondersteuning van het aanbod van de Federatie Pleegzorg
VZW Federatie Pleegzorg
Ravenstraat 98
3000 Leuven

Leerproject Alternatieve Aflhandeling
VZW Dialoog
Blijde Inkomstraat 109
3000 Leuven
016/89 80 71

Intensief Trainingscentrum
VZW De Wissel
Tervuursevest 110
3001 Leuven
016/28 49 45

Project Ervaringsleren (PEL) – Leerwerkcentrum La Gilleppe
VZW De Wissel
Tervuursevest 110
3001 Leuven
016/28 49 45

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

**Vraag nr. 76
van 10 februari 2004
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Beter Bestuurlijk Beleid – Overheveling gehandicaptenmateries (1)

Binnen het Beter Bestuurlijk Beleid is uitgetekend dat de sector tewerkstelling voor personen met een handicap niet bij Welzijn blijft, maar overgaat naar Economie-Werkgelegenheid-Toerisme. Dit omvat de werking van centra zoals centra voor gespecialiseerde voorlichting bij beroepskeuze (CGVB), centra voor beroepsopleiding (CBO) en Arbeids-trajectbegeleiding (ATB).

Deze diensten zijn private partners, waarvan sommige hun steun krijgen vanuit Welzijn, ook voor bouwdoossiers (VIPA).

1. Wanneer heeft de overheveling van deze diensten concreet plaats ?
2. Betekent dit dat de huidige budgetten alvast meegenomen worden ?
3. Wat gebeurt met de lopende (vroeger toegekende / nu in behandeling zijnde) VIPA-dossiers ?
4. Hoe gaat men de private partners compenseren, aangezien ze geen beroep meer kunnen doen op VIPA-subsidies?

Antwoord

1. Het kaderdecreet Bestuurlijk Beleid dat op 9 juli 2003 door het Vlaams Parlement werd goedgekeurd, legt het organisatorisch-administratief kader vast voor de Vlaamse hervorming van de Vlaamse overheid. Met dat decreet als dwingend referentiekader wordt de Vlaamse overheidsadministratie tegen het licht gehouden en hertekend.

Op 30 januari 2004 heeft de Vlaamse regering definitief het ontwerp van decreet goedgekeurd betreffende de oprichting van het "Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap", binnen het domein Welzijn en Volksgezondheid.

Na het advies van de SERV (*Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen – red.*) heeft de Vlaamse regering op 20 februari 2004 principieel de oprichting goedgekeurd van het agentschap "Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling" (VDAB) binnen het domein Economie, Werkgelegenheid en Toerisme. Het voorontwerp van oprichtingsdecreet behandelt de externe verzelfstandiging van de VDAB en de samsmelting van de taakstellingen van het huidige Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap en de VDAB op het vlak van de tewerkstelling van personen met een handicap. Het voorontwerp van oprichtingsdecreet wordt nu voor advies voorgelegd aan de Raad van State.

In de beide bovengenoemde voorontwerpen is opgenomen dat, na goedkeuring in het Vlaams Parlement en bekrachtiging door de Vlaamse regering, de datum van inwerkingtreding door de regering wordt bepaald.

2. De huidige budgetten zullen op het ogenblik van de overheveling mee overgedragen worden. Het is logisch dat bij bevoegdheidsverschuivingen in het kader van BBB, er ook een verschuiving van de huidige budgetten zal plaatsvinden, ook voor deze doelgroep. Afhankelijk van de voortgang binnen Beter Bestuurlijk Beleid zou in principe de begroting 2005 voor het eerst in die zin opgemaakt kunnen worden.
3. De CGVB's en CBO's (niet de ATB's) kunnen binnen de huidige VIPA-regelgeving aanspraak maken op investeringstoelagen voor onroerende infrastructuur. De CGVB's kunnen eveneens hun rechten laten gelden voor investeringstoelagen roerende infrastructuur. De VIPA-regelgeving is echter een specifieke gemeenschapsmaterie, een persoonsgebonden welzijnsmaterie. In

die zin zal de specifieke regelgeving van toepassing voor vermelde centra niet zonder meer overgeheveld kunnen worden. Dit houdt in dat tijdens de overhevelingsperiode voor de lopende VIPA-dossiers van deze centra tussen de homogene bevoegdheidspakketten Welzijn en Gezondheid enerzijds en Economie, Werkgelegenheid en Toerisme anderzijds zowel naar budgetten, procedures als dossierafhandelingen (reglementaire) afspraken dienen te worden gemaakt. Na de overhevelingsperiode is het aan de minister bevoegd voor Economie en Werkgelegenheid om inzake de investeringsnoden van deze sector een specifiek beleid te ontwikkelen.

4. Over het toekomstig te voeren beleid (zie antwoord op vraag drie) kan de huidige minister bevoegd voor Welzijn geen intenties, laat staan engagementen uitspreken.

**Vraag nr. 80
van 13 februari 2004
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Gehandicapten – Tewerkstellingsondersteuning

Werken wordt voor personen met een handicap vergemakkelijkt door de Vlaamse Inschakelingspremie (VIP) en de CAO26.

Alleen het feit dat er twee verschillende systemen bestaan, wijst erop dat of elk systeem eigenheden heeft die belangrijk zijn naargelang de aanvrager, of beide systemen veeleer concurrentieel dan wel aanvullend zijn. In elk geval is het voor gebruikers en werkgevers niet altijd duidelijk wat de verschillende systemen beogen, vooral omdat het ene initiatief uitgaat van de Vlaamse overheid en het andere van de federale.

1. Is er al een studie gemaakt over de voor- en nadelen van beide systemen, en om ze eventueel in één systeem onder te brengen? Zijn hierover al gesprekken gevoerd of afspraken gemaakt met de federale overheid?
2. Gaat de bevoegdheid over deze werkgelegenheidsondersteunende initiatieven – wat de Vlaamse aspecten betreft – in het kader van de hervorming Beter Bestuurlijk Beleid ook over van Welzijn naar Werkgelegenheid? Met behoud van de huidige middelen? Wanneer?
3. Hoeveel personen met een handicap maakten de laatste vijf jaar in elke provincie gebruik van één of beide systemen?

Antwoord

1. De federale CAO26 voorziet in de mogelijkheid om tot maximaal 50 % van de loonkosten (lonen, belastingen en sociale lasten) terug te betalen, als compensatie van een bepaald percentage verlies aan rendement. De administratieve procedure van de toekenning is in handen van de federale Arbeidsinspectie. De procedure voor uitbetaling van de toegekende tegemoetkoming gebeurt dan weer door het Vlaams Fonds.

De Vlaamse Inschakelingspremie (VIP) voorziet in een tegemoetkoming van 30% (forfait) van de loonkosten (lonen, belastingen en sociale lasten). De administratieve afhandeling is uitsluitend in handen van de provinciale ambtenaren van de dienst Tewerkstelling van het Vlaams Fonds.

Er werden recentelijk geen interministeriële gesprekken aangeknoopt tussen de federale overheid en de gemeenschappen met het oog op de integratie van de beide maatregelen VIP en CAO26. Overigens is de federale CAO26 een aangelegenheid van de sociale partners in de Nationale Arbeidsraad.

Het systeem van de inschakelingspremies kwam aan bod in de rondetafelconferentie over de tewerkstellingskansen van personen met een arbeidshandicap. In de gemeenschappelijke platformtekst van 2 december 2003 onderschrijven de Vlaamse regering, de Vlaamse sociale partners, de gebruikersorganisaties en de intermediaire organisaties van personen met een ar-

beidshandicap de volgende doelstelling: "Er wordt werk gemaakt van een breder toepassingsgebied, een ruimere toegankelijkheid en de administratieve vereenvoudiging van de Vlaamse Inschakelingspremie (VIP) en de CAO 26. In dit kader zal ook onderzocht worden hoe zelfstandigen met een handicap kunnen worden ondersteund en premies inzake rendementsverliescompensatie in de Vlaamse openbare sector kunnen worden ingevoerd".

2. Het kaderdecreet Bestuurlijk Beleid dat op 9 juli 2003 door het Vlaams Parlement werd goedgekeurd, legt het organisatorisch-administratief kader vast voor de Vlaamse hervorming van de Vlaamse overheid. Met dat decreet als dwingend referentiekader wordt de Vlaamse overheidsadministratie tegen het licht gehouden en hertekend.

De precieze datum van de effectieve overdracht zal later door de Vlaamse regering worden bepaald.

3. Van 1999 tot 2003 is globaal het aantal jobs van personen met een handicap, met toepassing van één van de beide maatregelen, met 1.596 gestegen van 3.322 naar 4.818.

Die stijging is vooral het gevolg van het succes van de recente Vlaamse Inschakelingspremie, die pas sinds 1999 in werking is. Deze maatregel blijkt een belangrijke hefboom voor het vinden, en vooral voor het behouden, van een job, ook wanneer de economische conjunctuur daalt zoals in de recente periode.

		Op 31/12/99	Op 31/12/00	Op 31/12/01	Op 31/12/02	Op 31/12/03*
Antwerpen	CAO	702	706	711	710	703
	VIP	80	172	279	372	454
Vl.-Brabant	CAO	472	521	551	563	580
	VIP	35	84	113	141	206
Limburg	CAO	571	656	729	701	753
	VIP	14	15	59	94	121
Oost-Vlaanderen	CAO	594	553	522	488	473
	VIP	85	185	266	369	461
West-Vlaanderen	CAO	656	610	602	557	538
	VIP	113	210	315	427	529
Totaal	CAO	2.995	3.046	3.115	3.019	3.047
	VIP	327	666	1.032	1.403	1.771

* voorlopige cijfers

Vraag nr. 81
van 13 februari 2004
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Inburgeringsbeleid – Middelenbesteding

Met de inburgeringsmiddelen 2002 werden er tot oktober 2003 onthaalbureaus en onthaaltrajecten gesubsidieerd. Vanaf 1 november 2003 werd dus gestart met de middelen ingeschreven in de begroting 2003, en dit allicht volgens de visie van het nieuwe inburgeringsdecreet.

1. Kan de minister een overzicht geven van de besteding van de begrotingsmiddelen 2002 aan de onthaalbureaus, het aantal nieuwkomers dat zij bereikten, de middelen die elk onthaalbureau kreeg en het aantal bijkomende trajecten dat de onthaalbureaus met andere middelen bereikten in deze periode ?
2. Wat is het aantal trajecten dat met middelen van de begroting 2003 in elk onthaalbureau voor de strikt afgelijnde doelgroep nieuwkomers/voor minderjarige nieuwkomers/voor andere nieuwkomers moet worden gerealiseerd, de middelen die zij hiervoor kregen, en dit alles graag per vestigingsplaats ?

3. Is de minister op de hoogte van de bijkomende middelen die gemeenten nu, anno 2004, geven aan onthaalbureaus ?

Hoeveel trajecten worden via deze weg aangeboden aan de strikt afgelijnde doelgroep nieuwkomers, aan andere nieuwkomers, aan minderjarige nieuwkomers ?

Antwoord

1. Begroting van Welzijn 2002

Meerderjarige nieuwkomers

Met de middelen van de begroting 2002 dienden de onthaalbureaus minimaal 3.093 trajecten voor meerderjarige nieuwkomers te realiseren (toegekende trajecten). In totaal werden er met deze middelen 3.209 trajecten gerealiseerd.

In onderstaande tabel wordt per onthaalbureau weergegeven hoeveel minimaal te realiseren trajecten toegekend werden, hoeveel zij er in de praktijk realiseerden en welke middelen zij ontvingen op de begroting 2002 van Welzijn.

Onthaalbureau	Toegekende trajecten	Gerealiseerde trajecten	Subsidie 2002 (in euro)
Compas Foyer	200	207	614.885,00
Tracé Onthaalbureau voor nieuwkomers	200	213	648.785,00
	400	420	1.263.670,00
PINA	655	655	2.124.775,00
SOCAN – Stedelijk Onthaalcentrum voor Anderstalige Nieuwkomers	75	86	182.470,00
Kompas – Pricma	90	94	289.870,00
	165	180	472.340,00
Onthaalbureau Beringen – Tessenderlo	45	60	103.970,00
Nieuwkomersonthaal Genk	90	88	227.590,00
Onthaalbureau Hasselt-Diepenbeek	60	61	134.455,00
Regionaal Onthaalproject West-Limburg	45	46	134.940,00
Onthaalbureau Houthalen-Helchteren en Zonhoven	34	38	78.865,00
Onthaalproject Noord-Limburg	45	48	111.190,00
Nieuwkomersproject Maasland	68	68	149.160,00
Onthaalbureau Nieuwkomers Zuid-Limburg	90	90	186.155,00
	477	499	1.126.325,00

Onthaalbureau	Toegekende trajecten	Gerealiseerde trajecten	Subsidie 2002 (in euro)
Intergemeentelijk Onthaalbureau regio Dendermonde	45	49	144.900,00
Integratiecentrum Kom-Pas Aalst VZW	45	45	97.925,00
Kom-Pas Waasland	50	50	161.350,00
Intergemeentelijk Onthaalbureau Ronse	23	16	50.675,00
Onthaalbureau Meetjesland	45	39	143.150,00
	208	199	598.000,00
Kom-Pas, centrum voor anderstalige nieuwkomers	353	353	1.145.110,00
Regionaal Onthaalbureau Midden-Brabant MIKST	50	50	178.940,00
Onthaalbureau PIN, Partners en Integratie VZW – Halle	90	93	203.205,00
Onthaalbureau Leuven	200	205	579.810,00
Onthaalbureau regio Hageland (Cleynaerts VZW)	45	49	115.435,00
	385	397	1.077.390,00
PIC Regionaal Onthaalbureau Zuid West-Vlaanderen	270	272	735.260,00
LINK, Regionaal Onthaalbureau Nieuwkomers	90	142	264.170,00
Yambo Regionaal Onthaalbureau Brugge	90	92	270.160,00
	450	506	1.269.590,00
Algemeen totaal	3.093	3.209	9.077.200,00

Minderjarige nieuwkomers

Voor de minderjarige nieuwkomers werden drie proefprojecten gefinancierd op de onthaalbureaus van Antwerpen (stad), Gent en Kortrijk, voor een totaalbedrag van 239.654 euro. Met deze middelen kregen de onthaalbureaus de opdracht om bepaalde aspecten binnen de minderjarigenwerking te onderzoeken en voor te bereiden in het licht van de decretale fase. In onderstaand schema is weergegeven hoeveel de drie genoemde onthaalbureaus ontvingen voor hun minderjarigenwerking.

Onthaalbureau	Bedrag (in euro)
PINA, stad Antwerpen	97.300
Kom-Pas, Gent	97.300
Kortrijk	45.054

2. Begroting van Welzijn 2003

Meerderjarige nieuwkomers

Met de middelen van de begroting 2003 is in totaal 9.153.229,00 euro uitgetrokken voor de realisatie van minimaal 3.093 trajecten voor meerderjarige nieuwkomers. Deze middelen werden aangewend voor de periode 1 september 2003 – 31 oktober 2004. Vanaf 1 april 2004 gaat het inburgeringsdecreet in uitvoering. Aangezien er dan wordt uitgegaan van een behoeftedekkend aanbod, zal er een stijging van het aantal trajecten plaatsvinden.

In onderstaande tabel wordt per "onthaalebureau nieuwe stijl" (het gefuseerde onthaalebureau) weergegeven welke middelen zij ontvangen op de begroting 2003 van Welzijn voor het minimaal aantal te realiseren trajecten.

Onthaalbureau	Subsidie 2003 (in euro)	Toegekende trajecten 2003
PINA, stad Antwerpen	2.124.775,00	655
Kom-Pas Gent	1.145.110,00	353
Brussel	1.339.699,00	400
Pricma	472.340,00	165
Onthaalbureau Limburg	1.126.325,00	477
Onthaalbureau Oost-Vlaanderen	598.000,00	208
Onthaalbureau Vlaams-Brabant	1.077.390,00	385
Onthaalbureau West-Vlaanderen	1.269.590,00	450

Minderjarige nieuwkomers

Voor de minderjarigenwerking is op de begroting 2003 in een verlenging voorzien van de proefprojecten op de drie onthaalbureaus. Zij ontvangen hiervoor dezelfde middelen als het jaar voordien.

3. Andere financieringsbron

Een aantal onthaalbureaus ontvangen momenteel bijkomende middelen van lokale of provinciale overheden of uit een andere financieringsbron. Dit is weergegeven in onderstaand schema.

Uit de tabel valt op te merken dat deze bijkomende ondersteuning zeer divers wordt ingevuld op de

verschillende onthaalbureaus. Een aantal onthaalbureaus ontvangen namelijk middelen voor de realisatie van extra trajecten voor de meerderjarige nieuwkomers volgende de huidige criteria van de doelgroep en/of voor hun minderjarigenwerking. Op sommige plaatsen kan het onthaalbureau een beroep doen op logistieke steun (infrastructuur, gebouwen) van de gemeente of stad, worden er vormingen voor het personeel aangeboden, krijgt men ondersteuning bij de personeels- of financiële administratie, of kan men een beroep doen op allerlei andere faciliteiten. Een aantal onthaalbureaus tot slot hebben bijkomend personeel in dienst dat gefinancierd wordt door een andere financieringsbron.

Bijkomende financiering van de onthaalbureaus (OB) in 2004

PINA, stad Antwerpen	529.252 euro (Stedenfonds)
Kom-Pas Gent	4,6 VTE via Stedenfonds + inbreng van de stad voor infrastructuur, administratie, e.d.m.
Onthaalbureau West-Vlaanderen	26.000 euro (stad Oostende)
Onthaalbureau Provincie Antwerpen	135.435 euro (inbreng gemeenten, OCMW en provincie)
Onthaalbureau Vlaams-Brabant	– Leuven : gratis gebouw en praktische ondersteuning – Op verschillende locaties : lokalen gratis ter beschikking
Onthaalbureau Oost-Vlaanderen	35.040 euro (provincie) en 51.598 euro (lokale middelen)
Onthaalbureau Limburg	231.848 euro voor 5,4 VTE + 67.616 euro (Stedenfonds Genk) + 36.000 euro (allerhande werkingskosten)

(VTE : voltijds equivalent – red.)

Vraag nr. 87
van 20 februari 2004
van mevrouw ILSE VAN EETVELDE

Revalidatiecentra – Oost-Vlaanderen

In het Vlaanderen van vandaag dienen meer en meer mensen een beroep te doen op revalidatie ten gevolge van de gezondheidsconditie (stoornis of ziekte). De revalidatie is gericht op het herstel of de verbetering van de stoornis.

Het Vlaams Fonds is gemachtigd voor de erkenning, het kwaliteitsbeleid en de onderhoudstoelage voor de infrastructuur van de vele revalidatiecentra.

1. Kan de minister een overzicht geven van alle ambulante en residentiële revalidatiecentra in de provincie Oost-Vlaanderen ?

Welke doelgroepen beogen zij ?

2. Zijn er wachtlijsten voor de behandeling ?

Hoe lang dienen mensen te wachten op concrete behandeling ?

3. Hoe verhoudt de Oost-Vlaamse capaciteit voor de verschillende doelgroepen zich tegenover de andere Vlaamse provincies ?

Extramurale centra

R/ 69	Centrum voor gehoorrevalidatie en logopedie St.-Lievenspoortstraat 129 9000 GENT Tel. : 09/268.26.26 Fax : 09/223.59.30 E-mail : directie@reva-sintlievenspoort.zvl.org
R/158	Revalidatiecentrum "De Springplank" Nieuwstraat 28 9340 LEDE Tel. : 053/80.87.55 Fax : 053/180.85.19 E-mail : geen
R/237-I	Revalidatiecentrum Ter Kouter - NOK Aaltersesteenweg 2 9800 DEINZE Tel. : 09/386.38.90 Fax : 09/386.82.72 E-mail : stefaan.singelee@skynet.be

Antwoord

Voor de erkenning van de revalidatiecentra is in het besluit van de Vlaamse regering van 17 december 1996 geopteerd voor algemene erkenningsvoorwaarden. Anders dan in de regelgeving van het vroegere Rijksfonds voor Sociale Reclassering van de Mindervaliden bestaan er dus geen erkenningen meer voor specifieke doelgroepen, al kunnen de centra zich in de praktijk wel specialiseren in de behandeling van bepaalde aandoeningen. Zoals aangegeven in de vraagstelling, erkent Vlaanderen de revalidatiecentra in het kader van het te voeren kwaliteitsbeleid en het verstrekken van een onderhoudstoelage voor gebouwen en uitrusting. Het bepalen van de therapeutische capaciteit, van de personeelsnormen en van de kwalificatievereisten van therapeuten in deze centra behoort tot de bevoegdheid van het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering (Riziv). Het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap voert daarom op deze aspecten van de werking van de revalidatiecentra geen registraties uit. De Vlaamse Gemeenschap beschikt dus niet over de informatie om op de punctuele vragen te kunnen antwoorden.

De gegevens over eventuele wachtlijsten in de revalidatiecentra worden om dezelfde reden niet geregistreerd in het Vlaams Fonds.

Een overzicht van de revalidatiecentra in de provincie Oost-Vlaanderen per doelgroep is ingevolge het besluit van de Vlaamse regering van 17 december 1996 niet mogelijk. De Oost-Vlaamse erkende centra zijn :

- R/245 Revalidatiecentrum "Grottenberge" VZW
Gentsesteenweg 114
9620 ZOTTEGEM
Tel. : 09/360.28.81
Fax : 09/360.89.93
E-mail : car.grottenberge@skynet.be
- R/270 Dienst voor gehoorrevalidatie en logopedie
Stationsstraat 1
9400 NINOVE
Tel. : 054/33.56.11
Fax : 054/33.56.11
E-mail : geen
- R/292-I Centrum voor Taal-, Spraak- en Gehoorrevalidatie
Klaverveld 3
9255 BUGGENHOUT
Tel. : 052/33.44.18
Fax : 052/33.53.11
E-mail : rbuggenhout@planetinternet.be
- R/334-I Centrum voor ambulante revalidatie
Wolfputstraat 110
9041 OOSTAKKER
Tel. : 09/259.28.12
Fax : 09/259.28.11
E-mail : caroostakker@online.be
- R/365-I Centrum voor gehoor- en spraakgestoorden van het Algemeen Ziekenhuis "Zusters van Barmhartigheid"
Hogerlucht 6
9600 RONSE
Tel. : 055/23.34.40/41
E-mail : piet.mestdagh@werken/glorieux.be
- R/406 Het Veer, centrum voor gehoor- en taalstoornissen, VZW
Kazernestraat 35A
9100 SINT-NIKLAAS
Tel. : 03/776.63.19
Fax : 03/760.48.71
E-mail : directie.reva@hetveer.be
- R/467-I Spraak- en Gehoorcentrum Horizon
Oudenaardsestraat 215
9500 GERAARDSBERGEN
Tel. : 054/41.54.54
Fax : 054/41.00.57
E-mail : erwin.franceus@horizonvzw.be
- R/570 Ambulant Revalidatiecentrum Klim-Op
Melkerij 25
9900 EEKLO
Tel. : 09/376.83.11
Fax : 09/376.83.29
E-mail : heidi.pollier@arcklimop.be
- R/105 Revalidatiecentrum Romain De Hert – VZW
Botermelkstraat 201
9300 AALST
Tel. : 053/76.79.84
Fax : 053/76.79.76
E-mail : car-aalst@pi.be

- R/181 Revalidatiecentrum VZW
Koevliet 2A
9240 ZELE
Tel. : 052/44.52.84
Fax : 052/45.27.39
E-mail : revalidatiecentrum.zele@belgacom.net
- R/182 Revalidatiecentrum Drongen VZW
Kloosterstraat 6a
9031 DRONGEN (BAARLE)
Tel. : 09/282.07.82
Fax : 09/282.07.83
E-mail : cardrongen@skynet.be
- R/192 Centrum voor ambulante revalidatie "De Schakel"
Hoenderstraat 53
9230 WETTEREN
Tel. : 09/369.80.96
Fax : 09/369.80.96
E-mail : dschakel@xs4all.be
- R/237 Revalidatiecentrum Ter Kouter – PSY
Aaltersesteenweg 2
9800 DEINZE
Tel. : 09/386.38.90
Fax : 09/386.82.72
E-mail : stefaan.singelee@skynet.be
- R/246 Centrum voor mentaal gehandicapten
Kallobaan 5
9120 BEVEREN-WAAS
Tel. : 03/775.64.84
Fax : 03/775.32.17
E-mail : reva-beveren@planetinternet.be
- R/292 Revalidatiecentrum voor mentaal gehandicapten
Klaverveld 3
9255 BUGGENHOUT
Tel. : 052/33.44.18
Fax : 052/33.53.11
E-mail : rbuggenhout@planetinternet.be
- R/304 Revalidatiecentrum "Groot Begijnhof"
Groot Begijnhof 47
9040 SINT-AMANDSBERG
Tel. : 09/228.21.67
Fax : 09/229.13.60
E-mail : cargrootbegijnhof @ skynet.be
- R/387 Het Veer, centrum voor mentale en motorische stoornissen, VZW
Kazernestraat 35A
9100 SINT-NIKLAAS
Tel. : 03/776.63.19
Fax : 03/760.48.71
E-mail : directie.reva@hetveer.be
- R/415 Centrum voor ambulante revalidatie "Impuls"
K.L. Dierickxstraat 30
9000 GENT
Tel. : 09/225.22.01
Fax : 09/233.54.35
E-mail : marc.colson@pi.be

- R/423 Waas Revalidatiecentrum Lokeren
Knaptrandstraat 16
9160 LOKEREN
Tel. : 09/348.37.73
Fax : 09/349.39.46
E-mail : kmaes@waasrevalidatie.isabel.be
- R/467 Revalidatiecentrum Horizon
Oudenaardsestraat 215
9500 GERAARDSBERGEN
Tel. : 054/41.54.54
Fax : 054/41.00.57
E-mail: marc@horizonvzw.be
- R/496 Centrum voor functionele revalidatie
Stationsstraat 40
9060 ZELZATE
Tel. : 09/345.93.33
Fax : 09/342.86.91
Email : walter.poppe@ping.be
- R/603 Revalidatiecentrum "Ter Eecken"
Vlaanderenstraat 2
9700 OUDENAARDE
Tel. : 055/33.49.61
Fax : 055/33.49.99
Email : onthaal@rctereecken.be
-

Intermurale centra

- R/15 Centrum voor locomotorische en neurologische revalidatie – UZ Gent
De Pintelaan 185, 9000 GENT
Tel. : 09/240.22.64 (secr. Dr. R. Verdonck)
Fax : 09/240.49.75
- R/15-I Centrum voor Revalidatie van Hartlijders Academisch Ziekenhuis,
De Pintelaan 185, 9000 GENT
Tel. : 09/240.36.20/24
- R/15-II Centrum voor gehoor- en spraakrevalidatie Rijksuniversiteit,
De Pintelaan 185, 9000 GENT
Tel. : 09/240.35.72
- R/98 Centrum voor Revalidatie Esperanza – Psychiatrisch Inst. Zusters Maricolen
Reymeersstraat 13, 9340 LEDE
Tel. : 053/80.21.11 – Fax : 053/80.66.07
- R/142 Psychiatrisch Ziekenhuis Sint-Jan
Oosterveldstraat 1, 9900 EEKLO
Tel. : 09/377.57.41 – Fax : 09/378.06.77
- R/143 Dienst voor revalidatie van het Psychiatrisch Centrum "Caritas"
Caritasstraat 76, 9090 MELLE
Tel. : 09/252.16.45 – Fax : 09/252.24.61
- R/147 Revalidatiecentrum "Meerhem" PZ St.-Jan-de-Deo
Fratersplein 9, 9000 GENT
Tel. : 09/225.82.96
- R/166 Revalidatiecentrum Dr. Guislain
Fr. Ferrerlaan 88A, 9000 GENT
Tel. : 09/216.33.20 – Fax : 09/216.33.12

- R/177 Dienst voor revalidatie van de psychiatrische kliniek "St.-Jan-Baptist"
Suikerkaai 81, 9060 ZELZATE
Tel. : 09/342.28.28 – Fax : 09/342.28.18
- R/183 Revalidatiecentrum Sint-Hiëronymus
Dalstraat 84, 9100 SINT-NIKLAAS
Tel. : 03/776.00.41 – Fax : 03/776.44.99
- R/227-I Revalidatiecentrum St.-Elisabeth
Godveerdegemstraat 69, 9620 ZOTTEGEM
Tel. : 09/364.81.11 – Fax : 09/364.89.00
- R/288 Revalidatiecentrum van het O.-L.-V.-Ziekenhuis
Moorselbaan 164, 9300 AALST
Tel. : 053/72.41.11 – Fax : 053/72.45.86
- R/288-I Centrum voor cardiale revalidatie O.-L.-V.-Ziekenhuis
Moorselbaan 164, 9300 AALST
Tel. : 053/72.45.90 (secr.) – Fax : 053/72.45.87
- R/323 Revalidatiecentrum St.-Jozef
Weststraat 135, 9940 SLEIDINGE
Tel. : 09/385.04.11 – Fax : 09/385.04.66
- R/365 Kliniek der Zusters van Barmhartigheid
Hogerluchtstraat 8, 9600 RONSE
Tel. : 055/23.30.11 – Fax : 055/23.30.22
- R/504 Dienst voor revalidatie Psychiatrisch Ziekenhuis "Sint-Lucia"
Ankerstraat 91, 9100 SINT-NIKLAAS
Tel. : 03/776.43.81
- R/521 Revalidatiecentrum Maria Middelaes
Kortrijksesteenweg 1026, 9000 GENT
Tel. : 09/241.61.11 – Fax : 09/220.50.60
- R/537 Revalidatiecentrum Maria Middelaes
Hospitaalstraat 17, 9100 SINT-NIKLAAS
Tel. : 03/760.20.11 – Fax : 03/778.09.41
- R/539 Revalidatiecentrum van de H. Hartkliniek
Moeie 8, 9900 EEKLO
Tel. : 09/376.05.98

Vraag nr. 97
van 27 februari 2004
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Mandaten beheers- en bestuursorganen – M/V voordrachten

Het decreet houdende een meer evenwichtige vertegenwoordiging van mannen en vrouwen in onze beheers- en bestuursorganen van de instellingen, ondernemingen, vennootschappen of verenigingen van de Vlaamse overheid bepaalt in artikel 2 dat er, telkens als de Vlaamse regering in een beheers- of bestuursorgaan van instellingen, ondernemingen, vennootschappen en verenigingen van de Vlaamse overheid één of meerdere mandaten ten

gevolge van een voordrachtprocedure invult, per mandaat door de voordragende instantie de kandidatuur van één man en één vrouw dient te worden voorgedragen. Anders blijft het mandaat open. Na zes maanden kan de Vlaamse regering een andere beslissing nemen.

Tot 1 januari 2002 kon hiervan afgeweken worden.

1. Welke voordrachten gebeurden voor beheers- of bestuursorganen zoals bedoeld in het decreet sinds 1 januari 2002 ?
2. Ging het hier telkens om een dubbele voordracht ?

3. Welke mandaten werden conform het decreet open gelaten tot aan de voorwaarde werd voldaan ?
4. Welke mandaten werden na zes maanden ingevuld onder de voordrachtprocedure ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Somers vraag nr. 38, Landuyt nr. 55, Vanderpoorten nr. 71, Van Mechelen nr. 102, Van Grembergen nr. 102, Bossuyt nr. 269, Byttebier nr. 97, Ceysens nr. 62, Keulen nr. 89, Tavernier nr. 121).

Antwoord

(Dit antwoord is het ontbrekende gedeelte waarnaar wordt verwezen in het gecoördineerde antwoord van de heer Paul Van Grembergen, blz. 2316 – red.)

Administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn

VZW Vlaamse Zorgkas

De VZW Vlaamse Zorgkas is opgericht op 10 mei 2001. De oprichters hebben de stemgerechtigde leden in de statuten aangewezen. De algemene vergadering bestaat uit vier vertegenwoordigers van de regering, twee van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten en drie van de administratie. Hetzelfde geldt voor de raad van beheer die door de algemene vergadering werd benoemd. In de algemene vergadering hebben zes mannen en drie vrouwen zitting, in de raad van beheer was de m/v-verhouding dezelfde.

Alle leden hebben zitting in de bestuursorganen vanuit de functie die ze bekleden binnen de kabinetten, de Vereniging van Vlaamse steden en Gemeenten en de administratie. Artikel 6 van de statuten van de VZW bepaalt dat het niet langer vervullen van die functie, automatisch het verlies van lidmaatschap teweegbrengt en dat hij of zij automatisch vervangen wordt door wie de vrijgekomen functie opneemt, na aanvaarding van diens lidmaatschap door de raad van beheer. Verder bepaalt artikel 6 dat nieuwe stemgerechtigde leden door de algemene vergadering kunnen worden aanvaard, op voorwaarde van voordracht door het Vlaams Zorgfonds of door de Vlaamse regering. Maar dat is tot op heden nog niet gebeurd.

Kind en Gezin

Geen voordrachten met betrekking tot de raad van bestuur van Kind en Gezin.

Gezondheidszorg

Er zijn geen voordrachten gebeurd.

Vlaams Fonds

De leden van de raad van bestuur van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap worden voor een periode van zes jaar benoemd door de Vlaamse regering op voorstel van de Vlaamse minister bevoegd voor de bijstand aan personen.

Met ingang van 1 januari 2003 diende het mandaat van de leden van de raad te worden hernieuwd. Dit gebeurde bij besluit van de Vlaamse regering van 18 december 2002.

De administratie van het Vlaams Fonds beschikt evenwel niet over gegevens inzake de voordrachten van leden dienaangaande, aangezien de hernieuwing van de mandaten op het niveau van het kabinet van de Vlaamse minister bevoegd voor de bijstand aan personen werd afgehandeld.

In de periode van 1 januari 2002 tot 31 december 2003 werden een aantal vervangingen doorgevoerd in de toenmalige raad. Meer bepaald dienden vier leden te worden vervangen. Er werd hier telkens slechts één persoon voorgedragen. Voor ontslagnemende vrouwelijke leden werden evenwel vrouwelijke kandidaten voorgesteld. Voor mannelijke ontslagnemende leden werden mannelijke kandidaten voorgesteld. De voorgedragen kandidaten werden benoemd. Met deze benoemingen werd het globale evenwicht tussen mannen en vrouwen bewaard.

De in het najaar van 2002 ontslagnemende voorzitter van de raad van bestuur werd niet meer vervangen.

Departement Coördinatie

Wat het bevoegdheidsdomein van het departement Coördinatie betreft, is deze parlementaire vraag zonder voorwerp.

PATRICIA CEYSSENS

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE,
BUITENLANDS BELEID EN
E-GOVERNMENT

Vraag nr. 54
van 13 februari 2004
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Prioritaire economische dossiers – Vlaams-Brabant

Uit een analyse van de statistieken van het Nationaal Instituut voor de Statistiek (NIS) en meer bepaald de gegevens met betrekking tot het gemiddeld inkomen per fiscale aangifte van de gezinnen in Vlaams-Brabant voor 2002, komt de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij (GOM) Vlaams-Brabant tot de vaststelling dat het opgegeven bedrag van 29.505 euro een vertekend beeld geeft van de werkelijkheid, hoewel het ogenschijnlijk het hoogste is van alle Vlaamse provincies.

Naast het feit dat vijf Vlaams-Brabantse gemeenten in de top-10 van de rijkste gemeenten van België voorkomen, bestaan er substantiële verschillen met de landelijke gemeenten, niet alleen onderling maar ook binnen de gemeenten tussen de inwoners. Zelfs "rijke" gemeenten zien een toename van het aantal bestaansminimumtrekkers en een meer dan gemiddelde toename van de werkloosheid.

De GOM Vlaams-Brabant komt op basis van de NIS-gegevens tot de vaststelling dat de zogenaamde hoge inkomens worden verdiend in Brussel, en dat Vlaams-Brabant voor zijn welvaart en tewerkstelling nog altijd voor een groot deel afhankelijk is van de gebeurtenissen in een ander gewest. Het lage aantal arbeidsplaatsen in Vlaams-Brabant in verhouding tot de actieve bevolking toont dit trouwens aan.

Prioritaire economische dossiers zijn voor de GOM Vlaams-Brabant de geïntegreerde ontwikkeling van de luchthavenregio en voldoende ruimte om te ondernemen. Daarom wordt een ontwikkelingsplatform geponeerd voor de luchthavenregio met het oog op fundamentele ingrepen op beleidsvlak, en aangedrongen op de ontwikkeling van bestaande reserves aan bedrijventzones die thans zijn geblokkeerd en op de planning van nieuwe zones gekoppeld aan ruimtelijke afbakeningsprocessen die op de lange baan worden geschoven.

Deze vaststellingen zijn niet nieuw.

In hoeverre heeft de Vlaamse regering reeds werk gemaakt van bovenvermelde, door de GOM Vlaams-Brabant als prioritair beschouwde dossiers en wat zijn de plannen terzake voor de nabije toekomst ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Mechelen (vraag nr. 89) en Ceysens (nr. 54).

Gecoördineerd antwoord

1. De geïntegreerde ontwikkeling van de luchthavenregio

Het is de taak van de Vlaamse regering om in samenhang met het luchthavenbeleid van de federale regering te voorzien in een voldoende aanbod aan luchthavengebonden bedrijventerreinen.

In de gewestplanwijziging van 17 juli 2000 werden een aantal bestaande en bijkomende bedrijventerreinen rondom de luchthaven van Zaventem aangeduid als luchthavengerelateerde kantoren en dienstzones.

De afbakening van deze bedrijventerreinen wens ik het voorwerp te laten uitmaken van een structureel overlegproces zoals bijvoorbeeld het strategisch plan voor de zeehavens. Gezien de complexiteit van de luchthavenregio en de diverse bevoegdheden (Vlaams en federaal) is dit strategisch planningsproces geen evidentie. Dit betekent echter niet dat er momenteel in de luchthavenregio geen bijkomende bedrijventerreinen meer aangeduid kunnen worden met andere planningsinstrumenten (bv. het BPA).

Naast het creëren van de juridische en ruimtelijke randvoorwaarden voor bedrijventerreinen, dient de Vlaamse regering in te staan voor een goede ontsluiting van de luchthavenregio. De voorbereiding van het GRUP noordelijke ontsluiting luchthaven is bijna afgerond (resultaten MER-studie moeten nog toegevoegd worden) en het GRUP herstructurering Ring O – Noord kan op basis van de streefbeeldstudie in procedure gebracht worden (*GRUP : gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ; MER : milieueffectrapport – red.*).

Voor de luchthaventerreinen zelf is de Vlaamse regering niet bevoegd.

2. Ruimte om te ondernemen

Om "ruimte om te ondernemen" te verzekeren, wordt op verschillende sporen gewerkt.

2.1 Ontwikkeling van bestaande zones

In Vlaams-Brabant werden vier knelpuntterreinen gedetecteerd voor het urgentieplan. Voor het bedrijventerrein aan de Hennaulaan in Machelen zijn alle obstakels inmiddels opgeruimd. Voor de andere terreinen zijn de onderhandelingen ver genoeg gevorderd om de ontwikkeling in de loop van dit jaar te initiëren.

Westrode Meise – 70 ha

Minister Dirk Van Mechelen zal binnenkort aan de Vlaamse regering de principiële goedkeuring vragen om voor de bedrijventone Meise-Westrode een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan op te maken.

Hennaulaan Zaventem – 11 ha

De ontwikkeling van het bedrijventerrein op de grens met de gemeente Machelen was afhankelijk van bijkomende op- en afritten langs de A201. In 2001 werd een consensus bereikt omtrent de ontsluiting. In 2003 werden de ontsluitingswerken, waarvoor de Vlaamse overheid bevoegd is, afgerond.

Het knelpunt voor de verdere ontwikkeling van het terrein is opgelost.

Lembeek-Noord Halle – 7 ha

Ik werk momenteel aan de nodige instructies voor het stadsbestuur van Halle en de betrokken ontwikkelaars om de bestaande onduidelijkheden rond het bedrijventerrein op te helderen.

Een richtinggevende beslissing voor Lembeek-Noord is dit jaar haalbaar mits de ontwikkelaars en de stad Halle hierin hun verantwoordelijkheid nemen. De participatie van de GOM Vlaams-Brabant en de NV Zeekanaal zijn hierbij belangrijk.

Zenneveld Sint-Pieters-Leeuw – 6 ha

Binnen het strategisch beleidsplan voor het Kanaal Brussel-Charleroi is een visie ontwikkeld voor het terrein. Dit beleidsplan werd goedge-

keurd door collega-minister Bossuyt, bevoegd voor Openbare Werken en Mobiliteit.

De gemeente Sint-Pieters-Leeuw en de NV Zeekanaal hebben recentelijk de samenwerking hervat om het terrein te ontwikkelen volgens de visie omschreven in het goedgekeurde beleidsplan. Het verloop van de besprekingen wordt verder opgevolgd.

2.2 Reconversie van oude sites

Verontreinigde sites

Aan de herontwikkeling van verontreinigde sites gaat meestal een lang, complex en duur saneringsproces vooraf. Hierdoor kan de indruk ontstaan dat, ondanks de talrijke initiatieven, de Vlaamse regering onvoldoende aandacht besteedt aan de problematiek.

Zo werden onder meer door toedoen van een informele stuurgroep, getrokken door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM), de volgende projecten in de startblokken gezet :

- Machelen Kerklaan – 20 ha
- Vilvoorde Watersite – 120 ha

Voor de Henkel-site (3 ha) in Herent werden ook reeds de ruimtelijke randvoorwaarden, die onder de Vlaamse bevoegdheid vallen, geschapen.

De opmaak van de reconversieplannen voor het bedrijventerrein Acier-Alexis (3,5 ha) in Landen, ondersteun ik met een financiële bijdrage van 43.125 euro.

Verouderde sites

Terreinen Renault-Vilvoorde

De GOM Vlaams-Brabant zal voor deze site een langetermijnvisie opstellen.

2.3 Reconversie van stationsomgevingen

Voor de opmaak van een masterplan voor de ruimtelijk-economische reconversie van de stationsomgeving van Diest lever ik vanuit het Hermesfonds een financiële bijdrage van 150.000 euro.

2.4 Optimaliseren van bestaande bedrijventerreinen

De vorige minister van Economie heeft financiële ondersteuning verleend aan een project van de GOM Vlaams-Brabant om te komen tot een optimalisatie van de ingebruikname van bedrijventerreinen in het arrondissement Leuven. Tot op heden kon ongeveer 40 ha aan terreinen opnieuw vermarkt worden binnen dit project.

2.5 Ontsluiting van bestaande bedrijventerreinen

Cargovil in Vilvoorde

De wegenwerken voor een verbetering van de ontsluiting van de terminal en de lokale bedrijventerreinen zullen midden dit jaar in aanbesteding gaan.

2.6 Creëren van ruimtelijke randvoorwaarden voor nieuwe zones

De Vlaamse overheid realiseert het aanbodbeleid inzake bijkomende bedrijventerreinen in de afbakeningsprocessen voor het Vlaams stedelijk gebied rond Brussel en het regionaalstedelijk gebied Leuven. De voorbereidingen voor de uitbesteding van de studie- en overlegopdracht voor het Vlaams stedelijk gebied rond Brussel zijn doorlopen. Overleg kan, na succesvolle gunning, midden 2004 starten. De late opstart van dit afbakeningsproces heeft er niet toe geleid dat bepaalde knelpunten niet konden worden ondervangen.

Volgende initiatieven van minister Van Mechelen getuigen hiervan :

- gewestplanwijziging Halle-Vilvoorde-Asse in 2000, met diverse uitbreidingen van bedrijventerreinen, reconversiemogelijkheden voor oude bedrijfssites, bescherming van delen van de groene gordel, enzovoort ;
- gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan "Broekrooi" (uitbreiding Delhaize Zellik) (voorlopig vastgesteld door Vlaamse regering).

In de kleinstedelijke gebieden Asse, Halle, Tienen, Aarschot, Diest en de specifieke economische knooppunten Ternat en Londerzeel wordt het aanbodbeleid voor regionale bedrijventerreinen geconcretiseerd door de provincie Vlaams-Brabant. In de gemeentelijke structuur-

plannen wordt de discussie gevoerd over de inplanting van lokale bedrijventerreinen.

Volgens het ontwerp van ruimtelijk structuurplan Vlaams-Brabant verloopt de kwantitatieve verdeling van het totale pakket voor Vlaams-Brabant (1.232 ha) als volgt :

- Vlaanderen lokaliseert 457 ha in het Vlaams stedelijk gebied rond Brussel en het regionaalstedelijk gebied Leuven ;
- de provincie voorziet in 480 ha (240 in reserve) in de kleinstedelijke gebieden en economische knooppunten ;
- de niet-economische knooppunten verkrijgen 295 ha.

Tevens dient te worden beklemtoond dat een aantal gewestplanwijzigingen (Halle-Vilvoorde-Asse, Leuven en Aarschot-Diest) sinds 1994 ca. 120 ha bijkomende bedrijventerreinen in de provincie gecreëerd hebben. Dit betrof onder meer volgende uitbreidingszones :

- "Drie Linden" in Machelen, "Loozenberg" in Zaventem (gewestplanwijziging Halle-Vilvoorde-Asse 17/7/2000) ;
- "Haasrode", "Parkveld", "Wetenschapspark Termunckveld", "Wetenschapspark Boude-wijnlaan" (universiteitspark) in Leuven (gewestplanwijziging Leuven 23/6/1998) ;
- "Webbekom" en uitbreiding stationsomgeving Diest, uitbreiding Assent in Bekkevoort (gewestplanwijziging Aarschot-Diest 21/12/94).

Vraag nr. 56 van 13 februari 2004 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Streekplatforms – Structurele link en gebiedsomschrijving

Wetenschappelijke studies wijzen uit dat een regionale benadering van de economie nodig is om de streekeigen mogelijkheden/moeilijkheden positief te benutten.

In Vlaanderen zijn hiervoor onder andere de streekplatforms opgericht.

1. Hebben de huidige streekplatforms – aangezien ze sociaal-economische aspecten als onderwerp hebben – structurele link met aanpak van kansarmoede, onderwijs, welzijn, gezondheid, huisvesting ?
2. Respecteren deze streekplatforms overal de provinciegrenzen ?
3. Worden deze streekplatforms als regionale omschrijving in de toekomst behouden met dezelfde gebiedsomschrijving ?

Antwoord

1. Sta me toe het antwoord op de eerste vraag op te splitsen in twee delen. Enerzijds moet ik verwijzen naar het besluit van de Vlaamse regering van 20 juli 1994 houdende de erkenning en betoelaging van streekplatformen in het kader van het regionaal economisch beleid en het afsluiten van streekcharters. Dit besluit bepaalt de taak en de werking van de streekplatformen en geeft dan ook aan welke de verplichte en dus structurele link met andere beleidsvelden zijn. Daarnaast zal ik als tweede luik van dit antwoord een zicht proberen te geven op de concrete werking van de streekplatformen.

Het besluit van de Vlaamse regering van 20 juli 1994 geeft aan dat de samenwerking van de hoofdzakelijk economische actoren binnen het streekplatform gericht is op het bevorderen van economische groei, inkomensvorming en werkgelegenheid in de subregio. Hiertoe maakt het streekplatform een streekvisie waarin ze de sociaal-economische structuur van de subregio beschrijft en analyseert en waarin ze de specifieke factoren bespreekt die de economische groei, de inkomensvorming en de werkgelegenheid bepalen in de subregio. Tot slot van deze streekvisie definieert het streekplatform een beperkt aantal strategische hefboomen voor de subregio. Strategische hefboomen zijn dan weer acties die de economische groei, de inkomensvorming en de werkgelegenheid van een subregio op termijn rechtstreeks, maximaal en doorslaggevend bevorderen.

De Vlaamse volksvertegenwoordiger merkt dat de werking van streekplatformen weinig gereguleerd is en dat ze in principe een breed gamma aan thema's kunnen aansnijden in hun werking, waarbij vanuit het beleidsveld Economie op Vlaams niveau slechts gevraagd wordt de thema's vanuit een economische invalshoek

te benaderen. Hier zijn dan ook grote verschillen tussen de verschillende subregio's in Vlaanderen. De structurele link waarnaar zij vraagt tussen enerzijds de sociaal-economische invalshoek van de streekplatformen en anderzijds de thema's kansarmoede, onderwijs, welzijn, gezondheid en huisvesting zijn aanwezig in zoverre rond deze thema's hefboomen zijn gedefinieerd in het streekcharter dat de Vlaamse regering kan afsluiten met het streekplatform.

Het streekcharter is een gemeenschappelijke intentieverklaring waarin een streekplatform en de Vlaamse regering hun medewerking toezeggen aan de verwezenlijking van de strategische hefboomacties. Alle ministers van de Vlaamse regering verlenen hieraan hun goedkeuring en verlenen onder de noemer van een moreel engagement hun medewerking aan de verwezenlijking van de strategische hefboomen. Alvorens te komen tot de officiële goedkeuring door de Vlaamse regering richtte de administratie Economie een stuurgroep op waarin alle relevante administraties op Vlaams niveau werden uitgenodigd hun commentaar op het ontwerpstreekcharter te leveren.

De strategische hefboomen betreffen over het algemeen een breed gamma aan thema's: de realisatie van een regionaal ziekenhuis, de sociale economie, voorzien in een kwalitatief en kwantitatief voldoende woningaanbod, afstemming tussen onderwijs- en arbeidsmarkt, enzovoort. Daarnaast zijn er uiteraard nog een aantal specifiek economische hefboomprojecten die gesitueerd zijn op vlak van ondersteuning van de bedrijfswereld, ruimtelijk-economisch beleid, enzovoort.

Naast de structurele link via de goedkeuring van het streekcharter bestaat er een beperkte link via de projectoproep die wij jaarlijks organiseren ter ondersteuning van de realisatie van de strategische hefboomen van de streekplatformen. In principe komen hier slechts projecten in aanmerking met een economische finaliteit. Dit is zo omdat bij de goedkeuring van de streekcharters door de Vlaamse regering telkens werd afgesproken dat elke functioneel bevoegde minister de realisatie van die strategische hefboomen zou stimuleren die onder zijn of haar bevoegdheden vallen. Via de projectoproep werden al projecten ondersteund binnen de sociale economie, afstemming onderwijs-arbeidsmarkt, peterschapsprojecten voor de socio-profitsector, enzovoort. Voor projecten welke niet rechtstreeks binnen de werking van het beleidsveld

Economie vielen, moest de promotiepromotor steeds aantonen dat het project wel degelijk een economische finaliteit bevatte.

Voor de projectoproep van dit jaar wijzigde ik het concept. Dit mede doordat een aantal types projecten jaarlijks uit de boot viel, waardoor de strategische hefboom die bij het project hoort evenmin gerealiseerd werd. In plaats van een algemene projectoproep zal een thematische projectoproep georganiseerd worden. De drie geselecteerde thema's zijn :

- 1) Economie en Cultuur,
- 2) Economie en Welzijn,
- 3) Telewerken.

Merk op dat ook hier naar de economische finaliteit van het project gevraagd wordt, al is de invalshoek minder traditioneel economisch.

Als conclusie voor het antwoord op de eerste vraag kan worden gesteld dat er linken bestaan tussen de werking van de streekplatformen met de aanpak van kansarmoede, onderwijs, welzijn, gezondheid, huisvesting, maar dat deze linken slechts een beperkt structureel karakter kennen en veeleer voortspuiten uit de dynamiek en het regionaal draagvlak van elk specifiek streekplatform. De verschillen tussen de verschillende streekplatformen in Vlaanderen zijn dan ook erg groot. Bovendien zal niet elke functioneel bevoegde minister op Vlaams niveau altijd het streekplatform erkennen als de geëigende gesprekspartner inzake deze thema's, juist door de sociaal-economische invalshoek van de streekplatformen. In de mate dat er een economische finaliteit kan worden gevonden binnen de link, probeert het beleidsveld Economie na overleg met de bevoegde administratie deze linken te ondersteunen.

2. De afbakening van de streekplatformen respecteert overal de provinciegrenzen.
3. Het is op dit ogenblik niet zeker dat de toekomstige structuren zoals opgericht in een VZW-vorm dezelfde gebiedsomschrijving zullen hebben als de huidige streekplatformen. De onderliggende organen SERR en Resoc zullen in de meeste gevallen een bijna identieke gebiedsomschrijving hebben. Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger weet, wordt het streekplatform-beleid naar aanleiding van het kerntakendebat op dit ogenblik hervormd. Streekontwikkeling wordt een kerntaak van de provincies en de lokale besturen. In de plaats van de huidige

streekplatformen en STC's komen er Erkende Regionale Samenwerkingsverbanden (ERSV's) die als juridisch geheel zullen dienen voor Resoc's en SERR's. (*SERR : Sociaal-Economische Raad van de Regio ; Resoc : Regionaal Sociaal-Economisch Overlegcomité ; STC : subregionaal tewerkstellingscomité – red.*)

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger weet, keurde de Vlaamse regering inmiddels het voorontwerp van decreet betreffende het statuut, de werking, de taken en bevoegdheden van de Erkende Regionale Samenwerkingsverbanden, de Sociaal-Economische Raden van de Regio en de Regionale Sociaal-Economische Overlegcomités definitief goed. Het voorontwerp van decreet wordt nu ingediend in het parlement. Het orgaan dat het nauwst aansluit bij de samenstelling en werking van de streekplatformen in de nieuwe constellatie is het Resoc, dat tripartiet samengesteld is uit werkgeversorganisaties, werknemersorganisaties en steden, gemeenten en de provincie. In principe zullen alle gebiedsomschrijvingen opnieuw bekeken worden, al blijft het initiatief bij de regio's zelf. De Vlaamse overheid zal er slechts op toezien dat de nieuwe structuren gebiedsdekkend voor Vlaanderen zijn. Wel is bepaald dat de grenzen van de nieuwe structuren niet provinciegrensoverschrijdend mogen zijn.

Vraag nr. 57
van 13 februari 2004
van de heer JORIS VAN HAUTHEM

Buitenlandse reizen – Overzicht

Geregeld ondernemen leden van de regering, leden van hun kabinet of ambtenaren van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap een buitenlandse reis. Vaak stellen wij vast dat zij bij dergelijke gelegenheden worden vergezeld door soms zeer uitgebreide delegaties.

Graag kreeg ik voor de voorbije legislatuur de volgende informatie.

1. Welke buitenlandse reizen hebben er in de voorbije legislatuur, tot einde 2003, plaatsgevonden onder leiding van de minister, een lid van zijn/haar kabinet of een ambtenaar van het ministerie dat onder zijn/haar toezicht staat ?
2. Wat waren de duur en de kostprijs van die buitenlandse reizen ?

3. Op welk budget werd de kostprijs van die reizen aangerekend ?
4. Hoe groot waren de delegaties bij elk van die reizen ?
5. Waren er personen vreemd aan het kabinet of de administratie aanwezig en zo ja, in welke hoedanigheid ?
- Door wie werden de reiskosten betaald van die personen ?
6. Werden er buitenlandse reizen geheel of gedeeltelijk door derden betaald? Zo ja, door wie?
7. Zijn de kosten volgens de minister te verantwoorden in het licht van het resultaat ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Somers vraag nr. 35, Landuyt nr. 49, Vanderpoorten nr. 65, Van Mechelen nr. 92, Van Grembergen nr. 91, Bossuyt nr. 241, Sannen nr. 114, Byttebier nr. 82, Ceysens nr. 57, Keulen nr. 84).

Antwoord

Afdeling Buitenlands Beleid

Hierbij vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een overzicht van de buitenlandse zendingen van de Vlaamse minister bevoegd voor Buitenlands Beleid, van haar kabinet en haar administratie tijdens de huidige legislatuur tot eind 2003.

Dit antwoord omvat ook de zendingen van de heer Jaak Gabriels, toenmalig Vlaams minister bevoegd voor Buitenlands Beleid, van zijn kabinet en zijn administratie.

De buitenlandse zendingen van de heer Patrick Dewael zijn opgenomen in het antwoord van minister-president Somers op zijn schriftelijke parlementaire vraag nr. 35.

De buitenlandse zendingen van Vlaams minister Van Grembergen zijn opgenomen in zijn antwoord op zijn schriftelijke parlementaire vraag nr. 91.

Jaar 2002 (Vlaams minister Jaak Gabriels)

- Zuid-Afrika, 2 nov. – 6 nov. 2002

Begeleiding van minister Gabriels tijdens zijn bezoek aan Zuid-Afrika en aanwezigheid op de politieke gesprekken die de minister heeft gevoerd in Pretoria en Durban.

Een ambtenaar van de administratie Buitenlands Beleid (directeur-generaal)
 kostprijs : 3.052,59 euro
 Allocatie : 12.01 (11/100) progr. 99.1

- Boekarest, 6 nov. – 9 nov. 2002

Deelname aan de Europese regionale bijeenkomst ter voorbereiding van de Wereldtop inzake de informatiemaatschappij. Deze Europese conferentie werd georganiseerd door de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties.

Een kabinetsmedewerker
 Kostprijs : 1.349,05 euro
 Allocatie : 12.31 progr. 12.1

Projectleider van het e-government projectteam. (Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap)
 Kostprijs : 668,45 euro
 Allocatie : 12.30 progr. 12.1

- Londen, 14 nov. 2002

Prospectie van twee panden met het oog op de verwerving van een Vlaamse vertegenwoordiging in Londen.

3 ambtenaren van de administratie Buitenlands Beleid (directeur-generaal; afdelingshoofd; adjunct van de directeur)

Kostprijs : 2.214,24 euro

Allocatie : 12.01 (11/100) progr. 99.1

- Parijs, 22 nov. 2002

Contacten m.b.t. organisatie Vaste Gemengde Commissie met Frankrijk; aanwezigheid op culturele ontvangst op initiatief van de vertegenwoordiger van de Vlaamse regering voor Frankrijk.

Een ambtenaar van de administratie Buitenlands Beleid (adjunct van de directeur)

Kostprijs : 224,39 euro

Allocatie : 12.01 (11/100) progr. 99.1

- Den Haag, 11 dec. 2002

Voorstelling van de heer Axel Buyse aan het personeel van de Vlaamse vertegenwoordiging en aan ambassadeur Luc Teirlinck. Vergadering met Guy Janssens en met de ambassadeur over de wisselwerking ambassade – Vlaamse vertegenwoordiging.

3 ambtenaren van de administratie Buitenlands Beleid (directeur-generaal; afdelingshoofd ; adjunct van de directeur) en de vertegenwoordiger van de Vlaamse regering voor Nederland

Kostprijs : 98,32 euro

Allocatie : 12.01 (11/100) progr. 99.1

- Tsjechië, 17 dec. – 19 dec. 2002

"Site visits" bij drie projecten (samenwerkingsprogramma Centraal- en Oost-Europa).

Een ambtenaar van de administratie Buitenlands Beleid (adjunct van de directeur) en een navorsers (Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap)

Kostprijs : 2.062,39 euro

Allocatie : 12.31 progr. 12.1

Jaar 2003 (Vlaams minister Jaak Gabriels)

- Los Angeles, 19 febr. – 22 febr. 2003

Deelname aan de Consulaire Conferentie.

Een ambtenaar van de administratie Buitenlands Beleid (directeur-generaal)

Kostprijs : 1.412,52 euro

Allocatie : 12.01 (11/100) progr. 99.1

- Londen, 13 maart 2003

Bespreking van een aantal dringende zaken met de Belgische ambassadeur in Londen, betreffende de aankoop van een Vlaams Huis in Londen en ook ter voorbereiding van de opening ervan.

Een ambtenaar van de administratie Buitenlands Beleid (directeur-generaal)

Kostprijs : 374,69 euro

Allocatie : 12.01 (11/100) progr. 99.1

- Ljubljana, 1 april – 4 april 2003

Deelname aan de Vaste Gemengde Commissie Vlaanderen-Slovenië.

3 ambtenaren van de administratie Buitenlands Beleid (directeur-generaal; afdelingshoofd ; adjunct van de directeur)

Kostprijs : 2.952,13 euro

Allocatie : 12.01 (11/100) progr. 99.1

– Talinn, 21 april – 27 april 2003

Geven van lezingen over de EU-integratie aan de Estonian School of Diplomats in het kader van de samenwerking tussen Vlaanderen en Estland.

1 professor UG

Kostprijs : 1.585,66 euro

Allocatie : 12.31 progr. 12.1

– New York, 3 mei – 6 mei 2003

Deelname aan FIT-Nafta-Strategiemeeting.

Een ambtenaar van de administratie Buitenlands Beleid (directeur-generaal)

Kostprijs : 1.413,65 euro

Allocatie : 12.01 (11/100) progr. 99.1

– Halkidiki, 15 mei – 18 mei 2003

Deelname aan de informele Raad van Ministers bevoegd voor het regionaal beleid.

Een kabinetsmedewerker

Kostprijs : 537,55 euro

Allocatie : 12.31 progr.12.1

– Riga, 4 juni – 8 juni 2003

Geven van lezingen over de EU-integratie (judicial protection by and against the European Union) aan het trainingscentrum van het Ministerie van Buitenlandse Zaken, in het kader van de samenwerking tussen Vlaanderen en Letland.

2 professoren VUB

Kostprijs : 2.065,95 euro

Allocatie : 12.31 progr. 12.1

Jaar 2003 (Vlaams minister Patricia Ceysens)

– Reims, 12 juni – 14 juni 2003

Deelname aan "ED-bate E-government", georganiseerd door ID-Side.

Een ambtenaar van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (adjunct van de directeur)

Kostprijs : 266,24 euro

Allocatie : 12.31 progr. 12.1

– Frankrijk, 16 juni – 17 juni 2003

Bezoek aan de Internationale luchtvaartbeurs van Le Bourget.

Een opdrachthouder

Kostprijs : 181,57 euro

Allocatie : 12.31 progr. 12.1

- Boedapest, 18 juni – 19 juni 2003

Bezoek aan een landbouwproject (Hungarofarm-Eurogen NV), dat in het kader van het samenwerkingsprogramma voor Centraal- en Oost-Europa werd gestart in 2001 en afliep in augustus 2003.

Een ambtenaar van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (deskundige Land- en Tuinbouw)
Kostprijs : 524,68 euro
Allocatie : 12.31 progr. 12.1

- London, 3 juli 2003

Officiële openingsceremonie van de Vlaamse vertegenwoordiging in Londen.

Vlaams minister van Buitenlands Beleid, 4 kabinetsmedewerkers (kabinetschef ; woordvoerder ; adjunct-kabinetschef ; raadgever), Patrick Van Caekenberg (kunstenaar) en Charif Benhelima (kunstenaar)
Kostprijs : 2.823,98 euro
Allocatie : 12.31 progr. 12.1

6 ambtenaren van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (1 secretaris-generaal, 2 directeurs-generaal, 1 afdelingshoofd en 2 adjuncten van de directeur) en Pol Corthouts (videast).
Kostprijs : 2.782,24 euro
Allocatie : 12.01 (11/100) prog. 99.1

- Cancun, 7 sept. – 16 sept. 2003

Deelname aan de vijfde Ministeriële Conferentie van de Wereldhandelsorganisatie (WHO)

Een kabinetsmedewerker
Kostprijs : 3.098,09 euro
Allocatie : 12.31 progr. 12.1

- Hanoi, 13 sept. – 22 sept. 2003

Formele opening van de onderhandelingen voor een bilateraal verdrag tussen Vlaanderen en Vietnam inzake interlandelijke adoptie.

Een kabinetsmedewerker
Kostprijs : 1.867,31 euro
Allocatie : 12.31 progr. 12.1

- Quebec + Washington, 5 okt. – 12 okt. 2003

Tussentijdse evaluatie samenwerkingsprogramma met Quebec + bezoek aan de Vlaamse vertegenwoordiging in Washington om de werking ervan ter plaatse mee te maken.

2 ambtenaren van de administratie Buitenlands Beleid (directeur-generaal ; adjunct van de directeur)
Kostprijs : 6.520,58 euro
Allocatie : 12.01 (11/100) progr. 99.1

- Hanoi, 11 okt. – 17 okt. 2003

Vertegenwoordigen van Vlaams minister Patricia Ceysens tijdens de prinselijke handelsmissie naar Vietnam.

Een kabinetsmedewerker
Kostprijs : 3.934 euro
Allocatie : 12.31 progr. 12.1

- Genève, 13 okt. – 14 okt. 2003

Bijwonen van het overleg met de IAO over het Vlaams Algemeen Fonds en aansluitend contacten met de permanente vertegenwoordiger van België bij de Verenigde Naties en de directeurs van de WHO.

1 ambtenaar van de administratie Buitenlands Beleid (directeur-generaal) en de vertegenwoordiger van de Vlaamse regering bij de multilaterale organisaties

Kostprijs : 1.646,56 euro

Allocatie : 12.01 (11/100) progr. 99.1

- Birmingham, 24 okt. 2003

Bezoek aan de textielbeurs ITMA.

Vlaams minister van Buitenlands Beleid, 2 kabinetsmedewerkers (adjunct-kabinetschef en woordvoerder) en een journalist

Kostprijs : 1.883 euro

Allocatie : 12.31 progr. 12.1

- Rijsel, 29 okt. 2003

Deelname aan het Eerste Forum voor Frans-Belgische Interregionale Samenwerking, ter gelegenheid van het Belgische staatsbezoek aan Frankrijk in aanwezigheid van Koning Albert II.

Vlaams minister van Buitenlands Beleid, 3 kabinetsmedewerkers (woordvoerder ; adjunct-kabinetschef ; raadgever)

Kostprijs : 431,56 euro

Allocatie : 12.31 progr. 12.1

4 ambtenaren van de administratie Buitenlands Beleid (directeur-generaal ; afdelingshoofd ; adjunct van de directeur; chauffeur)

Kostprijs : 235,02 euro

Allocatie : 12.01 (11/100) progr. 99.1

- Warschau, 16 nov. – 21 nov. 2003

Vertegenwoordigen van Vlaams minister Patricia Ceysens tijdens de prinselijke handelsmissie naar Polen.

Een kabinetsmedewerker

Kostprijs : 2.449,54

Allocatie : 12.31 progr. 12.1

(FIT : Flanders Investment and Trade ; Nafta : North American Free Trade Agreement ; IAO : Internationale Arbeidsorganisatie – red.)

Afdeling Economie

2000

Zending naar Den Haag 26.06.200

Op initiatief van het kabinet van Vlaams minister Van Mechelen werd een (informeel) werkbezoek georganiseerd aan het Nederlandse Ministerie van Economische Zaken en aan Senter. De bedoeling

was om enig inzicht te krijgen in de wijze waarop de beleidsvoorbereiding en de beleidsuitvoering in Nederland worden georganiseerd en inhoudelijk worden ingevuld, dit in het kader van de reorganisatie van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en meer bepaald de rol van de werkmaatschappij Senter (te vergelijken met het toekomstig Subsidieagentschap voor Economie en Werkgelegenheid) en het ministerie (toekomstig departement van het beleidsdomein EWT). De ervaringen

werden aangewend bij de uittekening van de nieuwe organisatorische structuur van EWT (*Economie, Werkgelegenheid en Toerisme – red.*).

Zending Parijs en USA 16-17.10.2000 en 22-28.10.2000

Het betrof twee prospectiereizen. De administratie Economie is hiervan niet op de hoogte. Eventueel kan meer relevante informatie bij de DIV (*Dienst Investeren in Vlaanderen – red.*) worden ingewonnen.

Zending naar Parijs 20.06.2000

Vlaamse vertegenwoordiging bij de uitreiking van een "economische gerelateerde" award.

Zending naar Lyon 17-19.12.2000

Kennisopbouw over de informatiemaatschappij vanuit de economisch-sociale invalshoek in het raam van toekomstige beleidsvoorbereidende initiatieven terzake.

Zending naar Roemenië 18-24.09.2000

Deze reis paste in het samenwerkingsprogramma van Vlaanderen met Midden- en Oost Europa en betrof onderhandelingen, besprekingen en ervaringsuitwisselingen in het licht van de oprichting van een bedrijventrum ter plaatse.

Zending naar Rome 15.02.2001

Werkbezoek in het kader van kennisopbouw en -verwerving inzake een nieuw systeem van economisch ondersteuningsbeleid. Het in Italië gebruikte instrument vormde de hoeksteen voor de uitbouw van het nieuwe systeem van economische investeringsteun. Dit resulteerde in een nieuw systeem van investeringsteun (toekennen van een groeipremie). Hierbij wordt gebruik gemaakt van een oproepsysteem (call) waarbij tijdens een bepaalde periode steunaanvragen kunnen worden ingediend.

2002

Zending naar Hongarije 03-06.02.2002

Opening van een bedrijventrum in aanwezigheid van de vertegenwoordiger van de Vlaamse minister van Buitenlands Beleid en Buitenlandse Handel.

Zending naar Zuid-Afrika 02-12.11.2002

Ministeriële handelsmissie naar Zuid-Afrika en Namibië in het kader van de bevordering van de Vlaamse export en het uitdragen van het Vlaams economisch en buitenlands beleid.

2003

Zending naar Sint-Petersburg 07-08.09.2003

Handelsmissie naar Sint-Petersburg, opening gerestaureerde zaal Vlaamse schilderkunst.

Voor alle handelszendingen geldt dat ze passen in het kader van de Vlaamse exportpromotie en investeringsmissies in het kader van het aantrekken van potentiële buitenlandse investeringen naar Vlaanderen. Over alle ministeriële zendingen werd achteraf gerapporteerd via een mededeling aan de Vlaamse regering.

(Overzichtstabel als bijlage. Deze bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

(Antwoorden Dirk Van Mechelen : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 12 van 14 mei 2004, blz. 2114 ; Paul Van Grembergen : BVA 13 van 28 mei 2004, blz. 2189 ; Gilbert Bossuyt : BVA nr. 13 van 28 mei 2004, blz. 2206 ; Adelheid Byttebier : BVA 13 van 28 mei 2004, blz. 2233 ; Marino Keulen : BVA nr. 13 van 28 mei 2004, blz. 2274 – red.)

Vraag nr. 58 van 13 februari 2004 van de heer JOHAN DE ROO

Reconversiebeleid – Nucleaire sector

Er is op federaal vlak een nucleair moratorium ingesteld.

Op Vlaams vlak mag en moet men een reconversiepolitiek voeren rond Belgonucleair met 2.000 werknemers, FBFC in de Kempen en het studiecentrum SCK (Studiecentrum voor Kernenergie).

1. Vlaanderen heeft de bevoegdheid over het reconversiebeleid.

Worden hiervoor middelen vrijgemaakt ?

2. In de Kempen ligt tevens ongeveer 1.000 hectare reservatiezone.

Wordt daarmee iets gedaan in het kader van de reconversie van de nucleaire sector ?

Antwoord

1. Wat de reconversie in het gebied Mol-Balen-Dessel betreft, kan worden verwezen naar enerzijds het programma in het kader van het doelstelling 2-gebied en anderzijds naar de inspanningen van de Vlaamse regering in het kader van het Streekmemorandum voor de Kempen. De inspanningen vanwege de Vlaamse regering in dit verband werden nog geactualiseerd in een antwoord aan het Streekplatform Kempen en het STC Turnhout in oktober 2003 (*STC : subregionaal tewerkstellingscomité – red.*).

Deze beide vormen van reconversiebeleid spitzen zich echter niet specifiek toe op een mogelijk verlies aan werkgelegenheid als gevolg van de situatie met betrekking tot de nucleaire activiteiten in de Kempen, noch op de ruimtelijke consequenties met betrekking tot de zone voor nucleaire industrie.

Ik ben dan ook verheugd dat het Streekplatform Kempen in samenwerking met de bedrijven uit de nucleaire sector en de betrokken gemeenten zich nu reeds bezint over de te volgen scenario's naar aanleiding van een eventuele ontmanteling van nucleaire activiteiten. Elk concreet voorstel in dit verband zal individueel onderzocht worden.

Ik wil er echter ook op wijzen dat met betrekking tot de nucleaire activiteiten verschillende werkgroepen actief zijn die zich voornamelijk richten naar de collega-ministers op federaal niveau, onder meer naar minister Fientje Moerman, voor de opdrachten voor het SCK, de besluitvorming inzake Stola en MONA, de eventuele compensaties voor berging van laagradioactief afval, enzovoort (*Stola : Studie- en Overleggroep Laagactief Afval Dessel ; MONA : Mols Overleg Nucleair Afval – red.*).

2. De problematiek van de ruime reservatiezone rond de nucleaire site wordt inderdaad nader bekeken. Rekening houdende met het gegeven dat voor een aantal nucleaire activiteiten het toekomstperspectief niet zo helder is, dient evenwel nog enige voorzichtigheid aan de dag te worden gelegd met betrekking tot het aansnijden van deze nucleaire zone voor andere activiteiten. Niettemin werden reeds een aantal voorstellen in het licht van de ruimtelijk-economische potenties van het gebied afgewogen.

Deze afwegingen pasten binnen de voorbereiding van het ruimtelijk planningsproces voor de afbakening van het kleinstedelijk gebied Mol. Dit planningsproces is een bevoegdheid van de provincie Antwerpen.

In het ontwerp van provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan voor de afbakening van het kleinstedelijk gebied Mol werd onder meer voorgesteld om binnen de afbakeningslijn van het kleinstedelijk gebied twee gedeelten van de zone bestemd voor nucleaire industrie, met name een deel van het segment N18, aansluitend bij het kleinstedelijk gebied Mol, en een deel van het voorgestelde kleinstedelijk fragment SCK-VITO site 2, op te nemen als specifiek regionaal bedrijventerrein (*VITO : Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek – red.*).

Daarnaast bevat het ontwerp van provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan ook het voorstel om via een herbestemming in de zone voor nucleaire industrie een uitbreiding mogelijk te maken van het reeds bestaande bedrijventerrein Stenehei.

Gelet op het advies van de minister bevoegd voor Ruimtelijke Ordening, de heer Dirk Van Mechelen, is de procedure voor het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan voor de uitbreiding van het bedrijventerrein Stenehei voortgezet, onafhankelijk van het afbakeningsproces voor het kleinstedelijk gebied Mol. Voor de uitbreiding van het bedrijventerrein Stenehei is een beslissing van de bestendige deputatie van de provincie Antwerpen omtrent het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan te verwachten op korte termijn.

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER
VAN WONEN, MEDIA EN SPORT

Vraag nr. 88
van 17 februari 2004
van de heer KRIS VAN DIJCK

Sociale huurwoningen – Vlaams-Brabant

Eén van de belangrijkste doelstellingen binnen het woonbeleid 1999-2004 is de realisatie van 15.000 bijkomende sociale huurwoningen. Ondanks de grote belofte dreigt dit echter niet ingevuld te worden. Onder meer door de omzendbrief van mi-

nister Van Mechelen van augustus 2003 zijn er een aantal projecten uitgesteld of vertraagd.

Als we de Vlaamse Regionale Indicatoren 2002 nalezen, zien we dat de provincie Vlaams-Brabant het zwakke broertje in Vlaanderen is. Op 1 januari 2001 waren er in totaal 14.835 sociale woningen. Daarnaast zien we dat sommige gemeenten geen enkele sociale huurwoning hebben.

Toch betekent dit geenszins dat er geen kandidaat-huurders zijn. De vraag is zeer groot in Vlaams-Brabant, maar ook in heel Vlaanderen. De snel stijgende kostprijs van de bouwgrond in Vlaams-Brabant is hier zeker een grote oorzaak van. Zo stonden er op 30 december 2000 in totaal 62.285 huishoudens of alleenstaanden op een wachtlijst voor een sociale huurwoning. In juli 2002 zouden 6.428 van de beoogde 15.000 woningen in vastlegging of realisatiefase zitten.

1. Klopt mijn situatieschets ?

Hoeveel van de 15.000 beloofde nieuwe sociale woningen heeft de minister tot op heden gerealiseerd ?

Hoeveel zullen er gerealiseerd zijn tegen eind 2004 ?

2. Hoeveel bedraagt het totale aantal beschikbare sociale huurwoningen in 2000, opgedeeld per gemeente uit de provincie Vlaams-Brabant ?

3. In welke Vlaamse gemeenten zijn er geen sociale huurwoningen ?

4. Hoeveel bedraagt het aantal bijkomend geplande sociale huurwoningen per gemeente uit de provincie Vlaams-Brabant vastgelegd per jaar tijdens deze legislatuur (1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004) ?

5. Onderschrijft de minister de stelling dat de prijzen van de bouwgronden in Vlaams-Brabant spectaculair stijgen ?

Kan de minister hierover actuele gegevens bezorgen ?

6. Kan de minister een evolutie geven van de wachtlijsten inzake sociale huurwoningen tijdens de afgelopen tien jaar in Vlaanderen en specifiek in Vlaams-Brabant ?

7. Hoe lang waren de wachtlijsten in 2002 en 2003 per socialehuisvestingsmaatschappij (SHM) en hoeveel woningen werden er door de respectieve SHM's gerealiseerd ?

8. Ten slotte een laatste vraagje.

In mei 2003 keurde de minister een groot sociaal huisvestingsproject goed in de gemeente Lubbeek (Vlaams-Brabant). Het zou gaan om een 100-tal sociale woningen.

Kan de minister hierover wat meer informatie verschaffen ?

Wat zijn het exacte concept en de exacte planning van dit grootse project ?

Over hoeveel geld gaat het ?

Antwoord

1. Elke maand bezorgt de administratie Woonbeleid, in samenwerking met de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM), mij een overzicht van de stand van de sociale woonprojecten die in de loop van deze legislatuur (dus vanaf midden 1999) werden goedgekeurd. Hierin zijn enkel projecten opgenomen die nieuwe sociale huurwoningen opleveren, en dus geen loutere renovatie van woningen die al tot het sociaal huurpatrimonium behoorden. Renovatieprojecten van nieuw verworven woningen leveren wel bijkomende sociale huurwoningen op, en deze zijn bijgevolg wel opgenomen.

De projecten die in deze legislatuur van start gingen, maar voor midden 1999 al waren goedgekeurd, zijn eveneens niet opgenomen.

Uit het overzicht als **bijlage 1** blijkt dat per 31 januari 2004 de teller op 15.419 nieuwe sociale woningen staat, zodat we kunnen zeggen dat de beoogde doelstelling is bereikt.

Om aan te geven hoeveel dit er zijn tegen eind 2004, komen we uitgaande van het gemiddelde van de voorbije periode op 18.503 :

$15.419 + (15.419/55 \text{ maanden} \times 11 \text{ maanden}) = 18.503.$

2. Per 31 december 2000 bedroeg het totaal aantal beschikbare sociale huurwoningen in Vlaams-Brabant 13.856.

De opdeling per gemeente uit de provincie Vlaams-Brabant vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger als **bijlage 2**. Naast de in deze bijlage opgesomde woningen waren er :

– 24 Vlabinvest-woningen verhuurd in Tervuren ;

- 6 Vlabinvest-woningen verhuurd in Overijse ;
- 1 woning verhuurd door gemeente Sint-Pieters-Leeuw.

ten gepland of in opbouw zijn (zo Bekkevoort, Lennik, Bierbeek, Opglabbeek, Linkebeek, Schilde, Sint-Laureins, Zoutleeuw).

3. In de volgende Vlaamse gemeenten zijn er momenteel geen sociale huurwoningen : Begijnendijk, Bekkevoort, Bierbeek, De Pinte, Geetbets, Glabbeek, Herne, Herstappe, Hoegaarden, Horebeke, Kortenaeken, Lennik, Linkebeek, Opglabbeek, Pepingen, Ranst, Schilde, Sint-Laureins, Zandhoven en Zoutleeuw.

Echter zijn er tevens in Vlaams-Brabant vier erkende sociale verhuurkantoren (SVK) actief die in totaal 177 woningen verhuren aan de doelgroep zoals bepaald in het huidige huurbesluit van 20 oktober 2000. Daarenboven telt de provincie Vlaams-Brabant bijkomend zeventien niet-erkende sociale verhuurkantoren. Op het aantal woningen die zij in beheer hebben, hebben we geen zicht.

Ik kan er wel bij melden dat voor een groot aantal van deze gemeenten sociale woonprojec-

Naam SVK	Aantal woningen in beheer	Werkgebied
SVK Webra	60	Asse, Beersel, Bever, Galmaarden, Gooik, Grimbergen, Halle, Herne, Hoeilaart, Londerzeel, Meise, Merchtem, Opwijk, Overijse, Roosdaal, Sint-Genesius-Rode, Sint-Pieters-Leeuw, Steenokkerzeel, Ternat, Tervuren
SVK Spit	49	Leuven, Herent, Diest, Aarschot
SVK Tienen - De Woonwinkel	31	Tienen, Linter
Welzijnskoepel West-Brabant	37	Ternat, Lennik, Dilbeek

4. Voor de socialehuisvestingsmaatschappijen : zie **bijlage 3**.

Voor de overige initiatiefnemers:

Gemeente	Jaar 1999	2000	2001	2002	2003	Eindtotaal
Begijnendijk		6				6
Dilbeek		6				6
Gooik			4		4	8
Holsbeek	1					1
Kampenhout				6		6
Lennik			2	5		7
Leuven		5	5	1	1	12
Linkebeek				22		22
Pepingen				7		7
Tielt-Winge			4			4
Eindtotaal	1	17	15	41	5	79

5. De bouwgrondprijzen liggen in Vlaams-Brabant de laatste jaren ongeveer 6 à 7 euro/m² hoger dan het gemiddelde voor Vlaanderen. De stijging is er globaal genomen niet groter dan het Vlaams gemiddelde. De grondprijzen stegen in Vlaams-Brabant van 37 euro/m² in 1995 naar 83 euro/m² in 2002 of een stijging met 127%, terwijl dit voor Vlaanderen steeg van 32 euro/m² naar 77 euro/m² of een stijging met 140%.

Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger dan ook bijtreden waar hij stelt dat de prijzen voor bouwgrond sterk gestegen zijn, doch uit de gegevens waar ik over beschik, ligt deze stijging zeker niet hoger in Vlaams-Brabant in vergelijking met heel Vlaanderen. Lokaal kunnen de verschillen natuurlijk wel groot zijn. Als **bijlage 4** bezorg ik dan ook een overzicht per gemeente voor de jaren 1995 tot 2002.

6. Jaarlijks worden door de VHM "statistische inlichtingen" verzameld over de werking van socialehuisvestingsmaatschappijen, met inbegrip van het aantal kandidaat-huurders. In deze cijfers waren echter flink wat dubbeltellingen en niet-verifieerbare gegevens te vinden. Reden hiervan is dat de socialehuisvestingsmaatschappijen aparte lijsten van kandidaat-huurders bijhouden. Het verzamelen en uitzuiveren van deze aparte lijsten op centraal niveau was een omvangrijke en tijdrovende taak aangezien de informaticabestanden en de registratiesystemen van de maatschappijen onderling niet op elkaar afgestemd waren. Gezien dit laatste is het dan ook niet mogelijk om een eengemaakt overzicht te geven.

Teneinde alle systemen op elkaar af te stemmen, werd onder leiding van de VHM een project opgestart voor de implementatie van één registratiesysteem met bijhorende informaticabestanden voor alle socialehuisvestingsmaatschappijen en de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij. Zo zouden er vanaf 2004 jaarlijks correcte cijfers beschikbaar zijn omtrent het aantal kandidaat-huurders en het profiel van deze mensen. De kosten van de informatica-aanpassingen voor de socialehuisvestingsmaatschappijen worden geraamd op 42.000 euro en dit wordt door mij gesubsidieerd.

Op 31 december 2003 waren er 72.826 unieke kandidaat-huurders ingeschreven bij de Vlaamse socialehuisvestingsmaatschappijen. De uniciteit is gebaseerd op het rijksregisternummer van de kandidaat-huurder. Ook die kandidaten waarvoor geen rijksregisternummer terug te

vinden was, 4.150 mensen, werden als unieke kandidaten beschouwd. Opmerkelijk is ook dat er 1.047 personen zijn waarvan de partner/echtgenoot zelf ook een dossier als kandidaat-huurder geopend heeft.

Voor de provincie Vlaams-Brabant zien we voor 2003 een totaalaantal kandidaat-huurders van 11.313. Dit is een niet uitgezuiverd aantal kandidaat-huurders: dit betekent dat één en dezelfde huurder in meerdere socialehuisvestingsmaatschappijen van Vlaams-Brabant ingeschreven kan zijn. Pas na de implementatie van één registratiesysteem zullen we dit probleem kunnen verhelpen en dubbeltellingen kunnen weren.

7. Zie **bijlage 5**.

8. Het project Uilekot-Hazeputstraat betreft de verdere invulling van het woonuitbreidingsgebied gelegen achter de bestaande woonkavels Hazeput, Kloosterblok, Laukensstraat en Uilekot, in het centrum van de gemeente Lubbeek, in het woningbouwgebied AOO "Lubbeek Centrum". De bedoeling is er een 100-tal sociale woningen te bouwen, waarvan 50% koopwoningen en 50% huurwoningen. Er zijn in het verleden reeds 91 koopwoningen gebouwd.

Het is de bedoeling om in een eerste fase 20 huur- en 20 koopwoningen te realiseren en in (een) volgende fase(n) de overige 35 huur- en 35 koopwoningen. Naast de voormelde woningen wordt ook in groene ruimtes (speelterrinen, rustpleinen) voorzien.

De bouw van de woningen zal worden gefinancierd via het investeringsprogramma van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij. Bij Arohm worden subsidies aangevraagd voor de verwerking van het deel van de gronden waarop de huurwoningen worden opgericht, voor het bouwrijp maken en voor de aanleg van de nodige infrastructuur (riolering, wegen, waterleiding, openbare verlichting, opgevingswerken, ...). Op het aanvraagformulier voor de subsidie is door de initiatiefnemer een raming van de werken van 4.000.000 euro ingevuld, waarbij de infrastructuur niet is inbegrepen. De cel Huisvesting van de afdeling ROHM Vlaams-Brabant wacht nog op het advies van Stedenbouw Een timing en een definitieve raming kunnen nog niet worden gegeven, aangezien er nog geen definitief ontwerp bekend is.

In tegenstelling tot wat de Vlaamse volksvertegenwoordiger meent, is het project dan ook nog

niet goedgekeurd. Ik wacht daarvoor momenteel nog het advies van de afdeling Woonbeleid af.

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

**II. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS EN WAAROP
NOG NIET WERD GEANTWOORD*
(Reglement artikel 81, 6)**

Nihil.

**III. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS MET
TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN
EN DIE OP VERZOEK
VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN
OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG
(Reglement artikel 81, 4)**

Nihil.

* datum van afsluiting : 7/6

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
B. SOMERS, minister-president van de Vlaamse regering				
38	27.02.2004	R. Van Cleuvenbergen	<i>Mandaten beheers- en bestuursorganen – M/V-voordrachten</i>	2285
R. LANDUYT, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme				
40	10.02.2004	R. Van Cleuvenbergen	<i>Werkstages met taalondersteuning – Evaluatie</i>	2371
42	10.02.2004	R. Van Cleuvenbergen	<i>Schakelopleiding "De Lift" – Evaluatie</i>	2372
43	10.02.2004	R. Van Cleuvenbergen	<i>Schakelopleiding "Vacant" – Evaluatie</i>	2373
44	10.02.2004	R. Van Cleuvenbergen	<i>TOBA-test – Evaluatie</i>	2378
45	10.02.2004	R. Van Cleuvenbergen	<i>NT2-trajecten en job coaches – Evaluatie</i>	2378
46	10.02.2004	R. Van Cleuvenbergen	<i>Inwerkingsopleidingen Nederlands – Evaluatie</i>	2379
47	13.02.2004	J. De Roo	<i>Sporthal Oostende – Subsidiëring</i>	2379
52	20.02.2004	J. Malcorps	<i>Jeugdherberg Bogaardeplein Antwerpen – Buurtoverleg</i>	2285
54	27.02.2004	R. Van Cleuvenbergen	<i>VDAB-stagiairs – Gezondheidstoezicht</i>	2286
55	27.02.2004	R. Van Cleuvenbergen	<i>Mandaten beheers- en bestuursorganen – M/V-voordrachten</i>	2286
M. VANDERPOORTEN, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming				
54	30.01.2004	R. Van Cleuvenbergen	<i>Basisonderwijs – Revalidatie tijdens de lesuren</i>	2380
D. VAN MECHELEN, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Ruimtelijke Ordening, Wetenschappen en Technologische Innovatie				
95	17.02.2004	J. Sauwens	<i>Impliciete schuld – Evolutie (2)</i>	2287
96	17.02.2004	J. Sauwens	<i>Begroting – Uitgaven (2)</i>	2381
99	20.02.2004	C. Decaluwe	<i>GIMV – Europese strategie</i>	2289
100	20.02.2004	L. Caluwé	<i>Eurovignet – Vrijstelling ambulante handelaars</i>	2290
102	27.02.2004	R. Van Cleuvenbergen	<i>Mandaten beheers- en bestuursorganen – M/V-voordrachten</i>	2291
103	04.03.2004	J. Sauwens	<i>Begroting – Financieringsfonds Eenmalige Uitgaven (2)</i>	2292
105	05.03.2004	F. Vermeiren	<i>Oceanografisch expertisecentrum – Vestiging Oostende</i>	2295
106	05.03.2004	C. Vandembroeke	<i>Textiel Vlaanderen – Verkoop</i>	2295

P. VAN GREMBERGEN, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken

96	17.02.2004	R. Van Cleuvenbergen	<i>Ondersteuningstraject migrantenverenigingen – Stand van zaken</i>	2297
97	17.02.2004	K. Van Dijck	<i>Middelen Gemeente/Stedenfonds – Sociale bestedingen</i>	2300
98	17.02.2004	J. Sauwens	<i>Begrotingscontrole 2004 – Monumenten en Landschappen</i>	2301
99	17.02.2004	D. Holemans	<i>Gratis woon-werkverkeer voor ambtenaren – Resultaat</i>	2312
100	20.02.2004	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Linkebeek – Franstalige onderwijzers</i>	2314
101	20.02.2004	C. Vandenbroeke	<i>Lokale besturen – Informatieverspreiding of politiek</i>	2315
102	27.02.2004	R. Van Cleuvenbergen	<i>Mandaten beheers- en bestuursorganen – M/V-voordrachten</i>	2316

G. BOSSUYT, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie

249	17.02.2004	A. De Martelaer	<i>Busverbinding Don Boscollege Haacht – Dienstregeling</i>	2322
250	17.02.2004	C. Decaluwe	<i>Ongebruikte gewestwegen – Overzicht – Bestemming</i>	2323
251	17.02.2004	M. Van den Eynde	<i>De Lijn – Agressie</i>	2324
252	17.02.2004	R. Van Cleuvenbergen	<i>De Lijn Tongeren – Nieuwe stelplaats</i>	2325
253	17.02.2004	C. Decaluwe	<i>Luchthaven Oostende – Toegelaten luchtvaartmaatschappijen</i>	2326
254	20.02.2004	J. Malcorps	<i>Gewestwegen Deurne – Verkeersveiligheid</i>	2327
255	20.02.2004	M. Van den Eynde	<i>Heraanleg N12 Turnhoutsebaan Deurne – Stand van zaken</i>	2328
257	20.02.2004	M. van den Abeelen	<i>Matrozen AWZ – Verloning</i>	2329
258	20.02.2004	N. De Gryze	<i>De Lijn Gent – Kiosk Graaf van Vlaanderenplein</i>	2329
259	20.02.2004	N. De Gryze	<i>Heidestraat Merelbeke – Fietspad</i>	2330
260	20.02.2004	C. Vandenbroeke	<i>Verkeersmodellen – Stand van zaken</i>	2331
261	20.02.2004	M. van den Abeelen	<i>Binnenvaart – Sluizen</i>	2334
262	20.02.2004	J. Malcorps	<i>N177 Boomsesteenweg Wilrijk – Oversteekbaarheid</i>	2335
263	24.02.2004	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Kruispunt N16 Bornem – Aanpassingswerken</i>	2336
264	24.02.2004	C. Decaluwe	<i>Onbemande camera's – Beschadigingen</i>	2337
265	24.02.2004	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Signalisatie wegenwerken – Benchmarking</i>	2338
266	24.02.2004	R. Van Cleuvenbergen	<i>Bushaltes De Lijn – Toegankelijkheid</i>	2339
267	24.02.2004	A.-E. Bogaert	<i>Verruiming Westerschelde – Stand van zaken</i>	2339
268	27.02.2004	R. Van Cleuvenbergen	<i>Stadsbusnet Tongeren – Evaluatie</i>	2341
269	27.02.2004	R. Van Cleuvenbergen	<i>Mandaten beheers- en bestuursorganen – M/V-voordrachten</i>	2342

A. BYTTEBIER, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen

70	06.02.2004	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Jeugdhuis Rzoemie Mechelen – Integratiebevordering</i>	2383
73	10.02.2004	R. Van Cleuvenbergen	<i>Integrale jeugdzorg Limburg – Zorgregio's</i>	2383
76	10.02.2004	R. Van Cleuvenbergen	<i>Beter Bestuurlijk Beleid – Overheveling gehandicaptenmateries (1)</i>	2384
80	13.02.2004	R. Van Cleuvenbergen	<i>Gehandicapten – Tewerkstellingsondersteuning</i>	2385

81	13.02.2004	R. Van Cleuvenbergen	<i>Inburgeringsbeleid – Middelenbesteding</i>	2387
83	17.02.2004	R. Van Cleuvenbergen	<i>Anderstalige nieuwkomers – Trends 2003 – Gezinsvorming</i>	2343
84	17.02.2004	S. Becq	<i>Europees arrest "slapende waak" – Welzijnsvoorzieningen (2)</i>	2347
87	20.02.2004	I. Van Eetvelde	<i>Revalidatiecentra – Oost-Vlaanderen</i>	2390
97	27.02.2004	R. Van Cleuvenbergen	<i>Mandaten beheers- en bestuursorganen – M/V-voordrachten</i>	2394
100	05.03.2004	M. Dillen	<i>Motie bijzondere jeugdzorg – Stand van zaken</i>	2348
103	05.03.2004	R. Van Cleuvenbergen	<i>VIPA-subsidiëring – Stand van zaken</i>	2350
104	12.03.2004	K. Helsen	<i>Ray of Hope – Link met Finado</i>	2353

P. CEYSENS, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government

△ 54	13.02.2004	F. Vermeiren	<i>Prioritaire economische dossiers – Vlaams-Brabant</i>	2395
56	13.02.2004	R. Van Cleuvenbergen	<i>Streekplatforms – Structurele linken en gebiedsomschrijving</i>	2398
57	13.02.2004	J. Van Hauthem	<i>Buitenlandse reizen – Overzicht</i>	2400
58	13.02.2004	J. De Roo	<i>Reconversiebeleid – Nucleaire sector</i>	2406

M. KEULEN, Vlaams minister van Wonen, Media en Sport

56	19.12.2003	V. Heeren	<i>Sociale koopwoningen – Wachtlijsten</i>	2353
86	17.02.2004	J. Malcorps	<i>Radonstraling in woningen – Preventie</i>	2358
88	17.02.2004	K. Van Dijck	<i>Sociale huurwoningen – Vlaams-Brabant</i>	2407
89	27.02.2004	R. Van Cleuvenbergen	<i>Mandaten beheers- en bestuursorganen – M/V-voordrachten</i>	2362
90	05.03.2004	A.-E. Bogaert	<i>Zwembaden – Verdrinkingen</i>	2362
91	05.03.2004	K. Van Dijck	<i>Zwembadinfrastructuur – Waasland</i>	2363
94	12.03.2004	J. De Roo	<i>Geplande sociale koopwoningen – Oost-Vlaanderen</i>	2365
95	12.03.2004	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlabinvest – Novarode-site (2)</i>	2366

J. TAVERNIER, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking

117	20.02.2004	C. Decaluwe	<i>Aankoop bossen de Merode – Financiering</i>	2367
120	24.02.2004	P. Gysbrechts	<i>Dansgelegenheid in tenten – Vlaremregeling</i>	2368
121	27.02.2004	R. Van Cleuvenbergen	<i>Mandaten beheers- en bestuursorganen – M/V-voordrachten</i>	2369
122	27.02.2004	V. Heeren	<i>Loden waterleidingen – Limburg</i>	2369